ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீ ரஙகேச புரோகிதரான ஸ்ரீ பராசரபட்டர்

அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ ர ங் க ர ா ஜ ஸ் த வ ம்.

இஃது

திருமழிசை கோயில்கந்தாடை

ஸ்ரீமத்-உ-வே-அண்ணா அப்பங்காரால்

இட்டருளப்பட்ட

மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநத்துடன்

அநேகதாள பத்ர சுத்த ஸ்ரீ கோஸங்களைக்கொண்டு

ஸ்ரீராமாயணத்தைப் ப்ரதிபததாத்பர்ய ஸம்ப்ரதாய

விசேஷார்த்தத்துடன் த்ரமிடத்தில் மொழிபெயர்த்து

அச்சிட்டு வரும்

பழந்தண்டலம்-மாடபூச்சி

ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியரால்

யதாமதி பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதந முத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மத ௵

Registered Copy-right.

இதன் விலை ரூபா-1.

ஸ்ரீ:.

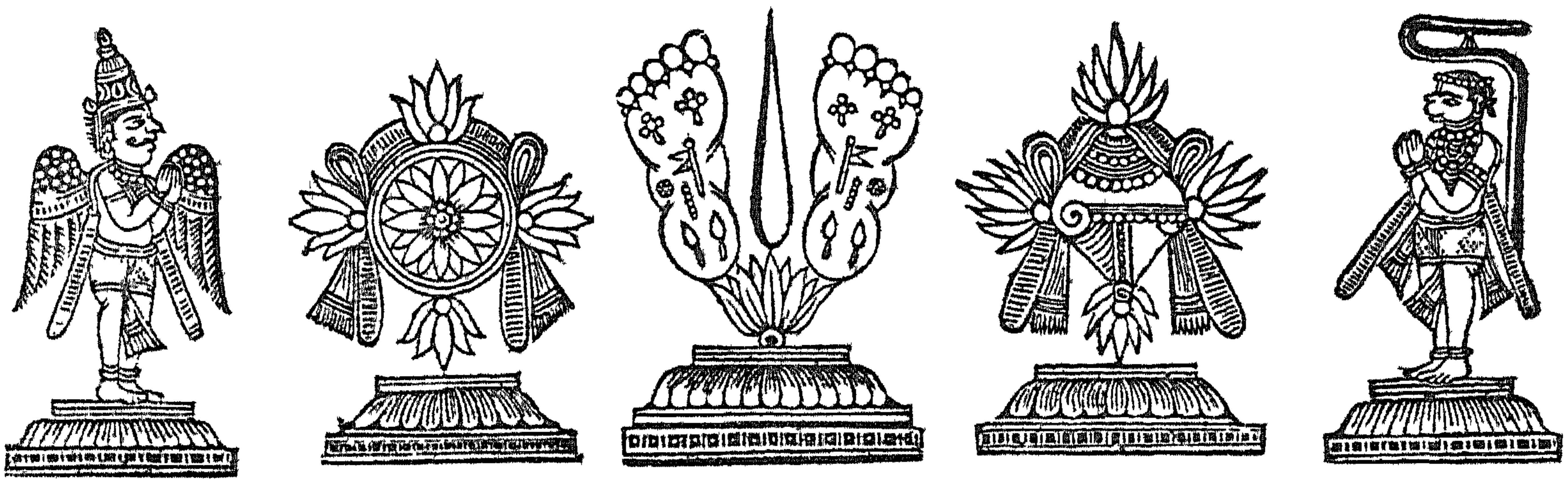

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பட்டர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே - மணிப்ரவாளவ்யாக்யாஸமேதே

பூர்வஶதகப்ராரம்ப:.

ஸ்ரீபராஶரபட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேஶபுரோஹித: |
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸே மேऽஸ்து பூயஸே ||

(அவதாரிகை.)

பரமகாருணிகனான ஸர்வேஸ்வரன், ஸர்வசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸ்ரீபராஸரபட்டரை விஸேஷ கடாக்ஷம பண்ணியருள, அவற்றாலும், மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் வஞ்ஜமுக்குறும் பாம்குழியைக்கடக்கும நங்கூரத்தாழ்வானோடு, , வித்யையாலும் ஜந்மத்தாலுமுண்டான ஸம்பந்தத்தாலும், ஸாக்ஷாத் க்ருதபராபர தத்வராய், பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாம் யர்ச்சாவதாரங்களில் வைசத்துக்கொண்டு, ப்ரமேயசரமமான பெரியபெருமாளை பெரியபிராட்டியாரோடு

நித்ய ஸம்ச்லிஷ்டரா யாச்ரயண ஸௌகர்ய கார்யாபாதகங்களான ஸௌலப்யாதிகளோடும், ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளோடுங்கூடி, என்னமுதினைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவென்னும்படி நிரதிசயபோக்யராயிருக்கையாலே, த்வயத்தில் சொல்லுகிற உபாயோபேயமன்றநுபவித்து, அவ்வநுபவமுள்ளடங்காமே, பெரியபிராட்டியாருடைய புருஷகார த்வோபேயத்வோபயோகிகளான குணங்களை, ஸ்ரீகுணரத்நகோசத்தில் வெளியிட்டருளி, நாராயணசப்தார்த்தங்களை ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் வெளியிடத் திருவுள்ளமாய், பூர்வசதகத்தில் சரணசப்தார்த்தமான விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைப் பரக்கப்ரதிபாதித்து, உத்தரசதகத்தில், தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே சாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ண வற்றாலே ஸதஸத்விவேகம்பண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க, அதுசெய்யாதே விக்ரஹமில்லை குணமில்லை விபூதியில்லை, என்றிப்படிச்சொல்லுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, பகவத்குணங்களையும், குணபரீவாஹரூபங்களான அவதார சேஷ்டிதாதிகளையும், பரக்க வருளிச்செய்து அக்குணங்களுக்குத் தோற்று ஸ்வதைந்யத்தையும் விஸ்தரேண வெளியிடுகிறார்.

அதில் முந்தரமுன்னம் குருபரம்பராநுஸந்தாநம், "[illegible]" என்றும், "[illegible]" என்றும், (வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து) என்றும் இத்யாதி ப்ரமாண ஸித்தமாகையாலே அதுசெய்யத் திருவுள்ளமாய், முதலடியிலே வித்யாஜந்மங்களாலே ஸ்வஜநகராய் மஹோபகாரகரான ஆழ்வான்விஷயத்தில் சேஷத்வாத்யவஸாயயுக்தராய், யாதொருத்தருடைய ஸ்ரீஸ்தவாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகள், ருக் யஜுஸ் ஸாமரூபங்களான வேதமாகிற ஒரு ஸ்திரீக்கு நாராயணைகநிஷ்டத்வமாகிற பாதிவ்ரத்திய ஸூசகமான மங்கள ஸூத்திரமாகிறதுகளோ! அப்படிப்பட்ட பூஜ்யரான ஆழ்வான்பொருட்டு, சேஷத்வஸூசகமான நமஸ்சப்தத்தை அப்யஸிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

க. ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்யோ நம உக்திமதீமஹி |
யதுக்தயஸ் த்ரயீகண்டே யாந்தி மங்களஸூத்ரதாம் ||

(வ்யாக்யானம்.)

யதுக்தய:-* "கதம் வர்ண்யதே கூரநாத:" என்னும்படியான வைபவமுடைய ஆழ்வானுடைய ஸ்ரீஸ்தவாதி ரூபங்களான ஸ்ரீஸூக்திகள், த்ரயோவயவாஸ்த்ரயீ தஸ்யா: கண்டஶ்ஶிரோ-பாகத்வயாத்மகமான வேதத்ரயத்தினுடைய கண்டஸ்தாநமான உபநிஷத் பாகத்தில், மங்களாநிவதாநி ஸூத்ராணிச தேஷாம் பாவஸ்தத்தாம் - பாதிவ்ருத்திய ஸூசகமான மங்களஸூத்ரமாயிருக்கையை, யாந்தி-லபிக்கிறதுகள், ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நம் யஸ்ய ஸ: ஸ ச வத்ஸாங்கமிஶ்ரா: தேமிஶ்ராஶ்ச தேப்ய:-(பூஜாயாம்பஹுவசநம்.) ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரென்கிற திருநாமமுடையமிக்வும பூஜ்யரான வந்த வாழ்வான்பொருட்டு, நமஸ உக்தி: நம உக்தி: ப்ரயுக்தாம் - பாரதந்த்ர்ய ஸூசகமான, நம: - என்கிற ஶப்தத்தை, அதீமஹி - அடுத்தடுத் தநுஸந்திக்கக் கடவோம். (அதீமஹே - என்று பாடமானபோது அநுஸந்திக்கிறோமென்றபடி.)

(தாத்பர்யார்த்தம்.)

(க) எம்பெருமானார் பெரியநம்பி நியமநப்படி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸந்நிதிக்கு பதினெட்டாவர்த்தி யெழுந்தருளி அவர் திருவடியைத்தொட்டு தேவரீராலருளிச் செய்யப்பட்ட அர்த்த விசேஷங்களை அடியே னொருவருக்கும் சொல்லுவதில்லையென்று அவர் திருவுள்ளப்படி ஶபதம்செய்து, பெரிய திருமந்திரார்த்தத்தை ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று க்ருதார்த்தராய் அதின் மற்றைநாள் அவ்வூரில் எம்பெருமானை தெக்காழ்வான் கோயிலிலே "ஶ்ரோதவ்யோவாதிக்ருதநிஸ்த்ருதஸ்ஸர்வஜுஷ்டமுக்தி | ஸராநுகம்பா ஸஹிஷ்ணு கோநாம த்ராவாவஸாஷ்யக்ஷ" என்கிறபடியே, பராநர்த்தத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதவராய், அபேக்ஷித்த வநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெல்லாருக்கும் அப்பரமரஹஸ்யமான திருமந்திரார்த்தத்தை வெளியிட்டருளி, இப்படி தாம் குரோர்வசநாதிக்ரமணம் பண்ணினமையால் தமக்கு துர்கதியையே நிஶ்சயித்திருக்குங்காலத்திலே, ஆழ்வான, நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்து தேவரீரை அநுபவிப்பதற்கு விரோதியான இந்த ஶரீரத்தை விடுவித்துத் தரவேணுமென்று கேட்க, பெருமாளுமுகந்து ஆகில். உமக்கும், உம்முடைய ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாருக்கும் பரமபதம் தந்தோமென்றருளிச்செய்ய, அப்பொழுது,*"ஸோயம் ராமாநுஜமுநிரபி ஸ்வீயமுக்திம் கரஸ்தாம் யத்ஸம்பந்தாதமநுத கதம் வர்ண்யதே கூரநாத:" என்கிறபடியே, திருமுடிஸம்பந்தத்தால் முன்னுசாரியர்களுக்

(அ-கை.) அநந்தரம், “ गुरूणां यो हि चेतसि ” என்கிறபடியே, தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அபிமாநித்து த்வயோபதேசாதிகளாலே நேரே ஆசார்யரானவெம்பார விஷயத்தில், “ गुरोरनुग्रहैकभाज वैभव | तदधीनस्वत्वे तत्स्वसाक्षाज्ञानानायनो हि वः || कूरेशः तव गुरोरंसक्तिं गाणत्तिर्यकृत्यः | तदनिष्ठावसाद्यत ज्ञानगण ह्रषितः || यथा नाजीवि नद्यते यथा सक्तस्वेव तः || तथैव वैशिकं शिष्ये स्वावायकं विनयानितः | ज्ञानसारसिरो नानाव्यजं रुसुवणं कीर्तनं सुत्रिः || ” இத்யாதியான விசிஷ்டாதிகாரி விஷய விசேஷ சாஸ்திரத்தின்படியே நிரவதிக பக்தி ப்ரேரிதராய், கோவிந்தரென்று திருநாமமுடையராய், பெருமாளுக் கிளையபெருமாளைப்போலே யெம்பெருமானாருக்குத் திருவடிச் சாயைபோலே பிரியாதவராய், “ तदधीनस्वत्वेत ” என்கிறபடியே, அவரதீநமான ஸ்வரூபாதிகளையுடையராய், ஸம்ஸார தாபார்த்தரான வென்போல்வாருக் கொதுங்க நிழலான வெம்பாருக்குப் பல்லாண்டென்கிறார்.

கும், திருவடிஸம்பந்தத்தால பின்னுசாரியர்களுக்கும் முக்திப்ரதராக ப்ரஸித்தரான வெம்பெருமானாரும், இதைக்கேட்டு உடுத்த காஷாயவஸ்திரத்தை வாங்கி ஆகாசத்தேரவெறிந்து நமக்காழ்வான் ஸம்பத்தாலன்றோ பரமபதம் ஸித்தித்ததென்று கூத்தாடினாரென்று ப்ரஸித்தமிறே, அப்படிப்பட்ட வெம்பெருமானாருக்கும் முக்தியைத் தரவல்லரான ஆழ்வானை ஸ்துதிப்பதெங்ஙனம்? என்றபடி.

ஸர்வசேஷியான வெம்பெருமான், வெங்கதிரோன் குலத்திற்கோர் விளக்காய்த்தோன்றி,ஶரணமடைந்தோரை யிரக்ஷிப்போமென்கிற தம் திருவுள்ளக்கருத்தை ஸ்ரீராமாயணத்தில் வெளியிட்டவரும், தம்முடைய நிர்ஹேதுகமான கிருபை யொருவடிவுகொண்டு வந்ததோவெனும்படி விளங்கும் ஜாநகி திருமகளுக்கு வல்லபனும், தம்மை யாஶ்ரியித்தவர்களான பரதன முதலானோருக்குத் தம்முடைய பாதுகைகளைத்தந்து அவர்களின் அநிஷ்டத்தை யொழித்தவரும், தமதவ்யாஜமான கிருபாதிசயத்தால் ஸம்ஸாரஸாகரத்திநின்று ஸகல சேதநாசேதநவர்க்கங்களை யிரக்ஷித்தவருமான சக்கரவர்த்தித்திருமகன், தம்மால் நன்காராதிக்கப்பட்ட தம் குலதநமான ஸ்ரீரங்கராஜனையே, இராக்ஷஸஜாதியாக இராவணனோ டொருகுடலிற்பிறந்து, ஒருகுடியில வளர்ந்து, தம்மைச் சரணமடைந்த ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானையும்பொருட்டு அவிரோதமான புத்தி யொனறுக்காகத்தந்தருளினாரன்றோ? அப்படிப்பட்ட அந்த திருவரங்கச்செல்வனை பெரியபெருமாளை, ஸ்ரீபராஶரபட்டர், பெரியபிராட்டியாரோடு ஸ்தோத்திரம் செய்ய நினைப்பிட்டவராய், முதலடியிலே மங்களம்செய்வது ஆவஶ்யகமாகையாலே, தமக்குப் பிதாவாய், மஹார்த்தங்களை யுபதேசித்த மஹோபகாரருமான ஸ்ரீவத்ஸாங்கரான கூரத்தாழ்வானடிபணிகிறதாகிற மங்களம் செய்தருளினாரொன்று கருத்து.

௨. ராமாநுஜபதச்சாயா கோவிந்தாஹ்வாநபாயிநீ |
ததாயத்தஸ்வரூபா ஸா ஜீயாந்மத்விச்ரமஸ்தலீ ||

(வ்-ம) ராமாநுஜபதச்சாயா - இளையபெருமாளுடைய வவதாரமாயவர் திருநாமமுடைய வெம்பெருமானாருடைய திருவடிச்சாயைபோ லிருப்பாராய், அநபாயிநீ - அநபாயிநீ - விஶ்லேஷத்தை யுடைத்தாகாதவராய், ததாயத்தஸ்வரூபா - அந்த வெம்பெருமானார் திருவடிக ளதீநமான ஸ்வரூபத்தையுடையராய், கோவிந்தாஹ்வா - கோவிந்தரென்று திருநாமமுடையரான, ஸா - ப்ரஸித்தரான, மத்விச்ரமஸ்தலீ - எனக் கிளப்பாறுகைக்கிடமான வெம்பார், ஜீயாத் - உத்கர்ஷத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கக்கடவர். (மத்விச்ரமஸ்தலீ என்றது, எம்பாரென்றதற்குப்பர்யாயமாய் விசேஷ்யமாகவுமாம், அன்றிக்கே இது விசேஷணமாய், ராமாநுஜபதச்சாயா-என்றது விசேஷ்யமாகவுமாம்.)

(அ-கை,) அநந்தரம் எம்பாருக்குப் பரமோத்தேஶ்யரான வெம்பெருமானார் விஷயமாக, "கலௌ கஸ்சிந் மஹாவிஷ்ணு ப்ரக்ருதி" கலியுங்கெடுமென்று ஸூசிப்பிகப்பட்ட வைபவமுடையராய் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஶீலருன வெம்பெருமான்விஷயமான தைலதாராவத விச்சிந்ந ஸ்ம்ருதி ஸந்த திரூப ப்ரீதியாகிற பிரஸாசோச்சாடந ஸாதநத்தாலே கலிகாலத்தினுடைய கோலாஹலஶப்தத்தோடுகூடின ஒரு லீலையென்றும்படியான பக்தி வைகல்ய ஸம்பாதநமாகிற நிர்நிபந்தந பிஶாசத்தை நிராகரித்த வெம்பெருமானார் ஸர்வோத்க்ருஷ்டராகக் கடவரென்கிறார்.

௩. ராமாநுஜமுநிர் ஜீயாத்யோ ஹரேர்பக்தியந்த்ரத: |
கலிகோலாஹலக்ரீடாஸாம்ராஜ்யாஹவஸாஹஸ: ||

(வ்-ம்) ய: - யாதொருத்தர், ஹரே: - விரோதி நிரஸநஶீலநவிஷையையான, ஹரேர்பக்தியந்த்ரத: - (யந்த்ரத: என்று பாடமானபோது, பக்தியாகிற யந்திரத்தையுடையராயென்றபடி. பக்தியாகிற யந்த்ரத்தாலேயென்று முந்தினபக்ஷத்திலர்த்தம். யந்த்ரதாத் - என்றுபாடமுமுண்டு. அப்போது, யந்த்ர- யந்த்ரணம் - ஸாவேகவவ

(௨) மனிதனை விட்டுப்பிரியாத நிழல்போல், பெருமாளைவிட்டு ஒருக்ஷணமுமகலாமல் அவர் கைங்கரியமாகிற ஸம்பத்தையே ஸ்வரூபமாயுடைய இளையபெருமாளைப்போல் உடையவருடைய திருவடிகளையே தஞ்ஜமாகப்பற்றி அவரைப்பிரிந்து ஸகிக்கமாட்டாதவராய், அவருககாள்பட்டிருபபதையே முக்கியமாகக்கொண்டு, ஶரணம் புகுந்தோரை யிரக்ஷிக்கவல்ல எம்பார் பாங்காக வெழுந்தருளியிருக்கக்கடவர் என்று கருதது.

யவார்த்தமதுவே.) கலேः கோலாஹலஸஹிதா ஸ்ரீபராபேஷயா ஸ்ருஹः - கலியினுடைய கோலாஹலரவத்தோடுகூடின லீலையாகிற வ்யர்த்தப்ரயாசத்தை, அபாஹரத் - அபகரித்தார், ராமாநுஜமுநிः - பகவத்குண மநநஸீலரான வந்த வெம்பெருமானார், ஜீயாத் - ஸ்வஷ்டம், ஜீஜயேஜய - உத்கர்ஷ ப்ராப்திः, ஶ்ரூயதாம்.

(அ-கை.) அநந்தரம் எம்பெருமானாருக்காசாரியரான பெரிய நம்பிகளை மநஸா வநுஸந்தித்து அவருக்காசார்யராய் ஆமுதல்வனென்றே எம்பெருமானாரைக் கடாக்ஷித்த வாளவந்தார்விஷயமாக ஸ்வதः ப்ரமாணமான வேதத்தில் ப்ரதிபாதித்த தத்வாசாரரூபமான மார்க்கத்தை குதः? குதः? வென்று கேட்டுக்கொண்டு ஹேதுமாத்ர ஶரணரான பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளாகிற முள்ளில்லாமல் ஸித்தித்ரயாதிகளான ஸப்ரபந்தங்களாலே செய்து அதில் ஜ்ஞாநாதி பூர்ணனான வெம்பெருமான் விஷயமான பக்தியை நடத்தாநின்ற வாளவந்தாரை மநநம் பண்ணக் கடவோமென்கிறார்.

௬. வியாயம்ய வைதிகம் ஸர்வமார்க்கம் ஹேதுகண்டகம் |
நேதாரம் ஸமவதேஹே யாமுநம் நவம் ஹரிம் ||

(வ்-ம்.) வைதிகம் வைதிகம் ஸர்வமார்க்கம்-வழியை, ஹேதுகண்டகம்-கேவல தார்கிகராகிற முள்ளில்லாததாக - வியாய-பண்ணி, ஸமவதிஷ்டிதஸ்வாந்தः-எம்பெருமான்விஷயமான ப்ரீதிரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை, (கர்மணிஷஷ்டி.) நேதாரம்-ப்ராபியாநின்ற, யாமுநார்யம்-யமுனைத்துறைவனை ஸ்ரீஆளவந்தானை, ஸமவதேஹே-குணவத்தாநுஸந்தாநம் பண்ணக்கடவோம. (ஸமவதேயாமேதி ஸம்வேத ஹவேநு-குணநுபவத்தாலாதல் தமக்குப்பிறந்த நாநாபாவத்தாலாதல் ஸ்வகீயனாயுங் கூட்டிக்கொண்டாதல் பஹுவசநம்.)

(அ-கை.) இதில் ஸ்ரீஆளவந்தாருக்கு ஆசார்யரான மணக்கால்நம்பியையும், ப்ராசாரியரான உய்யக்கொண்டாரையும், மாநஸமாக வநுஸந்தித்து அவருக்கும் " ஶ்ரீராமமிஶ்ரம் நாதமுநிம் " என்றும்

(௧) எம்பெருமானிடத்தி லுண்டான பக்திவிசேஷத்தாலே கலியின் கொடுமையு மழியும்படியான வைபவமுடைய எம்பெருமானார் மிக மேன்மையாக விளங்கக்கடவரென்று கருத்து.

(௨) ஸகல ப்ரமாணங்களுக்கும ஹேதுவான வேதத்தி லோதியிருக்கும் தர்மாநுஷ்டாநங்களை தூஷித்து ஆக்ஷேபிக்கும் மற்ற வலபப்ரபந்தங்களை, தம் ப்ரபந்தங்களால் கண்டித்து பகவத்பக்தியை ஊட்டும் ஸ்ரீயாளவந்தாரை தியானிப்போமென்று கருத்து.

படி, பரமோத்தேஶ்யரான நாதமுனிகள் விஷயமாக ஸாமஸாரிக தாபஸாந்திகரமான பகவத்பக்தி பிறைக்கைக்கு பிரதிபந்தகங்கள் மேலிட்டகாலத்தில் ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே லபித்த ஸ்ரீஸூக்த்யாதி முகமாஹ ஸப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து பகவத ஜ்ஞானபக்திகளை குணுகுண நிருபணம்பண்ணுதே ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக உபகரித்து அத்தால் ப்ரபந்நகுலத்துக்கு நாதராய் பகவத்குணாநுஸந்தானஶீலரான நாதமுனிகளென்று பிரஸித்தமான ஒருமேகத்தை நிரந்தரம் ஸ்துதித்து வாய்படைத்த ப்ரயோஜனம் பெருகிறேனென்கிருர்.

௫. नौमि नाथमुनिं नाम जीमूतं सक्त्यवग्रहे ।
वैराग्यसंवित्सद्भक्तिज्ञानसक्तिविवर्षिणम् ॥

(வ்-ம்.) सद्भक्त्यवग्रहसमये - பக்தியாகிற தீர்த்தத்தினுடைய வர்ஷமில்லாதகாலத்தில், (अवग्राहावग्रहौ समौ - என்று கோஶம்.) विमतेतराराधनविरक्ति संविद्भक्तिज्ञानं च समृद्धिततया समवर्षिणं - பகவத் வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் வைராக்யமென்ன, பகவத்விஷயத்தில் ஶேஷித்வாதி யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமென்ன, தத்விஷய பக்தியென்ன, இதுகளை, ஸம்ருத்தமாக வர்ஷியாநின்றுள்ள, नाथमुनिं नाम - நாதமுனியென்று பிரஸித்தமான, ஜீமூதம் - மேகத்தை, नौमि - ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். (अनुष्टुप्वृत्तमेकवचनम्.)

(அ-கை.) அநந்தரம், இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யார்த்தம் ஒருங்கவிடுவொன்னும்படி யுடையவருக்கு, ஸ்ரீபாஷ்யநிர்மாணோபகாரகராய், மாதாபிதேத்யாதிப்படியே, ப்ரபந்நகுலத்திற்கு முதலடியாய், "नाथाय मुनये" என்று நாதமுனிகளுக்கு ஸகலார்த்தோபதேஷ்டாவாய், அவ்வழியாலே தமகுப் பரமோத்தேஶ்யரான நம்மாழ்வாா விஷயமாக, பகவத்ப்ராப்தியில் தமக்குண்டான வத்யாதரமும், எம்பெருமானுக்கு ஸம்ஸாரிகளுடைய ரக்ஷணத்திலுண்டான வத்யாதரமும் ஒருவடிவு கொண்டாப்போலே அவதரித்து, மயர்வறமதிநல மருளினனென்றும்படி, பகவந்நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே த்ரமிடபாஷாரூபையாய், ப்ரம்ஹ ப்ரதிபாதகையாய், ஆயிரம்பாசுரரூபையுமான, உபநிஷத்தை முந்தரமுன்னம், ஸாக்ஷாத்கரித்தத்தாலே, ரிஷிஸப்தவாச்யரான நம்மாழ்வாரை ப்ரீதியோடு ஸேவிக்கிறோமென்கிருர்.

---

(௫) எம்பெருமான விஷயமான பக்திக்கு யெதிர்த்தட்டான இதரவஷயஸங்கங்களில்ஆசை மேலிட்டகாலத்தில், அதிலடிக்கொத்தித்து எம்பெருமானை யடையச்செயும் நாதமுனிகளை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

சு. ருஷிம் ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்த்வமிவோதிதம்|
ஸஹஸ்ரஶாகாம் யோऽத்ராக்ஷீத் த்ராவிடீம் ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம்||

(வ்-ம.) ய:-யாதொருத்தர், த்ராவிடீம்-த்ராவிடபாஷயாம் அவதாதாம்-த்ரமிட பாஷையாக ப்ரகாசித்த, ஸஹஸ்ரஶாகாம்-ஸஹஸ்ரஶாகாம் - ஆயிரம் பாசுரங்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம்-ப்ரஹ்ம வித்யையான உபநிஷத்தை, அத்ராக்ஷீத்-ஸாக்ஷாத்கரித்தாரோ, உதிதம் இந்த ஜகத்திலவதரித்த, க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்த்வம் க்ருஷ்ணவிஷயத்ருஷ்ணாதத்த்வம் இவ - (க்ருஷிர்பூவாசக: ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக:) என்று, ஸர்வாநந்த ஹேதுவாய், ஸ்யாமளனான எம்பெருமான்விஷயத்தில் தமக்குண்டான வாசையுடையவும், எம்பெருமானுடைய வாசையுடையவும் ஸ்வரூபம்போலிருக்கிற, ருஷிம் - நம்மாழ்வாரை, ஜுஷாமஹே - ஸேவிக்கிறோம். ஜுஷீப்ரீதிஸேவநயோ:. (அத்ராக்ஷீத்-என்கையாலும், ருஷிம்-என்கையாலும் திருவாய்மொழிக்கு ப்ரவாஹதோ நித்யத்வம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.)

(அ-கை.) அநந்தரம், குருபரம்பரையி லவஶ்யாநுஸந்தேயரான ஸ்ரீஸேனைமுதலியாரை, மாநஸமாக வநுஸந்தித்து அவர் முகமாக வாழ்வாருக்கு த்வயோபதேஶத்தாலே ஆசார்யகோடி ப்ரவிஷ்டையான பெரியபிராட்டியார் விஷயமாக சேதநாசேதநாத்மகமான விந்த ஜகத்தினுடைய நியாம்ய நியாமக பாவரூப தாரதம்யமாகிற மேடுபள்ளம், தன்புருவம் நெறித்த விடத்திலேயாம்படியான பெருமையை யுடையளாய் “தேவதேவதிவ்ய மஹிஷீம்” என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுக்கு வல்லபையான பெரிய பிராட்டியாருக்கு, என்னை யெழுதிக்கொடுக்கிறேனென்கிறார்.

எ. நமஶ்ரீரங்கநாயக்யை யத்ப்ரூவிப்ரமபேதத:|
ஈஶேஶிதவ்யவைஷம்யநிம்நோந்நதமிதம் ஜகத்||

(வ்-ம.) இதம் - ப்ரத்யக்ஷஶாஸ்த்ரஸித்தமான, ஜகத் - பிரபஞ்சமானது, யஸ்யா: ப்ரூவோ: விப்ரம: தஸ்ய பேதாத் - (அபேத ஶாஸ்த்ராதி.) ஶ்ருதி பிரஸித்தையான யாதொரு பிராட்டியினு

(சு) தமக்கு எம்பெருமானை அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையும், கலியின் மஹிமையால் தம்மைப் பற்றாதாரை பற்றச்செய்து ஸம்ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற எம்பெருமானுக் குண்டான ஆவலுமொன்றுசேர்ந்து இவராக மூர்த்திகரித்து வந்ததோவெனும்படி பகவத்கிருபையால், உபநிஷத்ஸாரமாய் ஆயிரம் பாசுரமுள்ள திருவாய்மொழி யெனும் தமிழ்வேதத்தை பரகாசிப்பித்த நம்மாழ்வாரை அடைகிறேனென்று கருத்து.

டைய புருவங்களுடைய வ்யாபாரவிசேஷத்தால், ஸம்ஸ்ருஷ்டிஸம்ஸ்திதிவ்ருத்தயோ விஷமா: ஸ்வபாவஸ்ய - நிசம்ச உச்சாவசத:- நியாமகமாயும் நியாமயமாயு மாகுகையாகிற தாரதம்யத்தாலே மேடு பள்ளமாகிறது, ஸ்ரீரங்கஸ்ய நாயக: தஸ்ய ப்ரீதயே-கோயிலுக்கு நிர்வாஹகரான பெரியபெருமாளுக்கு வல்லபையான பெரிய பிராட்டியார்பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம.

(அ-கை.) அநந்தரம், ப்ரதமாசாரியனான பெரியபெருமாள் விஷயமான வைந்துஸ்லோகத்தில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே தாமிப்ரபந்தத்திலருளிச்செய்யப்போகிற த்வயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கத் திருவுள்ளமாய் (மலராள் தனத்துள்ளான்)என்கிறபடியே,பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடங்களுக்கு ஓராபரணமென்னும்படியாய், கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே மிகவும் விளங்காநின்றுகொண்டு ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாய், வைத்த கண் வாங்காதே இருக்கும்படியான அழகையுடைய ஒரு சிந்தாமணியென்னலாம்படியாய், ஹேயப்ரதிபடதையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமாளை உபாயோபேயமாகப் பற்றுகிறேனென்கிறார்.

அ. ஸ்ரீஸ்தநாபரணம் தேஜ: ஸ்ரீரங்கேசயமாச்ரயே।
சிந்தாமணிமிவோத்வாந்தம் உத்ஸங்கே அநந்தபோகிந:॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரிய: ஸ்தநயோராபரணம் ஸ்ரிய: ஸ்ரயதே-என்று எல்லாருக்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய், தனக்கு மவளைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாம்படியான பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடத்திற் கலங்காரமாய், அநந்தஸ்சாஸௌ போகீ ச தஸ்ய - திருவநந்தாழ்வானாகிற ஸர்பத்தினுடைய, உத்ஸங்கே - திருமடியிலே, உத்வாந்தம் - நன்றாக விளங்காநின்றுள்ள, (உத்வாந்தம் - என்று பாடமானபோது, கக்கப்பட்டதென்றபடி.) சிந்தாமணிமிவ - மநோரதித்தார் மநோரதமடையத் தரவத்தான சிந்தாமணிபோலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கேசயம்ஸ்தம் - (ஸப்தமி அலுக் ஸமாஸம்.) ஸர்வஸமபத் ஸம்

(எ) எந்த பிராட்டியினுடைய புருவத்தினசைவதை அடையாளமாகக் கொண்டு, ஸகல சேதநாசேதநங்கள் நிறைந்த இல்வுலகமுழுமையும், ததத் கர்மாநுகுணமாக (தேவர்களை வைத்துககொண்டு மானிடரும், மானிடரில பிராம்ஹணரை அபேக்ஷித்.து சூத்திரரும், கற்பகவிருக்ஷங்களை யபேக்ஷித்து, கொன்றை முதலானவிருக்ஷங்களும், பக்ஷிகளில் கருடனை அபேக்ஷித்து,கோட்டான் முதலானவையுமான விப்படியே கிரமமாக) தாரதம்மியத்தைஅடைகிறதோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரிய பிராட்டியாரைத் தொழுகிறேனென்று கருத்து.

ருத்தமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேஜஸ்! "நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்று நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமாளை, ஆச்ரயே - பற்றுகிறேன்.

(அ-கை.) இதில் "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" என்றித்யாதியில் பரிச்சேதமின்றிக்கே, ஸ்ரீய:பதியாக நிரூபிக்கப்பட்ட பரவஸ்துவானது அவதரிக்கும்படி பாக்யமுடைய கோயிலிலே பிராட்டி புருஷகாரமடியாக ஸர்வ ஸமாஸ்ரயணீயமாகைக்காக வவதரித்து "ஸந்நிதத்தே" என்கிற விழவுதிர நித்யம் ஸத்தை பெற்றதென்கிறார்.

க. அஸ்தி வஸ்து இதமித்தமியத்தா வேதந ப்ரதிதவிஷ்டமஹத்|
ஸ்ரீஸம்ருத்திமதி ஆயதநே இந்திராபதாலக்தகலக்ஷணம்||

(வ்-ம்.) இதம் வ இத்தம் வ இயத்தா வேதநாத் ப்ரதிதவிஷ்டம் - இதந்த்வேநவும், இத்தந்த்வேநவும், ப்ரக்ருஷ்டஜ்ஞாநத்திற்க விஷயமான இதமென்றும், இத்தமென்றும், பரிச்சேதித்தறியக்கூடாததானவென்றபடி, இந்திரா பதாலக்தக லக்ஷணம் யஸ்ய தத் - பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான செம்பஞ்சியை ப்ரதானமான சிஹ்நமாகவுடைய, வஸ்து-நிருபாதிகமாக ஸர்வாந்தர்யாமியான பரதத்வமானது, ஸ்ரீ ஸம்ருத்திமதி - ஸம்ருத்தியையுடைத்தான, ஆயதநே - கோயிலிலே, அஸ்தி - நித்தியமாக ஸத்தைபெற்றிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக ஸம்ஸாரதத்திற்குத் தோள் நீண்டியான கோயிலிலே, நித்திய ஸந்நிதிபண்ணி யுகச்குமாப்போலே பெரியபிராட்டியாராகிற கல்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த திருமுலைத்தடங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே நித்யசாபலம்பண்ணுகிற பெரியபெருமாளாகிற தைவவண்டானது ஸம்ஸாரிகளில் தலைவனான வென்னுடைய மநஸ்ஸை

(அ) பெரியபிராட்டியாரோ டிணைபிரியாமல், திருவநந்தாழ்வான்மீதெழுந்தருளியிருக்கும் பச்சைமாமலை மேனியனான பெரியபெருமாளை அடைகிறேனென்று கருத்து.

(க) ஸ்ரீய:பதியென்று காட்டிக்தரவல்லதான பெரிய பிராட்டியாருடைய திருவடிகளி லலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்சிக்குழம்பைத் திருமார்பிலுடைய பெரியபெருமாள், இவ்வளவென்று அளவிடுவதற்கரிய வைபவமுடையவராகிலும் அவள் புருஷகாரத்தாலே எல்லாரும் காணும்படி ஸகலமும் நிறைந்த திருவரங்கப்பெருநகரில் நித்யவாஸம் செய்கிறாரென்று கருத்து.

யும், அவள் புருஷகாரத்தாலேயே தாமரைப்பூவாகக்கொண்டு அதில் க்ரீடிக்கக்கடவதென்கிறார்.

க௰. ஶ்ரீகல்பலதோத்துங்கஸ்தநஸ்தபகலோலுப:|
ஶ்ரீரங்கராஜஹம்ஸோ மே ரமதாம் மாநஸாம்புஜே ||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரேவ கல்பலதா தஸ்யா: உத்துங்கஸ்தநாவேவ ஸ்தபகௌ தயோ: லோலுப:-பெரியபிராட்டியாராகிற கற்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த ஸ்தநங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே அதிசபலமான, ஶ்ரீரங்கராஜ ஏவ ஹம்ஸ: - பெரியபெருமாளாகிற வண்டானது, மே - என்னுடைய, மாநஸாம்புஜே - ஹ்ருதயமாகிற தாமரைப்பூவில், ரமதாம் - ஸந்தோஷத்துடன் வஸிக்கக்கடவது, ப்ரார்த்தநாயாம் லோட்.

(அ-கை.) இனி த்வயத்தி லுத்தரகண்டார்த்தமான விருவருமான சேத்தியில் அடிமையைப் பெரியபெருமாளும் பிராட்டியாருமான திருச்சேற்றியிலே செய்ய வாசைப்பட்டு, அந்த வடிமையாகிற மங்களத்தை, பெரிய பிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடத்திலுண்டான கஸ்தூரிமயமான மத்ஸ்ய ஸ்த்ரீயாலே சிஹ்நிதமான திருமார்வையுடைய பெரியபெருமாளிடத்தில் நித்யமாகப்போர ப்ரார்த்திக்கிறேமென்கிறார்.

கக. ஸ்வஸ்தி ஶ்ரீஸ்தநகஸ்தூரீமகரீமுத்ரிதோரஸ:|
ஶ்ரீரங்கராஜாச்சதம் ஸமா ஆஶாஸ்மஹேதமாம் ||

(வ்-ம்.) ஶ்ரியஸ்ஸ்தநயோ: கஸ்தூரீ தஸ்யா: மகரீ தயா முத்ரிதம் உரோ யஸ்ய தஸ்மாத் - பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடங்களில் கஸ்தூரியாலெழுதப்பட்ட மத்ஸ்யஸ்த்ரீயாலே அடையாளமிடப்பட்டதிருமார்வையுடைய, ஶ்ரீரங்கஸ்ய ராஜா தஸ்மாத்-பெரியபெருமாளிடத்தில் நின்றும, ஸ்வஸ்தி - மங்களத்தை, ஶதம் ஸமா:- அநேகவருஷங்களிலே, (அத்யந்தஸம்யோகே த்விதீயா.) ஆஶாஸ்மஹேதமாம் - மிகவும் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், நீரிப்படி மங்களத்தை ப்ரார்த்திக்கிறீர், விரோதிகள் கனக்க உண்டாயிருக்க, அது ஸித்திப்பதெங்ஙனே? விரோதி நிவ்ருத்தி

(க௰) அதிமோஹத்தோடு பெரியபிராட்டியாருடன் சேர்ந்திருக்கும் பெரியபெருமாள் என் ஹ்ருதயத்திலும் வஸிக்கக்கடவதென்று கருத்து.

(கக) பெருமாளும் பிராட்டியாருமாகிய இருவருமானசேத்தியில் அடிமைத்தொழில் செய்ய வாசைப்பட்டு அதற்கொருபழுதும் வாராமல் பாங்காக விருக்கும்படி ஸநிக்ரஹிக்க பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியில் ப்ரார்த்திக்கிறார்.

ச்குப் பரிகரம் வேண்டாவோ? என்ன, பெரியபெருமா ளப்போதாகத் தேட வேண்டாதபடி, ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களை யெப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்க, எனக்கு ப்ரார்த்திக்கைக்குக் குறையென்? என்கிறார்.

கஉ. வாதூலவ்ருக்ஷதரக்ஷாயாம் விளம்பஸஹநிவ|
ஸதாஸம்வயாயீம்ஸ்ஹுதநஸ்ஸ்ரீரங்கநாயகः||

(வ்-ம்.) வ்ருக்ஷேஷூணதா ஸைஷ்டாம்ரக்ஷாதஸ்யாம் - வேரற்ற மரம்போலே நிரஹங்காரராய் வணங்கினவர்களுடைய ரக்ஷணத்தில், விளம்பம் - காலவ்யவதாநத்தை, அஸஹநிவ - ஸஹிக்கமாட்டாதவர்போல், பஞ்சாநாமாயுதாநாம்ஸமாஹாரஸ்யாம்-ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வார் முதலான வைந்தாழ்வார்களுடைய ஸமூஹத்தை, ஸதா - எபபொழுதும், ஸ்ருஹ - பரியாநின்றுள்ள, ஸः - அதஞ்செதநாதிப்படியே, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்வரயில் ப்ரஸித்தரான, ஸ்ரீரங்க நாயகः-பெரியபெருமாளானவர், நः - அகிஞ்சனரான வென்போல்வாரை, வாதூல - விரோதியைப்போக்கி அரங்கனுர்க் காள்செய்கையாகிற விஷ்டத்தைத் தரக்கடவர்.

(அ-கை.) ஆக விவ்வளவால் ஆழ்வான் முதலாக, பெரியபெருமாளளவாக, மந்த்ரரத்நவிவரணரூபமான ஸ்வப்ரபந்தாரம்பத்தில் அவஸ்யம் கர்தவ்யமான குருபரம்பராநுஸந்தாநத்தைத் தலைக்கட்டினாராய் நின்றது; இனி, ஏழுஸ்லோகத்தாலே, இப்ரபந்தகரணத்தில் தமக்கதிகாரமில்லாமையை ஸங்கித்து, எனக்கு மதிகாரமுண்டென்றருளிச்செய்கிறார்; அதில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே "யஸ்யாமதம்தஸ்யமதம்மதம்யஸ்ய நவேதஸः - அவிஜ்ஞாதம்விஜாநதாம்-விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம்" இத்யாதி ஸ்ருதியிலுள்ளபடி, அறியக்கூடாததென்றால் அறியப்பட்டதாகவும், உள்ளபடி அறியத்தக்கதென்றால் அறியப்படாததாகவும், உள்ளபடி ஸ்துதிக்கலாமென்றால் நிந்திக்கப்பட்டதாகவும், உள்ளபடி ஸ்துதிக்கக்கூடாதென்றால் ஸ்துதிக்கப்பட்டதாகவும், எல்லாரு மறியும்படி சொல்லப்பட்ட பரவஸ்துவான பெரியபெருமாளை ஸ்துதிக்கிறோமென்றால் நிந்தித்தோமாய்த் தலைக்கட்டுமாகையாலே ஸ்துதிக்கமாட்டோமென்கிறார்.

கங. அதத்வதத்வயோஸ்தம்ஸ்தும்பரிநிந்தம்ஸவதிநிந்தம்ஸ்துதம் | இதிரங்கராஜமுதஜூஷ்ஸ்துதிஸ்தோஹவயம்கிலதிதஸ்ஸு: ||

(கஉ) அப்படி நித்யமாகசசெய்யுங் கைங்கரியத்திற்குப் பல இடர்களிருந்தா லென்செய்வதென்றால், எப்பொழுதும் பெரியபெருமாள், திருவாழியாழ்வான் பாஞ்சஜந்யம் முதலான திவ்யாயுதங்களை அழகுக்கோ தரித்திருக்கிறார்? ஆஸ்ரிதர்களின் விரோதிகளைக் கழிப்பதற்கல்லவோ?என்று கருத்து.

(வ்-ம்.) நவிஜ்ஞாதம் - அறியக்கூடாதது, (இதி விதம்வேத-என்றத்யாகரிக்கவும்.) என்றறியப்பட்டால், ஜ்ஞாதம் - அறியபபட்டதாக, பவதி - ஆகிறது, அத - அன்றிக்கே, ஜ்ஞாதம் - அறியத்தக்கது, (இதி விதம்வேத.) வா அவிஜ்ஞாதம் - அறியப்படாததாக, பவதி - ஆகிறது, ஸ்துத்யம் - ஸ்துதிக்கத்தக்கதென் றறியப்பட்டால், ஸுநிந்தி தம் - நன்ருக நிந்திக்கப்பட்டதாக, பவதி - ஆகிறது, நிந்த்யம் - உள்ளபடி ஸ்துதிக்கக்கூடாததென்றறியப்பட்டால, ஸ்துத்யம் - ஸ்துதிக்கப்பட்டதாகிறது, இதி - என்று, த்ரயீ - வேதமானது, ரங்கராஜம் - பெரியபெருமாளை, உதஜீகுஷத் - நன்ருகத் தெரியப்படுத்தித்து, தம் - அந்த பெரியபெருமாளை, வயம்-ஜ்ஞாந ஶக்திகளன்றிக்கே, பக்தியுமில்லாத நாம், கிம் - என்னவென்று, ஸ்தும - ஸ்துதிக்க விழிகிறேரும், (வக்தவ்யாநபாவேந ஸ்வாஶயம்.) நஶக்நும: (ஸ்துத்யநதிகாரம் ஸர்வ ஸாதாரணமாகையாலே பஹு வசநம்.)

(அ-கை.) இப்படி, பகவத் ஸ்துயில் யெனக்கு ஶக்தியில்லையென்னும் போதைக்கும், திருவநந்தாழ்வான்போலவும், பெரியபெருமாள்போலவும், ஸஹஸ்ரவதநத்வாதி வைபவமுண்டாக வேணுமென்கிருர்.

கசு. யதிஹஸஹஸ்ரவதநாதிவைபவம்நிஜஸவ்யதத்தபக்ஷ ரங்கவர்த்தஸ: | அபிஶேஷவர்த்தஸத்வதநசேவவாஸ்துதி ஶக்த்ய ஸாவிஸவேவிஸாமிதா ||

(வ்-ம்.) ஸ:-"ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ:" இத்யாதி ப்ரமாணப்ரஸித்தரான, ரங்கவர்த்தஸ: - கோயிலுக்கு ப்ரகாஶகரான பெரியபெருமாள், நிஜம் - தம்முடையதான, ஸஹஸ்ரவதநாதிவைபவம் - ஸஹஸ்ரம்வதநாநிசக்ஷூம்ஷி - என்று, த்ருபதபஹு வ்ரீஹியாதல், அபவா-ஸஹஸ்ரஸஹஸ்ரவதநாநாம்ஸமாஹார:ஸஹஸ்ர வதநம் - பாத்ராதிபாட கல்பநத்தாலே, தீர்க்காவமாயிருக்கிறது, முந்தினபக்ஷத்தில் ஸஹஸ்ரஸங்க்யாயுக்தமான திருமுகங்களை முத

(கரு) ப்ருஹ்மத்தை எவனறிவேன், ஸ்தோத்திரமும் செய்கிறேனென்கிருனே, அவனறியாதவன், நிந்தனை செய்கிறவனுமாக ஆகிருன், எவன் அறியமாட்டேன், ஸ்துதிக்கவும் வகையிலேனென்கிருனே அவன், அறிந்தவன்,ஸ்தோத்திரம் செய்கிறவனுமாக ஆகிருன், என்று வேதமானது, எந்த பரவஸ்துவைக்காட்டிற்றே; அந்த பரவஸ்துவான பெரியபெருமாளை ஒன்றும் தெரியாத யான் எப்படி ஸ்துதிக்க வெத்தனிக்கிறேனென்று கருதது.

லாகவுடைத்தான வைஶ்வர்யத்தை யென்றபடி, வெஹவ - என்று ப்ரதக்பதமாகவுமாம், ஜெ - அதில்லாத வெனக்கு, கவடியெது ஷி - தந்தருளினோயாகில், சுய - பின்பு, ஶெஷவஃ - திருவநந்தாழ்வானுக்குப்போலேதான, தஅெவா - பெரியபெருமாளுக்குப போலேதான, ஜொவி - எனக்கும, ஸூதிஶக்ரூஹாவவிஸவெ ஸூதளஶக்திஸஸ்ரூகஹாவஸ வஸவவிஸவஸஸிநு - ஸ்தோத்திரத்தில் ஶக்தியில்லாமையாகிற வைஶ்வர்யத்திலே, ஹாமிகா - பாகத்தையுடையனு யிருக்கையானது, (ஸாரூஷிதிஶெஷஃ.) உண்டாமென்றபடி, அதில்லாமையாலே ஸ்தோத்திரஶக்தி யில்லையென்கைக்கும் தமக்கு அதிகாரமில்லையென்று கருத்து, கிஃ-என்கிறது, ஹஂ-என்கிறத்தோடேகூடி ப்ரஸித்தி அதிஶயத்தைச் சொல்லுகிறதாதல் வார்த்தைப்பாடாதல்.

(அ-கை.) முதல் ஶக்தியில்லையென்றார், அநந்தரம், எனக்கு ஶக்தியில்லையென்பதற்கு மதிகாரமில்லையென்றார், பகவத்விஷய மபரிச்சிந்நமாகையாலே, இனி ஶப்ததோஷத்தாலும், அதுக்கு ஹேதுவான ஜ்ஞாநதோஷத்தாலும், அர்த்ததோஷத்தாலும், எனக்கு ஸ்தோத்திரத்தி லதிகாரமில்லையாயிருக்க, பெரியபெருமாள், நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ரியத்தாலே தம்மை ஸ்துதிப்பிவித்துக்கொண்டு தம்மைஶ்வர்யத்தை மறைத்து வேதத்திற்கும் ஸந்தேகிக்கும்படி யாகிறானென்கிறார். ஸோஅங்கேத்யாதியால்.

கரு. ஸொாகஂஶவெதயஷிவா நகிவெதிவெதஸவெநூஹ நவடி விஜொதூநிரஂஶநாயஷ ‌। ஸூாவெநதவெஷவஷாவெஷஜஶ்ரீஜஸாஹி ஜடிஆாஹூவெஶஜதிஶாயிநஜாவஜணாதி॥

(வ்-ம்.) ஸொாஂஶவெதயஷிவாவெநதி ஸஃ- "யொகஸரூாயரூ க்ஷஃவஶஜெவெரூாஜநு" என்கிற பூர்வவாக்யத்தில் இந்த ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியாய்,பரமாகாஶவாஸியானவன் யாதொத்தனோ?அவனென்றபடி, கஂஶ - வாராய் ஜந என்று ஶேஷம், வாராய் ஜநமென்றர்த்தம், (ஸூஜஹிஜாநஓ-என்று ஶேஷம், ஸ்வமாஹாத்மியத்தையென்றபடி.) வெதயஷிவாவெநதி - ஸஹஸ்ரவதநத்வாதி வைபவத்தை அறிவனோ? அன்றிக்கே அறியமாட்டானோ? என்று இது, ஸவெநூமி - என்றத்தோடே அந்வயிக்கிறது, வெதஃ - அங்கேத்யாதி வேதமானது, சுந

(கச) பெரியபெருமாள், தம்முடையவும், திருவநந்தாழ்வானுடையவும், மஹிமையை, எனக்கும் தந்தருளினாரகில், அப்பொழுதுதான், ஸ்துதிசெய்யேனென்பதற்கும் உரியனாவேன் என்று கருத்து.

ஸர்வவிஷய - ஸர்வவிஷயகமான ஜ்ஞாநத்தையுடையவென்றபடி, ரங்கநாயம்-ரங்கநாயகம் - பெரிய பெருமாளை, ஸ்வஸிந் - ஸ்வவிஷயத்திலே, ஸந்தேக்தி-ஸந்தேஹிக்கிறது, தத் - ஸந்தேஹிக்கிறதானது, ஸ்ரநயதாம்-ஸதாம் - இந்த பெரியபெருமாளானவர், தோஷமிஸ்ராபி: - தோஷைஃ மிஸ்ராபி: - அஸாதுத்வாதிரூபமான ஶப்ததோஷமென்ன, அந்யதாஜ்ஞாந மூலத்வாதிரூபஹேது தோஷமென்ன, அலங்காரமில்லாமையாகிற அர்த்ததோஷமென்ன, இப்படி தோஷத்ரயத்தாலே அழுக்கேறின, (மிஸ்ராபி: மலிநீக்ருதா:) மாமி: - மமவாசாம் - என்னுடைய வாக்குக்களாலே, வாஸநாயம் - ஸம்பந்தியான, அபிப்ராயம்-அபிப்ராயத்தை, (அபிப்ராயம்-என்னவேண்டியிருக்க, அபிப்ராயம்-என்றது, அபிப்ராய என்கிற ஷ்டநாவிதிவலோத்தரநிக்ஷோபத்தாலே.) ஸ்வாதீநோ-மறைத்துக்கொள்ளுகிறார், ஆகையாலே யுக்தமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி பெரியபெருமாள், தோஷயுக்தமான உம்முடைய, வாக்குக்களாலே தம்மபிப்ராயத்தை மறைத்தாரென்றீர், இப்படி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அவர் செய்தாலும், நீர் சேதநனாகையாலே, அவருக்கவத்யாவஹமான ஸ்தோத்ரத்தில் நின்று மொழியவொண்ணாதோவென்ன, அவன் ஸாவபக்தனாய், நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதங்களாலே விளங்கா நின்றுள்ள தம்மை யென்னைக்கொண்டு ஸ்துதிப்பிக்கும்போது நிவாரகராரொன்று மர்த்தத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார், - ஸ்வஸம்ஸ்கிருதேத்யாதியாலே.

கசு. ஸ்வஸம்ஸ்க்ருததத்ராவிடவேதஸூக்திஶரீரவாக்ஸூக்தி நிகரோதி | ஶ்ரீரங்கசந்த்ர: கவயம் கவயந்ஸகாவபிநவீர விகம் நிஷேத்தா.

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கசந்த்ர: - ஶ்ரீரங்கசந்த்ர: - ஸ்ரீரங்கத்திலே மிகவு மபிநிவேஶயத்தையுடைய பெரியபெருமாள், (கசந்த்ர:காரயிதா வீக இதிகோஶ:.) ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதஸூக்தி:-ஸம்ஸ்க்ருதா

(கரு) தம்மாலு மறியக்கூடாததான அப்படிப்பட்ட வைபவமுடைய பெரியபெருமாள், ஸ்வாதந்த்ர்யராகையாலே, தோஷமேயுள்ள வென்வாக்கைக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்விப்பித்துக்கொள்ளுகிறாராகையால், தம் வைபவத்தை உள்ளபடி அறிவதில் வேதமும் ஸந்தேகிக்கிறதென்பது யுக்தந்தானென்று கருத்து.

ஸத்ராவிடஸம்ஸ்க்ருத-த்ராவிடா:-த்ராவிடஸ்ய வேதஸ்ய ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிடவேதா: வைதிகநிஸ்ஸந்திக்தநிரவத்யை: - ஸம்ஸ்க்ருதங்களாயும், த்ராமிடங்களுமாயுமிருக்கிற நிர்தோஷமான வாக்குக்களாலே, ஹாந்து-விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்வம்-தம்மை, அவத்யை: அவக்த நிரவத்யை: - என்னுடைய தோஷதுஷ்டமான வாக்குக்களாலே, அபி நீசகரோதி-பூர்வம் மலிநமாகாதவனை, மலினனாகப்பண்ணுகிறார், என்போலவென்னில்? ஸ்நாதவாந்-ஸ்நாநம்பண்ணியும், யதேஷ்ட ரஸிகஸ்து-யதேஷ்டம் ரஸிகஸ்ஸந்து-புழுதிமண்ணுலே ப்ரீதியையுடைத்தான, கலப: - முப்பதுவயதுள்ள யானையை, (த்ரிம்சத்வர்ஷஸ்து கலப இதிகோச:) கஸ்ஸ - எவன்தான், நிஷேத்தா - நிஷேதிக்கப்போகிறான், (இவ்விடத்தில் விதிவாய்க்கென்று காப்பாரார்) என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) கீழ் நிவாரகரில்லாதபடி ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, என்னாலே தம்மை ஸ்துதிப்பித்துக்கொண்டானென்றார், அதுமாத்ரமன்றிக்கே என்னுடைய ராஜகுலமும், பெரியபெருமாளுடைய உபலாளநமும் அநாலோசிதமாக வென்னை ஸ்தோத்திரத்திலே மூட்டி, என்னை இந்த ஸ்துதியிலே ப்ரவர்த்திப்பித்ததெனகுருர். கிந்த்வித்யாதியாலே.

கஎ. கிஞ்சவ்யதிஷங்கதாரிதவிஷண்ணாயாமம் ப்ராஜகுலத்வேஷம் நிகேந்த்ரவம்। ஸ்ரீரங்கராஜ கமலாபதலாலிதத்வம் வராயத்ருதிமஸ்த் விசாலஹவேஸ்மி॥

(வ்-ம.) கிஞ்ச கிம்ச - என்றபடி, வ்யதிஷங்காதி லாலிதம் தாரகம்-வ்யதிஷங்கம் வ்யதிஷங்க வ்யதிஷங்கேந தாரிதாவிஷண்ணாயாவிஷண்ணாயா வ்யதிஷங்கதாரிதாவிஷண்ணாயாயேநஸ: - மம் ப்ர:மம்ப்ரஸ:மம்ப்ர:-ஸவ்ய ராஜாதஸ்ய குலம் தஸ்ய லாலிதம் திவிஷ்டஹ: - (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே) என்கிற, தாம்பண்ணின ப்ரபத்திபலத்தாலே, தாண்டிவிப்பிக்கப்பட்ட, ‹‹மமமாயாதுரத்யயா›› என்று சொல்லப்பட்ட, பகவந்மாயையையுடைத்தான வாழ்வாராகிற ராஜாவினுடைய குலத்தினுடைய துஸ்சேஷ்டிதமானது என்றபடி, (ஸாவம்கிஸாவ தீதிரேஷ: ஸாவம்கிஸாவதீத்ருநய: -இப்படி ஸ்தோத்திரத்திலே

(கரு) நின்மலங்களான வாக்குக்களாலே ஸ்துதிப்பிக்கப் பட்டதனால் நின்மலராகவிளங்கும் பெரியபெருமாள், பாலகஜம்போல் தம் ஸ்வதந்த்ரத்தாலே யென்வாக்கையிட்டுத் தம்மை மலிநமாக்கிக்கொள்ள நினைத்தாலதைத்தடுப்பவர்யார்? என்றுகருத்து.

ப்ரவ்ருத்திரூபமாக வாச்சுதன்றோ; யதா - அன்றிக்கே, ஸ்ரீரங்க ராஜகலாபவதாலாலிதகம்-ஸ்ரீரங்கமஹாராஜா-ஸ்ரீரங்கராஜ: - ஸ வக்ஷஸ்தல ஸ்ரீரங்கராஜகலாவ-தயோ: பதேதயோ:-லாலிதக ஸ்திதிம் ஸ: - பெரியபெருமாளென்ன, பெரியபிராட்டியாரென்ன, இவர்களுடைய கோயில்களிலே கொண்டாடப்படுகையானது, மம-என்னுடைய, கஸ்மிந்-இப்படிப்பட்ட, ஸ்துதிஸாஹஸே ஸ்துதே: ஸாஹஸம் தஸ்மிந் - ஸ்தோத்திரத்தினுடையவநாலோசித ப்ரவ்ருத்தியிலே, கவாஸத்தி - நிர்வஹத்துவாகிறது.

(பெரியபெருமாளும் பெரியபிராட்டியாரும், பட்டரை புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டு, உபலாளநம்பண்ணினார்களென்கிற ஸம்ப்ரதாயமுண்டு, ஆகையாலே புத்ரனுக்கு மாதாபிதாக்களுடைய உபலாளநபலத்தாலே, ததப ராதத்திலே பயமில்லையிறே, இப்படி ராஜகுலத்திலே பிறந்தவனுக்கும் ராஜா பராத பயமில்லையென்று மிடம் ஸ்பஷ்டமிறே.)

(அ-கை.) கீழ் தமக்கு ஸ்தோத்திரத்தி லதிகாரமில்லையென்னு ஸாதித்து மேல் வேதபுருஷன் முதலானவர்களுக்குண்டான வதிகாரமெனக்கு முண் டாகையாலே நான் ஸ்தோத்திரத்திலே அதிகரித்தேனென்குறார். நாதஸ்ய சேத்யாதியாலே.

கஅ. நாதஸ்ய ஸௌஹார்த்தகுணபாரம்யவிஜ்ஞாநவாக்வைபவ தம்ஸஹதே நவேத:| ஸ்வைகஸ்திகம்யத்தத்ஸ்துதௌஸ்தேந ஸ்ரீரங்க மிணஸ்துதியாவஹஸ்யகாஷ்டீ||

(வ் ம்.) வேத: - "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" இத்யாதி ஶ்ருதியானது, நாதஸ்ய - பெரியபெருமாளு டைய, ஸௌஹார்த்தகுணபாரம்யவிஜ்ஞாநவாக்வைபவம் - ஸஸ்ய ஸௌஹார்த்தகுண: - தஸ்யபாரம்யா-விஜ்ஞாநம்வாக்விஜ்ஞா நவாவள-தயோர்வைபவம் பாரம்யா தத்வாக்வைபவம் ஸஹதே யாவியதிதிம் ஸஹ:-தமமுடைய மாஹாத்ம்யமாகிற ஸமுதாத்தை க்கரையறிந்ததான மநோவாக்குகளுடைய வ்யாபாரத்தையென்றப

(கஎ) ஆழ்வான திருக்குலத்தில பிறநததாலோ? பெரியபெருமாளுக் கென்னிடத்திலுண்டாயிருக்கும் ப்ரேமாதிஶயமோ? என்னை யிந்த ஸ்தோத ரூபமான வபராதத்தி விழியச்செய்ததெனறு கருதது.

(கஅ) பரமபுருஷனுன பெரியபெருமாளுடைய அநந்த கலவியாணகுண ங்களை உள்ளபடி வர்ணிப்பதில் திறமிலோமென் றதில் நம்பிக்கையில்லாம லிருந்தும் தெரிந்தளவு ஸ்துதிக்கலாமென் றதிலிழிந்த வேதமபோல். யானும் ஸ்துதிசெய்யத் துணிந்தேனென்று கருத்து.

டி, நஸஹதே - அங்கீகரிக்கவில்லை, நிஷேதிக்கிறதென்றபடி, எம்பெருமானுடைய யாவத்குணகதந ஸ்துதி அஸம்பாவிதமென்று கருத்து, தத - அநத விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதமானது, ஆபெக்ஷிகம்யதி- ஸாபெக்ஷயா ஆமதம் ஆபெக்ஷிகம்-தன்னுடைய ஶக்தியை அபேக்ஷித்துவந்ததாகில்,ஶக்த்யநுகுணமாக வந்ததாகிலென்றபடி, தத-என்று, புநஶ்ச அநுஸந்திக்கவும், அதாவது, ஆபேக்ஷிகமான விஜ்ஞாந வாக்விலஸிதமானது, மமாபி-எனக்கும், அஸ்தி-இருக்கிறது, தேந- அதினாலே, ஸ்ரீரங்கிண: - பெரியபெருமாளுடைய, ஸ்துதிவிஷய- ஸ்தோத்ரகரணத்திலே, அஹம்-மந்தனான நானும், அத்யகாஷம்- அந்வயித்தேன்.

(அ-கை.) மேல் ஆரோபிதகுணகதநரூபஸ்துதியும், பகவத்விஷயத்தில் ஶேராதென்று மர்த்தத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு முன்னருளிச்செய்த வர்த்தத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு ஸத்ருஷ்டாந்தமாக த்ருடீகரிக்குறர். அந்யத் ரோத்யாதியாலே.

கக. அந்யத்ராதத்குணோக்திஸ்தவ இதி ந ததா தத்குணோத்கர்ஷவாசோ வைஶ்யாத் ஸத்ய ஸ்யாவிஷ்காராத் ஶ்ரீரங்கேஶாஸி பரமபுருஷம் த்வாம் நருக்கேலாந்தோஷி தேநாயா நாநா ஸ்தோத்திஶ்ரீ வரிவாய்யலோ யநாஸா துநா ஸோ நந்தா ஸ்வரூப ஸ்வரூபோ வா ஹா னந்தா வசனந்தவனோ ஸா ந்தா வோவர்த்திதம் யந்ரவம் ப்ரவஞ்சநகில் ||

(வ்-ம்.) அதத்குணோக்தி: - தஸ்ய குணா: தத்குணா: - தத்குணா நஸவதீதி அதத்குணா: தஸ்ய உக்தி:-அயவா ஸ: நஸவதீதி அஸ: - தஸ்ய குணஸ்ய உக்தி: - இதிவிருத்தா:-ஸ்தோதவ்யனுடைய குணமன்றிக்கே யிருக்கிறத்தினுடைய உக்தியாதல், ஸ்தோதவ்யனன்றிக்கே யிருக்கிறவனுடைய குணோக்தியாதலான ஸ்தோத்ரமானது, அந்யத்ர - பகவத் வ்யதிரிக்த விஷயத்தில், (ஸவதீதி ஶேஷ:) - ஸமவதி- ஹேயப்ரதிபடனாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணாகரரான பெரியபெருமாளிடத்திலே, தத்குணோத்கர்ஷவசோதைஸ்ய-தஸ்ய உத்கர்ஷா: தேஷாம் வசோதைஸ்ய: - எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபாத்யுத்கர்ஷங்களுடைய வபவஹாரங்களாலே, வைஶாரஷ்ய-பகவத் வ்

(கக) ஒருவராலு மறியக்கூடாததான மஹிமாதிஶயமுடைய பெரியபெருமாளை யுள்ளபடி ஸ்தோத்திரம் செய்யாமற்போனபோதிலும், ஶக்தியநுகுணமாக ஸ்துதிப்பது மொரு ஸ்த்தை பெறுமாகையாலே யானு மிதில் புகுந்தேன், அதனு லவருக்கொரு தோஷமும் வாராதென்று கருத்து.

யதிரிக்த விஷயங்களுக்கு, ஸூதஸ்வாஸ - ஸ்தோத்ரம் பண்ணத்தக்கதுகளாகையாலே, ந-நஸவதி - என்றபடி, யாவத்ஸமூர் - யாவத்ஸமூர:-யஸ்ஸா - யாவத்குண ப்ரதிபாதகமான, ஸஹிதிரஸி - ஸ்தோத்ரமும். தயா - பெரியபெருமாளிடத்திலே, ஸம்பவியாது, தஸ்ய - அந்த பெரியபெருமாளுக்கு, நிஸ்ஸீமஸ்வாஸ - நிமர்யாதாஸீமயஸ்ய: - நிஸ்ஸீம: - தஸ்யஸ்வஸ்வஸ்ய-தஸ்வாஸ - அபரிச்சிந்நமான ஸ்வரூபாதிகளை யுடையராகையாலே, ஆனால் வேதங்கள் பகவத்விஷயத்தில் குணகதநம்பண்ணினபடி யெப்படியென்ன? அருளிச்செய்குறார், ஸஸீமா-நவிஸ்ஸெதஸீமயெஷாஸெஸஸீமாந: தெஷாம் - எல்லையில்லாமலிருக்கிற அநந்தங்களான வென்றபடி, ஶ்ருதயாநாமபி-வேதங்களுக்கும், ஹரிஸிஸவெ-பெரியபெருமாளுடைய வைபவத்தில், வஷ-ஸ்ரெளஹாெ - வஷ-ஸ்ஸ்ரெளஹா:தஸ்ய - வர்ஷஜலத்திலுடைய திவலைக்கு, ஸஷள - ஸமுத்ரத்திலே. ஸம்பந்தாதிவ - ஸமபந்தத்தாலேபோல். ஸாத்மாஸ: - ஸ்வஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமானது, (ஸவதீதிஶேஷ:) ஸவஸநதஸ்ய - ஸவஸீகரிக்குறத்தாலேயோவென்றால், ந-இல்லை, ஸவஸ்-இப்படி, ஸொதா:-ஸ்தோதாவான, மெ - எனக்கு, நகிம் - இல்லையாயுண்டென்றபடி, பகவத்விஷயத்தில் ஶக்த்யநுரூபமாக யத்கிஞ்சித் குணகதநரூபமான ஸ்துதி ஸ்வரூபலாபஹேதுவாகையாலே எனக்கு மந்த ஸ்துதியில் அதிகரிக்கக்குறையில்லையென்று கருத்து.

(அ-கை.) இனிமேல், நாராயண ஶப்தார்த்தத்தை விவரிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, பெரியபெருமாளுக்கு வாஸஸ்த்தாநமான கோயிலுக்கு அணித்தாய், ஸகல சேதநோஜ்ஜீவந ஸாதநமாய், அழகிய மணவாளனென்கிற முறையாலே, அநேகோபஹாரங்களைக் கொண்டுவரத்தக்கதாய், ஆராதநார்த்யுபயுக்த தீர்த்தங்களை ப்ரவஹியாநிற்பதாய், பகவத்க்ருபையாலே குணதோஷங்களிலே கண்வையாததாய், கரையிலுண்டான வ்ருக்ஷங்களில் நின்றும், ப்ரவஹிக்கிற தேன்களோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத்தான திருக்காவேரியை ஸ்துதிக்குறார், காவேரீத்யாதியான வைந்து ஶ்லோகத்தாலே.

அதில் முதல் ஶ்லோகத்தாலே, ஸாக்ஷாத் விரஜாநதியே ஸகல சேதநாநுகூலமாகக் கோயிலைச் சூழ்ந்துகொண்டதென்னும்படியான திருக்காவேரியை, நாணவகாஹிக்கக்கடவேனென்குறார்.

உ௦. காவெரீவிரஜாஹியஸவெஹமாஹாரஸீஸவஸஜ்ஜ்ஶெஶஹாஶயவ-ஶமெநாமெஷாமெஸ்யாதஸ்| ஜஸெஸாஸம்ஸ

[illegible]

(வ்-ம்.) யா-யாதொரு திருக்காவேரியானது, (க॥ [illegible] - இத்யாதி ப்ரஸித்தியைக் காட்டுகிறது.) ஸம்ஸரத: - ஸம ஸாரியாநின்றுள்ள, ஜந்தோ: - ஜந்துவுக்கு, [illegible] * "[illegible]"-வருளிச்

(௨0) எம்பெருமானை அடைவதற்கு விலக்கான ப்ரதிபந்தகங்களை அடியறுத்து அவன் திருவடிகளில் சேர்ப்பிவிக்கும்படியான இந்த திருக்காவேரியில் ஸ்நாநம் செய்யக்கடவேனென்று கருத்து.

* [illegible]

என்கிறபடியே, கர்மத்தில் நின்று விடுபட்டு ஸுஷும்நையெனும் நாடியின் வழியாய்ப்புறப்பட்டு ப்ரும்ஹகபாலத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஹார்த்ரனு மந்தர்யாமியுடன், ஸூர்யகிரணத்தின் வழியால் அக்நிலோகமடைந்து,தின ஶுக்லபக்ஷ உத்தராயண ஸம்வத்ஸர மிவைகளுக்கபிமான தேவதைகளான வாயு ஸூர்யன் சந்திரன் மின்னலிவைகளாலும், இந்திரப்ரஜாபதிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டு ப்ரகிருதிமண்டலத்துக் கெல்லையாயிருக்கும் விரஜையில் நீராடி அங்கு ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தைவிட்டு அமாநவகரஸ்பர்ஶத்தால் திவ்ய ஶரீரமெடுத்து சதுர்ப்புஜயுக்தனாய், ப்ரும்ஹாலங்காரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்டு தெளிவிசும்பு பெருநாடான ஸ்ரீவைகுந்தப்பெருநகரை யடைந்து, அங்கு ஐரம்மதம் என்கிற அம்ருதஸரஸ்ஸையும், ஸோமஸவநம் என்கிற அரஶமரத்தையும் கண்டு, பிறகு அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநர் முதலானவர்களையும் ஸ்வாசாரியனையும் பணிந்து, அவர்களால் ஸத்கரிக்கப்பட்டவனாய், அங்கு பர்யங்கத்தின் மேற்கமலத்தில், ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடும், ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களோடும்கூடி ஜாஜ்வல்யமான கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ மகரகுண்டல க்ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப முக்தா தாமோதரபந்தன பீதாம்பர காஞ்சீ குண நூபுராத்ய பரிமித திவ்யபூஷணபூஷிதராய், அபரிமிதோதாரகுண ஸாகரராய் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை யடைந்து,அவருடன்கூடி அவரநுக்ரஹத்தா லவருடைய வழுவிலா வடிமைசெய்யப்பெற்றமகாபாக்யமுடையவனாவனன்றோ? அந்த முக்தன் செல்லுமது அர்ச்சிராதிமார்க்கமென்றபடி.

செய்யப்பட்ட வர்ச்சிராதிமார்க்கத்தி லுண்டான பரிஶ்ரமத்தினுடைய பரிஹாரத்தின்பொருட்டென்றபடி, யஸ்மிந்-ஸம்ஸாரபூயிஷ்டமான இந்த, லோகே-பூலோகத்திலே, ஸ்வேதஜலா-ஸ்வேதம்ஜலம்யயா ஸாதிவிஹ்ருதாஃ-அலைக்கப்பட்ட ஜலத்தையுடைத்தான, விரஜேவ விரஜாநதீபோலே, ஶ்ரீரங்கம் - கோயிலை, ஆவ்ருத்ய - சூழ்ந்துகொள்ளுகிறது, (தாம் என்று-அத்யாஹார்யம்) அப்படிக்கொற்றதாய், ஸமஸ்த க்லேஶாபஹாம்-ஸமஸ்த க்லேஶாம்-ஸமஸ்தானாம் க்லேஶாநாம்-அபஹாம் ... ஸமஸ்தக்லேஶாபஹாம்-ஸமஸ்தா க்லேஶாம் ... ஷபஹாம் ... ... ஷபாம்-பகவதநுபவத்த்துக்குப்ரதிபந்தகங்களானபுண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, அவித்யாஸ்மித ராகத்வேஷாபிநிவேஶங்களாகிற க்லேஶபஞ்சகமென்ன, ஜாத்யாயுர்ப்போக ரூபங்களாகிற பலங்களென்ன, ஸஜாதீயகர்மாந்தர ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவாஸநாரூப ஆஶயங்களென்ன, இவைகளுக்கு ஶாந்திகரமாயும், கூலங்கஷமாயும, நிர்மலமாயுமிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடையவென்றபடி, காவேரீம் - திருக்காவேரியை, அவகாஹிஷீய - அவகாஹநம் பண்ணக்கடவேன், (ஆஶிஷிலிங்.) ஸித்தவிஷயத்திலே ப்ரார்த்திக்கிறது, நித்யாபூர்வதையாலே.

உக. க்ஷீராப்திர்ஜநகோஜநந்யஹமியம் ஶ்ரீரேவபுத்ரீவர ஶ்ரீரங்கேஶ்வர ஏதத்ர்ஹதி கந்யாமதோ தீவ்யதாமுஷ்ய ... ஶ்வஶுர ... ஸ்தநதோரணீக்ருத்ய தோர்தண்டாந்து காவேரீமஹம் கரோவிந்துயதீவயத்தி ஶாஸ்வதேவ் ருதாம்||

(வ்-ம.) யா காவேரீ - யாதொரு திருக்காவேரியானது, ஜநக:-தகப்பனார், க்ஷீராப்தி: - க்ஷீரஸமுத்ரம, ஜநநீ-தாயானவள், அஹம், பொன்னியென்று ப்ரஸித்தையான நான், புத்ரீ-பெண்ணானவள்-இயம்-ஶ்ரீ:-இந்த-ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், வர:-ஜாமாதாவானவர்-ஶ்ரீரங்கேஶ்வர: - பெரியபெருமாள், இஹ - இந்த விஷயத்திலே, அஹம்-நான், ஶநதஹஸ்தம் ஶநதயோ: அஹம்-ஶநதஹஸ்தவிவிஹ்ருதாஃ-

---

(உக) இந்த திருவரங்கத் தமுதனுக்குத்தக்கபடி,ப்ரகாசகங்களான அலைகளாகிற கைகளாலே உபசரிப்பதுபோல் அவரை ப்ரதக்ஷிணம் செய்துப் பெருகுமிந்த திருக்காவிரியை ஸகலருமடையுங்களென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கு முசிதமாகவென்றபடி, கிம் - என்னத்தை, கரவாணி - பண்ணக்கடவேன், இதி - என்று, ஆகூதைவ-பரபரக்கையோடே கூடினதுபோல், ஸம்ஸ்பார உத்கராதிதன்வம்ஸ்யாத்ரஸ்யஹாராணிகாநிவஸத்ராஸ்தாஃ தாஸார்ஸ்ஸ்கராஃ-ஸம்வஸ்ஜ உத்கராஸ்தாநு இதி விம்ஹஃ-ப்ரகாஸமாநங்களான சாமரங்களென்ன கற்பூரங்களென்ன சந்தநவ்ருக்ஷங்களென்ன ஶ்லாக்கியமான ரத்நங்களென்ன முத்துக்களென்ன இவைகளுடைய ஸமூகங்களையென்றபடி, ஊஹரீகைஃ-ஊஹயூ வஙவகராஃ தைஃ - அலைகளாகிற கைகளாலே, விநயதீஸதீஸமர்ப்பியாநின்றுகொண்டு, ஸயூதி - சூழ்ந்துகொண்டு வருகிறதோ? ஸா - அந்த திருக்காவேரியானது, ஸேவ்யதாம் - ஸேவிக்கத்தக்கது, (ஜநைஃ - என்று ஶேஷம்) இன்னாரினியாரென்று பாராதே எல்லாருமொக்கத் திருக்காவேரியைப் பற்றுங்கோளென்று கீழ் தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரோபதேஶமும் பண்ணினாராய்த்து.

உஉ. தீர்த்தம் ஶம்ஸதி வாதி நந்ந தரங்க ஸ்வாங்கம் ணா நந்யக்ஷதிஸ்யாந்யா ஹம் ணவா நவாரிஹதிஸ்தஃ ஸா நீதெஜநாநு । ஶ்ரீரங்கேஶஹாவந்தி ஸஹநெஹநெஹம் ஸஞ்சதகஜம் விஷ்ணுவதீகவாத ஸ்வாரம்ஹாவமா ஹம் கவயு ॥

(வ்-ம்.) ஹேமாவமா-ஸ்வர்ணநதியான திருக்காவேரியானது, தீர்த்தம் - பெரியபெருமாள் தீர்த்தம் ஸாதிக்கிறதற்குசிதமான கரையை, ஶம்ஸதி - ஶம்த்தம் பண்ணுகிறது, யதா - (துலாமாதத்தில் ஸகல புண்யதீர்த்தமும் பாபிகளுடைய ஸ்நாநத்தால் வந்த தங்களுடைய பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகைக்காகத் திருக்காவேரியை ஸந்நிதிபண்ணி அத்தைப் பரிஶுத்தமாக்குகிறதென்றுதல்) நந்நத

(உஉ) யான் திருவிக்ரமனுடைய சரணாரவிந்தங்களினின்றுண்டானபடியால், எனக்கிணையுண்டோ? என செறுக்குகொண்டுதன் பெரியதான வலைகளின் ஶப்தத்தால் கர்ஜியாநிருக்கிற கங்கையை, பெரியபெருமாளுக்குஸகல விதகைங்கர்யமும் செய்யாநின்றுகொண்டு, வேதத்திற்குமெட்டாததானஅந்தபரவஸ்து இதோவென்று காட்டிக்கொடுக்கும்படியான வெளகுநீகராவையோ! உன் கொக்கரிபெல்லாம் பயன்படாதென்று தன் நுரைகளாலே பரஹஸிப்பதுபோல் விளங்குமித் திருக்காவேரியானது என்பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

ஙஙு - ஆராமஞ்சூழ்ந்த வென்கிறபடியே, கோயில் திருநந்தவநத்தி லுண்டான வ்ருக்ஷங்களை, பாதி - ரக்ஷிக்கிறது, ஙஸாஜ்ம மணா நி - ஙஸாஜ்ஜு ஸம்மணாநிவதாநி - வீதிகளையும், நற்சந்திகளையும், உக்ஷதி-நனைக்கிறது, (உக்ஷஸெவநஉதியாதஃ)-ஸ்நாநீயஃ - ஸ்நா நத்துக்கு யோக்கியமான, ஸஹஹ்ணம் வபாநம்வஸஹஹ்ணபாநெ தயொவஃ ஸ்ரீ ஸஹஹ்ணபாநவாஸ்ரீஸ்நாநீயம்வ தஜ ஸஹஹ்ணபா நவாஸிவ-திருமஞ்ஜநத்திற்கு யோக்யமாயும், ஆராதநத்திற்கும் அமு துசெய்வதற்கும் யோக்யமான தீர்த்தத்தை, வஹதி -ப்ரவஹிக்கிற து, தரிக்கிறதென்றுதல், ஸ்நாதஃ ஸ்நாநம்பண்ணுகிற, ஜநாநு-ஜநங் களை, பாநீதெ - பரிஶுத்தமாக்குகிறது, பாஜிதெ- மணற்குன் றிலே, ஶஜ்ரஃ - கறுத்திருப்பதான, வெஃரஹஃ - ஸகல வேதரஹ ஸ்யமான பெரியபெருமாளை, வஜநக்தி - எல்லாருமறியும்படி ப்ரகா ஶிப்பிக்கிறது, தஜ - ஆகையாலே, விஷ்ணுபதீஸ்வாதஜவராஃ - விஷ்ணுபதஃ ஹாவஃ விஷ்ணுபதீஸ்வஃதநூதெணஜவராஃ- பெ ருமாளுடைய திருவடிகள் நின்றும் பிறந்தமாத்ரத்தாலே பிறந்த ஶப்தத்தையுடைத்தான, மம்மாஃ - கங்கையை, ஃெஃநஃ-நுரை களாலே, ஹஸஞீவஷிதா - கங்கைக்கு என்னோடொத்த பகவது பகாரகத்வமில்லையென்று சிரிக்குறதுபோலே யிராநின்றுகொண்டி ருக்கிற திருக்காவேரியானது, ஸவஃ - மத்பாபத்தை, ஹஜு - போக்கக்கடவது, (ஹநஹிஸாயாஃ வொடீ)-அர்ஹணபாந ஶப்த ங்கள் கரணேகர்மணிசல்யுடுத்தமாய்வாரி ஶப்தத்தோடே கர்மதா ரயனுகவுமாம்.

(அ-கை.) பகவத் க்ருபைபோலே, குணகுணநிரூபணம் பண்ணுதே ஸர் வத்தையு மாப்யாயநம் பண்ணிக்கொண்டுவருகிற திருக்காவேரியானது என் போல்வாரைப் பரிஶுத்தமாக்கக்கடவதென்குறர். அகணிதேத்யாதியாலே.

உரு. ஸமணிதமஜணாவஃஜ்ஸவஃம்ஷுரதஃஸஜஜுதிஜியஜ விபயஃபாஜெரொஙாவஜ்ரயஜெஜ்நாஜாஜூதீ| வுஹதிஜமஜ தீஜஹாஜெகவ வாஙமவெதஃஹ்யாஶிஶிஙஜயாஙாமாயாஸாநஃபா நாதஜஙஃஜயா||

(உரு) ப்ரதிக்ரியை யொனறையு மபேக்ஷியாத பெரிய பெருமாளுடைய நிரவதிக க்ருபையானது கரைபுறண்டு, இப்படி வெள்ளமாகப் பெருகிற்றே? எனும்படியான இத்திருக்காவேரி வென்போல்வாரைப் பரிஶுத்தம் பண் ணட்டுமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஶாகாஶ்ரயா-ஶாகாவலம்பித இதி ஶாகாஶ்ரயா - (யெ திஶேஷ:.) காத்தாலே வ்ருத்தியடையத்தக்கதான திருக்காவேரியானது, அஜணிதமாணாவஹ்ருஷ்டமாணஸ்ய அவஹ்ருஷ்ட மாணாவஜெ ஹ் - அஜணிதெ மாணாவஜெ ஹ்யஸ்மிந் அஜணி-எண்ணப்படாமலிருக்கிற குணதோஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஸவஶ்-ஸமஸ்தமான, ஸ்திரசரஸ்-ஸ்திரம்சரம் ஸம்ச தயோஸமாஹார: - ஸ்திரசரஸ் - ஸ்த்தாவர ஜங்கம ஸமுதாயத்தை, அப்ரதிக்ரிய ஶேஷி நமித்ஸெ ப்ரதிக்ரியாயஸ்ய தா - ப்ரத்யுபகார ஶூந்யமாயிருந்தாலும், பய:பூரை: - ஜலப்ரவாஹங்களாலே, ஶூர்ய யஶ்ரீஸதீ - ஸகல தாபங்களையும் ஹரியாநிர்ப்பதாய்க்கொண்டு, அநுஜாநதீ - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள, ஶிஶிரமதுரா - ஶிஶிராஶ்ச மதுராஶ்ச ஆமாயாவெதிகஞ்ஜியாரய:-குளிர்ந்து மதுரமாய் கம்பீரமாயிருந்துள்ள, ஜநநீ - லோகத்திற்குத் தாயாக, ஸதீ - ஆகி, ரங்கபதே: - ரங்கஸ்யபதி: - தஸ்ய - பெரிய பெருமாளுடைய, க்ருபேவ - க்ருபைபோலே யிராநின்றுகொண்டு, ப்ரவஹதி - ப்ரவஹியாநிற்குறதோ? ஸா - அப்படிக்கொத்த திருக்காவேரியானது, ந: - எங்களை, புநாது - பரிஶுத்தம் பண்ணக்கடவது.

(அ-கை.) தன்னுடைய சிறிதான அலைகளாலே, கரைகளிலுண்டான வ்ருக்ஷங்களை மந்தமாகச் சலிப்பித்து அதிலுண்டான வண்டுகளுக்கு ஸுகத்திற்கு ஹேதுவான திருக்காவேரியானது என்னுடைய ஸுகவிரோதியைப் போக்கக்கடவதெனகுறர். தரளேத்யாதியாலே.

உ௪. தரளதரங்கரங்கஶிஶிர்மஶேரதைஶ்ரேரநவதட விடபிராஜீமஜ்ஜரீஸஞ்சரஞ்சா | கபிவதகநகநாதீந் நிர்மாநா ஹவிநுகரகு ஶோகஜகரஶெதஶ்ரேயசரணாவஹ்ஸஹ: ||

(வ்-ம்.) தரளாஶெத நவஸ் தயாஸியாஶெதரங்கா ஶெதை: - சஞ்சலங்களாயும் சிறிதுகளாயுமிருக்கிற அலைகளாலே, ஶனை:-மெள்ள, சூஷெரா ஶோநெதா ஸ்ரீ-ஸஸ்யதடெ - ஸதடெ

(உ௪) கரையி லநேக விருக்ஷங்கள் நெருங்கியிருப்பதால், அதினின்றும் பெருகும் தேன்களின் ஸம்பந்தத்தால் அதிமதுரமாகவும், மரத்தின நுனியிலிருக்கும பூங்கொத்துக்களில் வஸிக்கிற வண்டுகளை, தன் சிறிய அலைகளாலுறங்கச்செய்யும்படியான அவ்வளவு பெருக்குடைய இத்திருக்காவேரீ என் பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

தயோவிடபிவிநம: க்ரமுகநாரிகேளநாம் தேவிடபிநம் தேஷாம் ராஜ்யை: தாலாரஜம்ஜாலை: தாலாலாவுவா: ஸூமநோ யஸ்யா - அலைக்கப்பட்டதுகளான தன் கரையில் வ்ருக்ஷபங்க்திகளுடைய பூங்கொத்துக்களிலே தூங்காநின்றுள்ள வண்டுகளையுடைத்தான வென்றபடி, நாளிகேரக்ரமுகஜகேரஜை: - நாளிகேரஸ்ய க்ரமுகஸ்ய தேஷாம் ஜாயதே இதி தயாவியா: கேரஜா: ஜை:-தென்னமரங்களில் நின்றும் பாக்குமரங்களில் நின்றும் ப்ரவஹியாநின்றுள்ள தேன்களாலே, காம்ஸ்லா: ஸ்வ: யஸ்யா - (ஜக்ஷரித்ராதிநாஸ காலாகேந கராவதயே காம்ஸ்லாவா - என்று ரூபம்.) வயாப்தங்களான தீர்த்தங்களையுடைத்தான, கநகநாதீ-பொன்னியென்று திருநாமமுடைய, நிம்நகா-நதியானது, மே அம் ஹ: மேஹம் - என்னுடைய பாபத்தை, க்ஷிபது - நிரஸிக்கக்கடவது. (க்ஷிபீ நிரஸநே.)

(அ-கை.) இவ்வளவால் திருக்காவேரியை அநுஸந்தித்து தன் மத்தியவர்தியான கோயிலாகிற த்வீபத்தை யெல்லாரும் வந்தநம் பண்ணுங்கோளென்கிறார், கதளீத்யாதியாலே.

௨௫. கதலீவகுலஜம்பூசூதபூகாதிகண்டஸ்தலபவஸாவநீரஸகேரநாஸ்ரி। வ்ருக்ஷஜலவிலாஸாஸ்வாதநாம்பு ஜாவஸகேர தாம்பு ஜாம்வஹ த்வீபம்॥

(வ்-ம்.) கதலீஸ்ய வகுலஸ்ய ஜம்பூஸ்ய பூகஸ்ய காதீஸ்தேஷாம் கண்டஸ்தலஸம்ஸாரஸம் நீரம்யஸ்யா - வாழைமரங்கள் முகிழ்வ்ருக்ஷங்கள் நாவல்மரங்கள் பாக்குமரங்கள் இதுகளுடைய கழுத்தளவாய் மாதுர்யத்தோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத்தான, ஸஹ்யகந்யா - காவேரியினுடைய, அந்தரா - மத்தியத்திலே, வ்ருக்ஷஜலவிலாஸாதயாஸ்வாதநஸ்ய கம்பாநாகேரவஸ்ய கரோதீதயாவியம்-தரணாம்ப்ரும் ஜம்யஹ்நு தக - அதிகமான தீர்த்தத்தைப் பாநம்பண்ணவேணுமென்கிற வாசையினாலே இறங்காநின்றுள்ள மேகங்களுடையக் கூட்டமென்கிற ப்ரமத்தைப் பண்ணாநின்றுள்ள விருக்ஷஸமூகத்தை யுடைத்தான, த்வீபம் - த்வீபமானது, (ஶ்ரீவொதஸியாகேரவதி

---

(௨௫) வாழைமுதலான வநேக விருக்ஷங்களாலும், திருக்காவேரியின் தீர்த்த ஸமிருத்தியாலும் அதி மநோஹரமாக விளங்கும் திருவரங்கத்தை அடையுங்களென்று கருத்து.

தஸ்ஸாஃ -(அஸ்ஸஜநாஸெவ்யஸநொய்ஷஸ்து ஐதீகாஸஃ) வஹஸ்தாஃ-ஸேவி க்கப்படுமேவது, ஸ்துதிக்கப்படு மவதெனருதல், (ஸநெலசரிதி ஸெஷஃ-கலீஸஃயுகாஸஸஸ்ஜளகாஸஃ.)

(திருக்காவேரிதீர்த்தம் விருக்ஷங்களுடைய கழுத்தளவாக ப்ரவஹிக்கை யாலே அதுக்குமேலுண்டான ஶாகா ஸமூகஜலத்தைப் பாநம்பண்ணவேணு மென்றுமையாலே இழிந்த மேகஸமூக ப்ரமதத்தை உண்டாகுமென்று கரு த்து. இத்தால் (ஆராமம் ஸூழ்ந்த வரங்கம்) என்றபடியே, கோயிலுடைய நிரதிஶயபோக்யத்தைச் சொல்லிற்று.)

(அ-கை.) இனி விரஜாதீரவாதியாய், ரஜஸ்தமோரஹிதமாய், ஶ்ரேஷ் டமாய், விஷ்ணுவுக்கு ஸ்தாநமாய், முக்தர்களுக்கு ப்ரகாஶிக்கத்தக்கதா யா தொன்றை ஶ்ருதிகள் ஸொல்லுகிறதுகளோ? அப்படி பரிஶுத்தமான விர ஜையினுடைய மணற்குன்றே யிக்காலத்தில் ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கலாம்படி திருக் காவேரிமத்தியத்திலே விளங்காநிற்குறது, அப்படிக்கொத்த திருக்காவேரி மத்தியத்தை நானும் நிரந்தரமாக ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கக் கடவேனென் குறார். யத்விஷ்ணோ ரித்யாதியாலே.

உ௯. யஜிஷ்ணொஃவஜஃதஃவஸாஸஜொஸ்ஸஃஸ்காநாஃந விஸஜஂவிலீவஸ்ஹாஃ|தஜண ஸ்ஸஃஸஸிநிஃயாஜஸ்ஸெயஸ்கா வெரிஸஃஸதிதக்ஷிஷீயநிதஸ்ஃ||

(வ்யா.) விஸஜாயாஃஸெ கஃவிஸஜஃ - விரஜையினுடைய ஸமீபத்தில், (அவ்யயம் விபக்தீத்யாதியாலே, ஸமீபார்த்தத்தி லநுஶ ப்தத்தோடவ்யயீபாவஸமாஸம்)நவிஜஸ்தெதஃஸ யஹிநு தக-தமோ குணரஹிதமாயும், ஸஜஸஃவஸஂவெஸாஸஜஃ-ரஜோகுணத்திற்கப்பால் பட்டதாயும், கஜஸ்ஃ-ஆகையாலே ஶ்ரேஷ்டமாயும், யக-யாதொரு, விஷ்ணொஃவஜஃ-"தஜிஷ்ணொஃவஸஂவஜஃ" என்றோதப்பட்ட வெம் பெருமானுடைய பரமபதத்தை, ஶுக்காநாஃ - ஸம்ஸாரத்தில் நின் றும் விடப்பட்டவர்களுக்கு, விலீவஃ - விஶேஷேண ப்ரகாஶிக்கிற தாக, ஶுஹாஃ-ஸொல்லாநிற்கிறதுகள், (ஶ்ருதிகளென்று பூரிப்பது,) "ஸஜாவஶஸ்ஜீ" த்யாதிக ளிங்கு விவக்ஷிதங்கள், தக-அந்த பரம பதமானது, காவெஸஸ்ஃஸெயஸ்ஸெயஸ்காவெரீ - (அவ்யயீபாவஃ) காவேரியினுடைய மத்யத்தில், கஜஸ்-இந்த ஸம்ஸாரதஶையிலும்,

---

(உ௯) நித்யமுக்தர்களா லெப்பொழுது மநுபவிக்கத்தக்கதான பரமபத மே நேராக ஸகலரும் நன்றாகக் காணும்படி காவேரியினிடையில் வந்திரங்கி ற்றோ? வென்னும்படியான திருவரங்கத்தை எப்பொழுதும் காணக்கடவே னென்று கருத்து.

புண்யம் - புண்யவர்த்தகமான, ஸைகதம் - மணற்குன்றாய்க்கொண்டு, இதம் - இதமென்று நிர்தேஶிக்கும்படி ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கலாம்படி யென்றபடி, ஸ்புரதி - ப்ரகாஶிக்கிறது, தத் - அந்த மணற்குன்றை - கோயிலென்றபடி, நித்யம் - இடைவிடாமல், ஈக்ஷிஷீய - காணக்கடவேன், (ஆஶிஷி லிங்.)

(அ-கை.) திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் கோயிலுக்கணித்தான உத்யாந ப்ரதேஶங்களிலே நித்யமாக வர்திக்கக்கடவேனென்கிறார். த்ரய்யந் தேத்யாதியாலே.

உஎ. த்ரய்யந்தாப்யாஸவதீஷு வைஷ்ணவாநாம் ஸம்ஸாரஶ்ரமஹாரிஷு | காவேரீபரிசரிதாஸு பாவநீஷு ஸ்ரீரங்கோத்யாநதடீஷு வர்திஷீய ||

(வ்-ம.) த்ரய்யந்தாப்யாஸவதீஷு - வேதாந்தத்தினுடைய வப்யாஸத்தை யுடைத்தானதுகளான, (இவ்விடத்தில்-"ஆவிர்பூதஸ்வரூபஸ்ய நித்யமுக்தஸ்ய..." என்றதநுஸந்தேயம்.) ஸம்ஸாரஶ்ரமஹாரிஷு - பஹுளமான ஸாம்ஸாரிக ஶ்ரமநிவர்த்தகங்களாய், பாவநீஷு - இஷ்ட ப்ராபிகைகளுமாய், வைஷ்ணவாநாம் - எம்பெருமானையே உபாயோபேயமென்று பற்றினவர்களுக்கு, பரமபதம்போலே நிரதிஶயபோக்யங்களாய், காவேரீபரிசரிதாஸு - திருக்காவேரியாலே பரிசர்யை பண்ணப்பட்டதுகளான, ஸ்ரீரங்கோத்யாநதடீஷு - கோயிலுக்கணித்தான உத்யாந ப்ரதேசங்களிலே, வர்திஷீய - வர்த்திக்கக்கடவேன். "ஸ்ரீரங்கே ஶேஷவாஸ்தவ்யே" பெரியபெருமாளுடைய நியமநாநுகுணமாக வஸிக்கக்கடவேன்.

(அ-கை.) கீழ் வைஷ்ணவாநாம் ப்ராப்யாஸ-என்றது, இதில் ததநுகுணபோக்யதையை அருளிச்செய்கிறார், ஸ்புரிதேத்யாதியாலே.

உஅ. ஸ்புரிததஶஹரீர் ... | ... ||

(உஎ) ப்ரபன்னருக்குப்பரமபதம்போலே, ஸம்ஸாரதாபத்தை யொழிக்கவல்ல விந்த கோயிலைசசேர்ந்த ப்ரதேசஙகளில வஸிக்கக்கடவேன்.

(வ்-ம்.) [illegible] - [illegible] - துடியா நின்றுள்ள மத்ஸ்யங்களாலே வெடியாநின்றுள்ள தென்னமரங்களுடைய பூங்கொத்துக்கள் நின்றும் ப்ரவஹியாநின்றுள்ள தேன்களுடைய ஸரிதிய பிரவாஹத்தாலே வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை யுடைத்தாயிருப்பதாய், [illegible] - [illegible] - பாக்குமரங்கள் பலாமரங்கள் வாழைமரங்களிதுகளாலே ஸ்யாமங்களான, [illegible] - [illegible] - கோயிலுக்கணித்தான உத்யாநங்களுடைய மனோஹரமான தேசங்களானதுகள், [illegible] - ஸந்தோஷத்தை, [illegible] - [illegible] - விச்சேதமில்லாமல், [illegible] - பண்ணக்கடவதுகள்; ([illegible].)

(அ-கை.) இனி மூன்று ஶ்லோகத்தாலே கோயிலை அநுபவிக்கிறார், அதி பரமபதமித்யாதியாலே.

உக. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - ([illegible]) பரமபதத்திலென்றபடி, [illegible] - [illegible] - [illegible] - என்று ஸொல்லுகிறபடியே, அம்ருதமயமான விரஜாதீர்த்தத்தாலே ஸூழப்பட்டதாய், அன்றிக்கே, [illegible] - என்று விக்ரஹமாய், மரணமில்லாத நித்யமுக்தாளாலேவ்யாப்தமாயென்றுதல்,அப்போது “[illegible]” என்கிற ஶ்ருதியில் ஜாத்யேகவசநமாகக் கொள்ளவேணும், [illegible] - அபராஜிதை என்று பெயரையுடைத்தானதாயும், [illegible]

(உஅ) தென்னை முதலான விருக்ஷங்கள் நிரம்பித் திருவரங்கத்தைச் சூழ்ந்து அதிமனோஹரங்களாக விருக்கும் திவ்யோத்யாந வநமானது எனக்கு நித்யாநந்தத்தைக் கொடுக்கட்டுமென்று கருத்து.

(உக) வைகுந்தப்பெருநகரான திவ்யலோகமே திருவரங்கமாக ஆகி ஸகலரும் காணும்படி ப்ரகாசிக்கிறதென்று கருத்து.

ஸ்யாத்-அயோத்தியையென்று திருநாமத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற, புரீம் - திவ்யநகரியை, உஶந்தி - இச்சிக்கிறதுகள், சொல்லுகிறதுகளென்றபடி, (வேதாந்தா: - என்று சேஷம்) ஸா - அப்படிப்பட்ட திருவயோத்தியையானது, காவேரீமத்யே - திருக்காவேரியினுடைய மணற்குன்றின்மேலே, (உபஸர்க்கவிபக்திஸ்வரப்ரதிரூபகா உபரிஶப்தபர்யாயா: - புளிநமென்று த்விதீயை காணப்படாது, ஆகையாலே, ஸப்தம்யர்த்தே த்விதீயா-இப்படியே, "ஸஹ்யஜா மத்யே"-என்கிற விடத்திலும் கண்டுகொள்வது) ரங்கராஜதானீ - ஸ்ரீரங்க திவ்யநகரரூபமாக, விஸ்ருதசக்ஷுஷாமபி - விஸ்ருதசக்ஷுஸ்ஸையுடைத்தானவர்களுக்குமென்றபடி, ஸாக்ஷாத்-ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி யிருக்கிறது, (ஸாக்ஷாத்காரவிஷயோ பவதீத்யர்த்த:)

(இத்தால் பரமபதத்திலுண்டான திருவயோத்தியையாகிற திவ்ய நகரியே திருக்காவேரிமத்தியத்திலே கோயிலாக திருவவதரித்ததென்று கோயிலுடைய வைபவம் அநுஸந்திக்கப்பட்டது.)

(அ-கை.) மேல் கோயிலிலுண்டான திருமாளிகைகளுடைய வுயர்த்தியை அநுபவிக்கிறார், பவபதமபீத்யாதியாலே.

௩௦. பவபதமபி திவ்யஸ்தாநவத் த்ரஷ்டுகாமை: ஸ்ரீஸதநஸௌத-ஶ்ரேணிபிஸ்ஸம்வஸந்தீ । ஸதநமணிஶிரோபி ர்ஜ்ரும்பமாணா ஜயத்யத்ர ஹி ரங்கராஜதானீ ॥

(வ்-ம்.) பவஸ்ய பதம் பவபதம் - ஸம்ஸாரத்திலுடைய ஸ்தாநத்தையும், (லீலாவிபூதியையுமென்றபடி) திவ்யஸ்தாநவத் - அப்ராக்ருத ஸ்தாநமாக, (நித்யவிபூதியாகவென்றபடி) கர்த்தும் இவ - செய்கைக்குப்போல, த்ரஷ்டுகாமை: உபயஸம்பந்திபி: ப்ராஸாதஶ்ரேணிபி: ஸம்வஸந்தீ-லீலாவிபூதி பரமபதம் இந்த விரண்டுகளிலும் ஸம்பந்திப்பிக்கப்பட்ட ப்ராஸாதங்களுடைய பங்திகளையுடைத்தானதாய்க் கொண்டு, ஸதநமணிஶிரோபி: - ஸதநாநாம் மணிமயாநி ஶிராம்ஸி - திருமாளிகைகளுடைய ரத்நமயங்களான ஊர்த்துவ ப்ரதேஶங்களாலே, விஜ்ரும்பமாணா - விருத்தியடையாநின்ற, ரங்கராஜதானீ-கோயிலாகிற திவ்யநகரியானது, இஹ - இந்த லீலாவிபூதியில், ஜயதிதராம் - மிகவு முத்கிருஷ்டையாகா நின்றது.

(௩௦) திருவரங்கத்திலுள்ள திருமாளிகைகளின் மகடிகள், அத்யுன்னதமாயிருக்கையாலே, இந்த லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதி யாக்குவதற்குப் பரமபதத்தை யளாவுகிறதோ? என்னும்படி விளங்குகிறது.

(அ-கை.) இதிலும் திருமாளிகைகளுடைய உச்ச்ராயத்தை ப்ரகாராந்தரேண வநுபவிக்குறார், மணிமகரேத்யாதியாலே.

௧௧. மணிமகரருசாம் பாஶாந் விததய விலஸத்கேதுஹஸ்தை: ஶஶிநோ ம்ருகம் | ஶ்ரிய: நவகேளயே ஜிக்ருக்ஷுரிவ ஸகாஸதீ ரங்கபுரீ ந: ஸுகயதி ||

(வ்-ம.) மணிமய மகராணாம் ருசி: - ரத்நமயமான மகரதோரணங்களுடைய காந்திகளை, பாஶாந் - கயிறுகளாக(வலையாகவென்றபடி,) விததய - பரப்பி, விலஸத்கேதுஹஸ்தை: - விலஸந்த: கேதவ ஏவ ஹஸ்தா: தை: - பரம்பாநின்றுள்ள த்வஜங்களாகிற கைகளாலே, ஶஶிந: - சந்திரனுடைய, ம்ருகம் - மானை, ஶ்ரிய: - பெரியபிராட்டியாருக்கு, நவகேளயே - நவாவஸாரகேளிஸித்தயே - அபூர்வமான விளையாட்டின்பொருட்டு. ஜிக்ருக்ஷு: இவ - க்ரஹிக்கவேண்டுமென்றிச்சையுடைத்தானதுபோலே, ஸகாஸதீ - விளங்காநின்றுள்ள, ரங்கபுரீ - கோயிலாகுற திவ்யநகரியானது, ந: - ஶப்தாதிவிஷய ப்ரவணரான வெங்களையும், ஸுகயதி - ஸ்வபோக்யாதிஶயத்தாலே ஸுகிகளாகப் பண்ணுநிற்கிறது.

(அ-கை.) ஜநபதேத்யாதியாலே கோயில் காப்பாரான குமுத குமுதாக்ஷ புண்டரீக வாமந ஶங்குகர்ண ஸர்வநேத்ர ஸுமுக ஸுப்ரதிஷ்டிதர்களென்று திருநாமமுடைய கணாதிபதிகளை நமஸ்கரிக்கிறேனென்குறார்.

௧௨. ஜநபதஸரித்த்வீபஶ்ரீபுரஸ்வாவரணநீதித்ருஜாமாத்யாந் | புஜகரணபரிவாரவாஹநாஸ்த்ராந் குமுதமுகாந் கணநாயகாந் நமாமி ||

(வ்-ம.) ஜநாநாம் பதம் யஸ்ஸரித்த்வீபம் தத்ர ஶ்ரீபுரம் தஸ்ய ஸ்வாவரணநீதித்ருஜாமாத்யாநிதி விக்ரஹ: - பகவதநுபவ கைங்கர்யபரர்களான ஜநங்களுக்கு வாஸஸ்தாநமாய் திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் ஸம்ருத்தமான கோயிலினுடைய பரிதோரக்ஷணத்தில், (உறகலுறக) லென்கிறபடியே, நித்ய

(௧௧) திருமாளிகையினுடைய மேல மகடியிற் கட்டியிருக்கும் மகரதோரணங்கள் சந்திரமண்டலபரியந்த மளாவி அதனு லதி அழகாக விளங்கு மிந்த கோயிலானது எங்களுக்கு மிக ஸுகத்தைத் தருகிறதென்று கருத்து.

(௧௨) கோயிலில் நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களை யிரக்ஷியாநின்ற ஸேனைமுதலியார் முதலானுளை நமஸ்கரிக்குறேனென்று கருத்து.

மாக வுருப்பட்டிருப்பாளாய், வ்யூஹநாதி³ப⁴ பரிவாரஸ்த்வா ஹநாதி³பதிச்ச²த்ராயுதா⁴நு-ஆயுதங்களென்னபரிஜனங்களென்ன வாஹநங்களென்ன இதுகளாலே ஸமருத்தரான, கு²முதா³தீ³நிவை யஷாந்தாநு-குமுதனை முதலிலே யுடைத்தான, ஸேநாந்யநாயகாநாநு - ஸேனைமுதலியாருடைய ஸேநாதிபதிகளை, நமாமி-வணங்குகிறேன்.

(அ-கை.) அஹ்ருதேத்யாதி கோயில் வாஸிகளான மனுஷ்யர், திர்யக்குக்கள், ஸ்தாவரங்களிவையை புராண பௌராணிகர்கள், நித்யமுக்த முமுக்ஷுக்களாகச் சொல்லுகையாலே, அந்த மனுஷ்யர் முதலானோர் நமக்குப் பரமோத்தேஶ்யரென்கிறார்.

௧௧. அஹ்ருதஸஹஜதா³ஸ்யா: ஸூரய: ஸ்ரஸ்தப³ந்தா⁴விமலசரமதே³ஹாஸ்த்ரீரங்க³தா⁴ம்நி | மஹிதமநுஜதிர்யக்ஸ்தா²வரத்வாஸ்ஸமஸ்தம் ஸததமிதிஹ பௌராணிகாஸ்தேப்⁴யோ நமஸ்யா ||

(வ்-ம்.) அஹ்ருதம் ஸஹஜம் தா³ஸ்யம் யேஷாமிதி அஹ்ருதஸஹஜதா³ஸ்யா: - ஹரிக்கப்படாத ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தை யுடையரான, ஸூரய: - நித்யஸூரிகள், ஸ்ரஸ்தப³ந்தா⁴: - ஸ்ரஸ்தோ ப³ந்தோ⁴ யேஷாந்தே - நழுவின ஸம்ஸாரபந்தத்தையுடைய முக்தர்கள், விமலசரமதே³ஹா:-விமலஶ்சரமோ தே³ஹோ யேஷாந்தே-பகவதஜ்ஞாந விரோதியனறிக்கே யிருக்கையாலே, நிர்மலமாயும், தேஹாந்தரமில்லாமையாலே, சரமமாயுமிருக்கிற தேஹத்தையுடையரான முமுக்ஷுக்கள், உத த்ரீ-என்று ஶாஸ்த்ர ப்ரத்யக்ஷஸித்தரான விவர்கள், மஹிதமநுஜதிர்யக் ஸ்தா²வரத்வா:-மநுஜஶ்ச திர்யக் ச ஸ்தா²வரஶ்ச தேஷாம்பா⁴வஸ்த்வம் - மஹிதம் மநுஜதிர்யக் ஸ்தா²வரத்வம் யேஷாந்தே - பூஜிக்கப்பட்ட மநுஷ்யத்வ திர்யக் ஸ்தாவரத்வங்களை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ரங்க³தா⁴ம்நி ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்தை, ஸததம்-எப்போதுமொக்க, ஸம்ஶ்ரயந்தே-வாஸஸ்த்தாநமாகக் கொள்ளுகிறார்கள். இதிஹாஸ-என்று நன்றாகச்சொன்னார்கள். (இதிஹேத்யுக்தேத்யர்த²: - வைதிஹ்யமிதிஹாவ்யயமிதி கோஶாத்,) பௌராணிகர்களென்று ஶேஷம்.) தேப்⁴யோநமஸ்யா - இந்த மநுஷ்யதிர்யக் ஸ்த்தாவரங்கள் பொருட்டு நமஸ்காரம நித்யமாகச்செல்ல வேணும்.

---

(௧௧) திருவரங்கத்திலிருக்கும் ஸகல சேதநாசேதநங்களும், முமுக்ஷுவாகையாலே அவைகளைத் தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

(அ-கை.) ஸ்ரீரங்க திவ்யபவநம், இத்யாதி காலம் நடையாடுகிற தேசத்திலவதீர்ணரான பெரியபெருமாளுக்கு என்னவருகிறதோவென்றஞ்சி யொருபயநிவர்த்தகங்காணுதே அலமர்ந்தாருக்கு இரண்டுருக்கும் ப்ராகாரங்களோடேகூடின கோபுரங்களாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்ட கோயில், பெரிய திருவடியும் லீலாவிபூதியில் அவதரித்து ப்ரேமத்தாலே அநேக ஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணி பரப்பப்பட்ட தம்முடைய ஶிறகுகளாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்படுகுறதென்று நிஶ்சயிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அப்படி பயப்படுகிற நாம் கோயிலைக் கொள்கொம்பாகப் பற்றுகுறோமென்குருர்.

கூச. ஶ்ரீரங்கதிவ்யபவநம் புவி கோபுராணாம் ப்ராகாரி-
ணேந நிகரேண கருத்மதேவ | பார்ஶ்வத்வயப்ரஸாரிதபக்ஷபு-
டேந ஸாந்த்ராந்நாநாதநுபிரிவ உபகூடமுபாஶ்ரயாம: ||

(வ்-ம்.) கோபுராணாம் - கோபுரங்களினுடைய, ப்ராகாரிணேந - ப்ராகாராகஸ்யஸஞ்ஜாதா இதி ப்ராகாரிதஸ்யேந-ப்ராகாரங்களை யுடைத்தானவென்றபடி, நிகரேண - ஸமூகத்தாலே, ஸாந்த்ரா - பெரியபெருமாளிடத்தில் ப்ரேமத்தாலே, பார்ஶ்வத்வயப்ரஸாரிதபக்ஷபுடேந - பார்ஶ்வயோ: ப்ரஸாரிதே பக்ஷபுடே இவ ப்ரஸாரிதே யஸ்ய தேந-இருபுறமும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட புடம்போலிருக்கிற ஶிறகுகளையுடைத்தான, கருத்மதா - பெரிய திருவடியாலே, நாநாதநுபிரிவ - அநேக ஶரீரங்களினாலேபோல, புவி - லீலாவிபூதியில், உபகூடம்-மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்டவென்றபடி, ஶ்ரீரங்கதிவ்யபவநம் - ஸ்ரீரங்கமென்று திருநாமமுடைய விலக்ஷணமான கோயிலை, உபாஶ்ரயாம: - கொள்கொம்பாகப் பண்ணுகிறோம், வயமென்றர்த்தஸித்தம்.

(அ-கை.) ப்ராகாரோத்யாதி மதள்கள் வீதிகள் மண்டபங்க ளிதுகளோடேகூடின கோயிலை, ரங்கவிமாந ஸேவார்த்தமாகவந்தையான த்வீபங்கள் ஸமுத்ரங்கள் ரத்நஶைலங்க ளிதுகளோடுகூடின பூமியாக வநுபவிக்கிருர்.

கூரு. ப்ராகாரஸங்க்ரஜிரமண்டபவீதிஸத்வீபரத்நாகரர-
த்நஶைலா | ஸர்வம்ஸஹா ரங்கவிமாநஸேவாம் ப்ராப்தேவ தந்நிர்-
பராவிரஸ்தி ||

(கூச) திருவரங்கச்செல்வராக வந்து திருவவதரித்திருக்கும் பரமபதநாதனைப் பரிபாலிக்கு நிமித்தம், பெரிய திருவடியே கோபுர ப்ராகாரரூபமாக வந்தனரோ? வென்னலாம்படியான அப்படிப்பட்ட கோபுர ப்ராகாரங்களையுடைய கோயிலை ரக்ஷகமாகவடையிவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம.) ஸப்தவிச்சேதஶோபாஜ்-ஸப்தவிச்சேதஸ்ரேணீஶோபாதாம் - ப்ராப்தா - அடைந்ததான, ப்ராகாரஸ்ரக்ஜிரமணிமண்டபாந்தா - ப்ராகாரஸ்ய ஸ்ரக்ஜிராணி ச மணிமண்டபஸ்தேஷ்வந்தஸ்ஸந்திஸ்ரேணிஸ்த்ருஹ: - மதள்களின் நடுவிலுண்டான நற்சந்திகள் மண்டபங்கள் என்கிற ஶப்தங்களோடேகூடின, த்வீபஸ்ய ஸ்தாநஸ்ய ஸ்தாநஶைலஸ்ய ஶைலஸ்தவகதயிதி - ஸத்வீபஸ்தாநஸ்தாநஶைலா - திட்டுக்களென்ன ஸமுத்ரங்களென்ன வீதுகளோடேகூடின, (ஸப்த ஸப்தஸ) பூமியானதுபோல், ரங்கஜிஸ்ம - ரங்கமந்திரமானது, ஆவிர்பவதி - ஆவிர்ப்பவித்திருக்கிறது. இவ்விடத்தில் (பராகாராதிகளும் த்வீபாதிகளும க்ரமேண ஸத்ருஶங்களாக வநுஸந்தேயம்.)

(அ-கை.) ஜிதேத்யாதி, கோயிலிலுண்டான ப்ராகாராதிகள் கோயிலுக்கரணை மாத்ரமன்றிக்கே, கர்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தாலும், நமக்குத்தேஶ்யமாகக் கடவதென்குறார்.

௩௬. ஜிதபாஹ்யஜிநாடீமணிப்ரதிமாபிர்வைதிகயந்ஸ்வரங்கஸம | மணிவப்ரமணாநி விததெ பரகாலகவி: ப்ரணமேம தாநி ||

(வ்-ம்.) ஜிதா பாஹ்யா யேந ஸ: ஜிநாடீய: மணிப்ரதிமா - தம்மாலே ஜயிக்கப்பட்ட வேதபாஹ்யாளுடைய, ஜிநஸமுதலான மணிமயமாயும் ஸ்வர்ணமயமாயும் இருந்துள்ள ப்ரதிமைகளையும், பரகாலகவி: - தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளாலே, பகவத்பரத்வஸ்தாபநத்தாலும், தேவதாந்தர பரத்வ ப்ரதர்ஶநாதிகளாலும் பாஹ்ய குத்ரிஷ்டிகளுக்கு யமன்போலிருக்கிற காநததர்ஶியான திருமங்கையாழ்வார், வைதிகயந் - ஶ்ருதிஸித்த பகவதுபகரணத்வத்தை யுடைத்தானதுகளாகப் பண்ணுகிறவாபோல், ஸம்ஸத்மநி - கோயிலிலே, மணிவப்ரமணாநி - ரத்நமயமாயும் ஸ்வர்ணமயமுமான மண்டபப்ராகாரங்களை, விததெ செய்தருளினர், தாநி - அந்த மண்டபபராகாரங்களை, ப்ரணமேம - திருமங்கையாழ்வார்

---

(௩௫) ஸப்த ப்ராகாரங்களையே ஸப்தஸாகரங்களாகவும், அதின்மத்தியிலிருக்கும் ப்ரதேஶங்களையே ஸப்த த்வீபங்களாகவும், அங்கிருக்கும் மண்டபங்களையே ரத்ந ஶைலங்களாகவும் கொண்டு, ஸ்ரீரங்கவிமாநததை ஸேவிக்கவந்த பூமியோ? வெனும்படி இத்திருவரங்கம் விளங்குகிறது.

(௩௬) இந்த கோபுரப்ராகாரமண்டபங்கள், திருமங்கையாழ்வாரால் செய்தருளப்பட்டதாகையாலும் வணங்கத்தக்கதென்று கருத்து.

செய்ததென்கிற வாகாரத்துக்குத் தோத்த நன்றாக வணங்கக்கட வோம், (மணிப்ரவாள ஸ்வர்ணத்துக்கு முபலக்ஷணம்.)

(அ-கை.) ஸ்மேரோதயாதி விதில், கோயில் திருவாசல் காக்கும் முதலி களான சண்ட ப்ரசண்ட பத்ர ஸுபத்ர ஜய விஜய தாத்ரு விதாத்ருகர்களை யச்சயலுக்குத தோறறு வணங்குகிறேனெனகுருர்.

௩௭. ஸ்பு²ல்லாநநாக்ஷிபி⁴ரமீபி⁴ர்ப⁴க்தா: ப்ரபந்நாந்ஸத³ம்ஷ்ட்ரா க³தா³ப்⁴ருகுடிபி⁴ர்த்³விஷதோ ப⁴யார்த்தாந் | சண்ட³ப்ரசண்ட³முக²ாந் ப்ரணமாமி ரங்க³த்³வாரவீதீஷு சதஸ்ருஷ்வதி⁴காரபா⁴ஜ:॥

(வ்ய.) ஆநநாநிச அக்ஷீணிச தாநி ஸ்பு²ல்லாநி ச தாநி ஆநநாக்ஷீணி - தை: - விகஸித்த தாமரைப்போன்றிருந்துள்ள திருமுகங்களென்ன திருக்கண்களென்ன இவைகளாலே, ப⁴க்தா: - பகவத்பாகவதவிஷயத்தி லீடுபட்டவர்களை, ப்ரபந்நாந் - பரிபூர்ணர்களாகப் பண்ணுநிற்பாளாய், (ஆநுகூல்ய ப்ரதிபத்தியாலே ப்ரவேஶயோக்யர்களாகப் பண்ணுநிற்பாளாயென்றபடி.) த்³விஷத:- பகவத்பாகவத விரோதிகளை, ஸத³ம்ஷ்ட்ராக³தா³ப்⁴ருகுடிபி⁴: த³ம்ஷ்ட்ராஶ்ச க³தா³ஶ்ச ப்⁴ருகுடயஶ்ச தாபி⁴:-கோரைப்பல்லுக்கள் தடிகள் புருவநெறிப்புகள் இவைகளாலே, (த³ம்ஷ்ட்ராக³தா³ப்⁴ருகுடிஷ்விதி த்³வந்த்³வ:.) ப⁴யார்த்தாந் - நடுங்கும்படி பண்ணுநிற்பாளாய், சதஸ்ருஷு - நான்குகளான, ரங்க³த்³வாரவீதீஷு - கோயில் வாசல்களுடைய வரிசைகளிலே, அதி⁴காரபா⁴ஜ:-அதி⁴காரம் ப⁴ஜந்தீதி அதி⁴காரபா⁴ஜ:-காக்குகிற வதிகாரம்பெற்றவர்களான, சண்ட³ப்ரசண்ட³முகா²ந்-சண்ட³ஶ்ச ப்ரசண்ட³ஶ்ச தௌ முகௌ² யேஷாந்தாந் - சண்டப்ரசண்டர் முதலானோரை, ப்ரணமாமி- நன்றாக வணங்குகிறேன், “ சண்ட³ப்ரசண்டௌ³ ப்ராச்யாம் து த³க்ஷிணஸ்யாம் ப⁴த்³ரஸுப⁴த்³ரகௌ | ப்ரதீச்யாம் ஜயவிஜயௌ உதீச்யாம் தா⁴த்ருவிதா⁴த்ருகௌ ” என்கிற ப்ரமாண மிங்கநுஸந்தேயம்.

---

(௩௭) கீழ்வாசலை சண்டப்ரசண்டாளும், பத்ரஸுபத்ராள், தெற்குவா சலையும், மேலவாசலை ஜயவிஜயாளும், வடதிசையை தாத்ரு விதாத்ருக்க ளும், காத்துகொண்டு பகவத்பாகவத விரோதிகளுக்கு பயங்கரராகவும், பா கவதர்களுக்கு அநுகூலராக நிற்கும் த்வாரபாலர்களை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

(அ-கை.) அநந்தரம், பரமபதத்தி லாநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபமே யிங்கு ஆயிரக்கால்மண்டப ரூபேணவதரித்திருக்கிறபடியால், அத்தை ப்ராபிக்கப்பெறாத விழவுதீர வித்தை ப்ராபிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௩௮. ஸவ்ருத்தஸாயாஸநாயமோக்ஷீவம்ஶவிச்சேத்ருஷ்ட ஸஹாவகாஶம் | ஸ்தாநாநந்தமயம்ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதிநாநந்த மவாப்ஸ்யாமி||

(வ்-ம்.) ஸவேஷ்டா ஸந்நாம் ஸாயாஸநீ நாயஸ்ய மோக்ஷீ தயா வம்ஶவிச்சேத்ருவா நாம் ஈநவாநாம்வஸாஸநஸ்ய" என்கிறபடியே, அதிக்ருதாதிகாரமன்றிக்கே ஸர்வாதிகாரமாகையாலே ஸகல சேதநரோடுங்கூடின பெரியபெருமாளுடைய திருவோலக்கத்தாலே நெருப்பப் பார்த்தாலும், ஈஷதபி வம்ஶயிதம் ஶக்யா இஷ்டம் ஸாயாஸிநோ ஸஹாவகாஶோ யஸ்ய தத் - நெருப்பக் கூடாத பெரிய விடைவெளியை யுடைத்தான, ஸஹஸ்ரஸ்தூணா யஸ்ய தத் - ஸஹஸ்ரஸ்தூணம் - தநாதியஸ்ய தஸ்மாதேந - ஆயிரக்கால்மண்டபமென்றும் மண்டபரத்நமென்றும் மஹா மணிமண்டபமென்று மிதுமுதலான திருநாமத்தோடே கூடிய, ததா-ஆநந்தமயம் - பரமபதஸ்த்தமான வந்த வாநந்தமயமண்டப மென்றும்படியான, ஸ்தாநம் - எல்லாரு மிருக்கும்படியான மண்டபத்தை, அவாப்ஸ்யாமி - அடையக்கடவேன், (ஆநந்தமயமென்கிறது ப்ரசுராநந்தத்தைப் பண்ணக்கடவதாயென்றுதல், சின்மயமாகையாலே ஆநந்த ஸ்வரூபமென்றுத லர்த்தமாகையாலே?)

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாள் பெரியபிராட்டியாரோடு ஜலக்ரீடை பண்ணும்போது லீலாதபத்ர கரணிகளுக்கு உபயுக்தமாயிருக்கிற நைதலையும் ஸ்வதோபோக்யமான கரையையுமுடைத்தான சந்த்ரபுஷ்கரணியை அவ்வாகாரத்தையிட்டு த்யேயமாகப் பத்துகிறேரென்கிறார்.

௩௯. விஹரதிஹரௌ ஸஸ்ரீகேதத்வதீஷ்டியாவிநிர்ய யவியாஸம்நாஸ்திகியாஸமேதத்வாம் | ஸுயஶ்நிர்ந: ஸ ஷேஷ்மாஸஹாயவிஹாரஜஸ்ரஹஹாரதடீயாஶ்யாமேஜவீரவிநீம்||

---

(௩௮) ஸ்ரீவைகுண்டப் பெருநகரிலிருக்கும் திருமாமணிமண்டபத்தை வடையாத குறைதீர அதுவோ? இது என்னலாம்படியான இந்த ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

(வ்ய.) ஹரி: - விரோதிநிரஸநசீலரான பெரியபெருமாள், லக்ஷ்ம்யா-புருஷகாரத்வைக நிரூபணியையான பெரியபிராட்டியாரோடே, விஹரதி - ஜலக்ரீடை பண்ணும்போது, யாவத் தத்ர தீ-ஸந்நிஸந்நிவ்ருத்தம் யச்சம் ஸந்தாநஸந்ததயாபி யாக்ரியா - (இங்கு யுத்தமில்லாவிட்டாலும் "க்ரியாசாத்ருயம் ஸா யா:" என்கிற ஸாபதிக ப்ரக்ரியையாலும், "க்ரியா உபஸியாநாக" என்கிற மஹாபாஷ்யவசநத்தாலும, "கணாகணிவ்ருயிதசய ஸாஸம்யாவமைஹாணி" என்கிற ப்ரயோகத்தாலும், க்ரியா மாத்திரத்தில், ஸந்தாநஸந்திஸம்ஸாயாவாகக்கடவது.) ஸா - யாதவத்ருண வரிக்ஷியயாவிநிசய வியயாஸந்தாநஸந்திக்ரிய யாவஸஹயாநர்த்துயாநிபஸ்ராஸ்தா - லீலார்த்தமான சத்ரதாரணத்தாலும, அலங்கரித்துக்கொள்ளுகிறத்தாலும ஒருவர்க்கொருவர் மாத்திக்கொள்ளுகிறத்தாலும், பூச்சண்டையாலும் ஸார்த்தகங்களான நைதல்புஷ்பங்களையுடைத்தான, சய - பின்னையும், சாநிசர: வஜேஷ - சாநிசநாம் வெவ்வவக்ஷாநிதேஷ-பராங்குஸாதி திவ்ஸூரிகளுடைய ஹ்ருதய புண்டரீகங்களிலே, ஜ்யாஸஹாயெத்ராதி ஜயாயா ஸஹா யஸ்ய விஹாரஜா ய ஸ்ருச ஸ்ஸரா தடீ யஸ்ராஸ்தா - ஸ்ரீமானுக்கு க்ரீடையாலுண்டான விளைப்பை யாத்தா நின்றுள்ள துறையையுடைத்தான, சௌஜவீம் - சந்த்ரஸம்பந்தியான, புஷ்கரிணீம் - புஷ்கரிணியை, (சந்திரபுஷ்கரிணியை யென்றபடி.) யாமஃ - உத்தேஸ்யமாகப் பத்துகுறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், சந்திரனிதி லவகாஹித்து ஸ்வதோஷத்தைப் போக்கிக்கொண்டாப்போலே நானும் சந்த்ரபுஷ்கரிணியி லவகாஹித்து ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகங்களான த்ரிவிததாபங்களையும் ஸமிப்பித்துக் கொள்ளப் போகுகுறேனென்குறர்.

௩௦. தாவத் த்வயீசைஜவவைக்ஷரிண்ர்ம் நிசஜ்நிவராவயி தாஸ்யஸ்ரா: | ஜஹ்ராஸதாவாசவசஷிணீநாம் வத்ஸ்யா தீயிதிதாசவாவ॥

(௩௧) திருவரங்கத்தமுதனை பெரியபெருமாள, யோகிகளின் ஹ்ருதய கமலத்தில் வஸித்த விளைப்பைத் தீர்க்குநிமித்த மெழுநதருளும்போது, அதை யாற்றவல்லதான தீரத்துடன்கூடி, அவர்களிழிந்து விளையாடுவதற்குபயோகங்களான திவ்யதீர்த்தங்களையும் புஷ்பங்களையுமுடைய விந்த சந்திரபுஷ்கரிணியைத் தஞ்ஜமாகப் பற்றுவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) யஸ்யா: - யஸ்யா: - யாதொரு - சந்த்ரபுஷ்கரிணியையுடைய, அகிலகல்மஷஹாரி - அகிலம் கல்மஷம் ஹரதீதி அகிலகல்மஷஹாரி ஸலிலம் - பாபத்தைப் போக்குகின்றுள்ள, ஸதீர்த்தம் - தீர்த்தங்களுடைய, ஸம்ஸ்நாத: - அடுத்தடுத்த வகாஹநத்தால், ஸுதாதீதிதிதாம்-அம்ருதகிரணனுருகையை, அவாப-பெற்றான், தஸ்யாம் புஷ்கரிண்யாம் - அப்படிப்பட்ட சந்த்ரபுஷ்கரிணியில், நிமஜ்ய - அவகாஹித்து, தாபத்ரயீம் - தாபத்ரயத்தை, நிர்வாபயிதாஸ்மி-ஶமிப்பித்துக்கொள்ளப்போகுகிறேன். (ஶார்தூலவிக்ரீடிதவ்ருத்தம்.)

(அ-கை.) மேல் ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரணிக்குக் கிழ்கரையில் எழுந்தருளியிருந்து அந்த சந்திரபுஷ்கரிணியோடொத்த வதிஶயத்தையுடைத்தானவர்களாய், „ஸந்நிர்மலஸ்வச்சஶீதா'' என்று கீழ் ப்ரஸ்துதர்களான நம்மாழ்வார் முதலான பதின்மரும் என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவர்களென்கிறார்.

௪௧. பூர்வேணைதாம் தத்துல்யநிர்மலஸ்வச்சஶீதாஶயா: | ஸர்வாங்கீணாஶ்ரயஸ்யாஶயா நிஷேவ்யா: ஸாரஸ்யோ நோ தயந்து||

(வ்-ம்.) தாம் பூர்வேண-அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்குக் கிழக்கே, (ஏநபா த்விதீயா-ஷஷ்ட்டீஸ்தாநத்தில் த்விதீயை வந்திருக்கிறது.) நிஷேவ்யா: - எழுந்தருளியிருப்பவர்களாய், ததுல்ய - அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணியோடொத்து, ஸாரகாம்பீர்ய - ஸாரகாம்பீர்ய நிர்மல ஸ்வச்சஶீதஸ்வாது ஹ்ருதயாஶயா: - இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுக்கவற்றாயும் ஆழத்தையுடைத்தானதாயும் தெளிந்து அந்தஸ்ஸந்தைக்காட்டவற்றாயும் தாபஹாரமாயுமிருந்துள்ள ஹ்ருதயத்தில் அவகாஹித்த பெரியபெருமாளையுடைத்தானவர்களாய், ஸர்வாங்கஸ்ய த்ருஶ: யேஷாம்-பாஹ்யத்ருஷ்டிகளுக்கு அங்குஶமபோலேயிருக்கிற நம்மாழவார் முதலான, தஶ -

---

(௪௦) சந்திரன் க்ஷயரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டதை யொழிக்க வொரு வகையும் காணுமல் விதில் விதிப்படி யெப்படி ஸ்நாநம்செய்து அதைப் போக்கடித்துக்கொண்டு அமிருத கிரணனுயிருக்கையை அடைந்தானே? அப்படிப்பட்ட ஸகல பாபங்களையும் போக்கவல்லதான இந்த சநதிரபுஷ்கரணியில் யானும் ஸ்நாநம்செய்து தாபத்ரயத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறேன்.

(௪௧) பெரியபெருமாளைப் பெரியபிராட்டியாரோடு ஸதா த்யானித்துக்கொண்டு, சந்திரபுஷ்கரணியின் கீழ்க்கரையில், அந்த சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்கு நிகரான ஸாம்யத்தையுடையவர்களாக வெழுந்தருளியிருக்கும் நம்மாழ்வார் முதலான பத்தாழ்வாாகளும் என்னைக் காப்பாற்றக்கடவர்களென்றுகருத்து.

பதின்மரான, பூர்வே - பூர்வர்களான, புமாம்ஸ: - புமான்களான வர்கள், மாம் - அகதிகனான வென்னை, உபாஸதாம் - ரக்ஷிக்கக்கடவர்கள், அங்கீகரிக்கக்கடவர்கள், அவாவிவனென்றிரங்கக்கடவர்கள், (மாம் - என்கிறவிடத்தில், கர்மண்யேவ த்விதீயாலே ஷஷ்டீ வரவேண்டியதா யிருக்க த்விதீயை வந்தது, கர்த்ருகர்மணோ: க்ருதி விவக்ஷையாலே யென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இனி ச்லோக சதுஷ்டயத்தாலே ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை அநுபவிக்கிறார்.

௬௨. ஆதாரசக்த்யுபரி ப்ருகிருதிம் ததோபி கூர்மம் தத:

பணிநம் புவம் ஸமுத்ரம் | வ்யஸ்மின் ஸரோஜம் ததோபி நிஹிதம்

நியாய ஸ்ரீரங்கதாம ஸுநிவிஷ்டம் ஸ்துவாநி ||

(வ்-ம்.) ஆதாரசக்திம் - எல்லாத்துக்கு மாதாரமான பகவத்சக்திக்கு, உபரி - மேலே, ப்ருகிருதிம் - ப்ரக்ருதிமண்டலத்தை, நியாய - என்று மேலோடே அந்வயம்; தாம் - அந்த ப்ரக்ருதிக்கு, ததோபி - மேலே, கூர்மம் - கூர்மத்தை, தத: - இந்த கூர்மத்திலே, பணிநம் - ஆதிசேஷனை, பணாஸு - படங்களிலே, புவம் - பூமியை, புவி - பூமியிலே, ஸமுத்ரம் - ஸமுத்ரத்தை, தஸ்மின் - அந்த ஸமுத்ரத்தில், ஸரோஜம் - அஷ்டதளபத்மத்தை, நியாய - வைத்து, (தஸ்மின் - என்கிறத்தை யிங்கு மநுஷ்டித்துக்கொள்ளவும், அந்த வஷ்டதளபத்மத்தில்) ஸுநிவிஷ்டம் - நன்றாக ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கப்பட்ட, ஸ்ரீரங்கதாம - ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, ஸ்துவாநி - நித்யமாக ஸ்துதிக்கக்கடவேன், (ஆதாரசக்திம் - என்கிறவிடத்தில், ததோநீசேஷ்வயம் - என்கிறத்தாலும், தாம் - என்கிறவிடத்தில, ஸநவாதீயா - என்கிறத்தாலும், ஷஷ்ட்யர்த்தே த்விதீயை, தஸ்மின் - தஸ்மின் - என்ற வ்யயீபாவஸமாஸம், இந்த வாதார சக்திக்ரமம் உடையவர் நித்யத்திலே கண்டு கொள்வது.)

---

(௬௨) முதலில், ஸகலத்துக்கு மாதாரமான பகவத் சக்தியை வைத்து, அதின்மேல் பரக்ருதிமண்டலத்தையும். அதின்மேல், கூர்மத்தையும், அதற்குமேலே, ஆதிசேஷனையும், அவ்வாதிசேஷனுடைய படத்தின்மேலே பூமியையும், அதின்மேல் ஸமுத்திரத்தையும், அதின்மேல் எட்டுத்தளமுடைய பத்மத்தையும், அதின்மேல் நன்குயேற்படுத்தப்பட்டிருக்குமிந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை வெப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யக்கடவேனென்று கருத்து.

(அ-கை) அநந்தரம், ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக் கவ்வருகே ஹிரண்யமயமான புரியில் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ப்ரும்ஹஸ்த்தாநமாகையாலே ப்ரும்ஹகோஶமென்கிற ஸ்த்தாநமே இவ்விபூதியில் ஸ்ரீரங்கவிமாநமென்கிற திருநாமத்தை யுடைத்தானதாய் அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு அவதரித்ததென்கிறார்.

௪௩. பரேண நாகம் புரி ஹைரண்மய்யாம் யோ ப்ரஹ்மகோஶோஸ்த்யபராஜிதாக்ய:| ஶ்ரீரங்கநாம்நா தமபௌருஷேயம் விமாநராஜம் பு4வி பா4வயாமி||

(வ-ம.) நாகம்பரேண பரேண நாகம் - என்கிறபடியே, ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கு மேலே நாகமென்று ஸ்வர்க்கமாய் ப்ரகிருதிமண்டலத்துக்குபலக்ஷணம, (இதீயாவத்ராஹ) ஹைரண்மய்யாம் - ஸ்வர்ணமயமான, புரி - புரம், ஹிரண்மயீ - என்று சொல்லப் பட்ட பத்தநத்தில், ய: - யாதொரு, அபராஜிதாக்ய: - அபராஜிதேத்யாக்யயா ஆக்யாத:-“விபுஸ்சாபராஜிதேதி” ப்ரமாணத்தின்படியே, அபராஜிதையென்று பெயராயுடைய, பரப்ரும்ஹஸ்த்தாநமானது, அஸ்தி- “ப்ரஹ்மண: கோஶோஸ்தி” த்யாதி-ப்ரமாணஸித்தமாயிருக்கிறது, தம் - அந்த ப்ரும்ஹகோஶ விமாநத்தை, பூமௌ - பூமியில், ஶ்ரீரங்கநாம்நா - ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமத்தோடே கூடிக்கொண்டு, அபௌருஷேயம் - புருஷநிர்மித மன்றிக்கேயிருக்கிற, விமாநராஜம் - விமாநஸ்ரேஷ்டமாக, பாவயாமி - அநு ஸந்திக்கிறேன், (பாவயாதி - என்று பாடமானல், பாவிக்கக்கடவேனென்று பொருள்.)

(அ-கை.) இப்படி ஆதாரஶக்த்யாத்யாதாரகமாயும் ஸாக்ஷாத்-ப்ரும்ஹகோஶமென்னலாம்படியாயுமிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, அநந்த வேதத்தோடொத்த வரிசைகளை யுடைத்தாயிருக்கையாலே, இஷ்டப்ராப்திக்கும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கு முறுப்பாக்குகுரேமென்குர்.

௪௪. ஆதாரஶக்த்யாதிகபீடஷண்டப்ரதிஷ்டிதம் ஜநேந்த்ராம்ஸாக்ஷாந்நிரவத்யவிமாநராஜ ப்ரஹ்மகோஶம் | ஸமேதஸாம்நாயஸஹஸ்ரவேதம் ஸஹ்யஶ்ரீவத்ஸ ஶ்ரீரங்கஶ்ருதிஸதஸம் நயே ஶரணம் ||

(௪௩) ப்ரக்ருதி மண்டலத்துக்குமேலே ப்ரகாஶிக்கும் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ஸ்ரீவைகுண்ட விமானமானது, இந்தலீலாவிபூதியில், ஸ்ரீரங்கவிமானமென்று திருநாமமுடையதாக வநதிறங்கித்ததென்றெண்ணுகிறேன.

(வ்-ம்.) [illegible] என்று வேதமானது, உத்பத்தியுடைத்தாகாததாக சொல்லப்பட்டதோ? அப்படி யிதுவும் புராணாதிகளாலே ஸ்வயம் வ்யக்தத்வகதநத்தாலே அநாதியாகச் சொல்லப்படுகையாலே, [illegible] - வேதமானது புருஷனாலே செய்தத்தால் வந்த ப்ரமப்ரமாதாதி தோஷஸம்பந்தமற்றாப்போலே யிதுவும் அத்தால் வந்த லக்ஷணப்பழுது முதலான தோஷஸம்பந்தமான, [illegible] - (தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்யங்களான புருஷார்த்தங்களை வாஸப்பாடாகின்றுள்ள) ஜநவிஷயத்தில், [illegible] - அநந்தமந்த, [illegible] - [illegible] யிதிகாஸாரங்களான - ஆசைப்பட்ட புருஷார்த்தங்களை, [illegible] - "[illegible]" இத்யாதியாலே, வேதம் தத்தத் ஸாதநஸாத்யங்களாக விதிக்குமாப்போலே யிதுவும் அந்தவந்த பலங்களையுண்டாக்கா நிர்க்கச்செய்தேயும், [illegible] - வேதம். "[illegible]" "[illegible]" என்று ஸமானை போகவத்வரூப மோக்ஷத்திலுண்டி யிருக்குமாப்போலே, இதுவு மப்படியேயிருக்கும், [illegible] - வேதம்போலே ஸம்ஶய விபர்யயமில்லாதபடி, [illegible] - ஹேயப்ரதிபடனாய் ஸகல கல்யாணகுணாகரனை ஸர்வேஶ்வரனை யறியத்தக்கவிடமான, [illegible] - ஆகையாலே அநேக வேதத்தோடொத்த வதிஶயத்தையுடைத்தான, [illegible] - "[illegible]" என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுக்கு, ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்குறுப்பாக பரமோத்தேஶ்யமான ரங்கவிமாநத்தை, [illegible] - புகலற்ற நாங்கள், [illegible]-ரக்ஷகமாக, [illegible] அத்யவஸிக்கிறோம்.

---

(௪௪) ஒருபுருஷனால் செய்யப்பட்டதன்றிக்கே, அநாதியாய், அந்தந்த வதிகாரிகளுக்குத் தக்கதானபலப்ரதமாய், அநந்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணமானவெம்பெருமானை அறியத்தக்கவிடமானவேதம்போலிருக்கும் விந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை ரக்ஷகமாகப்பற்றுகிறோம்.

(அ-கை) கீழ் ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய உபாயபாவத்தை அநுபவித்து இதி லத்தோடு சேர்த்து போக்யதாதிஶயத்தையு மநுபவிக்கிறார்.

௪௫. ஃபணிமணிவ திஹாவாஷ்டிரஜேஶயாஜொ ரங்கநாத ஸ்யாக்கோர ரொரஸம்ஹந்தபிரயஜ்யெவெ:| ஸகுஜமயிவா நாஶ்ர ஜீ தஜெத்ரம் வாகைகியதிவிமா நம்வாவநம்யோவநா:||

(வ்-ம்.) ஃபணீநாம்பதி: தஷ்ஹாவ ஸஸ்தாக: - (சென்றால் குடையாம்) இத்யாதிப்படியே, பாம்பணையனை திருவநந்தாழ்வானை யிருக்கையாலே, ஸிதேபி - வெளுத்திருந்தாலும், கர்பே - கர்ப்ப க்ரஹத்தில், ஶயாநஸ்ய - பள்ளிகொண்டிருக்கிற, ரங்கநாதஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, மரகதஸ்காந்தரோரஸ் - மரகதரத்நவிவ ஸ்காந்தரோர: - பச்சைக்கல்லுக்களுடைய காந்திகள்போலே, ஸ லாக்கியங்களான, மயூகைர்: - கிரணங்களாலே, ஸகுஜஸ்ஜலயை: வாரிநிதயஶ்ர ஸ்ரீஜீதஸ்ரஜெத்ரம் - ஸமுத்ரத்தை நிரவஶே ஷமாக பாநம்பண்ணத்தால் கறுத்த மேகத்தை ஜெயித்திருந்துள்ள, வாவநம் - ஆஶ்ரிதர்களுடைய அஶுத்தியைப் போக்காநின்றுள்ள, விமாநம் - ஸ்ரீரங்கவிமானமானது, ந: - ஸேவித்த வென்போல்வா ருடைய, யோவநா-கண்களை, வாகைகயதி-மயிர்க்கூச்சை யுடைத் தானதாகப் பண்ணுகிறது, (ஸந்தோஷிப்பிக்குறதென்றபடி.)

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக்கருகே வடபாகத்தில், திரு கோபுரத்தின்மேலே, ந்ருஸிம்ஹரூபியா யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெரு மானை, இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே வநுபவிக்குறார்.

௪௬. வ்ருத்தௌ ரவிவைஶேஷயிக்ஷாமஸ்வதஸ்துஸதயொரஸ்த வெஶு| தவிஷம்தவ ந்ருகேஸரிரவம்ஸவாஸுரோரவாரிவிஜ்ரும் விதநீவெ||

(வ்-ம்.) வ்ருத்தௌ - ந்ருஸிம்ஹாநுபவத்தில், (மஹாவிஷ்ணு வென்கையாலே) ஆகாஶத்தளவும் வியாபித்த, ரவைஶேஷ - திவ்யமங்க ளவிக்ரஹத்தையும், ஶேஷயிக்ஷா-குளப்படியாம்படியாக, (ஸ்வ ல்பமாகப்பண்ணி யென்றபடி) ஸவாஸுரோரவாரி - (ஷஷ்டீஸமாஸ:

(௪௫) திருவநந்தாழ்வானே விமாநமாயிருக்கிறபடியால், அவனைப்போல்வெண்மையாக விளங்கினபோதிலும், பெரியபெருமாளுடைய திருமேனி காந்தியின் ஸம்பந்தத்தாலே, நீருண்டகாளமேகமபோல், ஆஶ்ரிதருக்கிஷ்டத்தைத்தரும்படியான யிந்தவிமாநமானது ஸேவிப்பவருக் கதிஶயத்தை விளைவிக்கிறது.

தடீவரீதி உ ஹாஸாஷ்ட நிஜெ-பொஸ்ஸாதாய-) திருகோபுரத்தின் மேலே, விஜ்ரும்பிதம்-(சூழிகைமேலணிக்ஷமாய்) விஜ்ரும்பியாநின்றுள்ள, (ப்ரகாசியாநின்றுள்ளவென்றபடி) ஸக்தே வத்ஸலம் தவ ஸாவஷ்த்தாதயா-பக்திமானுன ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே உஜ்ஜிதாஃவெருஃ யெநதக-விடப்பட்டமர்யாதைகளையுடைத்தான, (மர்யாதைகளாவது:—பத்துமாதம்கர்ப்பத்திலிருக்கை, மனுஷ்யாதிகளிடத்தில் நின்று மவதரிதரிக்கை மநுஷ்யத்வாத்யேகரூபேணவதரிக்கை முதலானதுகள்) தக - அதிவிலக்ஷணமான, ஷிஷஜம்தவதீதிஷிஷஜவம்நாவஸ கெவஸரீவதஸ்ரம்வெடு - ப்ரஹ்லாதத் விட்டான ஹிரண்யனை வாட்டானின்றுள்ள ந்ருஸிம்ஹாகாரத்தை, ஶம்ஸெ-ஸ்துதிக்கிறேன். (தஷிஷஜவெதி-ஸமஸ்தமாயும் ஸொல்லுவர்கள், அப்போது ப்ரஹ்லாதனுக்கு ஶத்ருவானவென்கிறது.)

(அ-கை.) இரண்டாம் ஶ்லோகத்தால், கழுத்துக்குக்கீழ் மனுஷ்யரூபியாய் மேல் ஸிம்ஹரூபியான வொரு ஜ்யோதிஸ்ஸானது ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கு நானே போருமென்று கோபுறத்தின்மேலே ப்ரகாசிக்கிறதென்குறுர்.

சஎ. கருஉஹவெருவஸீஉதாஜிதஜஸும்நிவஸஉவரிஹா மெமொவரம்ரம்மயாநீஃ । க்வசநரவரிவாடிவாஸிதம்க்வாஸி ஸிம்ஹகஸவரஷிதமெகம்ஜெராதிரமெவகாஷி॥

(வ்-ம்.) க்வசந-ஓரிடத்தில், (கழுத்துக்குக் கீழென்றபடி) நஃவரிவாடிராம்வாஸிதம் - மநுஷ்யனுடைய க்ரமத்தாலே பரிமளிதமான, க்வாஸி - ஓரிடத்திலே, (கழுத்துக்கு மேலென்றபடி) ஸிம்ஹஸ்ய கரணே ஸரஸிதம் - ஸிம்ஹத்தினுடையபடியாலே வாஸிதமான, (வாஸிதம் ஸரஸிதம் - என்கிற பதத்வயம் அநத க்ரமங்களோடே அழகாகக்கூடி நன்மையைக் காட்டுகிறது) ஷகம்-அத்விதீயமாயிருந்துள்ள, ஜெராதிஃ "கயஉதவெரராஜிவொஜெரா

(௪௬) தம்மாஶ்ரிதனை ப்ரஹ்லாதாழ்வான் ஸங்கடத்தைப் போக்கு நிமித்தம், பக்தவத்ஸலனைகயாலே, இருப்பு பிறப்பு ஜாதி இவைமுதலான மரியாதை யொன்றுமன்றிக்கேவந்து திருவவதரித்த, அப்பெரிய வாகாரத்தையும் சுருக்கிக்கொண்டு, இந்த விமாநதத்தின்மீ தெழுந்தருளியிருக்கும் ந்ருஸிம்ஹனை ஸ்தோத்திரம் செய்குறேனென்று கருத்து.

(௪௭) ப்ரஹ்லாதாழ்வான்போல், ஸம்ஸாரதாபத்தால் துவளுமென்போல்வாருடைய விழவை யொழித்து யிரக்ஷிக்கிறேனென்று தெரிவிப்பதுபோல், ஸகலருங்காணும்படி நரகேஸரிரூபமாக இவ்விமாநத்தில் ப்ரகாசிக்குமாச்சரியகரமானதோர் தேஜஸ்ஸைத் தஞ்ஜமாகப் பற்றுவோம்.

தி: - ஜ்ராதிஸ்ராணாஸியாநாக" என்று சொல்லப்பட்ட திரதி ஸய தீப்தியுக்தமானது, ஸீக்தாஃ - ஸம்ஸாரபீடையால் அவஸந்நா ருக்கு, சஹாஃ-நானே, சுஷூ-பர்யாப்தமான, சவஷம்பை: - அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கு முறுப்பு, இதி - என்று, ரங்கயா நூ: - ரங்கஸ்த்தலத்தினுடைய, கோபுரஶிகரே - கோபுர த்தினுடைய ஊர்த்துவபாகத்தில், சஜஸ்ரஃ-நிரந்தரமாக, நிவஸ- வஸியாநின்றுகொண்டு, சமெ-ஸம்ஸாரிகளுக்கும் கண்ணுக்கு முன் னே, வகாஸ்தி-ப்ரகாஶிக்கிறது, (வகாஸ்ரீஷ்ள-ஷட்).

(அ-கை.) அநந்தரமுடையவர் நித்தியத்தில ,எம்பெருமானுக்கு இடப்பக்க த்தில வடபாகத்தில் ஆசாரியர்கள எழுந்தருளியிருக்கிறதாக வநுஸந்தித்தாப் போலே இவரும், அவ்விடத்தில் தங்களுடைய கடாக்ஷங்களாலே அஶுத்த னென்வன்னை, ஶுத்தனுக்கி பெரியபெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்த வாசார்யர் களுடையக் கடாக்ஷங்களைத் தஞ்ஜமாகப்பற்றி அவர்களை ப்ரதக்ஷிணம் பண் ணி ஸத்தை பெறக்கடவேனென்குரா.

௪௬. ஸம்ஶோத்ய வாவநைர்தோஹரஷ்டிவாதைதெ வாயஶாவிநிவேஶ்ய தாம்ஶரணாஃ ஸவ்யெதரா ஸமதோ ஸ்கடாக்ஷவீக்ஷாவஷ்ட்ஜுவஷ்வரிதஃவரிதாஸவெயஃ॥

(வ்-ம்.) சஸ - ஸ்தோத்ரத்துக்கு விஷயபூதரான, ஸமவத:- பெரியபெருமாளுடைய, ஸவ்யெதரெ - இடதான வடப்பக்கத்தி லே,ஶாவி-(அசுத்தனை)வென்னையும், வாவநா: ஓநாஹரா ஷ்டீநாஃவாதாவெஷ: - பரிஶுத்திகரங்களாயும் போக்யங்களா யுமிருந்துள்ள கடாக்ஷங்களுடைய ப்ரஸரணங்களாலே, ஸம்ஶோ த்ய-பகவதங்கீகார யோக்யனும்படி பண்ணி, தெவாய - ஸம்ஸாரிக ளையும் குணஜிதராம்படி பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளமுடைய பெரியபெருமாள் பொருட்டு,(ஷீவக்ரு ஹாவிஜிஷீஷா என்றதிறே)நி வெஶயதாஃ-யதேஷ்டவிநியோகயோக்யனுக்கின,ஶரணாஃ-(ததீ யஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வ விரோத்யஜ்ஞாந நிவர்த்தர் களான)வாசார்யர்களுடைய, கடாக்ஷவா யா வீக்ஷா ஸாவஸாஃ

(௪௬. பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்கி, பெரியபெருமாள் பொருட்டு அடிமைகொள்ளும்படி, தங்களமலங்களான பார்வைகளாலே குளிரக் கடாக்ஷித்து, பெரியபெருமாளைச் சுற்றி யெழுந்தருளியிருக்கும், இந்த ஆசாரியர்களுடைய வநுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரனுய், ப்ரதக்ஷிணம்செ ய்து ஸ்வரூபத்தை யடையக்கடவேன.

௫௰. ஶ்ரீரங்கசந்த்ரமஸமிந்திரயா விஹர்த்தும் விந்யஸ்ய விஶ்வசிதசிந்நயநாதிகாரம் | யோ நிர்வஹத்யநிஶமங்குலிமுத்ரயைவ ஸேநாந்யமந்யவிமுகாஸ்தமயிஶ்ரயாம: ||

(வ்-ம்.) ய: - யாதொரு ஸேனை முதலியார், ஶ்ரீரங்கசந்த்ரமஸம் - கோயிலுக் காஹ்லாதகரரான பெரியபெருமாளை, இந்திரயா - பெரியபிராட்டியாரோடே, விஹர்த்தும் - க்ரீடிக்கைக்கு, விந்யஸ்ய - திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஶாய்ந்தருளும்படி பண்ணி, விஶ்வ சிதசிந்நயநாதிகாரம் - ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களுடைய நியமநாதிகாரணத்தை, அநிஶம் - எப்போதும், அங்குலிமுத்ரயா - தர்ஜநீவிரலுடைய உந்நயநாதியான அடையாளத்தாலே, நிர்வஹதி - நன்றாக வஹிக்குறார், தம் - அப்படிபட்ட, ஸேநாம் நயதீதி தம் - அந்யவிமுகா: - வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் விமுகாளாய்க்கொண்டு, அயிஶ்ரயாம: - தஞ்ஜமாகப் பத்துகிறோம், (அஶிஶ்ரியாம - என்று பாடமுண்டு அப்போது ஆஶ்ரயித்தோமென்று அர்த்தமாகிறது.)

(அ-கை.) மேல் ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ரியதமையாய், நமக்கு மாதாவான ஸூத்ரவதியை யாஶ்ரயித்தேனென்குறார்.

௫௧. ஸைந்யப்ரேம்ணப்ராணஸஹாயாம் ஸூத்ரவதீமாஶ்ரி ஶ்ரியமம்பாம் | ஶ்ரீபதலாக்ஷாலாஞ்சிதசேலாம் வ்ராதருசஶ்சோ வல்லீவிலாஸாம் ||

(வ்-ம்.) ஸைந்யஸ்ய ப்ரேம்ண ஸ்வஸ்ய ப்ராணஸஹாயாம் - ஸேனைமுதலியாருக்கு தாரகபூதையான. ஸூத்ரவதீம் - திருநாமம், ஶ்ரிய: பதயோ லாக்ஷா யா லாஞ்சிதம் சேலா யா: ஶோபாதம் - தேந ஶோபந வல்லீவ ஜாதஸ்ய விலாஸோயஸ்யாஸ்தாம் - பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான செம்பஞ்ஜியாலே அ

(௫௦) பெரியபெருமாளைப் பெரியபிராட்டியாரோடு விகரிப்பதற்கு, திருவநந்தாழ்வான்மீதெழுந்தருளப்பண்ணி தாம் ஜகத்ரக்ஷணத்தில் ஜாகரூகராய்த் தமது திருக்கைகளின் பெருவிரலினுடைய முத்ரையைக் காட்டிக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸேனைமுதலியாரையே தஞ்ஜமாக அடையிவோம்.

(௫௧) பெரியபிராட்டியாருக்கு, நிரந்தரம் திருவடி ஸேவைபண்ணுகிறபடியால், அவள் ஶரணகமலங்களுக் கலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்ஜிக்குழம்பால் நினைத்த மேல்வஸ்திரத்தோடுகூடி கொடிபோலதியழகான திருக்கைகளையுடையளாய், ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ராணநாயகியாய், ஸூத்ரவதியென்று திருநாமமுடைய தாயை அடைகிறேன்.

டையாளமிடப்பட்ட பரிசர்யோபகரணமான ஈரவஸ்த்ரத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள கொடிபோலிருக்கிற திருக்கையினுடைய வழகையுடைத்தான, அம்பாம் - தாயானவளை, சிச்ரியே - ஆசிரியித்தேன், (புகுந்தேனே யென்னுமாப்போலே ஆஶ்ரயணத்துக்கு ஸக்ருத்வஸூசகார்த்தமாக பூதநிர்தேசம்) ஸௌவர்ணேவஸௌவர்ணத்ருஷ்டி - (ஸ்வாசயேஷ்ருஷ்டி) பாரம்வஹதீதி பாரிணீ:-பாரவாஹியென்றர்த்தம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸேனைமுதலியாருக்கு ப்ரதாநபூதர்களான கஜாநந ஜயஸேந ஸிம்ஹமுக காலப்ரக்ருதிகளை; நமக்கு ஸுகத்தைப் பண்ணக் கடவர்களென்று ப்ரார்த்திக்குறார்.

௫௨. விதயந்து ஸுகம் விஷ்வக்ஸேநப்ரதாநபடா:
கஜாநநஜயத்ஸேநஹரிவக்த்ரகாலப்ரக்ருதிமுகா ந: । ஜகதி பஜதாம்
தத்தத்ப்ரத்யூஹ ஜாதநிவாரகா திசிதிசி திவாராத்ரம் ஸ்ரீரங்கபால
நகர்மடா: ॥

(வ்-ம.) ஜகதி - ஸம்ஸாரத்தில், பஜதாம் - ஸேவிக்கிறவர்களுக்கு, தத்தத்ப்ரத்யூஹ ஜாதிவாரிதேஷாம் தேஷாம் ப்ரத்யூஹ ஜாதிவா தஜ்ஜாதநிவாரகா: - அந்தவந்த விக்நங்களாகிற பஞ்ஜங்களுக்கு காட்டுத்தீகளான அந்தவந்த காரியங்களுக்கு விக்நங்களாகிற வென்றுதல், திவாராத்ரம்-எப்போதும், திசிதிசி - நாலுதிக்கிலும், ஸ்ரீரங்கபால நகர்மடா: - கோயிலுடைய ரக்ஷணவியாபாரத்தில் ஸமர்த்தாளான, கஜாநந ஜயத்ஸேந ஹரிவக்த்ர காலப்ரக்ருதிமுகா - திருநாமம், விஷ்வக்ஸேந - ஸேனைமுதலியாருடைய, தே - ஶாஸ்த்ர ப்ரஸித்தாளான, ப்ரதாந - ப்ரதாநர்களான, படா: - பிருத்யர்களானவர்கள், ந: - ஆஶ்ரிதரான வெங்களுக்கு, ஸுகம் - விக்நநிவ்ருத்தியால்வந்த ஸௌக்யத்தை, விதயந்து - பண்ணக்கடவர்கள், (ஹரிணீவ்ருத்தம் - ப்ரதாந ப்ரயோகவ்ருத்தம்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாளுக்கு, தம்முடைய ஸ்வரூபரூப குணங்களை, கண்ணாடிப்புறத்தில்போலே கண்டநுபவிக்கும்படி முன்னேயெ

---

(௫௨) ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸகலவிக்நங்களையுமொழித்து, திருவரங்கப் பெருநகரை வெகுஸமர்த்தர்களாய், நாற்புரத்திலு மெப்பொழுதும் காத்து வரும், ஸேனைமுதலியாருக்கு முக்கியபடர்களான கஜாநநன், ஜயத்ஸேநன் ஹரிவக்த்திரன், காலப்ரக்ருதி, என்குறவர்கள், எங்கள் துன்பத்தைப்போக்கி இன்பத்தை யளிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

யூந்தருளியிருக்கிற வேதாத்மாவான பெரியதிருவடியை ஶரணம் புகுகுறே மென்குறார்.

ருஅ. ஶ்ருதிமயமதிஹ்ருஷ்டவிஸ்மயஸ்பாரநேத்ரம் மணிமுகுரமிவாக்ரே மங்கலம் ரங்கபர்த்து:| ஶரணமுபகதாஸ்மோ யத்ர ஸ்வம் ஸ்வம் ஸ்வமாணிக்யமஹிமஶ்ரீரீக்ஷதே ஶேஷஶாயீ ||

(வ்-ம்.) யத்ர-வேதாத்மாவான யாதொரு பெரியதிருவடியிடத்தில், ஶேஷஶாயீ - திருவநந்தாழ்வான் மேலேசாய்ந்து கொண்டிருக்கிற பெரியபெருமாள், ஸ்வம்-ஸ்வம் ஸ்வம்-ஸ்வமாணாஸ்ய தேஷாஜஹிமாநுவஸ்ரீத்ரீதயாதய: - திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்ன திவ்யாத்மஸ்வரூபமென்னஜ்ஞாநஶக்த்யாதிரூபமானவாத்மகுணங்களென்ன ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹகுணங்களென்ன விதுகளுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு, ஈக்ஷதே - ஹ்ருஷ்டருகிறார், ரங்கபர்த்து: - பெரியபெருமாளுடைய, அக்ரே-திருமுன்பே, மங்கலம்-மங்களகரமான, மணிமுகுரம்-மணிமயமான கண்ணாடிபோலிருக்கிற, அதிஹ்ருஷ்ட விஸ்மயஸ்பாரநேத்ரம் - அத்யந்தஹர்ஷமென்ன விஸ்மயமென்ன விதுகளாலே விகஸிதமான திருக்கண்மலரையுடைய, ஶ்ருதிமயம்-தம் - என்று அத்யாகரித்துக் கொண்டு அந்தவேதாத்மாவான பெரியதிருவடியை, ஶரணம்-ரக்ஷகமாக, உபகதா: - பத்தினவர்களாக, ஸ்ம: - ஆகுறோம்.

(அ-கை.) இனியிவருக்கவிநாபூதைகளாய் வல்லபைகளான ருத்ராஸுகீர்த்திகளை பூஜிக்கிறேனென்கிறார்.

(ருஅ) வேதஸ்வரூபரான பெரியதிருவடி, திருவரங்கத்தில், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமாளுடைய, அநந்தகல்யாணகுணங்களால் பரிபூர்ணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திறுடைய வைலக்ஷண்யத்தை ஸதாஅநுபவிக்கப்பெற்றபடியால், அதனாலுண்டான ஸந்தோஷாதிசயத்தால் அலர்ந்துமலர்ந்த இருதிருதிருக்கண் கண்களையுடையவராகையாலே, தன்ஸ்வரூபங்களைக் கண்ணாடிப்புறத்தில்கண்டு களிக்குமாப்போலே, திருவரங்கத்தமுதன், தம்முடைய, ரூபஜ்ஞாநசக்தியாதிகளான திவ்யாத்மகுணங்களை நேருக்கண்டாநந்திக்கு நிமித்தம் எதிரில்கட்டியிருக்கும் ரத்நகண்ணாடிபோல்விளங்கும் கருத்மானை சரணமடைந்தோம்.

கருத்மான்வேதஸ்வரூபராகையாலும், பெரியபெருமாள் வேதாந்த ப்ரதிபாத்யராகையாலும்,தம்குணதிகளைகருத்மானிடத்தில்காண்கிறார் வென்றபடி.

ருச. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible]-சேதநவர்க்கத்துக்கு ஸகலஶ்ரேயோமூலமானபெரியபிராட்டியார், [illegible]-அந்தவந்தபுருஷார்த்தங்களை வாசைப்பட்டவர்களுக்கு, [illegible]-ஆநந்தாஶ்ருவை, [illegible]-குணவத்தாப்ரதையையும், [illegible] - தனக்குக்கண்ணனுருத்ராஸுகீர்த்திவழியாக, [illegible]-கடாக்ஷிப்பர், (உண்டாக்குவரென்றபடி) [illegible]-பெரியதிருவடிக்குபக்ஷமூலம்போல் நிரந்தரஸம்ஶ்லிஷ்டையான, [illegible] - பெரியதிருவடிக்கு, [illegible]-அபிமதையான, [illegible]-ரோதயதீதிவ்யுத்பத்தியாலே, கண்ணநீரை விழவிடக்கடவளாகையாலே, வந்த திருநாமமுடையவளோடேகூடின, [illegible]-நல்லகீர்த்தியைப்பண்ணுகிறதால, வந்ததிருநாமமுடையவளை, [illegible] - பூஜிக்குறேன்.

(அ-கை.) ஆனந்தரம், பெரியபெருமாள்விஷயத்தில், கைமேலே காணலாமான ப்ரேமாதிஶயத்தாலே ஸேவார்த்தம்வந்த பிரும்ஹாதிகளுடைய, கள, கள, ஶப்தத்தை ஸத்து, ஸத்தென்கிற சப்தத்தாலும், தர்ஜநீமுத்ரையாலுமாக நிஷேதித்துக்கொண்டு, அவருடைய யோகநித்ரைக்கநுகூலாளாய், "[illegible]" என்கிறபடியே, தாங்கள் நிர்நித்ரராயிருகிற பஞ்சாயுதாழ்வார்களையும கொண்டாடுகுறேமென்குறார்.

ருரு. [illegible]

(ருச) பெரியபிராட்டியார, தம்மை யாஶ்ரயித்தவர்களான யெவர்கள் முகமாக ஸகல சேதநர்களுக்கும் அகில புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கிறுளோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரியதிருவடிக்கு வல்லபைகளான, ருத்ரை ஸுகீர்த்தியென்பவர்களை ஆஶ்ரியிக்குறேன்.

(ருரு) பெரியபெருமாள் யோகநித்ரை செய்தருளுகையில், ஸ்துதிக்கு நிமித்தம் வந்த ப்ரும்ஹாதிகளை தாஜநீ விரலையிட்டுக்காட்டி, இது ஸமயமல்ல, இரையாதைங்கோள் கண்டீர்; என்றவர்களை மிறட்டி வருட்டி, அந்த நித்ரைக்கொரு பங்கமும் வாராது ஸம்ரக்ஷித்துவரும் பஞ்சாயுதாழ்வார்களை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன்.

(வ்-ம்.) ஸாநிசஸூ ரணாம் ரூவாணி தெத ஸூரஜ: ஊஜ யஃயஷூிநுகஊணி தயா-தங்களுடைய ஶங்கசக்ராத்யாகாரங்களாலே ப்ரகாசியாநின்றுள்ள திருகிரீடங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஊஶ வ ஐதி - ஶப்திக்கவேண்டாமென்று சொல்லியும், தஜிநூஊ ஊூதயா-தர்ஜநீவிரலுடைய சிஹ்நத்தாலும், ஸூராநு - பிரம்ஹாதிதேவதைகளை, உஊநாநாஂ-நன்றாகநடுங்கும்படி பண்ணுநின்றுள்ள, நாயஸூ நிஊயாஉவிதஂ உநிஊணிதாஊணீக்ஷணாநியஸூஸாஂ - பெரியபெருமாளுடைய யோகநித்ரைக்குசிதமாமபடி நித்ராபண்ணுமையால் வந்தசிவப்பையுடைய கண்களையுடைத்தான, ஸஞ்ரஜீஂ-ஊதஸூத: - ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள, தாஂ வஂவா யாயிஂவ-பிரஸித்தமான பஞ்சாயுதாழ்வாரகளுடைய ஸமூகத்தையும், ஸூஊ:-ஶ்லாகிக்குறோம், (ஊ-காரம, உக்தஸமுச்சாயகமாகவுமாம் அன்றிக்கே ப்ராதாநயஸூசகமாய் ஸ்வத: ப்ரஸாதோநமுகளான ஆழ்வார்களுக்குஸ்துதி அதிசையென்றுமர்த்தத்ததைக்காட்டுகிறது.)

(அ-கை.) மேலிவர்களில் தலைவரான திருவாழியாழ்வானைப பத்துகிறேனென்குறார்.

ருகூ. கஸூஊாஊாஜெஊ ஸூஂநாயவீக்ஷாவீயூகீஹொஜெ ஊநூஸூாவிராஂ | வகூ ெஜெதஂஜெூகஷூாஷிகாஂஶஂஹூாஊஜா ஊாஊாஊஹாவிஊவஜெஂ ||

(வ்-ம்.) ஹூாஊஜூ: யாஜாஊா ஸூஸாஜாஊாஂவிஶதீஂதிதக- நாலுபக்கவும் வ்யாப்தைகளான ஜ்வாலைகளுடைய வரிஶையை பரியாநின்றுள்ள, “ ஊஷூகெஷிகாதஊாநாஇ” த்யாதி ஸூத்ரத்தாலே மாலாஶப்தத்துக்கு ஹ்ரஸ்வம) கதஊவ - ஜெதஂநாஂ ஜெஜெந கஷூாஷிதஊஂஶஂயஸூதக - விரோதிகளை யழியச்செய்கிறத்தா ‘லழுக்கேறினதாகப் பண்ணப்பட்ட திருமேனியையுடைய, (விதஂகிஷூாகஷூாஷவென்கிற கோஶத்தால் நாநாவர்ணத்தையுடைத்தானவென்று ஶப்தார்த்தமாய் அர்த்தாத் அழுக்கேறினவென்றர்த்தம் கண்டுகொள்வது,)கதஊவ-நாயஸூ - வீஜெக்ஷவ

(ருகூ) எம்பெருமானுடைய கடாக்ஷவிஶேஷமாகிற மத்யபாநத்தால் கொழுத்து பகவத்விரோத நிரஸநம் நேரிடும்போது கொந்தளித்துக் கூத்தாடி அதனாலழுக்கேறின தேகத்துடன், பகவத் திவ்ய மங்கள விக்ரஹ ஸம ரக்ஷணையி லெப்பொழுது மூன்றி அக்நிஜ்வாலா மண்டலம்போல் சுழண்டு கொண்டிருக்கும் திருவாழியாழ்வானை ஶரணம் புகுகிறேனென்று கருத்து.

ஸீதாநேத்ரகடாக்ஷீபம் மதேந நந்திதநாஸிகாங்கம் - பெரியபெருமாளுடைய கடாக்ஷமாகிற மத்யத்தாலே மதித்தும் அதிகமான வாட்டத்தால் அழகாயுமிருந்துள்ள, ஶஸ்த்ரவ - ஶஸ்த்ராணாம் ராஜம் ஸாரம் - ஆயுதங்களுடைய ஸமூகத்துக்கு ஶ்ரேஷ்டரான, ரதாங்கம் - திருவாழியை, ப்ரபத்யே - பத்துகிறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், (புரப்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதி) என்கிறபடியே, உத்தரகோஸலஸ்த்தரெல்லாரும் பெத்துப்போந்த மோக்ஷத்தை யுபேக்ஷித்து சக்கரவர்த்தித் திருமகன் தமக்கு ப்ரதிநிதியாகத்தந்த பெரியபெருமாளையே தங்களுடைய பரிசர்யையாலே ரஸிப்பித்துகொண்டிருக்கிற ஹநுமத் விபீஷணர்களுக்கே, நான் ஶேஷப்படக்கடவேனென்கிறார்.

ருஎ. ஹநூஸம்ஷிவிபீஷணயோஸ்தயதௌ விஹமோக்ஷம் உபேக்ஷ்ய ரகுநாயகநிஷ்க்ரயஹேதும் ஸம்விரங்கநிதிம் ரமயேதே॥

(வ்-ம்.) யதௌ-யௌ-என்றபடி, யாதொரு ஹநுமத் விபீஷணர்கள், மோக்ஷம்-பரமபதத்தை, உபேக்ஷ்ய - அபேக்ஷியாமல், ரகுநாயகஸ்ய நிஷ்க்ரயஹேதும் - சக்கரவாத்தித்திருமகனுக்கு கொண்டத்துக்கு கொடுக்கவேண்டிய மூலதனமாகாநின்றுள்ள, ரங்கஸ்ய நிதிம்-கோயிலுக்கு நிதிபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளை, ஸம்வி-இந்த விபூதியில், ரமயேதே-ரஸிப்பிக்கிறார்கள், (தயோ: - என்றத்தியாஹார்யம்) ஹநூ: ஸம்ஷிதாயஸ்யாஸௌ ஹநூஸம்ஷித: விபீஷணஶ்ச தயோ: - இந்த்ரனாலே ப்ரஹரிக்கப்பட்ட கன்னத்துக்குக் கீழ்பாகத்தை அலங்காரமாகவுடைய சிறிய திருவடியென்ன விபீஷணாழ்வானென்ன விவர்களுக்கு, தாஸ்யம் - ஶேஷப்படக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநநதரம், கர்ப்பகிருஹத்திருவாஶலில், ஸேவார்த்தமாகவந்த ஜநங்கள் நெருக்குண்ணுமைக்காக, ஸுப்ரதிஷ்ட்டிதமான உழல் தடியை, ஔபாதிக நிருபாதிக போக்ய தேஶவ்யவஸ்த்தாபகமாக வநுஸந்தித்து நிர்நிரோத ப்ரவேஶார்த்தமாக ஶரணம் புகுகிறேனென்கிறார்.

(ருஎ) சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய பரமகிருபையாலே, திருவயோத்தியாவாஸிகளான ஸகல ஜநஙகளும், பெற்ற பரமபதத்தையு முபேக்ஷித்து அவன் திருவடிகளிலுண்டான பக்தியதிஶயத்தாலே, அவரால் தந்தருளப்பட்ட பெரியபெருமாளை அவருக்கு ப்ரதிநிதியாகப்பெற்று, எவர்கள் அவருக்குத் தொண்டுபூண்ட வமுதமுண்ணுகிறார்களோ? அபபடியே யானும் அந்த சிறிய திருவடி ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானிவர்களுக்கு, பெரியபெருமாளுடைய கைங்கரியத்தை யுமபேக்ஷயாமல அடி[illegible]

௫௮. இதோ பஹி: பராஞ்சி ஸந்த்யந்த: தாநி ப்ரத்யஞ்சி தாநி ஸந்தீத்தம் | ஔபாதிகே நிருபாதிகே ச வ்யவஸ்தாம் ததத் வேத்ரவரம் ப்ரபத்யே ||

(வ்ம்.) பராஞ்சி-பஞ்சேந்திரியங்கள், (இந்த்ரியவிஷயாணி) இத:-இந்தத்திருவரங்கத்துக்கு, பஹி:-புறம்பு, பராஞ்சி-பகவத்ஸம்பந்தத்தையிட்டு, போக்யபூதங்களான கோபுராதிகளைபத்தினதுகளாக, ஸந்தி-இருக்கும், அந்த:-கர்ப்பக்ருகத்தில், தாநி-அந்த பஞ்சேந்திரியங்கள், ப்ரத்யஞ்சி- ஸ்வதோபோக்யராய், "ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ:" என்றோதப்படுகிற திவ்யகந்தாதிகளையுடைய பெரிய பெருமாளைப் பத்தினதுகளாக, ஸந்தி - இருக்கும், இத்தம்-இப்படி, ஔபாதிகே-பகவத் ப்ரத்யாஸத்திநிபந்தனமாக போக்யங்களான கோபுராதிகளைப்பற்ற, நிருபாதிகே - வேறொருஹேதுவன்றிக்கே,ஸ்வதயேவ போக்யரான பெருமாள் விஷயத்தில், வ்யவஸ்தாம் - தேஶவ்யவஸ்தை பண்ணுகிற, வேத்ரவரம் பிறம்பு ஶ்ரேஷ்டத்தை, ப்ரபத்யே -நிர்விரோத ப்ரவேஶார்த்தமாக ஶரணம் புகுகிறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக் காதாரமென்கிற வ்யாஜத்தாலே பெருமாளுடைய கடாக்ஷாம்ருத ப்ரவாஹத்தில் அகப்பட்டவர்களுக் கவலம்பநமாய்,பெரியபெருமாளுடைய ஸௌகந்த்யமொருவடிவு கொண்டாப்போலிருக்கிற மணல்தூணை யவலம்பநமாகப் பத்துகிறேனென்கிறார்.

௫௯. ஶேஷஶயகருணாநிர்யத் நீரயா க்லிந்த காருணீ தகருணாநார்ஷ்டி | ஸ்தம்பம் இவாரோஹ ஸம்ஸய ஜ்ஞாநம் ஶிஷ்யாம: ||

(வ்-ம்.) ஶேஷஶயஸ்ய கருணாநிர்வாஹ நதீ தஸ்யா: ப்ரவேணா க்லிந்தம் தேந கருணாநார்ஷ்டி - பெரியபெருமாளு

(௫அ) எம்பெருமானுடைய ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு அநுபவிப்பதற்கு யோக்கியங்களான கோபுர ப்ராகாராதிகளைக் காட்டிலும் ஸ்வயமநுபவிப்பதற் குபயோகமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தையுடைய பெரியபெருமாள், எழுந்தளியிருக்கும் திவ்யதேஶத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, அங்கு ஜநங்களின் கூட்டத்தை விலக்குநிமித்தம் கர்ப்பகிருகத்தில் குறுக்காக நாட்டியிருக்கும் ஒழல் தடியை, பகவத்ஸேவைக்கொரு தடையும் வாராமலிருக்க ஶரணமடைகிறேனென்று கருத்து.

(௫௯) எம்பெருமானுடைய கடாக்ஷமாகிற பெருவெள்ளத்தில், அகப்பட்டவர்களுக்கொரு ஆதாரம்போல, அவருடைய ஸௌந்தர்யமே இருவடிவு கொண்டதோவென்னும்படியான மணல்தூணை ஆதாரமாகப் பத்துகிறேன்.

டைய கடாக்ஷாக்ஷமாகிற வம்ருதப்ரவாஹ வேகமலைக்க வலை குறவர் களுக்கு, க்ஷேபணீய-தெப்பைக்கட்டைபோலிருக்கிற, ஸௌரம்ய-ஸங்கீர்ணமான, ஸௌரப்யஸம்பந்தம் - மணல் தூணினுடைய விர ட்டையை, ஆச்ரயாம: - ஆலம்பமாகப் பற்றுகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், திருவநந்தாழ்வானும், பிராட்டிமாரு மழகிய மண வாளப்பெருமாளுமான ஸ்ரீரங்கவிமாந கர்ப்பக்ருஹத்தை, கண்ணாலே கண்ட நுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

௬௦. ஸ்ரீரங்கசந்த்ரம் அநந்தபோகசயநம் ஸ்ரீபூமிஸுந்தரஜா மாத்ருமந்தம் | பச்யேம ஸ்ரீநிதிமாணிக்யஸம்புடாஸம்புடாயமாந் நிதிஸ்தாயா: ||

(வ்-ம.) அநந்தபோகசயநம் - ப்ரகாசியாநின்றுள்ள திரு வநந்தாழ்வானையுடைய, ஸ்ரீபூமிஸுந்தரஜாமாத்ருமந்தம் - பெரியபிராட்டியார் பூமிப்பிராட்டியார் அவர்க ளுடைய அழகிய மணவாள னிவர்களை யுள்ளே யுடைத்தான, உநீ நிதாயா: - திறக்கப்பட்ட, ஸ்ரீய: திவ்யமாணிக்க ஸம்புடஸ்ய ஸம்புடாயா: - பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்லாக்கியமான மாணி க்கமய திருவாபரணப் பெட்டிக்கு, ஸம்புடம் - ஸமாநமாயிருந் துள்ள, ஸ்ரீரங்கசந்த்ரம் - ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய, கர் ப்பக்ருஹத்தை, பச்யேம-கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோம், (பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸ்லாக்கியையான மாணிக்கபூஷையாகிறது பெரியபெருமாள், "ஸ்ரீவத்ஸநாராயணம் தேஜ:" என்றுறிறோ கீழே?

(அ-கை.) இதில், சாமரஸ்திரங்களைத் திருமார்பில் ஸாத்திக்கொண்டு பெரியபெருமாளுக்கு லீலாபோக பரிகரங்களான கட்கம் பொன்வட்டில் படி க்கங்களிவைகளைத்திருக்கையால் தரித்தும், திருவடிகளைப் பிடித்தும் அந்தரங்க கைங்கர்யபரரான பரிசாரிகைகளை பரிசர்யா ரஸமுடைய நாங்கள் ஸ்லாகிக் குறோமென்குறார்.

௬௧. ஸ்ரீசாமரதாலவ்ருந்தமாலாபதத்க்ரஹ ஹாரஸுக்ஸ்தாந ஹஸ்தா: | பாதாவம்ஸிதகாவ்யாதாஜ்யாஸம்வாஹநீரவ்யம் ஸ்லாகேமஹி ||

---

(௬௦) திருவநந்தாழ்வான்மீது பிராட்டியாரோடு அழகிய மணவாளனை யுள்ளே யுடைத்தானதாயிருப்பதால்; பெரியபிராட்டிக்கு அலங்காரமாக ஆகாநின்றுள்ள பெரியபெருமாளாகிற திவ்யபூஷணத்தை வைப்பதற்குறி யதான தோர் பேழைக்கு ஸமானமாக விளங்கு மிந்த கர்ப்பகிருகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிப்போமென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) [illegible] - ஈரவஸ்திரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுலைத்தடங்களை யுடைத்தான, [illegible] - லீலார்த்தமாயும் லதைபோ லுமிருக்கிற கட்கமென்ன பொன்வட்டிலென்ன படிகமென்ன இதுகளில் கொடுக்கப்பட்ட கராக்ரத்தையுடைத்தாயும், [illegible] - தாமரைபோன்ற திருவடிகளை பிடிக்கையை ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற (பரிசாரிகைகளை யென்று ஶேஷம்) அன்றிக்கே:—[illegible] - விஶேஷ்யமாய், இவர்களே காலபேதேந க்ருபாண்யாதிகளையும் தரிக்குமுளென்று கொள்ளவுமாம், வயம் - அப்படிப்பட்ட பரிசர்யை யிலாதரமுடைய நாங்கள், [illegible] - குணகதநம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஒருதிருக்கையாலே ஶிரஸ்யஞ்ஜலியும் ஒரு திருக்கையாலே, சாமரங்களையும் தரிக்கையாலே முகுளித நளிநங்களாய் நிலாவோடுகூடின நல்ல ராத்திரிகள்போலிருக்கிற சாமரதாரிணிகளான விமலாப்ரப்ருதிகளான வொன்பது திருநாமங்களையும் ஆஶ்ரயிக்கக் கடவேனென்கிறார்.

௫௨. [illegible]

(வ்-ம்.) [illegible] - திருமுடியில் பண்ணப்பட்ட வஞ்ஜலிரூபங்களான ஒரு திருக்கைகளையுடைவர்களாயும், [illegible] - வேறொரு திருக்கையாலே உயரச்சலியாநின்றுள்ள சாமரங்களையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, [illegible] - முகுளீபவித்த தாமரைகளையுடைத்தாயும், [illegible] - நிலாவோடுகூடினதாயுமிருந்துள்ள,

(௫௧) பெரியபெருமாளுக்கு ஸகலவித கைங்கரியங்களையும் செய்து அந்த வந்த சிஹ்நத்தோடலங்காரமாக விளங்கும் பரிசாரிகைகளை ஸ்திக்குறேன்.

(௫௨) ஒருகையால் சிரஸில் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, மற்றொருகையால் சாமரங்களை வீசுகிறபடியால், சாமரத்தின் வெண்மையாகிற நிலாவால் அவர்களின் அஞ்ஜலியாகிய தாமரஸம் முகுளீபாவத்தையடைந்து சந்திரமண்டலத்தோடுகூடின இரவுபோல், பிரகாசிக்கும் விமலைமுதலான ஒன்பது பெயர்களையும் ஸ்துதிக்குறேனென்று கருத்து.

ஸோமநந்திஸாஹ்வாஜவ - நல்லராத்திரிகள்போலிருக்கிற, விமலாத்யா: யாஸாநா: - விமலையென்பவளை முதலாகவுடைத்தான, நவாபி - ஒன்பது திருநாமங்களையும், ஸ்ரியம் - ஸேவிக்கக்கடவேன், (இவ்விடத்தில், "விமலோத்கர்ஷிணீ ஜ்ஞாநா க்ரியா யோகா ததைவ ச | ப்ரஹ்வீ ஸத்யா ததேஶாநா ஹ்யநுக்ரஹா ச நவமீ | ஸ்ரீ ஹாரகண்டக்ரியாதீநி மவாஸ்தாநஸம்ஸ்ரயம் |

(அ-கை.) இவ்வளவாக நாரஸப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மேலிஸ்ஸ்லோகத்தில் அயநஸப்தார்த்தத்தை விஸ்தரேண வநுஸந்தியா நின்றுகொண்டு "வரணஸ்ஸரணம்ப்ரபத்யே" என்கிற பதங்களினுடைய வர்த்தத்தையும் அநுஸந்தித்துத் தலைகட்டுகிறார், அதில் முதலிட்டுப் பதினொன்றுஸ்லோகத்தாலே அழகிய மணவாளப்பெருமாளை அநுபவிக்கிறார். அதில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே, "வக்ஷஸ்ஸ்த்ரீஹ்ரீஷ்ரீ... ஸ்ரீதேவீ..." என்கிறபடியே, அழகிய மணவாளப்பெருமாளொரு தாமரைத்தடாகமாகவும், பெரியபிராட்டியாரொரு ஹம்ஸப்பேடாகவும், பூமிப்பிராட்டியாரவருடைய நிழலாகவும் அநுபவித்து, இப்படிப்பட்ட வழகிய மணவாளப்பெருமாளை நான் கிட்டக்கடவேனென்கிறார்.

௫௨. உத்புல்லபங்கஜதடாகமிவோபயாநி ஸ்ரீரங்கராஜமிஹ தக்ஷிணஸவ்யதேஶே | லக்ஷ்மீம் விஹாரரஸிகாமிவ ராஜஹம்ஸீம் ச்சாயாமிவ ப்ரதிமுகீமவநீம் ச தஸ்யா: ||

(வ்-ம்.) உத்புல்லாநி பங்கஜாநி யேஷாம் தடாகமிவ - பூத்த தாமரையையுடைத்தானபொய்கைபோலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கஸம்ராஜம் - அழகிய மணவாளனை, இஹ - இவ்விடத்தில், தக்ஷிணஸவ்ய தேஶயோ: - வலமாயுமிடமாயுமிருந்துள்ள ப்ரதேசங்களிலே, விஹாரரஸிகாம் - க்ரீடையிலாதரத்தை யுடைய, ராஜஹம்ஸீமிவ - அதுபோன்ற, லக்ஷ்மீம் - பெரியபிராட்டியை, தஸ்யா: - அவளுக்கு, ப்ரதிமுகீம் - அபிமுகத்திலுண்

(௫௨) பெரியபெருமாளாகிற தாமரைப்பொய்கையில் விளையாட வாசைகொண்ட ராஜஹம்ஸம்போலிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரையும், அவள நிழல்போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் பஜிக்கிறேனென்று கருத்து.

பரஇதனுல்வ்யூஹ விபவஅந்தர்யாமி இவைகளைக்காட்டிலும்,அர்ச்சாவதாரம்அகிலராலும்ஸர்வகாலங்களிலும்அநுபவிக்கயோக்யமாகையாலேதடாகமாக வர்ணித்தாரென்றபடி,அநுபவிக்குமிடத்தில் பிராட்டிமாரோடேயே வநுபவிக்கவேணுமென்கிற வார்த்தைதயும காட்டினாராய்த்து.

டான, ச்சாயாமிவ - நிழலபோலிருக்கிற, க்ஷமாம் - பூமிப்பிராட்டியையும், உபயாநி - உபாயமாகவும், புருஷகாரமாகவும் பத்தக்கடவேன், (தேங்கின மடுக்கள்போலே, அர்ச்சாவதாரமென்கையாலே, பெருமாளைத் தடாகமாகவும், கர்ண கை கால் தூயசெய்ய மலர்களாகையாலே திவ்யாவயவங்களைத் தாமரையாகவும் புருஷகார பூர்த்யர்த்தமாக பூமிபபிராட்டியையும அநுபவித்தாரென்று கண்டு கொள்வது.)

(அ-கை.) கீழ் ஶரண்யத்வோபயோகியாக வநுஸந்தித்த வர்த்ததைதை போகயத்வோபயுக்தமாக திரும்பவு மநுஸந்திக்கிறார்.

௬௪. விபநய நயநே ஸம்ஸார ஸந்தாபம் ஸ்தித ஸரஸிவ ஸரஸிஜ வந முத்திரை ஸரஸி ஜாந் கம் ஸ்ரீய ஹம்ஸீ விஹார ஸ்தோமர ராஜஹம்ஸீ மிவ ஸ்ரீரங்கநாத மிவ ஸம்ஸாரஹர ஸாரணம் ஸேவஸ்வ ஸம்ஹராந்து ||

(வ்-ம.) ஹே நயந - வாராய் கண்ணே! தே - மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸான வுனக்கு, புர: - முன்னே. ஸ்திதம் - தேங்கின மடுக்கள் போலே யெப்போதுமிருக்கிற, ஸரஸிஜ வந முத்ரிதாநி யஸ்மிந் ஸ்யு - நான்கு பக்கங்களிலும் பூத்த தாமரைகளையுடைத்தான, தடாகமிவ - தெளிந்து குளுந்து தடாகமபோன்ற, ரங்கபதி இதி ப்ரஸித்தம் - ரங்கநாதனென்று திருநாமமுடையவனை, விபநய - ஸம்ஸார தாவதாஹமஶமிக்கும்படி பாநம்பண்ணு, தஸ்மிந் - தடாகம்போன்ற பெருமாளிடத்தில், விஹாரிண்யா - ராஜஹம்ஸீமிவ ஸ்ரீயம் - ஸஹ - பெரியபிராட்டியாருக்கு, ப்ரதிபிம்பமிவ - ப்ரதிபிம்பம்போலிருக்கிற; கீழ் சாயையென்றார், இங்கு ப்ரதிபலநமென்கிறார், இரண்டாலும் ஸாபத்நி நிவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறது, விஶ்வம்பராம் - பூமிப்பிராட்டியையும், பஶ்ய-ஸேவித்து கிருதார்த்தமாகக்கடவை

(அ-கை.) இதில் ஸௌஶீல்யாதி குணங்களை ஸௌந்த்யாதிகளாக ரூபித்து இப்படியிருந்துள்ள நம்பெருமாளாகிற ஸரஸ்ஸை அவகாஹித்தோமா மென்கிறார்.

---

(௬௪) வாராய் கண்களே! இதுவரையில் ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தாலுண்டான விஷயாந்தரங்களாகிற பெருங்காட்டில் அலைந்த களைதீர ஸ்ரீரங்கராஜனுடைய திவ்விய மங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தரியாதிகளாகிற தீர்த்தத்தைப் பானம்செய். அவரோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரையும் அவள் பிரதிபிம்பம்போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் ஸேவியாய்.

௬௫. ஸௌஶீல்யஶீதலமபாரக்ருபாதரங்கஸம்ப்லாவிதாவதி ஸ்வாபாவிகோருமஹிமநிம்நம்| ஶ்ரியா வாஸிதம் ஸ்ம விகாஹமாநா ஶ்ரீரங்கராஜவிஷயபத்மஸர: ப்ரஸந்நம்||

(வ்-ம்.) ஸௌஶீல்யேந ஶீதலம் - (மஹதோமந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ரேண ஸம்ஶ்லேஷ)ஸ்வபாவத்வத்தாலே குளிர்ந்தும், அபாரக்ருபைவ தரங்க ஸம்ப்லாவிதோ விவரேந தத- அதிகமான பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுதா ரூபாநுக்ரஹமாகிற வலையாலே அபிஷிக்தாளாகப் பண்ணப்பட்ட வகிலையுடைத்தாயும், ஸ்வாபாவிக மஹிம்நா நிம்நம் - ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபகுண விபூதி பரப்பால் வந்த வாழத்தையுடைத்தாயும், ஶ்ரியா - பெரியபிராட்டியாராலே, வாஸிதம் - நிரந்தரவாஸஸ்த்தாநமாகப் பண்ணப்பட்டதாயும், பெருமாள்விஷயத்தில் திருமார்பில் ஸர:பக்ஷத்தில் தாமரையில், ப்ரஸந்நம் - புருஷகார ஸந்நிதியாலே காலுஷ்ய நிவ்ருத்தியாகிற தெளிவையுடைத்தான, ஶ்ரீரங்கராஜவிஷயபத்மஸர: தத் - நம்பெருமாளென்று வ்யாஜமாத்ரமான பத்மஸரஸ்ஸை, விகாஹமாநா: - நன்றாக வகாஹித்தவர்களாக, ஸ்ம - ஆனோம். ப்ராப்த விஷயா வகாஹநமென்று தோற்றுகைக்காக பூதநிர்தேஶம்.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸிம்ஹாஸநத்தில் ஸமஸ்தமும் தமக்கு பரதந்த்ரமாம்படி பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்வயம் வரத்தாலே க்ருதார்த்தங்களான யௌவந ஸௌந்தர்யாதிஶயங்களாலுண்டான கர்வந்தோத்த பிராட்டிமாரிருவரோடு மெழுந்தருளியிருந்து எங்களுக்கு தாரகரான வழகிய மணவாளப்பெருமாளை ஆஸ்வாதிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௬௬. ஸிம்ஹாஸநே கமலயா க்ஷமயா ச விஶ்வமேகாதபத்ரயிதுமுபஸந்நிஷண்ணம் | ஶ்ரீஸ்வயம்வரஸநாதயௌவநஶ்ரீஸௌந்தர்யஸம்பதநுபவிதாஸ்மி ஹீய||

(வ்-ம்.) விஶ்வம்-ஸமஸ்தத்தையும், ஏகாதபத்ரயஸ்தகம் தயாகதும்- பாரதந்த்ரமாக்குகைக்கென்றபடி, ஶ்ரீஸ்வயம்வரே

---

(௬௫) ஸௌஶீல்யமான திவ்யகுணமாகிற குளிர்மையோடே, எல்லையில்லாத் தம்முடைய க்ருபையாகிற அலைகளாலே ஸகலரையு முள்ளடக்கி ஸ்வாபாவிகங்களான மஹிமாதிகளை ஆழமாய்க்கொண்டு,தாமரையாளுக் கிருப்பிடமாய், அவள் ஸந்நிதியாலே, தெளிந்து அழகிய மணவாளனென்கிற இந்த தாமரைத்தடாகத்திலிழிந்து மூழ்கினவனாகிறேன்.

(௬௬) பிராட்டிமா ரிருவருடைய ஸந்நிதியாலே, எல்லாவற்றையும் தம் வசமாக்கி எங்கள் ப்ராணதாரகனை விருக்கு மிந்தத்திருவரங்கத்தமுதனை எப்பொழுது மநுபவிக்கிறேன்.

ணவநாயிகாஸக்தம் யௌவனஸ்ய ஸ்ரீரங்கநாயகீஸ்வயம்வரஸம் தா ஸக்தம் அவகீர்த்தே - பிராட்டியுடைய ஸ்வயம்வரத்தாலே ஸார்த்தகங்களான யௌவனஸௌந்தர்யாதிஸம்பத்துகளாலே கர்விதன்போல, உபயோ: உபயோ: - இருவரோடும், ஸிம்ஹாஸநே - அதிலே, நிஷண்ணம்-நிரந்தரம யெழுந்தருளியிருக்கிற, அஸ்மத்ஸ்வாமீ- (ரங்கராஜமித்யர்த்த:) தாரகாபேக்ஷிகளான வெங்களுக்கு தாரகரான வழகிய மணவாளரை, ஆஸ்வாதயே - நன்றாக வாஸ்வாதநம் பண்ணக்கடவேன். (அஸ்மதோத்வயோஶ்ச) வாஸம்விஷயே ஸ்ரீஜவ-என்கிற கோஶத்தாலே அஸம்பத்தம் நித்யபஹுவசநம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடி பிடித்து திருமுடிபர்யந்தம் பரகாஶியா நின்றுகொண்டு ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸௌஹார்த்தங்களாலே விஞ்சின திவ்யாவயவஸ்ரீயாலே நித்யஸூரி பாமர விபாகமற வெல்லாருடைய நெஞ்சிலு மாதரத்தையுண்டாக்காநின்றுள்ள வழகிய மணவாளப்பெருமானை யிமைக்கொட்டாமலநுஸரிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

௫௭. ஆபாதமௌளிமநுரூபம் ஸமுல்லஸந்தீ ஸ்வாதந்த்ர்யஸௌஹ்ருத நிதாந்தமநந்யபாவ்யா ஸ்வாங்கஶ்ரியா ஜநயதே தவ விஸ்மயாய ஸ்ரீரங்கராஜ தவ தேஹத்ருஶா வயம் ஸ்ம॥

(வ்-ம்.) ஆபாதமௌளி ஆமூலாத் பதா மௌளேர்விஸ்ரம் ஆபாதமூலமாரப்ய திருவடிபர்யந்தமாக, (மௌளிஶப்தம் - கிரீடவாசியானது மிகுத்து திருமுடியை லக்ஷிக்கிறது) அநுரூபம்-என்கைக்கநுகுணமாக, ஸமுல்லஸந்தீ - மிகவும் விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்வாதந்த்ர்யஸௌஹார்த்தாப்யாம்-அநந்யபாவ்யா -(ஸம்ஜ்ஞாபூர்வககவிதி - அநித்யமாகையாலே உத்தரபத வ்ருத்தி வாராமல், ஹார்தம்-என்றாகிறது)அந்யதா,ஸௌஹார்த்தம்-என்றாகவேண்டிவரும். அபராதீநதையும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தையும் அஹமஹமிகையா பரகாஶிக்கும்படி பண்ணாநின்றுள்ள, அங்கஸம்பதா-அவயவங்களுடைய ப்ரகாரவிஶேஷத்தாலே,ஸமுஜ்ஜ்வலநா ஜநயதே ஸ்பஷ்டம், ஸமுல்லஸ - ஸ்பஷ்டம், ஸ்வாந்தம் - ப்ராவண்யத்தை யென்றபடி, ஸந்த்யாநம் - நன்றாக விளங்காநின்றுள்ள, ஸ்ரீரங்கராஜாதீம்-

(௫௭) திருவடிகள் தொடங்கி திருமுடிபர்யந்தமுள்ள திருமேனியின் ஸௌந்தர்யத்தாலே ஆச்ரிதருக்குவ்யாமோஹாதிசயத்தை விளைவியாநிற்கிற திவ்யாங்க ஸுந்தரரான இந்தபெரியபெருமாளை இமைகொட்டாமல் ஸேவிக்கிறேனென்று கருத்து.

நவிஶுத்தநிர்தோஷாயஸ்ஸ்து கரூணிகயா - கநத்ப்ரூயாஸ்து - அநுஸரிக்கக்கடவோம், (ஸந்மதாவித்யாதோதாரநாபாலாபிஷ்ரேஹ தவேஹாவ நஸ்து.)

(அ-கை.) அநந்தரம், "நிவாஸவ்ருக்ஷஸாயம்தநஸ்து" என்கிறபடியே, அழகியமணவாளனையொரு பாரிஜாதவ்ருக்ஷமாகவநுபவிக்கிறார்.

௯அ. க்ஷிதிகமலாநிவாஸாகல்ப வல்லீஸமீரோத்யாம நவபுஷ்பிதோ நவநவமுளவநாரங்கஜூம்: | ப்ருதேவஹபாதாரோம்யாதேதித தநயஸமாஸ்துவதாரவாரிஜாத: ||

(வ்-ம்.) க்ஷிதி: கமலாநிவாஸாவ தேவவ கல்ப வல்ளதயோ: ஸ்ரீமம் ஸம்ஶ்லேஷ தேந நவஶ்ஶ் ஶ்ரீஶ்ய உதித் யளவநாரம் ஸஜம் ஸாயஸர்: - ஸ்ரீ பூமிகளாகிற கல்பலதைகளுடைய வாதரத்தோடுகூடின ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே பத்துதிக்கிலும் ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள யௌவநாரமபத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையுடைத்தான, வதாரணஸ்யஸ்ஜீதி வதா: - யௌவநாரம்பத்திலுண்டான திவ்யாவயவங்களிலுண்டான புகளை யிலைகளாக யுடைத்தான, தேஷா ஜேஷா தேவாவராஷ்டயாநிஹதேதந: - ஆஶ்ரிதராலே வரிக்கப்பட்ட வைஶ்வர்ய கைவல்ய பகவல்லாபங்களாகிற பலங்களாலே தாழ்ந்திருந்துள்ள, ரங்க யாஜ ஸ்ய ஜதி - அழகிய மணவாளனென்று பேர்பெற்ற, வாரிஜாத: - அவ்வ்ருக்ஷமானது, தே - ஸம்ஸாரதாபார்த்தனை யென்னுடைய, ப்ரம் - இளைப்பை, ஸவஹரது - தீர்க்கக்கடவது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "ஜணவ்ருவ்ருஜிவதே" என்றும், (அடியார்க்கென்செய்வன்) என்றும்படி, பரமோதாரஸ்வபாவனுகையாலே, விரோதிநிரஸநத்துக்கு மருபாவ்யதைக்கு முடலாகவாழ்வார்களோடு கோவிலிலே ஆஸ்த்தாநம்பண்ணி அஜ்ஞ ஸர்வஜ்ஞ விபாகமற வெல்லாருமனுபவிக்கும்படி ஸுலபமாய் ரஸ்யமானமுறுவலாலும், நோக்காலுமாகவார்த்தை யருளிச்செய்யுமவர்போலே யெழுந்தருளியிருந்து ஸம்ஸாரத்தில் தண்ணியனனவனைக்கும் நெல்லபுகலான வழகியமணவாளப் பெருமாளை பத்தக்கடவேனென்கிறார்.

(௯அ) பிராட்டிமாராகிற கற்பகக்கொடிகளோடு சேர்ந்து, அதனுலுண்டான சிறப்பை இலைகளாகக்கொண்டு, அவரவரபேக்ஷிதங்களைக் கொடுப்பதாகிற பலங்களால் தாழ்ந்துள்ள, ஸ்ரீரங்கராஜராகிற பாரிஜாத விருக்ஷமானது, ஸம்ஸாரதாபத்தால்நொந்த வென்னிளப்பை போக்கட்டுமென்று கருத்து.

௬௯. ஸம்பாஷிணேவ ஸர்வஸ்ய வசம்வதேந மந்தஸ்மிதேந ஸாரேண வீக்ஷணேந | திவ்யாஸ்த்ர புஷ்பித சதுர்புஜஜுஷ்டரங்க ஶாலாஸ்ரயஸ்ய மம ஶரண்ய ஶ்ரயாணி॥

(வ்-ம்) உதாரஸ்ய - பரமோதாரராயும், திவ்யாஸ்த்ர புஷ்பிதசதுர்புஜஜுஷ: - திவ்யாஸ்த்ரங்களாலே பூத்த நாலு திருக்கைகளையுடைத்தாயும், ரங்காலயஸ்ய - கோயிலை நித்யாஸ்ரயமாக வுடையராயும், ஸர்வேஷாம் வசம்வதேந - ஸர்வஸௌலபமானவென்றபடி, அன்றிக்கே—ஸர்வவசம்வத: யஸ்ய - என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, ஸர்வ வஶீகரஸாதகமானவென்றுமாம், ஸாரேண - ரஸ்யமாயுமிருந்துள்ள, மந்தஸ்மிதேந - மந்தஹாஸத்தாலே, வீக்ஷணேந ச - நோக்காலும, ஸம்பாஷிணே இவ- வார்த்தை யருளிச்செய்பவாபோ லெழுந்தருளியிருக்கிற, மம - எனக்கு, ஶரண்யஸ்ய- செல்லப் புகலிடமான வழகிய மணவாளப் பெருமாளை, ஶ்ரயாணி - ஆஶ்ரயிக்கக்கடவேன். (அபயமுத்ரையை, பயநிவர்தகத்வத்தாலே அஸ்த்ரமாக வநுஸந்தித்து திவ்யாஸ்த்ர புஷ்பித சதுர்ப்புஜமென் றருளிச்செய்தார்.)

(அ-கை.) அநந்தரம், அபயஹஸ்தமானது, ஸேவார்த்தம்வந்தவர்களையழைத்து, உங்களுக்குத் திருவாழிதிருச்செங்கு ஶ்ரீகதைகளைதரிக்கிற, இந்தமூன்றுதிருக்கைகள் க்ஷேமகரங்கள், இந்தவிரண்டு திருவடிகளும், நிர்ப்யங்களான உபாயோபேயங்களென்று சொல்லவத்தைப் பொன்சிறுப்பாலே வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறாப்போ லெழுந்தருளியிருக்கிற நம்பெருமாள,என்னுடையபரத்தை நிர்வஹிக்கக்கடவரென்கிறார்.

௭௦. அந்யே தமஸ்வமதயா ஸஹ நஶ்யத: க்ஷேமங்கரா பவ: பாத யுக்மம் நிரபாய ப்ரேயம் ஹஸ்தம் வதோ ஹே ஜநா: | இத்யுத்திஷ்டந் ஸ்ய ஶங்கர கரதம் யோ ரணவக்த்ர நதர்ந்ராக நிவ நிவஹே ஹந்தோ யா ஶ்ரீரங்கஶஸ்யம் ஸஹா:॥

(வ்-ம்.) ஹே ஜநா: - வாருங்கோள் ஜநங்களே! வ: - உங்களுக்கு, அந்யே - நீங்கள் பார்த்த பிறர் கைகளைப்போலன்றிக்கே ஸால

(௬௯) பயநிவர்தகங்களான திவ்யாயுதங்களைக் கையிற்கொண்டு கோறினவெல்லாவற்றையும் கொடுக்கவல்லராய், ஸகலராலுமநுபவிப்பதற்கு யோக்யமாயதியழகான மந்தகாஸத்தாலும், கடாக்ஷவிசேஷத்தாலும், கிட்டினவர்களை சரணமடைவதற்கு முன்னமே வார்த்தைசொல்பவர்போ லெழுந்தருளியிருக்குமிவ்வழகிய மணமாளனை ஆச்ரியிக்கிறேன்.

பங்களுமாய், ப்ராப்தங்களுமாய் போக்யங்களுமாயிருப்பதுகளாய், ஸம்வஸ்த மஹாவ ஸாயுஸாந்து தாநி விஹஸ்தி தெ-வெருமபுறத்தில் ஆலத்தி விழிக்கவேண்டியதாயிருக்க, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், ஸ்ரீகதையையும் திருவாழியாழ்வானையும் தரியாநின்றுள்ள, வாஹவ: - மூன்று திருக்கைகளும், க்ஷோணி க்ஷீரதெ - (பால் மருந்தாமாப்போலே) மங்களாவஹங்களுமாகிறதுகள், ஊரூ-நீங்கள் பிடித்த கால்கள்போலன்றிக்கே, ஸௌலப்யாதி குணயுக்தமான, பாதயொ: ஸம்யுக்-திருவடிகளுடைய விரட்டையானது, ஸம்ஸாரபயாபஹாரியான, ஶரண்யம் - உபாயமாயும், ஸாத்யம் - உபேயமாயுமாகிறது, இதி-இப்படி, அபயங்கரொ - அபயப்ரதமான, கரஸ்தெ - திருக்கையானது, உபவிஷ்டே - அபயமுத்ரையாலே, ஸம்ஜ்ஞ்யா - ஸொல்லாநிற்க, தத் - ஸங்க்ரஹமாகச் சொன்னத்தை, ஸ்மிதேன - முறுவலாலே, விகஸிதவக்த்ரேண - திருமுகமண்டலத்தாலே, வ்யாகுர்வந்நிவ - வ்யாக்யாநம் பணணுகிறவர்போலிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கஸம்ஸ்தாநஸ்ஸம்ஸஹ:- கோயிலுக்கு பாரவாஹியான நம்பெருமாள், மே-தம்மிடத்தி லுபாயத்வ விஶ்வாஸலேஶமுமிலலாத வென்னுடைய, பாரம்-ரக்ஷணபரத்தை, நிர்வஹது-நிர்வஹிக்கக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில், அழகியமணவாளப் பெருமாளுடைய, திவ்யாவயவங்கள், பரிமளிதமானயௌவநத்தாலே சர்வோத்தரங்களாய்க்கொண்டு, அஹமஹமிகயாஎன்னைக்கொள,என்னைக்கொள்ளென்றுமேல்விழுந்துங்களையநுபவிப்பிக்க,(மஹாவாதத்தில் பலோபாதாநம் பண்ணுமாப்போலே)அதுகளையெவ்விதமாக நாமநுபவிப்போமென்கிறார்.

௭௧. குமெரொஹஸ்மிதகாவ்யதாதநாமெநராமோரூ ரூநநவயௌவநஸாவமெமெ: | ஹெவாஜிஜாதவநெதந தாயோநஶாவாஶதகயமயிஹிஶமயாயம் ||

(வ்-ம்.) குவமெமெநஸஹிதாநி ஸாவமெவாநி ரூமோரூ ரூநந்து தஹவயௌவநந்து தெந ஸாவமெவாநிமெத: - பரிமளி

---

(௭௦) வாருங்கோள் ஜநங்களே! திருவாழியாழ்வான் முதலான ஆயுதங்களையேந்திக்கொண்டிருக்கு மிக்கைக ளுங்களுக்கு ரக்ஷகங்கள், எல்லாரும்வந்தடையும்படியான இத்திருவடிகள் உங்களுக்கநிஷ்டதைதையொழித்து இஷ்டத்தைத்தரத்தக்கதென்பதை விவரிப்பவாபோலிருக்கு முறுவலையுடைய இத்திருவரஙகததமுகனிருக்க எனக்கு பயமென்?

(௭௧) நிரதிஶய ஸௌந்தர்யமுடைய பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயவங்களை நான் எதைக்கண்டநுபவிப்பேன்?

யாநின்றுள்ள விளமையாலே கர்வயுக்தங்களானதுகளாய், ஸஹஸ்ர வ்யதிஹம் வ்யதீதி யஸ்யாம் க்ரியாயாம் ஸா ஸஹம் வ்யதிகா த யா ஸுவிதாந்ராதநாம் ஊாநாநி யெஸாநி - நான் முன்னே நான் முன்னேயென்று அநுஷ்டிக்கப்பட்ட தங்கள் தங்களுடைய தாநங்களையுடைத்தான, (ஸஹஸ்ர வ்யதிகா -என்கிறவிடத்தில், மயூர வ்யம்ஸகாதி ஸமாஸன் என்றறியவும்) ஸம்ஸ்மை: - திவ்யாவயவங்க ளாலே, நூதநம் தாயமாநம் ஶாகாநாம் ஶதம் யஸ்யா: - புது சுபுதுசாக விருத்தியடையாநின்றுள்ள கிளைகளுடைய வநேகத்தை யுடைத்தான, (தாயமாநஶாகாநதியா தாமாநவிதாயமாநே திரு வெழு) பாரிஜாததிவ - பாரிஜாத வ்ருக்ஷம்போலிருக்கிற, ரங்கஸ்யா: - நம்பெருமாளை, கய: - எவ்விதமாக, கயீஹி - நிரந் தராநுபவம் பண்ணுவோம, ஹ - என்று விஷாதஸூசகம், (கயி யீஹி-என்னவேண்டியதாயிருக்க, கயீஹி- என்றது, ஆகமஶாஸ்த்ர ம்நித்யமாகையாலே வியுடபாவம கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் நம்பெருமாளைக்குறித்து தேவருடைய யௌவநகந்திக ளான ஸ்வபாவங்கள், எங்களுடைய மநங்களைக் குளிரப்பண்ணுகிறதுகளே ன்கிறார்.

௭௨. ஸுமோரா ஹாஸ்யா ஸௌராஸவஶாஸிஶாநநீஷஷ்டீ தம்வ்யுஹ ராஜாநிவராம்ஸிவசநியா வெதஸுவ்யம்வவ: | வக்ஷோ ஷதிமதாமதாநிதஹரே ஶ்ரீரங்கஶ்ரிங்காரதெஹாவா யௌவநமம் யிந:கிவராம்ஸிஜ்ஞிவெதாம்ஸிந:||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்க ஶ்ருங்கார - கோயிலிலே ஶ்ருங்காரரஸம் வ டிவுகொண்டாபபோலிருக்கிறநம்பெருமாளே! ஸுமோரா: - பார்வை கள், ஹாஸ்யா: - ஸாபிப்ராயங்கள், (ஹாஸ்யா ஊஷ ஹாஸ்ய: ஊதஸ்ரா:) ஸ்ஷஸ்மிதம் - மந்தஹாஸமானது, ரஸஸ்வஶூ ஷாகஸ் - ப்ரணயரஸாதீநமாக, (பலாத்காரத்தாலென்றபடி) ஸஶா நம் வஶீகரணஸமர்த்ம், வசாம்ஸி - ஶ்ரீஸூக்திகள், வ்யக்ஷ்யா: ஊாயா: வ்யஹாயாநி-விஶ்ரமஹேதுக்களென்றபடி, வபு:-திருமே

(௭௨) கடாக்ஷத்தால் ஸகலரையும் வசப்படுத்தி, ஸொல்லால் ஸம்ஸாரிக ளுடைய தாபத்தையொழித்து, திருமேனிஸௌந்தரியத்தால் பிராட்டியின் மநதுக்கிசைந்து வீதிநான்கு முலவுவதால், ஸகலருடைய மநங்களையும் கொ ள்ளைகொள்ளுமதான இந்த பெரியபெருமாளுடைய பவங்கள் எங்கள் மந ங்களைக்குளிரச்செய்கின்றது.

ளியானது, வக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்ரீ மனோரதாஸ்பதம் - பிராட்டியுடைய திருவுள்ளத்துக்குத் தகுந்தவிஷயமாயிருக்கிறது, (தஸ்யாஸ் ஸ்வாந்தஸ்யாநுகுணம் ஸத்விஷயம் - அப்போது அவளுடைய திருவுள்ளத்துக்கநுகுணமாக விருக்கிறதென்றபடி) "ஈக்ஷா-ஈக்ஷம் ஸ்வ நந்த:" ததா ந்யாய தாநிவதாநி-புறப்பாடுகளில் வீதியெழுந்தருளுகிறதும், மறுபடி கோயிலுக்கெழுந்தருளுகிறதும, ஈக்ஷணீய ஸஜ்ஜநாநி - த்ருஷ்டிப்ரியங்களென்றபடி, கிமந்யத்-வேறுசொல்லியென்? த தேஹி- இப்படிச்சொல்லப்பட்டதுகள்போலிருக்கிற, யாவந்த ஸ்வாமிந:-யாவத்ஸஞ்சங்களான, பாவா: - ஸ்வபாவவிசேஷங்கள், (சேஷ்டைகளென்னவுமாம்) ந:-எங்களுடைய - சேதாம்ஸி - மநஸ்ஸுக்களை, ஹரந்தி-குளிரப்பண்ணுகிறதுகள்.

(அ-கை) அநந்தரம், நம்பெருமாளுடைய திருவபிஷேகம் முதல்திருவடிபர்யந்தமான திவ்யாவயவங்களை நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறோமென்கிறார்.

எங. ஆயதகிரீடம்ஸலிகோர்த்வபுண்ட்ரமாகர்ணநேத்ரம் அநங்கபாசகர்ணம் | உதக்ரவக்ஷஸ்தலமாயுதாநாம் பாஹும் ஸுநாஸம் வந்தே ஸுபத்மம் ||

(வ்-ம்.) ஆயதகிரீடயஸ்யாஸ் தம் - உன்னதமானகிரீடத்தையுடைத்தாயும், அலிகே-உல்லஸந்ஊர்த்வபுண்ட்ரம்யஸ்யதம் -திருநெத்தியில் ப்ரகாசியாநின்றுள்ள ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தை யுடைத்தாயும், ஆகர்ணம் - ஶ்ரோத்ரநயனஸ்யதம் - திருக்காதுகள்பர்யந்தம் நீண்ட திருக்கண்களையுடைத்தாயும், ந கம் கர்ணம் யஸ்யோஸ்ஸலவாஸா விகர்ணயஸ்யதம் - அநர்க்களங்களாய்பாசங்கள்போலிருக்கிற திருக்காதுகளை யுடைத்தாயும், உதக்ரம் வக்ஷ: யஸ்யதம் - விசாலமான திருமார்பையுடைத்தாயும, உத்தாநாயுதாநிஷேதாநி பாஹவோயஸ்யதம்-தரிக்கப்பட்ட சக்ராத்யாதங்களையுடைத்தான திருக்கைகளையுடைத்தாயும், ஸுநாஸிகயஸ்யதம் - ஶ்லாக்யமான எக்கையுடைத்தாயும, ஸுபத்ம ஜவயஸ்யதம்-தாமரைபோன்

(எங) உயர்ந்ததிருவபிஷேகத்தையும, நீண்ட திருக்கண்களையும், பாசம்போன்ற திருச்செவிகளையும், விசாலமான மார்பையும். திவ்யாயுதங்களைத் தரிக்கவல்ல திண்டோள்கள் முதலானவைகளையுமுடைய திருவரங்கச்செல்வனை ஸேவிக்கிறோமென்று கருத்து.

ற திருவடிகளை யுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கபதிம் - நம்பெருமாளை, ஸதா - ஸேவிக்கிறோம.

(அ-கை.) இம்லோகத்திலும், விலக்ஷணாவயவ விசிஷ்டரான நம்பெரு மாளை, கோயிலிலே அநேகவாஷங்களில கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கக்கடவோ மெனகிறார்.

௭௪. சுபந்ரூஸவஜாபஜங்கித சுடிஸம்வாஜிகளபேயகங்கி ஞித்தாணவமஸிஸம்ஹநநகம்நிவஜ்ராஜதோஷ்ஷிதம் | வஷோவா ஸிதோவாம்பஜம்நிஜஹஸ்தவிஸ்ராணஜிவ்ராயயம் ஸ்ரீரங்கேசா உஷ்ணதம் தஜ தஃபெரூமூக்ஷீஸவம்||

(வ்-ம்.) சுபே ந்ருஸம் வஜாபம் யஸ்ருதம் - ஆஸநபத்மத்தி ல் அழுத்தப்பட்ட தாமரைபோன்ற திருவடியுடைத்தாயும், சுஜிதா கூடி தயா ஸம்வாஜி களபேயஸ்ருதம் - ஶ்லாக்யமான திருவரைக் குப் பாங்கான பட்டு திருபரியட்டத்தையுடைத்தாயும், கிஞ்ஜித் ணவஸ்ரு மபோயஸ்ருதக - ஸம்ஹநநம் - யஸ்ருதம்-ஈஷந்நாத் தந வாஸிதமான திருமேனியை உடைத்தாயும், நிவஜ்ராஜம் தோஷ்ஷி தம் யஸ்ருதம் - ஸ்வாபாவிகமான முறுவலையுடைத்தாயும், வக்ஷோ வாம்பதீதி தோவாம்பஜம் யஸ்ருதம்- திருவபிஷேகத்தை ஸ்பர்ஶீ யாநின்றுள்ள தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தை யுடைத்தாயு ம், நிஜாஸ ஹஜாஸ விஸ்ராணாநி ஜிவ்ராநாயாநி யஸ்ரு தம் - தம்முடையதுகளான திருக்கைகளிலே பத்ருநிரஸநத்தால் வந்த விளைப்பாராநின்றுள்ள விலக்ஷணரான வாழ்வார்களை யுடைத் தாயுமிருக்கிற, ஓக்ஷீஸவம் - ஓக்ஷ்ராஸவாயம் - நம்பெருமாளை, ஸ்ரீரங்கே - கோயிலிலே, பதம் - அநேகமான, ஶரதஃ - வர்ஷங் களிலே, (சுத்ரூஸம்யோமேதீயா) தத உதஃ - எழுந்தருளு மிடமெல்லாம, வபேரூ - ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை) அநந்தரம், முன்பு பெரியதிருவடியாலும், பின்பு அநந்தசாயியா னதம்மாலும், பார்ஶ்வங்களில், ஸ்ரீபூமிகளாலும், பர்யாப்திபிறவாமல் திரு க்கண்களாகிற சிறுஙகைகளாலே பானம்பண்ணப்பட்டவ முதவெள்ளமாய் முறுவலித்த திருமுகத்தோடு மாழ்வார்களையுடைத்தான திருக்கைகளோடும் அனைவர்க்கும் தமமைப்ரகாசிப்பியாநிற்கிற நம்பெருமாளைஶரணம்புகுகுறே மெனகிறார்.

---

(௭௪) திவ்யாங்க ஸுந்தராகாரராய் பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரா ன பெரியபெருமாளை யெப்பொழுதும் ஸேவிக்கக்கடவோமென்று கருத்து .

௭௫. அக்₃ரே தார்க்ஷ்யேண பஶ்சாத₃ஹிபதிஶயநேநாத்₃
மநா பார்ஶ்வயோஸ்ஸ்ரீஸமஹிஷ்யாம் த்ருப்த்யபா₄வாந்நயநசஷகைஸ்ஸேவ்
யமாநாம்ருதஸ்ரோதஸம் | வக்த்ரேணாவிஷ்க்ருதேந ஸ்பு₂ரத₃ப₄யமுத்₃ராஶங்க₂
சக்ராத்₃யைஸ்ஸஜாதேர் ராணிதை꞉ விஶ்வேஷாம் தி₃ஷ்டாநம் ஶரணமஶரணா
ரங்க₃ராஜம் ப₄ஜாம꞉ ||

(வ்-ம்.) அக்₃ரே - முன்னே, தார்க்ஷ்யேண - பெரிய திருவடியாலே, பஶ்சாத் - பின்னே, அஹீநாம் பதிநா ஶயநம் யஸ்ய தேந - அரவரசான திருவநந்தாழ்வானிடத்தில் பள்ளிகொண்ட, ஆத்மநா - தம்மாலே, பார்ஶ்வயோ꞉ - பக்கங்களிலே, ஶ்ரீஸமஹிஷ்யாம் - பிராட்டிமாராலே, நயநாநெந்த்ரவசஷகாநி தை꞉ - திருக்கண்களாகிற சிராங்காய்களாலே, த்ருப்தேரபா₄வே த்ருப்த்யபா₄வயா - த்ருப்தி பிறவாமையாலே, ஸேவ்யமாநோ ம்ருதஸ்ரோதஸ்து - நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்பட்ட அம்ருதப்ரவாஹமான, ஆவிர்பூ₄தம் ஸ்மிதம் யஸ்ய தேந - ப்ரகாஶித்த பொன் ஶிறுப்பையுடைய, வக்த்ரேண - திருமுகத்தோடும், ஸ்பு₂ரத்₃பி₄ அப₄யமுத்₃ராஶங்க₂சக்ராத்₃யை꞉ - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள அபயமுத்ரையுமாழ்வார்களையுமுடைய, ஸஜாதேர் ராணிதை꞉ - அதுகளோடும், விஶ்வேஷாம் - அனைவர்க்கும், தி₃ஷ்டாநம் - தம்மை ப்ரகாஶிப்பியாநின்றுள்ள, ரங்க₃ராஜம் - நம் பெருமாளை, அஶரணம் யேஷாம் தே - புகலற்ற நாங்கள், ஶரணம் - உபாயமாக, ப₄ஜாம꞉ - ஸேவிப்போம்.

(அ-கை.) இதில், த்வயத்தில் கண்டத்வயார்த்தங்களை க்ரமேணவருளிச் செய்கிறார்.

௭௬. ஆர்த்தாவாஶ்ரயமுத்₃யத்கமலஹஸ்தாமலக்ஷாத₃மம்
ஸக்ருத்ஸஶ்ரீதகாமயேநாஹிமத்₃ஸ்வஸ்ஸேவநம் | ஶ்ரீரங்கே₃ஶ
ஶராஶ்ரயேதலவாக்ஷாக₂ஶ்ரீஜீவிதம் ஶ்ரீரங்கே₃ஸஸ்வாக₃ரா
தாஸ்வாமிரங்கா₃ஸ்ரும்வயந்தாம்மயி ||

(வ்-ம்.) ஆர்த்தாநாமாஶ்ரயம் - ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய காமர்க்கு அவைத்தைக்கடிப்பித்துக்கொடுக்கையாலே ஆலம்பநமாயும், அகதீ-

(௭௫) ஸகல ஜநங்களுக்கும் யானே ரக்ஷகனென்கிற தம்முடைய திருவுள்ளக்கருத்தை ஆயுதங்களைப்பிடித்தும் முறுவல்செய்தும் ப்ரகாஶிப்பியாநின்றெழுந்தருளியிருக்குமிந்த பெரியபெருமாளை சரணமடைகிறோமென்று கருத்து.

நாம் கவு கழ்-அபூர்வைஶ்வரியகாமர்க்கு, அத்தைக்கொடாநின்றும், சுஸஹாஶ: கூவஜீதி தேஷாம் க்ஷாதவுஜ் - நிரதிஶயபோக்ய ஞன தன்னிடத்தில் அபோக்யதாபுத்தியும் அபோக்யரான தங்களி டத்தில் போக்யதாபுத்தியுமாகிற மஹாபராதத்தைப் பண்ணுகிற கேவலர்க்கு அவைத்தைப்பொறுத்து அத்தை கடிப்பித்தும், ஸதூ:- அப்பொழுது; (இதுப்ரபந்நபரமாம்போது, ஸம்ஶ்ரித ஶப்தாந்வயீ) ஸம்ஶ்ரிதாநாம் காமயேநஜ்- ஸாதநபக்திநிஷ்டர்க்கும்ஸாதநப்ரபத் திநிஷ்டர்க்கும்உத்தேஶ்யமான பகவதநுபவாம்ருதத்தைத்தாராநின் றும்,சுஹிதாயதாம்ஸவஜும் ஷ்ஸம்யஸ்தழ்-மயர்வற மதிநல மருள ப்பெற்று உண்ணும்சோற்றில்படியே, தாரகபோஷகபோக்யங்களாக வநுஸந்திப்பார்க்கு தாரகாதிகளாகாநின்றுள்ள ஸ்வஸ்வரூபத்தையு டைத்தாயும்; (உண்மதளவ்ரயஸ்ஜூ)யஆ- சுஹியது ஸவஜும்ஷம் யஸ்தம்-"ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேதழ்" என்கிறபடியே, தன்னையே உபாயோபேயமாகபபற்றினவனை "முத்தவும்தானுண்டான்முத்தப்ப ருகினுன்" பூஶம்ஶாந்தி த்யாதிப்படியே, தாரகாதிகளாகஉடைத்தா யும், சுயவா-"நமேதாஶவஜ்" இத்யாதிப்படியே, சுஹியதூம் ஸவஜும் ஷம்யஷ்தழ்-என்று ஆஶ்ரிதார்த்தமான ரூபாதிகளையுடைத்தாயும், அன்றிக்கேசுஹியதாம்ஸவஜும்ஷம்யஷ்-"ஶ்ரீ வமோவாவஸஹ்ர மேவஜநாதநஜ:" இத்யாதிப்படியே, ஆஶ்ரிதருக்கெல்லாமாயும், அன்றிக்கே, சுஹியதாழ்-நல்லஜ்ஞாநவான்களுக்கு, ஸவஜு-ஜகத்தெ ல்லாம், ஷழ் ஞாநாயஷ்தழ்-"வைததாந்ரீதம்ஸவஜு- சுஷா கம்யநழ் - வஶாஜநாஷ: வக்ஷீவ" என்கிறபடியே, கீழ்ச்சொ ன்ன அபியத்துக்களான ஆழ்வார் ஸம்பந்திகளானவென்போல்வா ருக்கு உபாயோபேயமாயும், சுஜோ யாஶ்வக்ஷாஜஹஜீவிதழ்- கீழ்ச்சொன்ன வாகாரங்களாலே பிராட்டிமார்க்குக் கண்ணும் பிரா ணனும்; அன்றிக்கே, பஹுவ்ரீஹியாய், த்வயகர்ப்ப கர்மதாரயமா ய், பிராட்டிமார்களைக் கண்ணும் ப்ராணனுமுடைத்தாயும்; இத் தால் கண்ணழிவற்ற புருஷகாரமென்கிறது, ஶ்ரீரம்மேஶ்வாழ் - ஸ

(எசு) பிராட்டிமார்களுக்கு ப்ராணநாயகராயிருக்கையாலே, ஸம்ஸாரிக ளுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்து, அவரவர் கருத்துக்கிசைந்து நின்று, ஸிகில புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கவல்லரா யிங்கெழுந்தருளியிருக் கும் பெரியபெருமாள் தந்திருவடிகளின்கீழ் என்னை நித்தியகிங்கரனுக்கி அவர் கைங்கரியஸம்பத்தை வளர்க்கக்கடவரென்று கருத்து.

லபரான நம்பெருமாளை, ஆஶ்ரயேம - ஆஶ்ரயிக்கக்கடவோம். ஸ: - அந்த நம்பெருமாள், ஶ்ரீரங்கே - பரமபதாதிகளிலன்றிக்கே கோயிலிலேயே, ஸம்வாஹநாத்யை: - "உத்தாநோத்தப்ரணாமோபாயநை: ஸம்ப்ரமை:" என்று சொல்லப்பட்ட வ்யாபாரங்களாகிற வநுகூலங்களைப் பண்ணக்கடவர்; மயி - என்னிடத்தில், ஸந்ததம் - நிரந்தரமாயான, தாஸ்யம் - ஸ்வார்த்ததா கந்தரஹிதையான கிங்கர வ்ருத்தியையும், புஷ்ணாது - போஷிக்கக்கடவர்.

(அ-கை.) இனி, மேல் பூர்வஶதகம் முடியுமளவும், பெரியபெருமாளுடைய ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை யநுபவிக்கப்போகிறவராய், முந்தரமுன்னம் அவருடைய ஸௌகுமார்யாநுகுணமாக மார்தவாதி குணங்களையுடையவனாகிய வருக்கு ஊஞ்ஜல் படுக்கையான திருவநந்தாழ்வானை ஸேவித்து புருஷகார ஸம்ருத்தி விரஹத்தாலும் பகவத் ஸௌகுமார்யாநு ஸந்தாநத்தாலும், வந்த பயம் தீருகிறோமென்கிறார்.

௭௭. ஸ்வபணவிதாநதீப்ரப்ரணிமணிஸ்ரஜாம் ப்ரதீப்தமணிஸ்ரோத: ஶோபமாநயத்பாஸ்ஸ்வரஶ்ரீ: ஶய்யாநந்தாரங்கிணோ நத்யாம் ஶ்வாஸநிஶ்வாஸலீலா ஸுதாநாந்தப்ரோத்பதிஸம்ப்ரதி ஶேஷ: ப்ரோத்க்ஷிப்த: ஶ்ரீநிதிர்மணிபாஸ்வத் ஶேஷ: ப்ரணதா:॥

(வ்-ம்.) ஸ்வஸ்ய பணவிதாநம் தத்ர தீப்ரா மணிநாஜா ஶாகஸ்யாவத்திஸ: ஶோபநஸ்ய ஸாத்ம்ய ஜ்ஜலவர்த்தி: ஸ்ருஷ்டாபோக ஶோஹநஸ்யாஸ்யஸஸ்திஸ்வ தத்ர ஶோபே ஸம்வேஶ ஶாயி தம்பர்யங்கஸ்ய தஸ்ய - தமமுடைய படமாகிற மேல விரிப்புடவையில் ப்ரகாசியாநின்றுள்ள மணிகளுடைய வரிசையையுடைத்தாயும், நலலபூமாலையுடையபோலிருக்கிற வெளுமையென்ன, மார்தவமென்ன, விலக்ஷண வாஸனையென்ன விதுகளையுடைத்தாயு மிருக்கிற போகத்தில் ஸுகமாகசாய்ந்து கொள்ளுமபடி பண்ணப்பட்ட கோயிலுக்கு நிதிபோலிருக்கும பெரியபெருமாளை யுடைத்தாயும், (ஹணாத்யெளரிதாஶ:) தேஹஸ்பர்ஶேந ஸம்ப்ரேம உச்ச்வஸிதநிஶ்வஸிதேந ஸ்பர்ஶ உத்தாநஷ்ட்வ-பகவத் ஸ்பர்சத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்

(௭௭) தன் படங்களாகிற மேல்விரிப்போடும், அங்கு விளங்குகிற மாணிக்க வரிசைகளாகிற பூமாலையோடும், வெளுப்பாயும் மிருதுவாயும் புஷ்மளமாயுமிருக்கிற தன் சரீரத்தில் திருவரங்கத்தமுதனைக் கண்வளரும்படி செய்து, அதனாலுண்டான ஆநந்தாதிஶயத்தால் உச்வாஸ நிஶ்வாஸங்களை மெள்ளமெள்ள வீசி ஆடும்படி செய்து ஊஞ்ஜலாயிருக்கும் திருவநந்தாழ்வானைக்கண்டு மகிழ்கிறோமென்று கருத்து.

தினுடைய வதிசயத்தாலே மாதகதிகளான மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சுக ளாலே மேலேயசையாநின்று மிருக்கிற, ஹணீந்த்ரம் - திருவனந்தாழ்வானுகிற ஊஞ்ஜல்படுக்கையை ப்ரணதா: - இப்படி பகவத்கிஞ்சித்காரத்துக்குத் தோற்று வணங்கினோமாய், ஶ்ரயாம: - தேறுகிறோம.

(அ-கை.) இதில், ஆலிலை முதல் ஆழ்வார்திருமேனிபர்யந்தமான விடங்களில்போலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்துகொண்டு ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதியைப் போக்கி, இஷ்டங்களையும் கடிப்பியாநின்றுள்ள பரமபுருஷனை யுபாஸிக்கக்கடவேனென்கிறர்.

எஅ. வடதளதேவகீஜடரவேதஶிர:கவிதாஸ்தநஸம்கோசவர்ஷ்மஸு யந்நிரம்பரமஹேஸயிதஸ் | வரதர்கநீவமுகபாஜநேவநஸம்பந்நஷ்டரஷுவாஸிஷீயவரசேப்ரணதாதிஹர||

(வ-ம்.) வடதளஜடரஜேவதேவகீஜடரஶிர: வேதாந்தஶிரஸ்ஸு கவிதாஸ்தநஸம்கோசவத்ஸுவார்க்ஷ் வர்ஷ்மஸு தேஷாம் ஸதாஹார ஸ்தஸ்ஸு- (ஆலமாமரத்தினிலைமேல்) என்றும், (தேவகிதன்வயிற்றில்) என்றும், (உளன்சுருதியுள், வேதாந்த விழுப்பொருள்) என்றும், (மலரால்தனத்துள்ளான்) என்றும், (என்னருகிலிலானே) என்றும்,சொல்லுகிறபடியே,ஆலிலைமுதல்ஆழ்வார்திருமேனியளவிலும், கவிதா,வாக்பர்யந்தம் த்வந்த்வமாய் யிதுகளுடைய,வர்ஷ்மவர்ஷ்ம: யஸ்ய - என்று, பஹுவ்ரீஹியாய், அதுகளுடைய ஆகாரம்போலிருக்கிற வாகாரத்தையுடைய வென்றுமாம்; ரங்கஸத்மநி - கோயிலிலே, ஶயிதஸ் - சாய்ந்துகொண்டிராநின்றும்,ப்ரணதாநாம் ஆர்த்திம் ஹரதீதிதஸ் - வணங்கினவர்களுடைய வார்த்தியைத் தீராநின்றும், வரதஸ்தாதீதிதஸ் - அபீஷ்டங்களைக் கொடாநின்றும், பூஜாஸ்ரோவநேவ ஸம்பந்நது தாநி உதாரராணிதீவமுகாணிவ தாநியஸ்ய தஸ் - ஆஶ்ரிதகார்யஞ் செய்கையால் பரந்ததுகளாயும் நீண்டதுகளாயுமிருக்கிற திருக்கைகள் திருக்கண்கள் திருமேனியிதுகளையுடைய, வரஸ் - மேலில்லையென்னுமபடியான, வர்ஷ்ம - பஹு

(எஅ) ஆலிலையிலும், தேவகியின் வயிற்றிலும், உபநிஷத்துக்களிலும், திருவாய்மொழிப்பாடலிலும் வஸித்தாப்போலே, ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தம், இத்திருவரங்கத்தில் வாஸம்செய்யு மிந்த பெரியபெருமாளை தியானிக்கிறேனென்று கருத்து.

ப்ரதாநத்தால் புருஷஶப்தவாச்யரான பெரியபெருமாளை, உபாஸி ஷீய - ஸந்நிதியிலிருந்து பரிசர்யை பண்ணக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம் திருப்பாற்கடலையும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தையும் மறந்து கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே, பிராட்டிக்கு மாற்றுக்கட்டாக நித்ராநுபவம் பண்ணுநின்றுள்ள பெரியபெருமாள் எங்களைத் திருவுள்ளத்திலே பண்ணக்கடவரென்கிறார்.

எகூ. உத³தி⁴பரமவ்யோம்நோர்விஸ்ம்ருத்ய [illegible] விநித³ யயீம் நித்³ராம் ஸ்ரீரங்கதா⁴மநி யாமிநி| ப²ணிபதிப்³ருஸீஶ்வாஸோச்ச்²வாஸ ஸஞ்சலித [illegible] நயநம் தந்வந் த்⁴யாயது ந: பர: புமாந்||

(வ்-ம்.) உத³தி⁴பரமவ்யோம்நோ: - பிராட்டிக்கு உத்பத்தி ஸ்த்தானமான திருப்பாற்கடலையும் தமக்கு நித்யவாஸஸ்த்தானமான பரமாகாஶத்தையும், ([illegible]) விஸ்ம்ருத்ய - நன்றாகமறந்து, [illegible] - பிராட்டிக்கு மாற்றான, (அதாவது:—ஒருக்கால் பிராட்டி அநுபவமும், ஒருக்கால் நித்ராநுபவமுமென்றபடி) நித்³ராம் - யோகநித்ரையை, ஸ்ரீரங்கதா⁴மநி-ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமமுடைய, யாமிநி[illegible]-ஸ்தானத்தில், ப²ணிபதிப்³ருஸீ ஶ்வாஸோச்ச்²வாஸ [illegible] - ஸர்பராஜனான திருவநந்தாழ்வானுடைய வதிகங்களான மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சுக்களுடைய க்ரமத்தாலே சலியாநின்றுள்ள திருக்கண்களையுடைத்தாயிருக்கும்படி, தந்வந் - பண்ணுநின்றுள்ள, பர: புமாந் - பரமபுருஷன், ந:-எங்களை, த்⁴யாயது - எண்ணக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில், தம்முடைய திருமேனிகாந்தியாலே, கறுத்த கர்ப்ப க்ருஹத்தில் ஆதிஶேஷன்மேலே தாமரைபோலிருக்கிற திருவடி, திருக்கை, திருக்கண்களையுடைத்தாய் கண்வளரும்போது, மேகம் பருகின ஸமுத்ரம் போலவும், அதில் ஸுப்ரதிஷ்டிதமான மலைபோலவும், அதில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற யானைபோலவுமிருக்கிற புருஷஶப்தவாச்யரான பெரியபெருமாளை, வாயாரவாழ்த்தி வணங்கக்கடவோமென்கிறார்.

(எகூ) தமக்கு நித்யவாஸஸ்த்தாநமான பரமபதத்தையு மநாதரித்து, திருவரங்கமே பரமபோக்யமென்றுகந்து பெரியபிராட்டியாரோடிங்கேகண்வளர்ந்தருளும் பெரியபெருமாள், அரவணையில் துயில்கையிலுண்டான பரவசத்தாலே மூடியுந்திறந்தும்போடுகிற திருக்கண்களாலே எங்களை யாதரித்து திருவுள்ளத்தில் பதித்தநுக்ரஹிக்கக்கடவரென்று கருத்து.

௮௦. ஜலதிமிவ நிகூடம் நீரதேநாத்ரி ஸ்வேளே நிஹிதமிவ ஶயாநம் காஞ்சநாத்ரேர் நிதம்பே| கரசரணஸரோஜை: காந்திமந்நேத்ரமீநம் ஶ்ரியமிவ ஶயாநம் பத்மநாபம் வந்தே||

(வ-ம்) நீலே - கறுத்த, தாம்நி - ஸ்தாநத்தில், ஶ்யாமல: - ஶ்யாமளராய், ஃபணிநி - திருவநந்தாழ்வான்மேலே, பத்மகாள வாக்ஷிணீபதேஷாம் ஸரோஜாந: கரசரணகராக்ஷி பஸ்ய: - திருவடி திருக்கை திருக்கண்களையுடைத்தாய், ஶயாநம் - படுத்துக்கொள்ளாநின்றுகொண்டு, நீரதேந - மேகத்தால், நிபீதம் - நிஶ்ஶேஷமாகப் பாநம்பண்ணப்பட்ட, ஜலதிமிவ - ஸமுத்ரம்போலவும், க்ஷ்வேளே - ஸமுத்திரத்தில், நிஹிதம் - வைக்கப்பட்ட, அத்ரிமிவ - மலைபோலவும், அத்ரே: காஞ்சநஸ்ய - மலையினுடைய கொடிகளாலே மறைக்கப்பட்ட மத்தியத்தில, (நிகாஞ்ச காஞ்சநவாஸீ பேதாதி விஹிதோபா உதாஹார:) ஶயாநம் - படுத்துக்கொண்டிருக்கிற, காஞ்சநவா - யானைபோலவுமிருக்கிற (வர்ஶம் உவாசம்) பரம் ரஷ்டம் - நிருபாதிகபும்ஸ்த்வமுடைய பெரியபெருமாளை, (பாரஷா: பரமாஷாநரா உதாஹார:) வந்தே - ஸேவிக்கக்கடவேன்.

(ஸமுத்திரத்துக்குக் கறுப்பு கவி ஸமயஸித்தமாகையாலும், முக்தாபலாக்த்யாதிகளும் ப்ரவாளங்களுமுண்டாகையாலும், மலைக்கு அருவிகளும் நல்ல செங்கல்களுமுண்டாகையாலும், யானைக்கு மேல்விரிப்புடைவை ஸிந்தூராதிகளுண்டாகையாலும், ஸாத்ருஶ்யமும், மலைக்கு ஸ்த்தைர்யமும் யானைக்கு சைதந்யமுமுண்டாகையாலே உத்தரோத்தர த்ருஷ்டாந்தாதிக்யமும் கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தம்முடைய சிவந்த திருவதரமென்ன, திருவடிகளென்ன, திருக்கைகளென்ன, இதுகளாகிற பவழங்களையுடைத்தாய், திருக்காவேரி யலைகளாகிற கைகளாலே உபலாளிக்கப்பட்டு விஸ்மயநீயமான ஸமுத்ரக்கன்றுபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளிவ்விபூதியி லெங்களுக்கு ஸ்வாநுபவ கைங்கரியங்களால் வந்த ஆநந்தத்தைத் தரக்கடவனென்கிறார்.

௮௧. ஶ்ரீரங்கே ஶயநஹஸ்ர நிர்த்ஸி தாரா தாத்ரயா ப்ரவாணிவிந்த்ரோ நா: | காவேரீஶஹரிகரோபலாலநாத்ரோ நாமஹீராஜூதஜவதணகொணவஸ்||

(௮௦) கடலைமுழுதும்பருகியமேகத்தின்கர்ப்பத்தில் விளங்கும் அந்தகடல்போலும், அதில் படுத்திருக்கும் யானைபோலும், அதின் மத்தியில் நிலைபெற்றிருக்கும் மலைபோலவும், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமாளை ஸ்துதிக்கக்கடவேனென்றுகருத்து.

(வ-ம.) கமலஸ்ய பத்மபாணிபதேஷ்டம் ஸாஹாஸ: ஆதாத்ரம் - கமலபத்மபாணிப்ரவாளஸ்ய: - நன்றாகச் சிவந்த திருவதரம் திருவடிகள் திருக்கைகளாகிற பவழங்களையுடைத்தாய், காவேரீஹஸ்தஸ்பர்ஶ ஹஸ்தை: ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஸ்: - திருக்காவேரியுடைய அலைகளாகிற கைகளாலே பரிசரிக்கப்பட்ட, கம்பீரஸ்யாவஸாவஹஸ்ய - ஆழ்ந்து விஸ்மயநீயமான, க்ஷீரஸ்ய- ஸமுத்திரத்தினுடைய, தக்ஷ இவ - சன்றுபோலிருக்கிற, (ஸ ஸைந்யாஜாதஸ்ய தக்ஷ இதர:) ஸ்ரீரங்கேஶய: - பெரியபெருமாள், இஹ-இவ்விடத்தில், ந: - எங்களுக்கு, ஸௌக்யம் - ஸௌக்யத்தை, நிர்விஶதாத் - உண்டாக்கக்கடவர். (லக்ஷ்மீஸம்பந்த: போலே, ஜஹாஸிகர என்கிறவிடத்தில் ஹ்ரஸ்வம்)

(அ-கை.) இதில், பெரியபிராட்டியாராகிற மின்னலும், திருவாபரண காந்திகளாகிற விசித்ர தநுஸ்ஸும், கிருபையாகிற ஜலமும் சேர்ந்து கோயிலாகிற மலையில் படிந்ததொரு பெரியபெருமாளாகிற குளிர்ந்த காளமேகம், யாசகாருப பரபத்தியின்றிக்கே யிருக்கிற விந்த வென்னையும், ரக்ஷித்தருளக்கடவதென்கிறார்

அஉ வித்யுத்ஸஞ்ஜநிதேந்த்ரசாபருசிராநுபூஷணஶ்ரீ- ர்விஶ்வாநந்தயதா ந: | ஸ்ரீரங்கஶாயிஸாரஸநீஹாரவான் காருண்யமரதோநியமீதலவணோதி:||

(வ்-ம.) இந்திரயா-பிராட்டியாலே, தடித்வஸ்ரா ஶ்ரீ-தடித்வாந்- மின்னலையுடைத்தாயும், ஹேஷணா நாநாஜ்வலதோஷா பூஷண: ஸ்ராஜி: - திருவாபரணத்திலிருக்கிற நவரத்நங்களுடைய காந்திகளாலே, இந்த்ரசாப:-இந்திரதநுஸ்ஸை, தயாந:-தரியாநின்றுள்ள, தயௌவநஸ்நேந நிவாஸ்ரகாஸ-கருபையாகிற ஜலபூர்த்தியாலே, ஸ்ரீரங்கஶாயி - கோயிலாகிற, ஶைல-மலையில், ஶயாந:- படுத்

(அக) கம்பீரமாயும், வியப்படையும்படியான தோற்றத்துடன் பால ஸமுத்திரம்போல விளங்குகிற இந்த பெரியபெருமாள் தம்மை யநுபவிப்பதாலுண்டான ஸுகத்தை யெப்பொழுது மிங்கு நமக்கு கொடுக்கட்டும்.

(அஉ) காடு நாடோடு வாசியற வெங்கும் வர்ஷிக்கிற மேகம்போன்ற விந்த பெரியபெருமாள், கிருபையையே ரஸமாயுடையவராகையாலே, அதை யடைவதற்கொன்றும் செய்யாத வென்னையும் குளிரக்கடாக்ஷித்தனுக்கிரஹிக்கட்டுமென்று கருத்து.

துக்கொண்ட, காலமேக:-குளிர்ந்து கறுத்தமேகமானது, ஜந்மஜடம்-பிறப்புமாத்ரமேயாய் சைதந்யகார்யமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற வென்னையும், ஸிஞ்சதி-(ப்ரார்த்தநாநிரபேக்ஷமாக) நனைக்கக்கடவது, (இவ்வார்த்தம் மேகஸாத்ருஶ்யத்தாலே லபிக்கிறது)

(அ-கை.) இதில், திருவபிஷேகம் முதல், திருவடியளவும் வர தேஜோவிச்சித்தியாலே, மநோஹரங்களான அவயவங்களையுடைத்தாய்க்கொண்டு கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஸாய்ந்திருநருள்ள பெரியபெருமாளைக் கண்டவர்கள் நெஞ்சில் தானே மேல் விழாநின்றுள்ள வம்ருதப்ரவாஹத்தைப்போலே கண்களாலே பாநம் பண்ணுகிறோமென்கிறார்.

அகூ. ஆமௌளிரத்நமகராபரணாத்புநஸ்ச ஆபாதஹ்ருஸ்வதரதாரதம்யைர்ஜ்யோதிர்பி- ரஞ்சிதவபுஸ்தரதம்யைகம் । ஸ்ரீரங்கஶேஷஶயநம் நயநை: பிபாமோ த்ருஷ்டப்லவம் ஹ்ருதயமம்ருதஸ்ய ஓகம் இவ ॥

(வ்-ம்.) ஆமௌளே: ரத்ந மகர ஹாஸாத் - ஆ தஸ்மாத் - திருவபிஷேகத்திலிருக்கிற ரத்நமயமும் மகராகாரமுமான திருவாபரணம் முதல், புந: - திரும்பவும், ஆபதஹ்ரஸ்வாத் - திருவடிகளளவும், தாரதம்ய ஜ்யோதிர்பி: - தேஜஸ்ஸுக்களுடைய ஆநுபூர்வியாலே உயர்ந்ததுகளாயும அபரிச்சிந்நங்களாயும் ரம்யங்களாயுமிருக்கிற வவயவங்களையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கஶேஷஶயநம் - கோயிலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்த்தியையுடைத்தான பெரியபெருமாளை, த்ருஷ்டஜநஹ்ருதயப்லவம் - கண்டவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் விழாநின்றுள்ள, அம்ருதஸ்ய - அமருதத்தினுடைய, ஓகம் இவ - ப்ரவாஹத்தைப்போலே, நயநை: - கண்களாலே, பிபாம: - பாநம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடிகள், திருக்கைகள், திருமுகமண்டலம் தாமரைப்பூக்களாய் திருமேனிகாந்தி பச்சிலைமரப்பூவாய், திருவதரம் பந்துஜீவபுஷ்பமாயிருக்கையாலே, பெரியபிராட்டியார், பெரியபெருமாளை யொரு நந்தவநமாக அநுபவிப்பரென்கிறார்.

(அகூ) இவ்வளவென்றறிய வரிதான மஹிமையுடையவனுகிலும், கண்டபோதே ரஸித்து யெளிதாக வநுபவிக்கும்படியான விந்த பெரியபெருமாளுடைய திருவடிமுதல் திருமுடிபர்யந்தமுள்ள திருமேனி ஸௌந்தர்யத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கிறேனென்று கருத்து.

அச. ஸஹவித்ருதஸம்வீதவாணீவக்ஷஸ்ஸுகைரஹ விதாவிம்ஹிதஸக்தி தாம்ரகாந்த்யா | ஸ்வயமேணவபந்துஜீவிதம் ஶ்ரீர் நியதம் நந்தநயேத ரங்கவஸ்து ||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீ:-பெரியபிராட்டியார், ஸம்வீத வாணீவ வக்ஷஸ்ஸுகை: - ஸஹ - (ப்ராண்யங்கமாகிலும், "ஸ்தநவாஹாத்ருஷ்டிபி:" என்கிறவிடத்தில்போலே, உதரோதரஸம்ஸ்து) ஸஞ்ஜாதாநுராகவிந்தாநு ஸக்தம் - காந்திதாம்ரஸக்த காந்திஸ்ரியா - ஸ்லாக்யையான திருமேனிகாந்தியாலே, ஸஞ்ஜாதகாவேரீ ஸக்தம் - பச்சிலைமரப்பூவையுடைத்தாயும், ஸ்வயமேண - திருவதரத்தாலே, ஸஞ்ஜாதபந்துஜீவஸக்தம் - பந்துஜீவமென்கிற புஷ்பத்தையுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கவஸ்து - பெரியபெருமாளை, நந்தநயேத - லீலோத்யாநமாக வநுபவிப்பர்; நியதம்-நிஶ்சயம். மூன்றிடத்திலும் தத்ஸக்தஸஞ்ஜாத இதி தாரகாதித்வாதிதச்.)

(அ-கை) அநந்தரம், பரஸ்பரஶோபாவஹங்களாய், அதைவ அஸதிருபங்களான வைஜயந்தீ பீதாம்பரம் ஆபரணங்கள் ஶாத்துப்படி இதுகள் சேதந ஸ்வருபங்களாகையாலே, திருமேனிஸ்பர்ஶத்தாலே, புளகிதங்களாய்க்கொண்டுபோல, பெரியபெருமாளுடைய காந்தியை, அதிகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுகளென்கிறார்.

அரு. ஸமந்யோந்யரஞ்ஜகரோசிஷோऽநுபமாநரோசிஷஸ்திவ்யாஸ்த்ராம்பரஸ்ரக்விஷணாம்ஶாதா:| ஸம்ஸ்பர்ஶத:புளகிதா இவ தேऽதிநயநாஸ்த்வம்ஸோऽங்காந்திமதிகாம்வ்யூஹயந்தி ||

(வ்-ம்.) ஸமந்யோந்யம் ரஞ்ஜகரோசிஷ: யேஷாம் தே - ஒன்றுக்கொன்று ஶோபாவஹமான காந்தியையுடைத்தானதுகளாயும், நவித்யதே உபமாநம் யேஷாம் தாநி ரோசிஷாநி யேஷாம் தே-ஒப்பில்லாத காந்திகளையுடைத்தான், திவ்யாஸ்த்ராம்பரஸ்ரக்விஷ

(அச) இந்த பெரியபெருமாளாகிற லீலோத்யாநவநத்தில், பெரியபிராட்டியார் அத்யாநந்தத்தோடு விஹரிப்பர் நிச்சயம்.

(அரு) வைஜயந்திமுதலானதிருவாபரணங்களும், திருமாலையுந்திருப்பரியட்டங்களும் ஒன்றுக்கொன்றுசோபையில் விஞ்ஜினதுகளாய், கோயிலுக்கு ப்ரகாசகனான பெரியபெருமாளுடையதிருமேனிபட்டதனால் அதிகமாகவிளங்கி, சைதந்ய முடையதுகளாகையாலே, அவனுடைய சோபையை, விவரியாநின்றுகொண்டு அதிகமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுகள்.

ரணாநிவாம் மராமஶ்ருதே - வைஜயந்த்யாதிகள், ஸ்ருரஷ்வா ஶ்ரியா ஶ்வுஷாம் ஸாவஶ்ரி நயகஜவஸா-சேதந ஸ்வரூபமாகையாலே, ஸம் ஶ்ரப்த உவ-திருமேனியோட்டேப் புணருற கலக்கையாலேபோல், வடேகிதா:- ஸஞ்ஜாதமான மயிர்க்கூச்சுகளையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டு (அதிக ஶோபையை யுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டென்றபடி) ரம்மெநெ: காஷி ஸூர்ஃ - பெரியபெருமாளுடைய சோலையை, கயிகாஃ - விஞ்ஜிநதாக, உவஸ்ஃயஷி - விவரிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, திவ்யாபரண காந்தியோடுகூடியாதல் "கநகரதகாஞ்ஜந வாணாம்ஶ்ய நவதுஸிதஸாரநெ நாஸஃ | ஜயதிகிவிரவஃ" இத்யாதிப்படியே, ஸ்வதயேவவாதல், உருக்கின பொன்மலையோடு கூடின ஸமுத்ரத்தினுடைய வலைபோலே, நந்த்ர ஸந்நிஹிதஜன விந்த ஜநத்தை மேல்விழுந்து ஸ்நாநம்பண்ணி வைக்கிறது, அழுக்கையும் போக்குகிற தென்கிருர்.

* அகா. உருதகநகஜமிரிவரிஶிலஉஷஉயிவ்ரவஷீதஶஹரிவ உஹஹிகயா | ஸவயதிஜநஶிவஹரதிதஶஷணிமயரதகஶணிகிரணமணஃ ||

(வ்-ம்.) ஷணி நி மெஶத உதி ஷணி மய ஸ ஷவ ஶரதகஶணி ஸவஷ கிரணாநாம் மணஃ - திருவநந்தாழ்வான்மேலே ஶாய்ந்த பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, உருதஃ கநகஜஃ மிரிஃ தெநவரிஶிலத உஷயெஃ வரவஷீதாஷிஜ ஹரீஷி தகுஜ ஃ -உரிக்கின ஸ்வர்ணபர்வதத்தோடுகூடின ஸமுத்ரத்தினுடைய வலையாநின்ற வலைகளோடொத்து, உஶஃ - அபிமுகமான, ஜநஃ - உத்பத்திமாத்ரமாய் வேறு குணாதாநமில்லாத வென்னை, அஹம் வவஷு ஶஹம் வஷவஷு ஶிஷி யஸ ஃரம் கிரியாயாம் தயா - நான் முன்னே நான் முன்னேயென்றுமபடி, ஸவயதி -ஸ்நாநம் பண்ணிவிக்கிறது, தஶஃ - அஜ்ஞாநாந்தகாரததை, கவஹரதி- நிவ்ருத்திப்பிக்கிறது.

* (அகா) (பெரியபெருமாளுடைய திருமேனி, கேவலஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே, பொனமலையையும் வரிசகி அநத தரவத்தோடுகூடின ஸமுத்ரம்போலே பளபளத்து, கிட்டினவர்களைக் குளிரவும் பண்ணி, அஜ்ஞாநாநதகாரதநதையும் போக்குகிறதெனறு கருத்து.)

(அ-கை.) மேல் பெரியபெருமாளுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌரப்யம், திருவநந்தாழ்வானுடைய மூச்சுக்காத்தினுடைய பரிமளத்தாலே, அதிஶயித்து, நித்ய ஸித்த பரமேஶ்வரத்வத்துக்கு ஸூசகமாய், ஸகல திக் வ்யாப்தமாய்க்கொண்டு ஸேவிக்கவந்தவர்களுடைய ஹ்ருதயங்களை ஆநந்தாதிஶயத்தில் முழுகும்படி பண்ணுகிறதென்கிறார்.

அஎ. ஹாஹீந்த்ரஶ்வஸிதஸௌரபவாஸிதஶ்ரீர்நித்யேஶ-
ஸூசகபரேஶ்வரபாவஸம்ய| ஸௌரப்யரோதஸ்ஸ்வாஶாந்தவிஶாந்தரங்கநேது:
ஸ்வாந்தாநந்தஸம்ப்லவெ நிமஜ்ஜயதெ ஸ்வாந்தாநி||

(வ்-ம்.) ஹாஹீந்த்ர ஶ்வஸ்ய ஶ்வஸிதஸ்ய ஸௌரபெணவாஸிதா ஶ்ரீர்யஸ்ய ஸ: - திருவநந்தாழ்வானுடைய மூச்சு பரிமளத்தாலே அபிவ்ருத்தியுண்டாக்கப்பட்ட ஸம்பத்தையுடைத்தாயும், நித்ய ஈஶ: ஸர்வேஶ்வர பாவஸ்ய ஸம்ய ஏவ ஸம்ய: யஸ்ய தஸ்ய (ஸ்வாபாவிகமான ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸூசகமாயென்றபடி) ஆஶாந்த: - திஶாந்தாவதிவ்யாப்தஸ்ய தஸ்ய - வ்யாபிக்கப்பட்ட திகந்தங்களையுடைத்தாயுமிருக்கிற, ஸௌரபெ ஸௌரவ ஸௌரப்யம். ரங்கநேதுஸ்ஸ - பெரியபெருமாளுடைய திவ்யபரிமளமானது, ஸ்வாந்தாநி - ஸேவார்த்தம் வந்தவர்களுடைய மநஸ்ஸுக்களை, ஆநந்தஸ்ய ஸம்ப்லவெ - ஆநந்தாதிஶயத்தில், நிமஜ்ஜயதெ - நன்றாக முழுகும்படி பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளுடைய, திருமேனி மார்தவம், கண்ணாலே உறுத்தி ஸேவிக்கவும்போறாதே "புஷ்பஹாஸ: ஸுகுமார:" என்று புஷ்பஹாஸரென்று திருநாமத்தையுண்டாக்கி, நின்றுகொண்டு எனக்கு வாக்காலும் மநஸ்ஸாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதென்கிறார்.

அஅ. ரங்கஸ்ய தே ஸுகுமார நயநதுர் ஸாஹஸாவமர்ஷ-
க்ஷமேவயநோ நு | புஷ்பஹாஸ இதி நாமதேயஹா நம்ஸௌகுமார்ய
யுஜிதிவாங்மநஸம் ந:||

(வ்-ம.) ஸ்ரீரங்கஸ்ய ஹதே: - ஸ்ரீரங்கநாயகருடைய, ஸௌகுமார்யஸ்ய ஹாவ ஸௌகுமார்யம் - மார்த்தவமானது, நயநஸ்யாவலேபி - கண்ணினுடைய வாலேபநத்தையும், (த்ரு

(அஎ) இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமேனிகாந்தியின் ஸமூகமானது, என் பாவத்தை விலக்குகிறதென்று கருத்து.

(அஅ) ஸேவிக்கும்போதே கண்களின் தேஜஸ்ஸுபட்டு வாடிவிடும்படியான அவ்வளவு மிருதுவான இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியை யானெப்படி வாணிப்பேன்.

டதாஸம்பந்தத்தையுமென்றபடி) ஸஹஸா க்ருதாநி - ஸாஹஸாநி சேஷ்டா விசேஷா: - அநாலோசித வ்யாபாரங்களுடைய பங்க்திகளிலே, லேகயந்தி - எழுதும்படி பண்ணாநின்றும், (சக்ஷுரிந்த்ரியம் தேஜஸ்ஸாகையாலே என்று கருத்து.) ஆகையிறே, "சந்த்ரஸூர்யௌ ச நேத்ரே" என்றருளிச்செய்தது, (புஷ்பஹாஸ இதி நாம) "ஆதாரநிலயோऽதாதா புஷ்பஹாஸ: ப்ரஜாகர:" என்று ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்தில், புஷ்பஸ்ய ஹாஸ இவ ஹாஸோ யஸ்ய-ஸத்யோவிகஸித புஷ்பம்போலிருக்கிறவனென்றர்த்த போதகமான புஷ்பஹாஸனென்கிற திருநாமத்தை, தந்நாம - அந்த திருநாமம், ஸார்த்தவந்நிமித்தமாகையாலே; அத்தையுண்டாக்காநின்றுகொண்டு, அந்வர்த்தமாக்காநின்றுகொண்டென்றபடி, ந: - (விஷயாந்தரத்தில்போலே பரிச்சேதிக்க விழிந்த) வெங்களுக்கு, அதிக்ராந்தம் வாங்மநஸம் -வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும், பரிச்சேதிக்க வரிதாயிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய ஸவயவஶோபையாகிறஸௌந்தர்யம், ஒரொன்றே யபரிச்சிந்நமாகையாலே, ஒரொன்றிலநுபவிக்கவிழிந்தநான், அதில் மக்நமாய் யெல்லாத்தையுமநுபவிக்க வாசையுடைய ஞான் மற்றயெல்லாத்தையும் எங்ஙனேயநுபவிக்கும்படி யென்று ஸமுதாயஶோபையாகிற லாவண்யத்தில், கண்வைய்யாத தன்திருக்கண்மலா சங்கிக்க, அவயவ ஸௌகட்யஸம்பாதகமான லாவண்யம், உன்னை ஸர்வாவயவங்களையும் அநுபவிப்பிக்குமாகையாலே, நீ வ்யர்த்தமேயிருந்து சங்கிக்கவேண்டாவென்கிறார்.

அக. ஏகைகஸ்மிந்நவயவ இவ நந்த ஸௌந்தர்ய மக்நம் ஸர்வம் த்ரக்ஷ்யே கதமிதி [illegible] சக்ஷு:। [illegible] [illegible] பரிணதிர் யஸ்ய [illegible] ரீணவ்ருத்தி:॥

(வ்-ம்.) [illegible]-லாவண்யமென்றொன்றுண்டென்றறியாத, சக்ஷு: - கண்ணே! ஏக ஏகஸ்மிந் தஸ்மிந்-ஒரொன்றான, அவயவே-அதிலேயே, அநந்தஸௌந்தர்யே-தத் அநந்தே-அபரிச்சிந்நமான ஸௌந்தர்யத்தில் மூழ்கினதாய்க்கொண்டு, ஸர்வம்-மற்றெல்லாவயவ ஸௌந்தர்யத்தையும், கதம்-எங்ஙனே? த்ரக்ஷ்யே-அநுபவிக்கப்போகிறேன், இதி - என்று, (த்ரக்ஷ்யே - என்கிற ஆத்மநேபதம்) கர்ம

(அக) பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயவங்களிலோரோரொன்றிலேயே முழுகிக்கிடக்கும் தம்முடைய கண்களை. திருமேனிமுழுமையும் ஸேவிக்கும்படி செயகிறுரென்று கருத்து.

வ்யதிஹாரோ யாகிறது, ஏகைகத்ரகமான ஸர்வதர்ஶநத்தை ஏகைகத்ர கமாக வ்யபதேசிக்கையாலே, அந்யயோக க்ரியாகரணரூப வ்யதிகார மிங்குண்டென்று கண்டுகொள்வது ந்யாய-வ்யர்த்தமாக, ஏவம: - ஶங்கியாதே கொள்! (யத: -என்றத்தியாஹாரம், யாதொருகாரணத் தால்) ரங்கராஜஸ்யாங்கானி தேஷாம்-பெரியபெருமாளுடைய தி வ்யாவயவங்களுக்கு, ஸாஹசர்ய ஸௌஹார்தம் தஸ்ய வ்ரு த்திகரம் கரோதீதி தத்-ஒன்றுக்கொன்று நல்ல ப்ராதாவாயிருக்கை யுடைய ஸௌகட்யத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தைப் பண்ணுநின்றுள்ள, தத்-ஸர்வவிலக்ஷணமான, லாவண்யம்-ஸமுதாய ஶோபையானது, அன்றிக்கே, (தஸ்ய) - லாவண்யமென்றாய் பெரியபெருநுடைய லா வண்யமென்றபடியாகவுமாம்) த்வாம்-(ஸர்வத்தையு மநுபூஷிக்கிற) உன்னை, விஶ்வஸ்மிந்நாரீணா வ்ருத்தியத்ஸ்ய தத் - ஸர்வாவயவத்திலு மக்கப்பட்ட வநுபவத்தையுடைத்தானதாக, ஸம்ஸ்தாப்ய-பண் ணப்போகிறது, ஸ்ம.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய யௌவநாவஸ்த்தையானது திருமேனியாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்துக்கு, முதல் பூவடிக்கும் காலமாயும், ஸ்ரீபூமி களாகிற பெண்வண்டுகளுக்கு ஸகலேந்த்ரியங்களினுடைய சித்தவிப்ரமத் துக்குத்தேனும்: அவய வசோபையினுடைய வரிசையாகிற மாலைக்கு விகாஸ ஹேதுவாயும், ஸ்ரீபூமிகள் விஷயத்தில் ரஸஜ்ஞநமாகிற மதுபாநத்துக்கு ப்ரஸ்ருதிரூபமான, சிருங்காரயாயுமிருந்துகொண்டு, பெரியபெருமாளுக்கு ஸௌபாக்யத்தை பிரகாசிப்பிக்கிற தென்கிறார்.

கூ0. வபுர்ஜுஷோத்தரஸ்ய ப்ரதமோத்கமோத்ஸவஸமய: க்ஷ மாலக்ஷ்ம்யோர்ம்ருகத்ருஶோர்மநோமதம் | விகாஸஹேதுஸ்ஸ்ரக்ஸ்விலாஸ மதுஸுகொயவநம் ஶ்ரங்கநாதஸ்ய ய திதி த்ருஷ்டமஹமதாம்॥

(வ்-ம்.) வபுரேவ கல்பதரோஸ்து - திருமேனியாகிற கல்ப வ்ருக்ஷத்துக்கு, ப்ரதம: ப்ரஸவோத்கமோத்ஸவ ஸமய:-ப்ரா தமிகமான புஷ்போத்திகாலமாயும், க்ஷமா லக்ஷ்ம்யோ: - பூமிப்பிராட்டி பெரியபிராட்டி யிவர்களாகிற பெண் வண்டுகளுக்கு, ஸகலகரணானாம் மநோமதஸ்ய - ஸர் வேந்த்ரியங்களுடைய மதத்துக்குத் தேனும், ஸௌகுமார்யாணாம் ஸங்கடிதாநாம் - ஸங்கடிதங்களான அவயவஶோபைகளாகிற மாலை

(கூ0) பெரியபெருமாளுடைய டௌவநமானது, எல்லாவற்றையும் விள க்கும்படி செய்கிறதென்று கருத்து.

யில், விகாஸ: - மலர்த்தியாயும், (தத்ஹேதுவாயுமென்றபடி) ஸுதி தைவ ஸ்ரீயாம் தஸ்யாம் மதுலிஹ: - பிராட்டிமார்விஷயத்தில் ரஸஜ்ஞனமாகிற தேனுக்கு சிறுங்காயாயுமிருக்கிற, ஸம்ரேந்தோ: - யௌவநம் - பெரியபெருமாளுடைய யௌவநமானது, ஸுஸமஸ்ப்ருஹாவஹம் - நல்ல ஸ்ரீயையுடைத்தாகையை "ஸகலஸ்ரீகாரணாஹாரேத்ர தந்த்ர:" நித்யம் - எப்போதும, ஸுரஸயதி - ப்ரிமளிப்பிக்கிறது, (ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்றபடி,) இவ்விடததில் அவயவஸ்பூர்த்தி ஹேதுதயா புஷ்போத்திகாலமாகவும், அவயவ ஸௌந்தர்ய ஸ்ப்பூர்த்தி ஹேதுதயா, அந்த புஷ்பவிகஸமாகவும், பிராட்டிமாருக்கு அநுபாவ்யதையாலே, அந்த விகஸித புஷ்பவருத்தியான தேனாகவும், ரஸஜ்ஞாந ஹேதுதயா அந்த மதுபானபாத்ரமாகவும், யௌவநத்தை நிரூபிக்கையாலே ஒருசமத்காரமுண்டு; "வ்யஜ்யமாநோ ஸௌந்தர்ய" வென்கையாலும், அல்பபரிமாணாத்த வாஜகஶப்தத்தாலும், யௌவந ப்ராதுர்பாவம் ஸூசிதம்.

(அ-கை.) "ஸஹணவிதாந"-வென்று தொடங்கி யிவ்வளவாகபடுக்கை வாயப்பையும், ஆபரணதிசேற்றி யழகையும், ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்ய லாவண்ய நித்யயௌவநங்களை ஸாமாந்யத: அநுபவித்தாராய் நின்றார், இனிகிரீடசூடேத்யாதியான விஶேஷகஶ்லோகத்தாலே பெரியபெருமாளுடைய திருமுடிதொடங்கி திருவடியளவாக வவயவங்களைத் தத்ததாபரணங்களோடே,ப்ரத்யேகமநுபவிக்கக்கோலி, முந்தரமுன்னம் திருவபிஷேகததினுடையவும், அதினடியிலே ஶோபாங்குஶாற்றின சூடையென்று சொல்லப்பட்ட திருவாரணவிஶேஷத்திலுடையவும்,ரதநபந்தியானது,பெரியபெருமாளுக்கு, ஆதிராஜ்யஸூசகமாய்க்கொண்டு, திருமுகச்சோதி தான் ஊர்த்துவம் ப்ரஸரித்து, திருமுடிச்சோதியாய்த்துதோவென்று, ஸந்தேகிக்க வேண்டும்படியிருக்கிறதென்கிறார்.

௬௧. கிரீடசூடாரத்நராஜிரதிராஜ்யஜயிகாரோபவேதகா
நீரத்நவம்ஶ தமஶிகைவ ஶம்ஶிண:|

(வ்-ம) ஶம்ஶிண: - ஶம்ஶயஸ்ராஷ்டீதி தஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, அதிராஜஸ்ய ஸாவ: அதிராஜ்யம் தஸ்ய ஜயிகா - ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை நன்றாகச் சொல்லாநின்றுள்ள, கிரீடஞ்சூடா

(௬௧) திருவபிஷேகத்திலிருக்கும் மணிகளின் ஸமூகமானது, விபூதித்வயத்தையும் தனிக்கோல் செலுத்துமவனிவனென்று சொல்லுமதாய், பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலச்சோதி, மேல்நோக்கி திருமுடிச்சோதியாயிற்றோவென்னும்படி ஜ்வலிக்கிறதுகள்.

வதயொ ஸுதாஹாரஸ்ய ரத்நாநாம்ராஜி: - திருவபிஷேகம், அதினதோபாகத்தில் ஸாத்தின வாபரணவிஶேஷம் இதின் ஸமாஹாரத்தினுடைய ரத்நவரிஸையானது, உத்தஜ்வம் யஸ்மிந் கௌணி தக - ஊர்த்வமுகமாக, தாம்ரா ஸஞ்ஜாதா ஸம்ஸிதா - அலையெறியாநின்றுள்ள, உடுபவிவச்வஸ்காஞ்ஜிரிவ - சந்த்ரன் போலிருக்கிற திருமுககாந்திபோலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவபிஷேகம் பெருத்துன்னதமாயும், ஶிகாரத்நங்களாலே ஸர்வதிக்கிலும் ப்ரகாஶியாநின்றும், மத்ஸ்ய ஸ்த்ரீரூபையான ரத்நாபரணங்களோடும், சூடாமணிகளோடும் கூடியிருக்கையாலே, அத்தை யாதிராஜ்யலக்ஷ்மிக்கு ஶ்ருங்கங்களோடும், பர்யந்தபர்வதத்தோடுங்கூடின வொருக்ரீடாபர்வதமாக வுத்ப்ரேக்ஷிக்கிறோமென்கிறார்.

கூஉ. ஶிவாரதெந்தாழ்வத்ரம் திஶிதிஶி ஶிவாரணிகர்மகரீமுஸத்ஸ ம்ரம்மஷ ஹோஷ்ணீகிரீடம் உத்ப்ரேக்ஷெ | ஸகலஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மீ ஶ்ருங்கஶிகர யுக்தம் க்ரீடாஶைலம் ஸமந்தாத் பர்யந்தபர்வதம் தங்கஶிதாஸ்து ||

(வ்-ம்.) திஶிதிஶி - திக்குக்கள்தோறும், ஶிவாயாம் ரத்நதேந ஊர்த்வம் - துணியில் புதைத்த ரத்நத்தாலே ஊர்த்வத்திலும் ப்ரகாஶியாநின்றும், ஶாணிக்யஸஹிதா ஶேகய ஶாகிநவமுஸஞ்சி ஶாம்ஶாணி யஸ்யதக - ரத்நங்களோடுகூடின மதஸ்யஸ்த்ரீ ரூபிகளான வாபரணவிஶேஷங்களாகிற ப்ரகாஶியாநின்ற கொடிமுடிகளையுடைத்தாயும், ஸகலதுங்கம் தக ஸ்தங்கம் - உந்நதமாயும் பெருத்து மிருந்துள்ள, ரங்கவ பொஜாஷ்ணீ ஶயம் கிரீடம் - பெரியபெருமாளுடைய ரத்நமயமான திருவபிஷேகத்தை, இஹ - இவ்விடத்தில், வித்வா விஷ்த யொ: ஆபி ராஜஸ்ய ஸாவஸ்து தெவ ஶ்ரீஸஸ்ய: - சேதநாசேதநஸ்வாமித்வ லக்ஷ்மிக்கு, விபுலஸ்ய ஸாவாக்ரீடஸ்ய ஶைலம் தம் - அபிமதமான லீலாபர்வதமாகவும், தம்-அந்த திருவபிஷேகத்துக்கு, ஸமந்தத:-நான்குபக்கத்திலும், அதோபாயாரணிஸ்ய-அதோபாகத்தில் ஸாத்தும் ஸமர்ப்பித்த வாபரணத்திலுண்டான ரத்நத்தை, நிதம்பஶைலம் - பர்யந்த பர்வதமாகவும், உத்ப்ரேக்ஷெ - உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறோம்.

(கூஉ) எல்லா திக்குகளையும் விளங்கச்செய்யும் திவ்ய ரத்நாதிகளோடு கூடின விந்த பெரியபெருமாளுடைய திருவபிஷேகததை, ஸகலஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மிக்கு மிகவுயப்பானதோர் கிரீடாபர்வதமாக உத்ப்ரேக்ஷிக்குறோமென்று கருதது.

(அ-கை.) மேலிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே, திருமுகமண்டலத்தை யநுபவிக்கிறார்.

கூரு. விஹரது மயி ரங்கிணஸ் ஸசூலிகாலகஸதிலகோர்த்வபுண்ட்ரோஜ்ஜ்வலம் ஸுதாப்ருததடாகசந்த்ராம்புஜஸ்மயஹர ஶுசி ஸாந்த்ரஸ்மிதம் ||

(வ்-ம்.) ஸசூலிகாலகாஸ் ஸதிலகாஸ் ஊர்த்வபுண்ட்ரோஜ்ஜ்வலம் - கேஶபாஶபந்த ஸந்நிவேஶ விஶேஷம் நெற்றியில் தொங்குகிற முன்னுச்சி மயிர்கள் பொன்னாலே செய்த திலக ஸமாகாரங்களான வாபரணவிஶேஷங்கள் ஊர்த்வபுண்ட்ர மிதுகளாலே ப்ரகாஶியாநின்றும், ஸுதாப்ருததடாக சந்த்ராம்புஜஸ்மயஹர ஶுசிஸாந்த்ரஸ்மிதம் - அம்ருதபூரிதமான தடாகம் சந்த்ரன் தாமரஸபுஷ்பம் இதுகளுடைய கர்வத்தை போக்காநின்றும வெளுத்ததும் ஸாந்த்ரமாயுமிருக்கிற புன்ஶிருபபையுடைத்தான, ரங்கிண: - முகம் - பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலமானது, மயி - (குணலேஶமுமில்லாதே தோஷபூயிஷ்டமான) வென்னிடத்திலேயே, விஹரது - ஸங்கோசமில்லாமல் விளையாடக்கடவது.

கூசா. முகபுண்டரீகமுபரி த்ரிகண்டகம் திலகாஸ்யகௌஸ்துபஸமௌக்திகா: | இஹ ரங்கமங்கலநிதே: ஶ்ரியப்ராக்தனஷட்பதாஸ்ஸந்தி ||

(வ்-ம்.) த்ரய: கண்டகா யஸ்ய - கண்டகாகாரமான மூன்றுரேகையுடைத்தான, ரங்கமங்கலநிதே: - புண்டரீக ஶிவமுகம்-தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தினுடைய, உபரி - ஊர்த்வபாகத்தில், மௌக்திகஸஹிதாஸ்ஸமௌக்திகா:-முத்துக்களோடுகூடின, திலகா: - ஆபரணவிஶேஷங்கள், கௌஸ்துபாஸ்ஸ: - தாதுகளுக்கு ஶத்ருஶங்களாயிருக்கிறதுகள், இஹ-இந்த திருமுகமண்டலத்தில்,

---

(கூரு) வெண்ணிறங்களான சந்திரன்முதலானவையின், செருக்கையடிக்கி இதுக்கவ்வருகில்லையென்றும்படியான அவ்வள வழகான புன்சிரிப்போடு கூடி விளங்கு மிந்த பெரியபெருமாளுடைய முகம். எங்களுக்கு ப்ரீதியை யுண்டுபண்ணட்டுமென்று கருத்து.

(கூசா) வண்டுகள் தாமரப்பூவிருக்கு மிடம் தேடி ஓடிவருமாகையாலே, இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருமுகத்திலிருக்கும் முன்னுச்சி மயிர்கள் வண்டினங்கள்போல் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

ஹாரலகாணி - நெத்தியில் தொங்குகிற மயிர்களானதுகள், அலிய ஜோஷயோ: வ்ரதாஷ்டாம் வ்ரகரஸ்ய ஸ்ரீயம் - அபிமுகமாக வாராநின்றுள்ள வண்டுகளுடைய ஸமூகத்தினுடைய சோபையை, விஹ்ருதி-தரிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய திருநெத்தியிலுண்டான ஊர்த்வபுண்ட்ரமானது, திருநெத்தியாகிற வர்த்தசந்த்ரவண்டத்திலுண்டான வம்ருதப்பெருக்கென்கிற சங்காவஹமாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்தைத் தெளியப்பண்ணுகிறதென்கிறார்.

க௫. ஹ்ருத்யம் ப்ரஸாதயதி ராமமவேத ஜநாநாம் ரோசிஷ்ணு திலகம் லலாடம் | அலிகாஷ்டமீந்து ஸம்வலிதாம்ருத ஸாந்த்ர ஸிந்துயத்ர ஸம்சயதே ||

(வ்ம்.) யஸ்ய-யாதொரு (ஊர்த்வபுண்ட்ரமானது, அளிகவேதவந்த்ரஸ்யாம்ருதஜலம் ஸம்வலிதாதாம்-திருநெற்றியாகிற வர்த்தசந்த்ர கண்டத்தில் ஸம்பந்தையான, அம்ருத ஸிந்து ஸ்யந்தி ஸாரம் -அமருதத்தினுடைய பெருக்கை, அஸிஸம்சயதே - நன்றாக ஸங்கிக்கும்படி பண்ணுகிறது. ராமவேத: - லலாடம் - ருஜவான, தக - என்றர்த்தஸித்தம், ரோசிஷ்ணு ஊர்த்வபுண்ட்ரம் ஸ்வேத திலகம் - போக்யமான ஊர்த்வபுண்ட்ரரூபமான திலகமானது, ஹ்ருதயம் - சேவகஜநங்களுடைய மநஸ்ஸை, ப்ரஸாதயதி - தெளியப் பண்ணுகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், பெரியபெருமாளுடைய திருப்புருவங்கள், இரண்டு திருக்கண்களாகிற தாமரைப்பூக்களுடைய ஸௌந்தர்யமாகிற தேனைப் பாநம்பண்ணி அத்தாலுண்டான மதத்தாலே அதுகளை, தன் கீழிட்டுக்கொண்டு மேலிருந்து ந்ருத்தம்பண்ணுகிற வண்டினுடைய பங்க்திகள்போல ப்ரகாசிக்கிறதுகளென்கிறார்.

கக. ஸாரஸ்ய ஸௌந்தர்ய நாலீக மாத்வீ பாநப்ரமத்த ப்ரமரீ விஷ்வணிதௌ | ஸ்வேததோஷ்டாவாவர்தி நயோஷ்ட ஸ்வஸ்தம் ஸூரத்ய ஸம்ப்ரமதாந்த:||

(க௫) சந்திரன் அம்ருதகிரணனாகையால், அர்த்தசந்திராகாரம்போல் விளங்குகிற இந்த பெரியபெருமாளுடைய நெத்தியில அம்ருதப்பெருக்கென்று ஸந்தேஹிக்கும்படியாக விளங்கும் இவ்வூர்த்வ புண்ட்ரமானது, ஸேவிக்கவருகிற ஜநங்களுடைய மநதைக் குளிரப்பண்ணுகிறதென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ரங்கஸ்ய - ரங்காபிதேஹ்ருதிஷ்டதாம்நோ நயநயோ ருபரி - திருக்கண்களுக்கு மேலே, ப்ருவௌ - திருப்புருவங்கள் விலாஸநவநர்த்தநதாண்டவித ஸலீலாஸ்ய ஸஸ்மிதஸ்ப்ருஹி ணீம் - லீலையோடுகூடின நர்தந ரீதியுடைத்தாயிருக்கும்படி, ஸரஸீருஹை - தாமரைப்பூக்களை, உபாஸ-கர்வத்தாலே, ஸம்நா ம்ய - நன்றாக வணங்கும்படி பண்ணி, (ஸம்நம்ய - என்றவேண்டியிருக்க, தீர்க்கம்வந்தது, ஸம்நாமேஸம்போகவஶாத் கதாசிதா தீதீர்விஸர்வமாகையாலே என்று கண்டுகொள்வது) உபரி - மேலே, ப்ருநர்த்தநோத்ஸாஹ ஸம்ப்ருக்த ஸ்ருங்கரங்கே-நர்த்தநம்பண்ணுகின்றுள்ள விரண்டு வண்டு பங்திகளோடு ஸத்ருஶங்களாக, ஸ்புர தஃ - விளங்குகிறதுகள்.

(அ-கை.) இதிலும், பெரியபெருமாளுடைய, திருப்புருவங்களினுடைய விரட்டையானது திருக்கண்களிலே மன்மதபாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ராந்தியாலே,ஸமீபத்தில்வணங்காநின்றவிக்ஷுசாபங்களினுடையஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஸ்ரீஶார்ங்கத்தினுடைய, நர்த்தனஶோபைக்கு ஆசார்ய வம்ஶம்போல் ப்ரகாஶிக்கிறதென்கிறார்.

கஎ. ஸ்மரஶரநவநீலோத்பலத்ரமேண நயநயோஃபரிஸர நமதிக்ஷுசாபஶ்ரீ | யாமபூயதிரங்கராஜஸ்ய ப்ரோர்யுகம் ஶ்ரீஶார்ங்க ஶ்ரீ க்ருத்யஸ்தஶ்ருயஃ ||

(வ்-ம்.) ரங்கராஜஸ்ய ப்ருவோஃ யுகம் - ஸ்பஷ்டம், நேத்ரயோஃ - திருக்கண்களிலே, ஸ்மரஸ்ய ஶரா நவநீ உத்பலா ஸ்ம்ருதி ஸ்ராக - மன்மதனுடைய பாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ரமத்தாலே, பரிஸரே நமந்தி உக்ஷுசாபௌ தயோஃ ஶ்ரீரிவ ஶ்ரீயஸ்ய தத் - ஸமீபத்தில் வணங்கினதுகளான கரும்புவில்லுக்களுடைய ஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஶார்ங்கஸ்ய -

(கசு) வண்டுகள், தாமரஸத்திலிருக்கும் தேனைப்பருகி அதன்மேலிருந்து ஜங்காரம் பண்ணுமாப்போலே, பெரியபெருமாளுடைய இந்த விரண்டு கண்களாகிற புஷ்பத்திலிருக்கிற மகரந்தமாகிற சௌந்தரியத்தைப் புருகுகிற திருவதைக் கீழ்ப்படுத்தி நர்த்தநம் செய்யும் வண்டுபோல் இந்த புருவங்கள் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

(கஎ) மன்மதன்வில்லுபோன்ற பெரியபெருமாளுடைய, இரண்டுபுருவங்களும், திவ்யாயுதங்களிலொன்றான ஸ்ரீஶார்ங்கத்துக்கு ஆசாரிய பரம்பரை போல் விளங்குகின்றன வென்று கருத்து.

நர்த்தநஸ்ய - ஸ்ரீரங்கஸ்ய: - ஸ்ரீரங்கத்தினுடைய நர்த்தநத்தி னுடைய வதிரயத்துக்கு, மஹோதர: கல்பே இவ-அதினுடைய வ்யா பாரம் புருவம் நெறித்த ப்ரகாரத்திலே யாகையாலே, ஆசார்ய ஸம்ப ம்போலே, உதயதி - ப்ரகாசிக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்றுஸ்லோகம், திருக்கண்களநுபவமா யிருக் கிறது, அதில் முதல் ஸ்லோகத்திலே பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்கள் க்ருபாதிசயத்தாலே, விலாஸங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வாவயங்களையும், ஸர் வாவச்சேதேந திருக்கண்மலராகப் பண்ணப்போகிறதுகள்போலே முந்தர திருக்காதுகளை, வ்யாபரிக்கிறதுகளென்று சேவிக்கிறவர்களுக்கு நீட்சியாலே தோத்தும்படி யிருக்கிறதென்கிறார்.

கூஅ. க்ருபயா பரயா கரிஷ்ணுநீ ஸகலம் ஸம்கிலஸர்வத: தேகாக்ஷிநேநயநே | ப்ரஸஹ்ய ஶ்ரவஸீ ஸமாஶ்ரயேதே இதிதே விஜஹ்ரிரே ரங்கநேது: ||

(வ்-ம்.) ரங்கநேது: நாயகஸ்ய-நயநே-திருக்கண் மலர்கள், பரயா-பூர்ணையான, க்ருபயா - பரதுக்க ஸஹிஷ்ணு தையாலே, ஸகலம் தநும் தநு-ஸமஸ்தமான வவயவத்தையும், ஸர்வத: - ஸர்வாத்மாவும், தேகாக்ஷி - திருக்கண்மலராக, கரிஷ்ணுநீ இவ-பண்ணப்புகுகிறதுகள்போல், ப்ரஸஹ்ய-முந்தற, ஶ்ரவஸீ - திருச்செவிகளை, ஸமாஶ்ரயேதே- வ்யாபரிக்கிறதுகள், (இவ் விடத்தில ப்ரக்ருதிஸ்வபாவத்தாலே ஸந்திகாரயமில்லை.) என்று, இதிதே விஜஹ்ரிரே-நீட்சியாலே,விஜஹ்ரி-அபிஸந்திக்கி றார்கள். (இவ்விடத்தில் ஸேவகஜநாஜஹ்தி ஸம்ப்ரதாயார்யம்.)

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய, வைஸால்யாதிகுணங்களு டைய, திருக்கண்மலர்களானதுகள், திருக்காது திருமூக்குகளுடைய ப்ரதி ரோதத்தாலே அவ்வருகு போகமாட்டாதே, அவ்வளவிலே யலமா வாகா நின்றுகொண்டு, ஒன்றுக்கொன்று பிணங்காநின்றுள்ள விரண்டு மத்ஸ்யங் கள்போலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு என்னிடத்தில் கிருபையைப்பண் ணக்கடவதுகளென்கிறார்.

கூகூ. ப்ரேமாநாலாரோபயாத்தவயிகலோலாயிதமதே விஸாலஸீதாயத ப்ரதிரபிதிராதா ஊயவதே | திமொபஸ

(கூஅ) பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்கள், காதளவோடி விசாலமா யிருக்கையாலே, தன்னைப்போல் செவிகளையும் பண்ணப்புகுகிறதுகளோவெ ன்று தோற்றுகின்றதென்று கருத்து.

ஸ்யூதஸ்ஸரித்புலகஸம்பவஸம்ப்ருதீதே க்ரியாஸ்தாம் ஸ்ரீரங்கபத்மநயநே நயநே
யநாவெஜ்வயிஷயாம்॥

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கமெ பத்மயோஸ்ர்யாஷ்டி தஸ்யாப்ஜ வநயனே -ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகையாலே கோயிலி லெபிநி வேஶமுடைய பெரியபெருமாளுடைய தாமரைப்போன்ற திருக்கண்கள் விஶாலெஸிதே-ஆயதீர்க்கே ஶிஶிரே ஆதாம்ரே ஸிதே-அகன்றும் பெருத்தும் நீண்டும் அதிககாந்தி மத்துக்களாயும் குளிர்ந்தும் அல்பம் சிவந்தும் வெளுத்ததுகளாயும் இருந்துள்ள, ஶ்ரவஸி வ நாஸாவ தேஷாம் ஸமாஹார: தஸ்யா ரேகாய ஸ ஸ்ருதா-யஸ்ய ஶ்ரவஸ் ஹிதா நாஸா தஸ்யா ரேகாய ஸ ஸ்ருதா - திருக்காதுகள் திருமூக்குக்களுடைய தகைவாலே, தத வயஸ்ய தத வோஸ்ராயி தம் ததம் யயோஸ்தே - திருக்காதுகளையும் திருமூக்கையும் எல்லையாகவுடைத்தாய், ஊஞ்ஜல்போலசரிக்கிற கமநத்தையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டு, மிதோ பத்தஸங்ஸ்ராயாஸ்ராதே - ஸரித்ஸம்பவ ஶபரயோர்த்வந்த்வ மிவ ஸ்திதே - ஒன்றுக்கொன்று கட்டப்பட்ட ஜிகீஷையுடைத்தாய் துடியாநின்றுள்ள மத்ஸ்யங்களினுடைய விரட்டைபோலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு, மயி - தய நீயனான வென்விஷயத்தில், தயாம் - க்ருபையை, க்ரியாஸ்தாம் - பண்ணக்கடவதுகள்.

(அ-க.) இதில் க்ருபையாகிற தீர்த்த ஸம்ருத்தியாலே கரையளவும் வந்து ப்ரணமம் பண்ணுகிறவர்களை, நல்ல வரவைக் கேட்கிறதுபோலிருந்து குளிர்ந்து தெளிந்திருந்து கர்ணாந்த விஶ்ராந்தமாயிருந்துள்ள, திருக்கண்மலர்களாகிற விரண்டு ப்ரவாஹங்களின் பார்வையாகிற வலைவரிசையானது, என்னிடத்தில் அலையெறிந்து ஸத்தைபெறக் கடவதென்று பெரியபெருமாளை ஸம்போதித்தருளிச்செய்கிறார்.

௱. காருண்யஸ்ரோதஸ்ருதகஞ்ஜஹ்ருத்ஸேவ்ய ஜஷாவ்யணஸ்ஸாமதி கீவ்யஸனஶீதா| மயிரங்கமயனெநாவகணிகாக்ஷணாஸரிதெதாவீக்ஷணவீவிஸஞ்சதிஸ்தாக:॥

(கூ) அகன்று நீண்டு விஶாலமாய, கடைக்கண் சிவந்து சுற்றிலும் வெளுத்து நடுவில் கறுத்து கருவிழி பொருந்தி, மிக வழகாயும், கடாக்ஷவிசேஷாதிகளாலே போர்செய்யும் இரண்டு மத்ஸ்யங்கள்போல்விளங்குகிற இந்த பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்மலர்கள் என்னிடத்தில்தயைபண்ணட்டும்.

(வ்-ம்.) ஹே ஸாமாந்யநாத - கோயிலிலே தம்போலே எல்லாருக்கு முபாயோபேய பூதரான பெரியபெருமாளே! அக்ஷ்ணோ: - திருக்கண்களாகிற, ஸரிதோ:- ஆறுகளுடைய, கருணா வார்யோக நிஷ்கலுஷா-க்ருபையாகிற ஜலஸம்ருத்தியாலே; கரையேறின தாய், ப்ரணதாந் ஸாமாதிகீ - சுதவாவ - ப்ரணாமம்பண்ணுகிறவர்களை நல்ல வரவாவென்று கேட்கிறதுபோலிருப்பதாய் ப்ரஸந்நா வஸா ஶீதாச-தெளிந்தும், குளிர்ந்துமிருப்பதாய், கர்ணயோஸ்ஸீம ஸுவகர்ணகா த ஸவா உவ கர்ணிகா - திருச்செவியளவும் ப்ரகாஶிப்பதாய், ஸுஷா-விலக்ஷணையான, வீக்ஷணாநேவ வீவ யதூஸாவஸாஸு த்தி:.மயி-என்னிடத்தில், ஸாக -ப்ரஸரிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமூக்கு, அழகுடைய ஒரு கல்பலதைபோலவும், புன்சிரிப்பு, அதினுடைய புஷ்பம்போலவும், அதரத்தின் கீழ்ப்ரதேசமும், தாடைகளும், அதினுடைய தளிர்போலவும், ப்ரகாசிக்கிறதென்கிருர்.

௧0௧. விபாதி நாஸா கல்பலவல்லீ ஸுப்ருவ: ஸமநிபயஸ்ய ஸ்மித ஸ்மிதமவ ஸுஸம்வீரவகமவோஷ்டவேஷ்டவிதழ்॥

(வ்-ம்.) ஸமநிபயோயஸ்ய - நாஸா - திருமூக்கானது, ஸு ப்ரூ - ஸுந்தரையான, கல்பகஸ்ய வல்லீ - கற்பகக்கொடிபோலவும், ஸ்மிதஸ்மி - மந்தஸ்மிதமும, தஸ்ய நவம் குஸுமமிவ - அந்த கல்பகலதையினுடைய நூதனமான புஷ்பம்போலவும், ஸுபுகஸு கபோலமவ - தேஷாம் ஸமோஷ்டஸ்ய த்வ - மெவ்வாய்த் தாடைகளுடைய ஸமுதாயமும், பல்லவஸ்ய உல்லஸிதமிவ உல்லஸிதம் யஸ்ய - தளிரினுடைய விகாஸம்போலிருக்கிறவிகாஸத்தையுடைத்தானதாகவும், விபாதி - விளங்காநிற்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளாகிற க்ஷீரஸமுத்திரத்தினுடைய திருமகரக்குழைகளாகிற மத்ஸ்யங்கள், திருக்கண்களாகிற ப்ரதிமத்ஸ்யங்களா

---

(௧00) எங்களுக்கொரு தம்போலெழுந்தருளியிருக்கும் ஓ பெரிய பெருமாளே! கிருபைகளால்பரிபூர்ணமா யதனல் ஸுப்ரஸன்னமாக விளங்கும் தேவரீருடைய திருக்கண்களுடைய பார்வையின் வீச்சானது என்னிடத்தில் விழட்டும்.

(௧0௧) திவ்யாங்கசோபையுடைய விந்த பெரியபெருமாள்,கொடி தழை யிலை முதலானவையோடு கூடின கர்ப்பகவிருக்ஷம்போல் விளங்குகிருர்.

லே யடியுண்டும், திருச்செவிகளாகிற வலைகளாலே தகையுண்டும், ரோஷத்தாலேபோல்; ரத்நகாந்திகளாகிற ஜ்வாலைகளைக் கக்காநின்றுகொண்டும்,முன்னுச்சிமயிர்களாகிற பாசிக்கொத்தையுடைய, திருத்தோளாகிற கரையில், புறளுகிறதுகளென்கிறார்.

கoஉ. நயநஶஃபரவிஸ்ஃபுரணைர்ஹதா ஶ்ரவணஜாலநிருத்தா ரூஷேவ ஸ்வமதிவமுஜ்ஜ்வாலா மகரிகா: | பரிதோ லுளிதாலகஶைவலாம் ஸ்ப்ருஶதி தே பரிதோ ருண்டி்தீரதடீம் ஸரஸீம் ||

(வ-ம்.) யத்ஸம்ஹாதீநியம: - ஸம்யமத்ர வாக்த்ரஸரஸீம் - நயநஶபரவிஸ்புரணை: ஹதா: - திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களாலே யடியுண்டதுகளாயும், ஶ்ரவணஜால நிருத்தா: - திருச்செவிகளாகிற வலைகளாலே தகையப்பட்டதுகளாயும், ருஷா இவ - ரோஷத்தாலேபோல், உஜ்ஜ்வல ஜ்வாலா இவ-பூக்கொத்துகள்போலிருக்கிற தேஜஸ்ஸுக்களை, உத்வமந்த்ய:-நன்றாகக் கக்காநின்று மிருந்துள்ள, மணிமய மகரிகா:-ரத்நமயங்களான ப்ரஶஸ்த திருமகரங்களானதுகள், பரித: லுளிதாலக ஶைவலாம் பரித: - நான்கு பக்கங்களிலும் தொங்காநின்றுள்ள முன்னுச்சி மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்தையுடைய, ஸ்கந்த தடீம் - திருத்தோளாகிற கரையை லக்ஷீகரித்து, லுடந்தி - புறளுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இதில் திருவதரம் விலக்ஷணமான தாமரைப்பூவாகவும்,திருச்செவிகள் வலயாகாரங்களான தாமரைக்கொடிகளாகவும், திருக்கண்கள்மத்ஸ்யங்களாகவும், திருமூக்குப் பாசிக்கொடியாகவும், கர்ணாபரணங்கள் மத்ஸ்யவிஶேஷங்களாகவும், முன்னுச்சிமயிர்கள் ஸமீபத்தில் கறுத்திருந்துள்ள தோட்டங்களாகவும், அதிவிலக்ஷணமாகவுமான பெரியபெருமாள் திருமுகமண்டலமாகிற ஸரஸ்ஸானது, எப்போது மெனக்கபிமுகமாகவர்த்திக்கக்கடவதென்கிறார்.

கoங. கமலேக்ஷணஸ்ய ரஸஸிந்து லஹரீஸ்ரவணேந்த்ரகாந்த பரிரம்பஸம்பதாம் | நயநாஶ்ரயாமஹ ஸதீம் ஸ்தநாம்ஶுகம் மகரந்த நிஷ்யந்தி ஸுதாஸரஸ்வதீம் ||

(கoஉ) பெரியபெருமாளுடைய திருச்செவியையடைந்துத் தோளளவும் தொங்குகின்ற இருதிருக்குண்டலங்களும் மிக விளங்குகின்றன.

(வ்-ம்.) [Grantha] - திருவதரமாகிற போக்யமான தாமரைப்பூவையுடைத்தாயும், [Grantha] - வளைபோலிருக்கிற திருச்செவிகளாகிற வலயாகாரங்களான தாமரைக்கொடிகளையுடைத்தாயும், [Grantha] - திருக்கண்களாகிற மத்ஸ்யங்களையுடைத்தாயும், [Grantha] - திருமூக்காகிற பாசிக்கொடியையுடைத்தாயும், [Grantha] - கர்ணாலங்காரங்களாகிற மத்ஸ்ய விசேஷங்களை யுடைத்தாயும், [Grantha] - முன்னுச்சி மயிர்களுடைய பங்தியாகிற ஸமீபத்திலுண்டாய் கறுத்திருந்துள்ள வநங்களுடைய பங்தியுடைத்தாய், [Grantha] - அதிவிலக்ஷணமான, [Grantha] - கோயிலுக்காஹ்லாதகரரான பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமண்டலமாகிற தடாகமானது, எப்பொழுதும், [Grantha] - எனக்கபிமுகமாக, [Grantha] - வர்த்திக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருக்கழுத்தானது, பருத்திருந்துள்ள ப்ரக்குமரத்தினுடைய இளங்குருத்து, ஶங்கம், இதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு தஸ்கரமாய், புருஷோத்தமத்வஸூசகமான ரேகாத்ரயயுக்தமாகையாலே, ஸ்நேஹத்தாலே ஆலிங்கநம்பண்ணிக்கொள்ளாநின்ற பெரியபிராட்டியார்களுடைய, வாழைத்தண்டுகள்போலிருந்துள்ள திருக்கைகளினுடைய பொன்வளைகளாலே விளையாட்டாகப்பற்றின ரேகைகளையுடைத்தானதுபோலே, ப்ரகாஶியாநின்றுகொண்டு, அதிவிலக்ஷணமாய், ஸ்வாநுபவத்தால், என்னை ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவதென்கிறார்.

௧0௪. [Grantha verse]

(௧0௩) செவ்வாயாகிற செந்தாமரையோடும், வளைந்த திருச்செவிகளாகிற தாமரைக்கொடியோடும், திருக்கண்களாகிற மதஸ்யங்களாலும், திருமூக்காகிற பாசிக்கொடியோடும், முன்னுசசி மயிர்கள் அருகிலிருக்குமொரு திவ்யத்தோட்டங்களோடும், கூடிவிளங்குகிற இத்த பெரியபெருமாளுடைய திருமுகமாகிறவொரு ஸரஸ்ஸு இடைவிடாதென் கண்முனனே யிருக்கக்கடவதென்று கருதது.

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கஸ்ய-நாதஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, உதக்ஷிதயோ:-க்ரமுகஸ்ய தருணா ஶ்ரீ வா கம்பு ஶ்ரீ தயோ:-ப்ரம்பஸ்யைஶ்ர்யவ: - பருத்ததுகளான பாக்குமரத்தினுடைய விளங்குருத்து ஶங்க மிதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு சோரமாயும், ப்ரணயேந விஶ்வமனோஜ்ஞா: லக்ஷ்மீஶ்ச விஶ்வம் ஹாரவதயோ: கநகவல்லிகா ப்ரதிஷ்டாவிவ கார்ஜதயோ: கநகவலயை: க்ரியயா ஸம்க்ரா ஜாரோபாயஸ்ய ஸ இவ - ஸ்நேஹத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷித்த பெரியபிராட்டி பூமிப்பிராட்டி இவர்களுடைய வாழைத்தண்டுகள்போலிருந்துள்ள திருக்கைகளில் ஸ்வர்ணவளைகளாலே விளையாட்டாகப் பற்றின ரேகைகளையுடைத்தானதுபோல், ஸ்பாரு - ப்ரகாஶியாநிற்கிற, ஸ: - அதிவிலக்ஷணமான, கண்ட: - திருக்கழுத்தானது, மாம் - என்னை, ரமயது - ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் "பாஹுவாயாமவஷ்டப்" இத்யாதியாலே, லோகமடங்கவிதுகளைப்பற்றி யிருக்கையாலே, புவநமாகிறபெரியலாட்டைத்துக்கு; இரண்டாதாரஸ்தம்பங்கள் போலவும், பிராட்டியோடு நித்யஸம்சலிஷ்டங்களாகையாலே அவளாகிற வானைப்பெண்ணுக்குக் கட்டும் ஸ்தம்பங்கள்போலவும், ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை யழியச்செய்கையாலே அவர்களாகிறவானைஸமூஹததுக்குப்ரஹரணஸாதநங்களான,உலக்கைகள்போலவும், ஆதிஶேஷனுடலோடும்பெருத்தமாலையோடும், சோர்ந்து, சந்தநாகிருதங்களா யிருக்கையாலே, அதுகளோடும், விகல்பிக்கலாம்படியிருக்கிற, பெரியபெருமாளுடைய திருக்கைகள், என்னுடைய, பயநிவ்ருத்திக்குபாயமாகக்கடவதுகளென்கிறார்

௧௦௫. கயிஷ்டாநஸம்ஶௌ ஹஸ்தவநப்ரயாயஸ்ய கரோக ரேணோரராஜாநாவஸிகஸிவபோதா நாயகோஸ்ய ஸ்ரீஜ்ஞஸ்தஸ்ய தி கஸிதஸ்தவிஹஸ்தஜாயோஸோயாஸராஸயவிரம்ப ப்ரணயிந:॥

(வ்-ம்.) ரங்கப்ரணயிந:-பெரியபெருமாளுடைய, ஸ்வநபே வ ப்ரயாயஸ்ய-லோகமாகிற பெரிய லாட்டைத்துக்கு, கயிஷ்டாநஸம்ஶௌ - ஆதாரங்களான ஸ்தம்பங்களாயும், கவெலக

(௧௦௪) இளம் பாக்குமரத்துக்குருத்தினுடையவும், சங்கத்தினுடையவும் ஶோபையை அபகரித்து, வாழைத்தண்டுக்கு நிகராய்,பொன்வளையா லலங்கிருதமான பூமிப்பிராட்டிவர்களுடைய திருக்கைகளால் ஆலிங்கநம் செய்யப்பட்டதனாலுண்டானகீறலோ வென்னும்படி திவ்ய ரேகாத்ரயத்துடன் பிரகாசிக்கிறஇந்த பெரியபெருமாளுடைய திருக்கழுத்து என்னை ரமிப்பிக்கட்டும்.

ஸ்ரீகரேணுகாயா: - பெரியபிராட்டியாராகிற பெண் யானைக்கு, ஆலாநஸ்தம்ப - கட்டுத்தறிகளாயும், ஆஸ்ரித விரோதி-கரீந்த்ர நிஷூதந ப்ரஹரண தண்டா: - ஆஸ்ரிதவிரோதிகளாகிற யானைக் கூட்டத்துக்கு ப்ரஹாரோபயோகிகளான உலக்கைத்தடிகளாயும், பணிபதி புஜ - ஆதிசேஷனென்ன, பெருத்த திருமாலை யென்ன விதுகளோடு, அதுகளென்றும்,இதுகளோடுஅதுகளென்று ம் ஸந்தேஹிக்கும்படியான வதிஶயத்தை யுடைத்தானதுகளாயிருக்கிற, புஜா: - திருக்கைகளானதுகள், மே-ஸம்ஸாரபீதனான வென் னுடைய, பயஶாந்தயே - பயநிவ்ருத்திக்கு, அபி-அபிமு கமாக, ஸந்து-ஆகக்கடவதுகள்.

(அ-கை.) இதிலும், ஸமுத்ரத்துக்கெதிராக, கரையில் படுக்கையைத்தி ரும்பவும், விபீஷணனிடத்திலாசையாலே அங்கீகரிக்கைக்குப்போல், ஆதி சேஷனிடத்திலொருத் திருக்கையைத்தலைகணியாகவைத்து, ஒருதிருக்கை யை நீட்டிக்கொள்ளாநின்றுமிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய வாச்ரிதேஷ் டப்ரதாநத்திலாஸ்தையாலே நீண்டதிருக்கைகளுடைய விரண்டையுமுபா ஸிக்கிறேனென்கிறார்.

கoசு. ப்ராக்ஜலதிஸேதுபந்தம் ஶயாந: விபீஷணகதாநுகம்பயா ஶங்கரஸ்ய ப்ரணிபாதநம் ஶயாந:! ஸந்ததம் ஜயதி ஸஹ்யஜாதடே ... ... ஸந்தர்ஶித ...

(வ்-ம்.) ஜலதி: ப்ராக் - ஸமுத்ராபிமுகமாக, (விபீஷணாக்தேரிவ ப்ரஸாதநவிஸ்ருத) ஶயாநம் ஶயநாத் - கரையில்

(கoரு) அகிலபூமண்டலத்துக்கொரு ஆதாரமாயும், பெரியபிராட்டியா ரை வெப்பொழுது மாலிங்கநம் செய்வதுகளாயும், பக்தஜநங்களுக்கு ரக்ஷக ங்களாயும், சாத்துப்படி சாற்றி வெண்மையாக யிருப்பதால், திருவநந்தாழ் வான்மேல் ஶாய்ந்திருப்பதாலும் அவருடைய சரீரமோ? புஷ்ப திருமாலை யோவென்று ஸந்தேஹாஸ்பதங்களுமாக விளங்கு மிந்த பெரியபெருமாளு டைய புஜங்களெனக்கு அபயங்களாகட்டுமென்று கருத்து.

(கoசு) முன்பு கடற்கரையில் தற்பஶாயியாய், விபீஷணாழ்வானுக் கப யம் தந்து அதனு லவரிடத்திலுண்டான வாதராதிஶயத்தாலே, மறுபடி யவ ருக்கந்த ஶாய்ந்தபடியைக்காட்டி அவரை அங்கீகரிக்கைக்குப்போல் அநந்த ஶாயி யாய், ஒருதிருக்கையைத் திருமுடிகீழும், ஒருதிருக்கையை வாதிசே ஷன்மீது வைத்து மத்யுதாரங்களான அப்படிப்பட்ட இந்த புஜத்வயங்களை யும் ரக்ஷகமாகப் பற்றுவோமென்று கருத்து.

படுக்கையை, ஸாநு:-திருமபவும், விபீஷணே ஜாதகோஷ்டாஸ -
விபீஷணாழ்வானிடத்தி லாதரத்தாலே, ஸஸ்நேஹ-பூர்வ-புரஸ்கரி
க்கைக்குப்போல, ஃபணீநாம் ஸம்யக்பாஹு-திருவநந்தாழ்வானிட
த்தில், க்வசித் - ஒரு திருக்கையை, ஸோபதாநயந் - நனுான உப
தாநமாகப்பண்ணுநின்றும, க்வசித்-மற்றதிருக்கையை, ப்ரஸாரய
ந்:-நீட்டாநின்றுமிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கிண:-பெரியபெருமாளுடைய,
ஸதா-எப்பொழுதும ஊர்த்வ ஜாநு-கொடுக்கையிலாஸ்தையை
யுடைத்தாய், ஜகத்வபீடி-நீண்டிருக்கிற, ஹஸ்தயோர்யுகம்-
திருக்கைகளுடைய விரண்டை, உபாஸ்மஹே-த்யாநிக்கிறோம்.

(அ-கை,) இதிலும் ரத்நமயமான, மோதிரம் ஸ்வர்ண ஹஸ்தபூஷணம்
புஜவலயம் இவைகளோ நகங்கள்சேர்ந்து பெருத்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே நிர்
பபரமாகப்படிந்த திருக்கையாலே தளிர்களையும் புஷ்பங்களையுமுடைத்தாய் ஸ்ப
டிகமயமான திண்ணைமேலே, படிந்திருந்துள்ள கற்பகக்கிளைகளை மிகவும் பரி
ஹஸிக்குமாப்போலிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருக்கைகளிரண்டை
யும் உபாயோபேயமாகப் பற்றுகிறோமென்கிறார்.

கoஎ. ஸாந்த்ராநுராகரஸஸ்படிகவேதிமயவிடபாவலம்பத்
ரோ:பரிஹஸத்ரயம் ஸஹஜ:பஹூர்மிரத்நாகநக
கங்கணகேயூரைஷ் கிஸலயிதோ யம்ஃபணீநி நிஹிதாஸ்
த்திதி:||

(வ்-ம்.) பஹ்வர்மி ரத்ந காஞ்சந கங்கண கேயூர
வலயபூஷ: - அநேகங்களான ரத்திநமோதிரங்கள் ஸுவர்ணமயங்
களான கரபூஷணங்கள் பாஹுவலயங்களிவைகளாலே, கிஸலயபுஷ்
பிதத்வ - தளிராயுடைத்தாயும், ஃபணிநி-திருவநந்தாழ்வானி
டத்தில், நிஹிதம் ஸ்வைர-பரமெல்லாமநந்தாழ்வானிடத்தில் வை
க்கையாலே அதில்லாமல் படிந்திருக்கிறதாயும, பீந - பெருத்தும்,
ஸாந்த்ர ஸுகந்தகுஸும-புஷ்பங்களினுடைய ஸமுதாயத்தா
லே நிர்வ்யாபாரங்களாயும், ஸ்படிகமயவேதிகா ஸ்படிக-
ஸ்படிகக் கல்லுக்களாலே செய்ததிண்ணை மேலே படிந்திருந்துள்ள,
கல்பத்ரோ:-கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய, விடபாந் - கிளைகளை,
ஸ்ம - மிகவும், பரிஹஸத -பரிஹஸியாநிற்கிற, ரங்கநாத

(கoஎ) தங்களுடைய ஸோபைமுதலானவதிஶயத்தால கல்பகவிருக்ஷ
த்தைப் பரிஹஸித்து விளங்கும பெரியபெருமாளுடைய திண்டோள்களிர
ண்டையு மடைகிறேனென்று கருத்து.

ரக்ஷதீதி தஸ்ய தோர்த்வயம் - திருக்கைகளுடைய விரட்டையை, உபைம: - அடைகிறோம்.

(அ-கை.) இதிலும், ஜகந்மாதாவாகையால், அகிஞ்சந அநந்யகதிகளான நம்முடைய ரக்ஷணவ்ருதத்துக்கு காப்புக்கயிறுள்ள, நல்லவலயத்திலும், வீரபத்நியாகையாலே, பராக்ரமஸூசகமான, ஸ்ரீசார்ங்க நாணியினுடைய வரச்சலாலுண்டான வடிவின், காடிந்யத்திலும், ஸுகுமாரியாகையாலே, புஷ்பமாலையென்கிற ப்ரமஹேதுவான மார்தவத்திலும், மிகவுமாசையுண்டாககி பெரியபிராட்டியாருக்கு, க்ரீடார்த்தமான தலைகணியாய் அவளுடையவிஸ்மயநீயமான முன்னுச்சிமயிர்களாலே, அடையாளமிடப்பட்ட பெரியபெருமாளுடைய விரண்டு திருக்கைகளும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்கிற தென்கிறார்.

௯௦அ. மத்ரக்ஷாவ்ரதகௌதுகே ஸுகடகே விக்ராந்திகண்டூஜுஷி ஶார்ங்கஜ்யாகிணகர்கஶே ஸுமநஸாம் ஸ்ரஜ்யாம் ச மோஹாவஹே மார்தவே | ஜாதாம் ஸம்பஹுஶ: ஸ்ப்ருஹாம் கமலயா ஶீர்ஷோபதாநம் ஸ்வயம் த்ருப்தாலகாங்கம் ஸ்ப்ருஹஞ்சம் விஜயதே ஶ்ரீரங்கஸம்ஸ்மிந: ||

(வ்-ம.) மத்ரக்ஷாவ்ரதகௌதுகம் தஸ்மிந் - என்னுடைய ரக்ஷணநியம ஸூசகமான காப்புக்கயிறுள்ள, ஶோபநம் கடகம் தஸ்மிந்-நல்ல வலயத்தில், விக்ராந்தே: கண்டூ ஜுஷஸ்தஸ்மிந்- பராக்ரமத்துக்கு ஸூசகமான, "கண்டூஜுஷஸ்ஸூசக உத்ருத:" ஶார்ங்கஜ்யா தயாகிணஸ்ய கர்கஶே தஸ்மிந் - திருச்சார்ங்கத்தினுடைய, நாணியாலுண்டான வடிவின் காடிந்யத்தில், ஸுமநஸாம் ஸ்ரஜி மோஹநதஸ்மிந் - புஷ்பமாலையென்கிற மோஹஹேதுவான, மார்தவே-ம்ருத்வத்தில், பஹுஶ:-அதிகமாக, ஸ்ப்ருஹாம்- ஆசைக்கொளுத்தி, கமலயா ஶீர்ஷோபதாநம் - பெரியபிராட்டியாருக்கு லீலார்த்தமான தலைகணியாக, ஸ்வயம்-ஆகாநிற்கிற, ஸ்ரீரங்கேஶஸ்ய-ஸம்பந்தோரகஸ்ய த்ருப்தி தஸ்ய-தோர்த்வந்த்வம் - விஜயதே - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகிறது.

(அ-கை.) இதிலும், ஸம்ஸாரதாபார்த்தருக்கு, திருமுகமண்டலமாகிற அம்ருதஸரஸ்ஸின் வழியையுபதேசிக்கிறதுபோலவும், அந்த திருமுகத்தாலே, இது அவர்களுக்கு வரப்ரஸாதியென்று காண்பிவிக்கப்பட்டது போலவும், தாமரைப்பூக்களிலுண்டான ரோஷத்தாலே சிவந்ததுபோலவுமிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய தலைகணியான திருக்கையை ஆஶ்ரயிக்கிறேனென்கிறார்.

(௯௦அ) பெரியபெருமாளுடைய விரண்டுதிருக்கைகள், பெரியபிராட்டியாருக்குத் தலைசணியாம், அவருடைய முன்னுச்சிமயிர்கள படடதனுல் மிக மேன்மையாக விளங்குகிறது என்று கருத்து.

௧௦௯. பவதப்தாநாம் வக்த்ராம்ருதஸரஸி ஸரணிம் திஶதீவ ஸ்வயம் வக்த்ரேணேதம் ஸாதநீதிகமிதி ஸந்தர்ஶிதமிவ । ஸரோஜஸம்மோஹஜநக ரோஷவநரோஷாத் பாடலிதமிவ ஶ்ரயாமி ஶ்ரீரங்கஶயிது: உபதாநீக்ருதம் கரம்॥

(வ்-ம்.) பவே தப்தாநாம் ஸ்வேஷாம்-ஸம்ஸாரத்தில் வடிக்கொதித்தவர்களுக்கு, வக்த்ர ஸௌந்தர்ய ஸரஸ்ஸிந்து - திருமுகமண்டலமாகிற அம்ருத ஸரஸ்ஸில், ஸரணிம் - சேரும்படியான வழியை, திஶதீவ - உபதேசிக்கிறதுபோலிருக்கிற, வக்த்ரேண - திருமுகமண்டலத்தாலே, ஸ்வயம் - தாஞக, இதம்-இந்த திருக்கையானது, ஸாதநாதீநிதக- அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணுமது, இதி-என்று, ஸந்தர்ஶிதமிவ-நன்ருகக் காண்பிக்கப் பட்டதுபோலவுமிருக்கிற, ஸம்கோசஹாரணாம் வநஸ்ஸிந்து - ரோஷாத்யா - தாமரைக்காட்டிலுண்டான ரோஷத்தாலே, பாடலிதமிவ - சிவந்ததுபோலிருக்கிற, ஶ்ரீரங்கஶயிதாதஸ்ய-கோயிலிலேசாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய, உபதாந உபதாநீ உபதாநீக்ருதம் - தலைகணியாகப் பண்ணப்பட்ட, ஸரோஜம் ஸரோஜமிவ கரஸ்தம்-தாமரைப்பூப்போலிருக்கிற ஒருதிருக்கையை, ஶ்ரயாமி- ஸேவிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதிலும் பெரியபெருமாளுடைய தலைகணியாகப் பண்ணப்பட்ட திருக்கையானது, திருவபிஷேகத்தை நன்ருகத்தொட்டு, ப்ரம்ஹருத்ராதிகளுக்கும் நிர்வாஹகராகையாலே,இது யிவர்க்கே தருமென்று சொல்லுகிறது,முழந்தாலளவும் நீண்ட மற்ற திருக்கையானது இரண்டு திருவடியும், உபாயாந்தர ஶூந்யர்க்கு முக்யமான உபாயமென்று வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறதென்கிருர்.

௧௧௦. கிரீடம் ஶ்ரீரங்கஶயிது: உபதாநீக்ருதஸாகேதம் விஶ்வாஸாய ஸ்வீகாரதே உதிஸம்ஸ்ரயஶ்வததி। நிதீநாநாம் பத்மம் ஶரணமிதி பாதாஸக்தஹஸ்தாப்ஜமேத பாதாம்போஜயோ: உபஜாநுநிஹித:॥

(௧௦௯) தாமரஸம்போல் சிவந்து திருமுடியின் கீழ்வைத்திருக்குமொரு திருக்கையானது, ஸம்ஸாரத்தால் பீடையுண்டவர்களுக்கு இது தாபஹரமானதென்று திருமுகத்தைத் தொட்டுக்காட்டுவதுபோல் விளங்குகிற திருக்கையை ஆஶ்ரியிக்கிறேனென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ஸ்ரீரங்கே - கோயிலிலே, ஶயிதஸ்ய - ஶாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய, உபதானீக்ருத: ஹஸ்த: - தலைகணியாகப்பண்ணப்பட்ட திருக்கையானது, கிரீடம் - திருவபிஷேகத்தை, ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய - நன்றாகத்தொட்டு, விதிஶம்போ: தயோ: ரக்ஷக: - பிரமஹருத்ரர்களுக்கும் ரக்ஷியாகையாலே, வர்த்ததே - தகுந்திருக்கிறது, இதி - என்று, வக்தி-சொல்லுகிறது, தஸ்மாதிதர: - அந்த திருக்கையைக்காட்டிலும் வேறாய் ஆஜாநுமுழந்தாளளவும், நிஹித: - நீட்டப்பட்ட, பாஹு:-திருக்கையானது, அம்போஜ ஜைத்ர பாதாப்ஜ - தயோ பத்மோபம-தாமரைகள்போன்ற திருவடிகளுடைய விரட்டையானது, நிஹீநாநாம்-உபாயாந்தர ஶூன்ய ர்க்கு, ப்ரதாநம்-ப்ரதானமான, ஶரணம்-உபாயமென்று, ஸ்பஷ்டம்-வ்யக்தமாக, ப்ரூதே - சொல்லுகிறது.

(அ-கை.) இனி மூன்றுஶ்லோகம், பெரியபெருமாளுடைய, திருமார்வநுபவமாயிருக்கிறது, அதில முதல் ஶ்லோகத்தில, திருமார்பு பெரியபிராட்டியாருக்கு லீலார்த்தமான வொரு ஶய்யாக்ருஹமாகிறத்தாலே அத்தையுபாஸிக்கிறேனென்கிறார்.

ககக. ஸ்ரீயஜஸ்ரஸ்ரீவத்ஸோரஸ்தீக்ஷ்ணஸ்தஸ்ய ஸௌவர்ணவிதாநங்களஸ்ஸஸ்ஸஸ்ரீவத்ஸம் | த்ருஸ்ஜம்ஷவிஷாணோரஸ்வவித்தம் வக்ஷ்ஸ்வக்ஷித்ருஹஸ்வாசேஶம்ஸவத்ஸஹேர: ||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீயஜஸ்ரஸ்ரீவ தாஸ்ரம் ஸ்ரீவத்ஸம்-சாத்துபபடிகர்ப்பூரங்களாலே பூசப்பட்டதாயும், ஸோதஸ்ராத்தஸ்வதஸ் யஸ்ரஸ்தக்-முலலைமாலையை படுக்கையாகவுடைத்தாயும், ஸௌவர்ணீநாம் ஸர: விதாநம் யஸ்ரஸ்தக் - ஶ்லாக்யங்களான ரத்னபங்கியை மேல்விரியாகவுடைத்தாயும், களஸ்ஸ வவஸ ஸ்ரீவத்ஸயஸ்ரஸ்தக் - ஸ்ரீகௌ

(கக0) பெரியபெருமாளுக்குத் தலைகணியாக விளங்கு மொருதிருக்கை, உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தைத்தொட்டு, ஸர்வேஶ்வரனுகையாலே இது இவர்க்குத் தகுமென்றும், மற்றொரு திருக்கையானது முழங்காளளவும் தொங்குகிறபடியால, திருவடிகளைத்தொட்டு, பிரமஹாதிகளுக்கு மிது ஶரண்யமென்று சொல்வதுபோல விளங்குகின்றன.

(ககக) பச்சைகற்பூரம் கலந்த சாத்துப்படி முதலானதுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாலே,பெரியபிராட்டியாருக்கொரு திவ்யக்கிரீடா க்ரகம் போல் விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பை இடைவிடாது பசிக்கிறேனென்று கருத்து.

ஸ்துபத்தை மங்களதீபமாகவுடைத்தாயும், ஊநஜா ஶவ வ்ருஷா ஶேஷாம் விஷாணே ஶ்ரேணீ ஶவ விச்ராணிதஸ்ரீக - தைத்யர்களாகிற வெருதுகளுடைய கொம்புகளாலுண்டான ரேகைகளைசித்ரங்களாக வுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரங்கஸ்வாமிந: ஹ்ருதயம் உரஃ-பெரியபெருமாளுடைய திருமார்வை, ஶ்ரிய: க்ரீடாக்ருஹம் - பெரியபிராட்டியாருடைய க்ரீடாக்ருஹமாக, உபாஸே - நிரந்தரமநுஸந்திக்கிறேன்.

(அ-கை) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்வு, கடையப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்ரம்போலே ஶ்லாக்யமாயிருக்கையாலே, நிரந்தரமாக வதை ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

கக௨. ஹாரஸ்ஸாரிதமௌக்திகம் ஶ்ரு ஹரீசாலஸ்ரீகாந்தம் ஶ்ரேணீஶீகரஜாலமுந்நதகுசாவந்யாஸ்ரம் தாந்தரம் | கௌஸ்துபஸ்ரீஸ்ஸுதாஸ்பதம் தேதிஸ்ரீதைஸ்தமஸ்திதம் மக்ஷாரஸாத்பு ஸ்ரீதாஜஸ்யஸ்ரீதாஸம்விமோகேஹி ||

(வ்-ம்.) ஹார ஶவ ஸாரிதா நிமௌநாநியஸ்மிந் தத்-முக்தாஹாரங்களை பெருத்த நுரைகளாகவுடைத்தாயும், கும்ஶ ஶவ ஶ்ரு ஹரீணாம் சாலா ஸ்ரீ ஸாஸ் - யஸ்மிந் தத்-காந்திகளை அலைகளுடைய பங்கிதிகளுடைய ஸம்ருத்தியாகவுடைத்தாயும், மௌக்திகானாம் ஶ்ரேணீவஶீகரஜாலாநி - முத்துக்களுடைய ஸமுதாயங்களாகிற ஜலபிந்துக்களோடு கூடிக்கொண்டதாயும், தத ஊதஃ - அங்குமிங்கும், வ்யாகீர்ணாஃ - ரத்நாநாம் தரா: யஸ்மிந் தத் - சிதறியிருக்கிற ரத்நஸமூகத்தை யுடைத்தாயும், கௌஸ்துபஸ்ய ஶ்ரியஸ் ஸ்ரீஸ்ரீஸ் யஸ்மிந் தத் - ப்ரகாஶியாநின்றுள்ள ஸ்ரீகௌஸ்துபம் பெரியபிராட்டியா ரிவர்களையுடைத்தாயும், ஸர்வத்ர நிமக்நேத ஸர்வத்ர கஜாநாம் - அளவிறந்த பெருமையாலே, ஆஶ்சர்யாவஹமாயும், மந்தரேண-மத்யமாநஸ்ய ஜலதேஶ ஶ்ரீஸ்வஸ்யமாயஸ்ய தத் - மந்தரபர்வதத்தாலே கடையப்பட்ட க்ஷீரஸமுத்ரத்தினுடையபோல ப்ரஶம்ஸையையுடைத்தான, ரங்கவஸதியஸ்ய தஸ்ய - கோயிலை வாஸஸ்த்தானமாக வுடைத்தான

(கக௨) முக்தாகாராதிகளால் அதிதாவள்யமாயிருப்பதால் அப்போது கடைந்த பாற்கடல்போல விளங்கும், பெரியபெருமாளுடைய உரஸ்ஸை தண்டம் சமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷ:-திருமார்வை, வீக்ஷாமஹே - கண்ணாலே நன்றாக ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமார்பில், பரத்வஸூசகங்களான திருத்துழாய் பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீகௌஸ்துபம் வநமாலை யிதுகளைக்காட்டில் ஸௌலப்யஸூசகமாய் யசோதைப்பிராட்டிக் கட்டின பால்யாபரணமான, ஆமைப்புலிநக யுக்த மஞ்ஜாரம் பகவத்ஸ்வதந்த்ரயதீரான வெங்களுடைய சித்தவ்ருத்தியை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறதென்கிருர்.

௧௧௫. வக்ஷஸ்ஸ்த்தலே துலஸிகௌஸ்துபவைஜயந்தீ ஸ்ரீவத்ஸபூஷணமயம் த்ருடயந்து ரங்கேஸ்வரஸ்ய பரமத்வமயஸ்து | கூர்மாக்ர வ்யாக்ரநக வித்ருமஹேமநத்தம் பால்யோசிதம் த்வபரணம் மம சித்தம் தரந்தி ||

(வ்-ம்.) ரங்கேஸ்வரஸ்ய-பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷஸ்ஸ்த்தலே-திருமார்விடத்தில், துலஸீ கௌஸ்துப ஸ்ரீவத்ஸை:-இதுகளோடுகூடின, வைஜயந்தீ - வநமாலையானது, ஸர்வேஸ்வரத்வம் - ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை யென்றபடி, த்ருடயந்து-நன்ருகத் தெரியப்படுத்துகிறது, தத் - அப்படிப்பட்ட பரத்வமானது, அஸ்து-இருக்கட்டும், யசோதயா நத்தம்-ஸ்ரீயசோதைப் பிராட்டியாலே கட்டப்பட்ட, கூர்மாக்ர வ்யாக்ரநக வித்ரும-ஆமையுடையவும் புலியுடையவும் நகங்களோடேகூடின பஞ்சாயுதஹாரமானது, ந:-எங்களுடைய, மநாம்ஸி - சித்தவ்ருத்தியை, ப்ருசம்-மிகவும், தரந்தி-ஸந்தோஷிப்பிக்கிறது, "ப்ரீணந்தி" துளஸீபத்தமும்ஹேமபத்தமும் வந்தவிடத்தில் கண்டுகொள்வது, பால்ய - க்ருத்ரிமமான, வித்ருமஸ்ரீ - பாடத்தாலே, ஸ்ரீஷ் - வந்து, வருதேதி யென்ருகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவுதரமானது, உள்ளிருக்கிற வண்ட ஸமூக மென்னுடைய ரக்ஷணப்பாரிப்புக் கெவ்வளவென் றிதைத் துக் காட்டுகிருப்போலிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது,இந்தரக்ஷணபாரிப்புக்கநுகுணமாக வின்னம்வேறு பல வண்டஸமூகத்தைஸ்ருஷ்டிக்கிறதுபோலிருக்கிறதென்கிருர்.

---

(௧௧௫) பெரியபெருமாள் சாத்திக்கொண்டிருக்கும் வைஜயந்திமுதலான திருவாபரணங்கள் பரத்வ ஸூசகமாக விளங்கிற்றேயாகிலும், எசோதையால் அலங்கரிக்கபபட்ட ஆபரணவிசேஷங்க ளெங்களுக்கு அதிபோக்யத்தைத் தருகிறது.

௧௧௪. கியாநு பாரோ மம ஜகதண்டச்ரேணீதி அத்ருப்த்யா க்ருசிதமிவோதரம் விபோ:। பரிரக்ஷிஷ்யா தவ ஜகதீநாம் ஸரணீம் ஸரணீ வ்யநக்தீவ நாபிபங்கஜம் ॥

(வ்-ம்.) விபோ: - ஸகல ஜகந்நிர்வாஹகருடைய, உதரம் - திருவயிரானது, ஜகதாம் அண்டானி தேஷாம் ச்ரேணீ - சதுர்தச புவனாதாரங்களான அண்டஸமூகமானது, மம - விஞ்சின ரக்ஷணப்பாரிப்பை யுடைய வெனக்கு, கியாநு - எவ்வளவது? பர: - பரணீயம், இதி - என்று, அத்ருப்த்யா - திருப்தியில்லாமையாலே, க்ருசிதமிவ - இளைத்ததுபோலிருக்கிறது, நாபி: பங்கஜம் - திருநாபிகமலமானது, அபராம் - வேறான, ரக்ஷிதவ்யா பரிரக்ஷிஷ்யா தவ உதஜகதீநாம் ஸரணீம் ஸரணீம் - ரக்ஷிக்கவேணுமென்றுஸைக்குத் தகுதியான ஜகத்துக்களுடைய வரிஸையை, வ்யநக்தீவ - ப்ரகாசிப்பிக்கிறதுபோலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவுதரத்தில், ப்ரகாசிக்கிற ரேகாத்ரயமானது, உள்ளிருக்கிற த்ருவித சேதநாசேதநங்களைக் கணக்கிடா நின்றுகொண்டுபோலே நிரங்குச வைஶ்வர்யத்தை வெளியிடா நிற்கிறது. தாமோதரனென்கிற திருநாமத்தைத் தாரா நின்றுள்ள யசோதைப்பிராட்டி கட்டின தழும்பானது ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை வெளியிடாநின்றது, அங்குசாத்தின வாபரணவிசேஷமானது, கீழ்ச்சொன்ன விரண்டுகுணங்களு மெழுதின ஸுவர்ண சாஸநமென்னலாம்படி யிருக்கிறதென்கிறார்.

௧௧௫. த்ரிவலீவிவலித்ரயம் தாமோதரவம்சவலித்ரயம் விமண யதிவேச்யம் வ்யாவர்த்திதம் மஹிமோல்லஸித:। வ்யஞ்ஜநதவசாம் ப்ரதேதாரோதரஸ்ய கர: கிணஸ்தூதஹய மணாக்ருஷ்டம் வடம் கிமோதரபந்தம் ந: ॥

(வ்-ம்.) ரங்கே மஹாநீசிதா தவ - கோயிலில் ப்ரகாசியா நின்ற நிரங்குசைஶ்வருடைய, தாம உதர பந்தக ஜதிதஸ - தி

---

(௧௧௪) ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணோக்தப்பிரகாரம் விளங்கும பெரியபெருமாளுடைய திருவயிறானது உள் அடங்கியிருப்பது, உலகமுண்ட பெருவாயனை எனக்கிதுஎவ்வளவென்று கிரிசித்ததுபோல் காட்டுகிறதென்றுகருத்து.

(௧௧௫) பெரியபெருமாளுடைய திரு உதிரத்தில் பிரகாசிக்கிற மூன்று மடிப்புகளும்,எசோதைப் பிராட்டியினால் சிறுத்தாம்பினால் கட்டப்பட்டு அதனால் உண்டான திருநாமத்தையும் தமக்கியறகையாயுண்டான ஐஸ்வரிய விசேஷத்தையும் எல்லோரும் காணும்படி சௌலப்பிய பரத்துவங்களை எழுதியிருப்பதுபோல காணப்படுகின்றதென்று கருத்து.

ருவுதரத்தைப்பற்றின, வஸீநாம் த்ரயீ - லோகத்ரயமானது, த்ரி விதா வியா யேஷாம் விகாரவிதாநு ப்ரக்ருதீ - வஸ்தோக நித்யாவெண வ்யக்ருதிகாரு ஸாம ஸக்ம நாமவெணவ - மூன்று வகைப்பட்ட சேதநாசேதநங்களுடைய ஸமூகத்தை, விலெஷண மணயிவ - வ்யக்தமாக வெண்ணுநின்றுகொண்டுபோல், ஸம்ஸார ஸ்ர ஸாவஸக - ஐஶ்வர்யத்தை, வ்ராவ்ராதி - நன்றாக வெளியிடாநிற்கிறது, உாலோசுமஸ்ர ஸாவஸக கலாநீதிவஸ:- தாமோதரரெனகிற திருநாமத்தையுண்டாக்காநின்ற, கிண:- தழும்பானது, ப்ரகஷெஷ்ண நதாரவஸஸஸ்ர ஸாவஸ்ராஃ - ஆஶ்ரிதபாரதந்திரியத்தை, வ்ராவ்ராதி - வெளியிடுகிறது, உதரஸ்ர வபெய நஃ - அரைக்கட்டான வாபரணவிஶேஷமானது, தள உஸள மணெளதயொராகக்ஷெஃ - கீழ்ச்சொன்னவிரண்டு குணங்களுமெழுதின, வட்டகிம - பாஸநம் போலிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருநாபீகமலமானது, ப்ரம்ஹருத்ரர்களுக்கு ஆதிகாரணமாய்க்கொண்டு, ஸ்ரிஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹார ரூப ஸமாநகார்யாதி க்ருதரான ப்ரமஹவிஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் ஸதரும ரென்று மிவர்களுக்கு ஶரீரபேதமேயுள்ளது, ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லையென்றும், இம்மூவர்களும் மேலான ஒரு தத்வமுண்டென்றும், விருத்தங்களான தர்க்கங்களை நிரஸித்து, பெரியபெருமாளுக்கு வேறானதெல்லா மவர்க்கு பராதீநமென்று மர்த்தத்தை ந்யாய ஸஞ்சாரக்ஷமரான வெங்களுக்கு நிஶ்சயிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

கககூ. த்ரயொதேவாஸ்துல்யா த்ரயமிதமதைவதமதிகம் காரஸ்மாத்கஸ்ஸ்வாமீதி விதகஸ்ராநுவிபட்யது | விஹாநஸ்ராஸீவ தேரவியீஸிவதிஜாநம் ஸஹவதஸ்தநாஸ்ராஜ்ஜம் ஸீவபரவதிவிஸா க்ஷியதிநஃ ||

(வ்-ம்.) விபித்ஸிவஸ தயொநிஷ்ஜாநஃ - பரமஹருத்ரர்களுக்காதிகாரணமான, விஹா:-ஸர்வ நிர்வாஹகருடைய, நாஸ்ரம் வஜ்ஜ: - (வாவபம்ஸிவதூதி - புல்லிங்கமுமுண்டு) அதானது, த்ர

(ககூ) பெரியபெருமாளைககாட்டிலும் மறறொருதெய்வம் இல்லையென்று அவருடைய நாபிகமலமானது நிச்சயத்தைத் தருகின்றதென்று கருத்து,

(ககஎ) பெரியபெருமாளுடைய திரு உதரத்தில் சகல ஜகத்தும் அடங்கியிருப்பதால் சகலத்தையும் உட்கொள்ளும் சுழிபோலும், நாபிகமலம் கொஞ்சம உயாததிருபபதால் அதை மேறகிளப்பும் சுழிபோலும் விளங்குகிறது.

யஃ - மூவரான, தேவாஃ - ப்ரஹ்ம விஷ்ணுருத்ராத்மகரான தேவர்கள், தாவ்ருஃ - ஸத்ருஶர், இதம் - கீழ்ச்சொன்ன, த்ரயம் - தேவதாத்ரயமும், அயோஹ்யாமோஷிதா - ஶோஷமேகம் - நமேகம் யஸ்ய தத் - (ஷிதாஸ்வம் ஶேஷா வருக்ஷகம்) பேதத்தையுடைத்தாகததது, த்ரயாத் - கீழ்ச்சொன்ன, த்ரிகாத் - தேவதாத்ரயத்தில் காட்டிலும், பரம் - மேலான, தத்வம் - வஸ்து-வுண்டு, இதி - என்கிற. விதர்க்காந்-விருத்த தர்க்கங்களை, வியஸ்யந் - நிரஸியாநின்றுகொண்டு, தஸ்மாத் அந்யஸ்ய - பெரியபெருமாளுக்கு வேறானது, ஸமவதஃ - பெரியபெருமாளுக்கு, ஸ்வாமித்வம் ஶ்ருஃ வாஸவத் - திருபபுருவங்கள் நெறிப்புக்குப் பாதீநம் - இதி-என்று, நஃ- எங்களுக்கு, விஜ்ஞாபயதி நிர்ணயிப்பிக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு திருவுந்தியானது, ஸர்வஜகத்தையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷிக்கைக்கு அந்த லோகத்தோடு முழுகின ஸுழியோடு ஸமமாயிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது உள்ளிருக்கிற ஜகததை உயரவெடுத்துப் பார்க்கைக்கு மேலே கிளம்பின ஸுழியோடு ஸமமாயிருக்கிறதென்கிறார்.

௯௭. குக்ஷௌ க்ருத்வா ஜகத் அவநாய ந்யஞ்சம் அந்தர் நிமஜ்ஜந் ஆவர்தம் ஸாதி ஸாம்யம் நாபி: உத்க்ஷிப்ய த்ரஷ்டும் ஜகத் உந்நமத் ஆவர்தம் யந்நாபீபத்மம் ரங்கஸமுத்ரஸ்ய நாபேஃ॥

(வ்-ம்.) ரங்கஸமுத்ரஸ்ய - பெரியபெருமாளாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு, நாபிஃ - திருவுந்தியானது, அகிலம் - ஸமஸ்தமான, ஜகத் - லோகத்தை, குக்ஷௌ - திருவயிற்றுக்குள்ளே, க்ருத்வா - பண்ணி, அவநாய - ரக்ஷிக்கைக்கு, அந்தர்நிமஜ்ஜத் - உள்ளே முழுகாநின்றுள்ள ஸுழியோடு, ஸாவர்தஸ்ய ஸாம்யம் - ஸரியாயிருக்கையை, வாஞ்சதி நநு - இச்சிக்கிறதன்றோ? நாபீபத்மஃ - ஸ்பஷ்டம், வஸதஃ-உள்ளிருக்கிற ஜகத்தை, உத்க்ஷிப்ய - உயரவெடுத்து, த்ரஷ்டும் - நன்றாய் பார்க்கைக்கு, உந்நமத் ஸ்ஸ்ரோதஸஃ - ஆவர்தஸ்ய - மேலே கிளம்பா நின்றுள்ள ஸுழியாகுகையை, (ஸ்வாவர்தஸ்ய) ஸம்ஸதி - லக்ஷிக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரிபெருமாளுடைய திருத்துடைகள், மதுகைடபர்களை நெருக்கியவர்களுடைய மதத்தைப்போல் வாழைத்தண்டு காத்திலு

(௯௭) பெரியபெருமாளுடைய திருஉதரத்தில் ஸகலஜகத்தும் அடங்கியிருப்பதால் ஸகலத்தையும் உட்கொள்ளும் சுழிபோலும், நாபிகமலம் கொஞ்சம உயர்ந்திருப்பதால அதைமேற்கிளப்பும் சுழிபோலும் விளங்குகின்றது

டைய பஹிப்ரதேசம் யானைத்தும்பிக்கை யிதுகளுடைய வழகால் வந்த கர்வத்தையும், வ்யக்தமாக பரிபவித்து, அத்தால்வந்த கர்வத்தாலேபோல், பெருத்திருக்கையாலே, இதுகளுக்கு யெத்தை, உபமானமாக்குவோமென்கிறார்

ககஅ. ஊருமிவ மதுகைடபஸ்ய ஸம்ஹாரகரஸகரீந்த்ரகராக்ர மணிபந்த்ரவ்ருத்தம் । ஸ்புடமிவ பரிபூய மதுபுரா: கிமிவ ஊருஜி ரங்கராஜ தேவ ||

(வ்-ம்.) மதுகைடபஸ்ய கபோலஸ்தா ஸாரஸ்ய-மது கைடபர்களுடைய, ஊருமிவ - கர்வத்தைப்போல், ரங்கராஜ கரஸ கரீந்த்ரஸ்ய கரஸ்ய தேஷா ஊருமணிபந்தாந்தர வ்ருத்தம் - வாழைத்தண்டு கரத்தினுடைய மணிக்கட்டு துடங்கி கநிஷ்டத்துக்குள் வெளியிடம் யானை ஸ்ரோஷ்டத்தினுடைய தும்பிக்கை யிதுகளுடைய வழகால் வந்த கர்வத்தை, ஸ்புடம்-வ்யக்தமாக, பரிபூய-பரிபவித்ததுப்போல, மதுபுரா: - கர்வத்தாலே பெருத்திருந்துள்ள, ரங்கராஜஸ்ய - உளவுரா: - "குடைபாலாளுய்" என்கிறபடியே, கோயிலானையான பெரியபெருமாளுடைய, திருத்துடைகளுக்கு, கிம்-எத்தை, உபமீமஹி-ஸத்ருசமாக்குவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருப்பீதாம்பரம், திருவரை சோபைக்குத் தகுந்து ஸந்நிவேசத்தையுடைத்தான வெக்காலே விளங்காநின்று ரத்நமயமான அரைநூலாபரணத்தாலே சூழப்பட்டதாய்க்கொண்டு மஹாமேகத்தைச்சூழ்ந்த மஹாமேருவின் தாழ்வரைபோல் விளங்காநிற்கிறதென்கிறார்.

ககக. கடீகாஞ்சிஸம்வாஹிதாந்தரீயபீதவஸநாந்தகாஞ்சீகலாபாநுபந்தம் | மஹார்ஹம் ஹேமராஜீவிகாஸநாம்ருதமஹாதிவ்யதாம்பரம்ரம்பயோ: ||

(வ்-ம்.) கடீரா: காஞ்சீ ஸம்வாஹிதாஸ்ரஸ்தநாவிய ஸுநாதாநம் ஸ்ராஸ்யாநுபந்தம் ரத்நகாஞ்சீரஜ: கலாப ஸ்தநாநுபந்த: யஸ்ய - திருவரை சோபைக்குத் தகுதியையுடைத்தான ஸந்நிவேசத்தையுடைய வெக்காலே விளங்காநின்ற ரத்நமயமான அரைநூல் மாலையாகிற ஆபரணவிசேஷத்தாலே, சூழ்ந்து தலையுடைய, ரங்கே வஸ்தாஸ்ய- கோயிலிலே ஸர்வவித

(ககஅ) பெருத்துருண்டு மிகவழகாயிருக்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருத்துடைகளுக்கு எதை உபமானமிட்டுச்சொல்வேனென்று கருத்து.

(ககக) அதிபிரகாசகங்களான பீதாம்பரம் அரைநூண்மாலை இவைகளால் அலங்கிருதமான பெரியபெருமாளுடைய திருவரையானது பெரிய மேகம் போல விளங்குகிறதென்று கருத்து.

பாதுவா யெழுந்தருளியிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, பீதாம்பரம் - திருப்பீதாம்பரமானது, ஸஹஸ்ராம்ஶு - பெரியமேகத்தை, ஸ்ரீஹநு - க்ரஸியாநின்ற, ஶௌராநுராணிக்கு ஸாந்த்ரவ - மஹாமேருவினுடைய ரத்நமயமான தாழ்வரைபோல, ஶோபாதி - (அது ஒரு பொலிவெனனும்படி) விளங்காநிற்கிறது, (ஸாந்த்ரஸம் - ஊகாராந்தம வந்தவிடத்தில் கண்டுகொள்வது)

(அ-கை) இதில பெரியபெருமாளுடைய கறுத்த திருமேனியில ஶாற்றின திருப்பீதாம்பரமானது, ஸமுத்ரத்துக்குள்ளிருக்கிற ஸ்வர்ணமயமான ப்ரதேசத்தில காந்தி பரிவேஷம்போலவும், காளமேகம்போலவும், மேகத்துக்கு மின்னல கூட்டம்போலவும், விளங்காநின்றுகொண்டு எங்களுடைய மனஸ்ஸை கபளீகரிக்கிறதென்கிறார், அன்றிக்கே. அந்த பீதாம்பரத்தை யெங்கள மனஸ்ஸு ஆதரத்தோடே அநுபவிக்கிறதென்றுமாம்

௧௨௦ ஹேமக்ஷ்மாப்ருத்ஸந்நிவேஶ இவாம்போதேஸ்ஸந்த்யா-
ம்போவாஹநிகாம்பதிவாம்பரஸ்ய । ஶம்பாகதம்பக இவாம்போ-
முசஶ்சேதோ நஃ பீதாம்பரம் விஶதி ரங்கேஶ்வரஸ்ய॥

(வ-ம) அம்போதேஃ - ஸமுத்திரத்துக்கு, ஹேமக்ஷ்மாப்ருச்ச்ருங்காம்ஸந்நிவேஶ இவ - ஸௌவர்ண ப்ரதேஶத்தினுடைய ஶோபாமண்டலம்போலும், "ஶாம்ப்ரேயம் ஹேமகம்பூர்த்தி த்ரிஷு" அம்பரஸ்ய - ஆகாஶத்துக்கு, ஸந்த்யாம்போவாஹாநாம் நிகாம்ப இவ - ஸாயங்காலத்தில மேகஸமுதாயம்போலவும், அம்போமுசஃ- மேகத்துக்கு, ஶம்பாநாம் கதம்பக இவ - மின்னல் ஸமூகம்போலவுமிருக்கிற, ரங்கேஶ்வரஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, பீதாம்பரம் - திருப்பீதாம்பரமானது, நஃ - எங்களுடைய, சேதஃ- மனஸ்ஸை, விஶதி- தனவஶமாக்கிக்கொள்ளுகிறது, (யத்கு-என்றத் யாகரித்தால அவதாரிகையில சொன்ன வாத்தாந்தரம ஸித்திக்கும.)

(அ-கை) இதில பெரியபெருமாளுடைய முழந்தாளிரணடையும், திருவாபரணஶோபையில முழுகின திவ்யாவயவஶோபையானது, நானிடத்திலும வ்யாபித்து, ஓரிடத்தில திரண்டுகொண்டு, முழந்தாளிரணடென்று ஶொல்லும்படி பரிணமித்ததென்று ஶங்கிக்கிறாரென்கிறார்.

௧௨௧. வைலக்ஷண்யாம்ஶுகாந்திராம் ஸ்ரீநித்ராவிஷ்வக்ஸ்வாவி-
ஶோநாவ்ருத்திஃ । ஜாநுஜாநுத்வயாத்ராவிவ த்ராஜாத
ஶ்ரீரூருர்மஹாத்மாஸ்ய॥

---

(௧௨௦) பெருமாளுடைய திருமேனி சியாமளமாகையால அவா சாற்றிருக்கும பீதாம்பரத்தால, சுவர்ணமேகம்போல அனுபவிப்பவருடைய மனத்தை பரிக்கிறது

(வ்-ம்.) ரங்கசாய ஜாநுந: - யஸ்ய தஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, ஸம்ஸ்தாந ஸௌந்தர்யம்-திவ்யாவயவங்களினுடையதாய், விஹா ஷணாநாமபி பெண்ஷணீ தஸ்யா: - திருவாபரணங்களினுடையதான சோபையிலே, நித்ரா-முழுகின, காந்தி:- சோபையானது, விஷமஸ்ஷிவிஷமீ வீ - ஸமஸ்தமும் வ்யாபித்ததாய், க்வாபி-ஓரிடத்தில், உந்மாதேநவஹவதத்த இதி பெண்டாநாவந்த்யத்ய ஸ்த்ராஸ்ர - ஸ்வாதீநதை யில்லாமையோடுகூடின கிளம்புதலாகிற செயலை யுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஜாநுநே நாசய்தம் தம் த ஸ்த்வாதத்ர தஸ்த்ராவிவதய: - முழந்தாளிரண்டன்றிக்கே, அந்த ஸப்தத்துக்கு விஷயமாக, ஜாத:-ஆய்த்தது, ஜாநே-ஸங்கிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் "செங்கமலத்திருமகளும்" இத்யாதிப்படியே, பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை, ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி மாரபிடிக்க அத்தாலே முழந்தாளுக்குக் கீழ்க்கணைக்காலுக்குமேல் மயிர்க்கூச்சறைய, அந்த ஜங்காப்ரதேசங்கள், ஸ்ரீபூமிகளுக்கு லீலாரவிந்தங்கள்போலிருககிற திருவடிகளுக்கு முள்ளுடைத்தான பெருத்த தாமரைக்கொடிகள்போலிருக்கிறதுகளென்கிறார்.

கஉஉ. ஸ்ரீரங்கேசயஜங்கெ ஸ்ரீஸௌந்தர்யஸமஹஷகண்டகிதெ | தெ லீலாநலிநாம்ஸ்யூநாநாலயவலீ தாம்ருதா:||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீபூமிஸ்த தயோ:ராமஸெயநயோ ஹர்ஷ ஹஷ்த தஸம்ஜாதகண்டகெ- ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமாருடைய பிடிப்பாலுண்டான ஸந்தோஷத்தாலே மயிர்க்கூச்சையுடைத்தான, ஸ்ரீரங்கேசய ஜங்கெ - பெரியபெருமாளுடைய முழந்தாளுக்குக் கீழ்கணைக் காலுக்குமேல் ப்ரதேசங்கள், தயோ: - தெகஸ்தெ நலிநாத யொலீலாலநயோ நாலயோலயம்தஸ்ய வலீதம்- அந்தஸ்ரீபூமிகளுடைய லீலாரவிந்தங்களுடையபெருத்த கொடிகளிரண்டினுடையவிலாஸத்தை, ஆவஹத:-அநுஷ்டிக்கிறதுகள், உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரம்.

(அ-கை.) இதில் ஸேவாபரரான தேவர்களுடைய கிரீடபங்தியோடும், யோகி ஹ்ருதயங்களோடும், பிராட்டி திருக்கைகளோடும், நிரந்தரஸம்பந்த

(கஉக) பெரியபெருமாளுடைய முழங்கால்களிரண்டும், அவருடைய திருவாபரணகாந்தியும், அவர் திருமேனிகாந்தியு மொன்று சேர்ந்ததினாலுண்டான சுழியாக விளங்குகிறதென் றெண்ணுகிறேன.

(கஉஉ) பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிறபடியால், அவ்வாநந்தத்தாலுண்டான மயிர்க்கூச்சுடன் கூடின முழந்தாள்களின பிரதேசங்கள், திருவடிகளான தாமரைப்புஷ்பங்களுக்கு முள்ளுடைய பெருத்ததொரு தாமரைக்கொடிகள்போல் பிரகாசிக்கிறது.

முண்டாகையாலே, ஆகிகளிலுண்டான சிவப்பு ஸங்க்ரமித்ததென்னும்படி யிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருவடிகளை த்யானிக்கவும் ஸ்துதிக்கவும் கடவேனென்கிருர்.

௧௦௫. வந்தாருவ்ருந்தாரகமௌலியோகிஹ்ருதம்புஜாநதே ... ॥ ஸம்க்ராந்தராகாரமவிவபாதபத்மௌ ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய ... ஸ்மரேயம் ஸ்தவேயம் ॥

(வ்-ம) வந்தாருவ்ருந்தாரகமௌலியோகிஹ்ருதம்புஜா நாநாதேவாதிகளிஸ்ரீகரயா: கமலங்களுமாகியவை - ப்ர ணமபரரானதேவாகளுடைய கிரீடபங்கியோகிஹ்ருதயங்கள் பிராட் டி திருக்கைகளில் இதுகளில் நின்றும், ஸம்க்ராந்தராகாரமவிவ- ஸங்க்ரமித்த சிவப்பை யுடைத்தானதுகள்போ லிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய - பெரியபெருமாளுடைய, பாதபத்மௌ - திருவடி த்தாமரைகளை, ஸ்மரேயம் - மநநமபண்ணக்கடவேன், ஸ்தவேயம் - ஸ்துதிக்கவும் கடவேன். (ஸ்தவேயம் மென்கிறவிடத்தில் ஆத்மநேபதம், கர்மவ்யதிஹாரத்தில், விதாநம்:-என்று நித்யஸூரி யோக்ய ஸ்துதியைத் தாமஸாமித்தபடியாலே கர்மவ்யதிஹாரத்தில் குறையி ல்லையென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தாமரைப்பூவோடு மிகவும் ஸ்ரீமுபாறென்னும்படியா ன பாவநத்வபோக்யத்வாதி ஸம்ருத்தியுடைத்தாயந்த ஸம்ருத்தியில் துவக் குண்ட பெரியபிராட்டியாராலே கூசிப்பிடிக்கக்கடவதாயிருக்க வாஸ்ரித விஷயத்தி லுச்சநீச விபாகாந பிஜ்ஞமாகையாலே,கோகோபி ஸம்ருத்யாதிக ளுக்காக ப்ருந்தாவநத்தில் ஸஞ்சரித்து கோபீஜநரக்ஷணார்த்தமாக அவர்தயிர் கடைகிறபோது அத்வநிவழியே கூத்தாடி பாண்டவர்கள் தூதோவென்ருல் அதிலுண்டான ப்ரீதி விஸேஷத்தாலே பணைத்துக்காட்டுகிற பெரியபெருமா ளுடைய,தனக்கு மேலில்லையென்னும்படியான திருவடியானது,தாழ்ந்தாரில் சரமாவதியான வெங்களுடைய தாஸ்யமங்களத்தை நிர்வஹிக்கக்கடவதெ ன்கிருர்.

௧௦௬. யத்வ்ருந்தாவநவஸீம ... ஸ்ரீ ... ஸஹாக்ஷிஜநஜக ... யத்வ ...

---

(௧௦௫) தேவர்கள் வணங்குகின்றமையாலும், யோகிகள் தியானிக்கிறப டியாலும்,பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிருர்களாகையாலும், ஹிருதயம், திருக்கை கள் இவைகளின் சிவப்பு ஒன்றுசேர்ந்து மூர்த்திகரித்துதோவென்று அவ்வள வுசிவப்பையுடைய பெரியபெருமாளுடையதிருவடிகளைத்தியானித்து ஸ்துதி க்கிறேனென்று கருத்து.

[illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible]-யாதொன்று, (இப்படி மேலுங் கண்டுகொள்வது) [illegible]-தாமரைப்பூவோடு சீறு பாரென்றுநின்ற ஸௌந்தர்யாதி ஸம்ருத்தியுடைய, [illegible] - பெரியபிராட்டியாருடைய திருக்கைகளுக்குண்டான வாநநதத்துக்கு ஸாக்ஷாத்ரஷ்டாவோ, [illegible] - ஆஸ்ரிதரிடத்தில், ([illegible]) [illegible] - நஸையுள்ளிடமில்லாத விடமறியாததோ? ([illegible]) [illegible] - பிருந்தாவநத்தில் ஸஞ்சராபிஜ்ஞமோ? [illegible] - தயிரிஜ்ஞைகளாலே, [illegible] - யாதொன்றினுடைய நர்தநம், [illegible] - ஸிக்ஷிக்கப்பட்டது, ([illegible]) [illegible] - [illegible] - [illegible] - தூதுபோகிற ப்ரஸ்தாவத்தில் ப்ரீதியுடைத்தானதோ? [illegible] - அப்படிப்பட்ட, [illegible] - விஷ்ணோ: - பெரியபெருமாளுடைய, [illegible] - தனக்கு மேலில்லாத, [illegible]-திருவடியானது, [illegible]-எங்களுக்கு, [illegible] - மங்களத்தை, [illegible] - பண்ணக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் ஸர்வேஸ்வரத்வத்தையும், திருவுலகளந்தது முதலான விஜயத்தையும், அடுத்தடுத்து பண்டித பாமரவிபாகமற வெளியிடாநிற்கிற, வேதஸப்தங்களென்னலாம்படியிருக்கிற திருவடிச்சலங்கை ஸப்தங்களாலும், ரேகாரூபங்களான வஜ்ராதிகளாலும், போக்யமான பெரியபெருமாளுடைய திருவடித்தாமரையை, ஸேவிக்கிறோமென்கிறார்.

கஉரு. [illegible] |
[illegible] ||

(வ்·ம்.) [illegible] - ஈஸ்வரத்வத்தோடு, [illegible] - மூன்றடியளந்தது முதலான, [illegible] - விஜயா

(கஉச) ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யம் முதலானவையால் மிக வதிஸயமாக விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளெனக் கநுக்ரஹம் செய்யட்டும்.

(கஉரு) திருவடிகளில சாற்றிருக்கிற சலங்கைகள் சப்திக்கிறபடியால், தம்மஹிமாதிஸயத்தை உகிலருமறியும்படி கோஷிக்கும் வேதத்திஞெலியோ? யென்னும்படியான வந்த சப்தத்தோடும், திவ்ய ரேகைகளோடுங்கூடி மிக வழகாக விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை யடைகிறோம்.

பாதாந்தத்தை, அநுவேலம் - அடுத்தடுத்து, கோ⁴ஷயத்³பி⁴: - கோஷியாநிற்கிற, ஶிஞ்ஜாநயா ஶ்ருதிஸூக்தவாயா ஶிஞ்ஜித நூபுர மணீநாம் ரவை: - ஶப்தியாநின்றுள்ள வேதரூபியான திருவடிச்செலங்கை மணிஶப்தங்களாலேயும், ஏகாத்மபி⁴: - ஏகரூபங்களான, ததுத்³தை:- அந்தவந்த - வஜ்ரம் குலிஶம் த்⁴வஜ: மத்ஸ்ய: ஶங்க³: சக்ரம் ஆத³ர்ஶ: ஆதை³: - வஜ்ராயுதம் துடங்கி கண்ணாடி பர்யந்தங்களாலே, ஸுப⁴க³ம் - போக்யமான, ஶ்ரீரங்கேஶயஸ்ய பத³கமலயுக³ம் - பெரியபெருமாளுடைய விரண்டு திருவடித்தாமரையை, வந்தா³மஹே - ஸேவிக்கிறோம். (ஸ்துதிக்கிறோமென்னவுமாம்.)

(அ-கை.) இதில் திருவுலகளந்தருளினபோது, ஏகமுகமாய் ப்ரவஹித்தாப்போலன்றிக்கே யிப்போது பஹுமுகமாக ப்ரவஹித்து, நான் ஸகல லோகங்களையும் பரிசுத்தி பண்ணக்கடவனென்று, எல்லா விரல்களை நின்றும், சல சலவென்று ப்ரவஹியாநின்றுள்ள கங்கா ப்ரவாஹங்களென்கிற ஸந்தேஹ ப்ரதங்களாய், திருவடிகளாகிற கற்பக பல்லவங்களுக்குப் பூங்கொத்துபோலிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய நககாந்திகளை, இராப்பகலாய வகாஹநம் பண்ணக்கடவோமென்கிறார்.

கoசு. புநாநி பு⁴வநாந்யஹம் ப³ஹுதே⁴தி ஸர்வாங்கு³லீ ஜ²ரஜ²ரித ஜாஹ்நவீ ஸமூஹ விப்⁴ரம ஸந்தே³ஹதா³: । தி⁴நோதி ரங்கி³ணஶ்சரண கல்பக ப்ரவாள நவாங்குர நகா²ம்ஶவோ விகா³ஹமாநோ'ஹமஹ்நி ॥

(வ்-ம்.) அஹம் - நான், பு⁴வநாநி - லோகங்களை, ப³ஹுதா⁴ நிஜரூபஸ்தா² - அநேக ரூபியாய்க்கொண்டு, புநாநி - பரிஶுத்தி பண்ணக்கடவேன், இதி-என்று, ஸர்வாங்கு³லீ ஜ²ரஜ²ரித ஜாஹ்நவீ ஸமூஹ ஸந்தே³ஹம் த³தா³தி தா: - எல்லா விரல்கள் நின்றும் ஜல ஜல ஶப்தத்தோடுண்டான கங்கா ப்ரவாஹஸமூஹமென்கிற ஸந்தேஹத்தைத் தாராநின்றுள்ள, ரங்கி³ண: - பெரியபெருமாளுடைய, சரணாவேவ சாரு கல்பக தருபல்லவாக்³ர நவாங்குரா: - திருவடிகளாகிற வழகான கல்பகவிருக்ஷத் தளிர்களுக்கு புதியதான பூங்கொத்தான, நகா²ம்ஶவ: - திருநககாந்திகளை

(கoசு) எல்லாவற்றையு மொருமிக்க நிஷ்கல்மஷமாக்குகிறேனென்று வெளிப்பெருகுகிறதோ? என்னும்படியான பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளின் நகாந்திகளாகிற ப்ரவாஹத்தில், நிரந்தர மவகாஹிக்கிறேன்.

திவா - பகலிலும், நிஶி ச - ராத்ரியிலும, விஶாமஹேஹி - நன்றாக வவ காஹிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் நீலரத்நமயமான பாதச்சிலம்பு ஶோபையாலே வண்டுகள் மொய்த்த காம்புடைத்தான தாமரைப்பூக்களை ஜயித்தும, நித்யாராதநார்த்தமாக வணங்கின பரம்ஹாவின முகங்களென்று ஸம்ஶயிக்கும்படியான பெருமாளும் பிராட்டியும் ஸமர்ப்பித்த ஸ்வர்ண தாமரைப்பூக்களாலே நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிஶய போக்யங்களான திருவடிகளை, என் சயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறேனென்று பூர்வகண்டார்த்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

௧௨௭. ஶ்ரீரங்கேந்தோ: பதகிஸலயே நீலாஶ்மமஞ்ஜீரரோசிர்ப்ராவ
ப்ருங்கவ்யாஸங்கயிதவ்ருந்தராஜீவஜைத்ரே | நித்யப்ரஹ்வ
ப்ராந்தவிதிஸம்ஶய்யமாநாநநஶ்ரீ ஸ்ரீகாந்தாப்யாம் ஹைமாம்போஜைர்நி
விஶந்நிகடே பாதஸீமாந்ததே: ||

(வ்-ம்.) நீலாஶ்மமஞ்ஜீரபரிஷ்வக்த்யா - நீலக்கல்லால் செய்த சிலம்புகளுடைய ஸம்ஸர்கத்தாலே, ப்ருங்கைர் ப்ரண யோஸ்ப்ருஷ்டி ஸுபகாநாம் வ்ருந்த: யயோஸ்த ராஜீவே த யோர்ஜைத்ரே - காம்பிலாதரத்தை யுடைத்தான வண்டுஸமூகத்தையுடைத்தான தாமரைப்பூக்களை ஜயியாநிற்பதுகளாய், நித்யப்ரஹ்வஸ்ய ஸ்ருஷ்டு: விஸ்ருஷ்டு: ஆநநாம் ஶோபா இதி ஸம்ஶய்யமாநாநிதை: - நித்யாராதநார்த்தம் வணங்கின ப்ரம்ஹாவினுடைய முகஸமுதாயமென்று ஸந்தேஹிக்கும்படியாய், ஶ்ரீஶ்ரீ காந்தாப்யாம் ஸமாநீதாநிதை: - பெருமாளாலும் பிராட்டியாலும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட, ஹைமயாம்போஜாநிதை: - ஸ்வர்ணத் தாமரைப்பூக்களாலே, நிவிஶந்நி கடாக்ஷயோர்ஷு - நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான, ஶ்ரீரங்கேந்தோ: - பெரியபெருமாளுடைய, கிஸலயே உபயே - தளிர்போலிருக்கிற திருவடிகளை, வந்தே - வணங்குகிறேன்.

இதி ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவே ஶ்ரீபராஶரபட்டார்யாய்
ப்ரணீதே உத்தரஶதகம் ஸமாப்தம்.

---

(௧௨௭) பெருமாளும் பிராட்டியு மர்ப்பித்த தாமரைப்புஷ்டமுடையதாகையால், அருகுவந்த பிரமன் முககமலமோ வென்னும்படியாகவும், திருவடிச்சிலங்கை நீலரத்நமாகையால், வண்டினங்களோவென்னும்படியுமான பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைப் பற்றுகிறேனென்று கருத்து.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே - மணிப்ரவாளவ்யாக்யாநே

உத்தரஶதகப்ராரம்ப:

(அ-கை.) பூர்வசதகத்தாலே, பூர்வகண்டார்த்தத்தை பூர்வாசார்ய பரம்பராநு ஸந்தாந பூர்வகமாக வநுஸந்தித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேலுத்தரசதகத்திலே, உத்தரகண்டார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தை யநுஸந்திக்கைக்காக அது ஸர்வஸ்மாத்பரனுக்கே யுள்ளதொன்றாகையாலே, அதனைப் பரக்க வ்யவஸ்த்தாபிக்கக்கோலி அது ப்ரமாணாதீநமாகையாலே அத்தைப் பெரிய பெருமாள் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே பெருவிளக்கைப்போலே ப்ரகாசிப்பிக்க அத்தாலே பாக்யாதிகர் ஸத்ஸத்விவேகம்பண்ணி யெம்பெருமானை யநுபவிக்க அதில்லாதார விட்டில்கள்போலே விருத்த ப்ரதிபத்திபண்ணி நசிக்கிறார்களென்கிறார முதலடியிலே.

க. ஹந்தும் தமஸ்ஸதஸதீ ச விவேக்துமீஶோ மாநம் ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி| தேநாவலோக்ய க்ருதிந: பரிபுஞ்ஜதே தம் தத்ரைவ கேபி சபலாஶ்ஶலபீபவந்தி||

(வ்-ம.) காருணிக: - தயாளுவான, ஈஶ: - ஸர்வஸ்வாமியான (பெரியபெருமாள்), தம: - அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை, ஹந்தும் - போக்குகைக்கும், ஸதஸதீ - நல்லத்தையும் தீயத்தையும், விவேக்தும் - அறிகைக்கும், ப்ரதீபமிவ - பெருவிளக்குப்போலிருக்கிற, மாநம் - ப்ரமாணத்தை, ததாதி - ப்ரகாஶிப்பிக்கிறார், க்ருதிந: - பாக்யாதிகர், தம் - அந்த ஈஶனை, தேந - அந்த ப்ரமாணத்தாலே, அவலோக்ய - நன்றாகவறிந்து, பரிபுஞ்ஜதே - ததீயபரியந்தமாக வநுபவிக்கிறார்கள், கேபி - சில, சபலா: - சஞ்சல ஹ்ருதயராவார், தத்ரைவ - அந்த ப்ரமாணவிஷயத்தில், ஶலபீபவந்தி - விட்டில்கள்போலே விழுந்து நஶிக்கிறார்கள்.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன சபலர்க்கும், ஜைநாதி பாஹ்ய ஸ்ம்ருதிகளும், வைதிகத்வகஞ்சுகிதங்களான காபில காணாதாதி ஸ்ம்ருதிகளுமுண்டேயென்ன, அதுகளை துஷ்க்ருத்துக்களுக்கு தேவதைச்சேரும் வழி தெரியாமைக்காக ப்ரணீதங்களென்று "யத்வை கிஞ்ச மநுரவதத் தத்பேஷஜம்" என்றோதப்பட்டமநு "யா வேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதயோ யாஶ்ச காஶ்ச குத்ருஷ்டய:-

இதில் கருத்துக்களை அவதாரிகையில் காண்க.

ஸர்வாஸ்தா நிஷ்பலா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹி தா: ஸ்ம்ருதா: ” என்று ஸ்மரித்தானென்கிறார்.

உ. யாவேதபாஹ்யாஸ்ம்ருதயோ ஹ்யவேதவேதேஷு யா: காஶ்ச குத்ருஷ்டயஸ்தா: | ஶ்ரமஸ்ததாரங்கநிதே ஜநாநாம் ஸம்ஶயகரிண்ய: ஸ்ம்ருதவாந்மநுஸ்தத் ||

(வ்-ம்.) ரங்கநிதே! அஹஸ்ஸுக்ருஶ்யலஸத்ருதஸ்ய - ஜைநாதிக ளுடைய, யா:-யாவை சில, வேதவேதாந்தபாஹ்யா: - வேதவிரு த்தங்களான, ஸ்ம்ருதய:-(ஸநீதிசேஷ:) வேதேஷு - வேதங்களுக் குள்ளே, யா: காஶ்ச-யாவை சில, குத்ருஷ்டயோயாயாஸாதா:- விபரீதார்த்தபோதகங்களான, ஸ்ம்ருதய:-(ஸஞ்ஜீவிரேஷ:) தா:-அந்த ஸ்ம்ருதிகள், ஶ்ரமாம்ஸி கரவ ரஜ்ஜீதி ஜேஷாம் -.அபராதிகளுக்கு, தவாங்க்ரி த்வஸிந்து-தேவருடைய வழிவிஷயத்தில், ஸம்ஶயகரிண்ய: - தெரியாமையைப்பண்ண ஸாதநங்களாகிறதுகள், (ஸஞ்ஜீவிரேஷ:) தத் - அந்த வர்த்தத்தை, மநு: - மநுவானவன், ஸ்ம்ருதவாந்-ஸ்மரி த்தான்.

(அ-கை) இதில் கீழ்ச்சொன்ன, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளில் வைத்துக்கொ ண்டு பாஹ்யமதத்தை ப்ரத்யக்ஷவிரோததாலும், நிர்தோஷமான ஶ்ருதி விரோததாலும்,குதர்கஸித்தமாகையாலும், வக்த்ருதோஷத்தாலுமாக, வே தாந்தஜ்ஞாநவ்ருத்தர், நன்றாக த்யஜிக்கிறார்களென்கிறார்.

௩. ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யயநபஹ்நவாதோ ஹரபாதேர்தோஷரஹிதஶ்ருதிவிரோதாத்வாஹ்யவத்ம | தர்காஸுகலப்ரஸ்தயாமவக்த்ருதோஷ ஸம்பந்தாத் ஜஹதி ரங்கவிபோ வ்ருத்தா: ||

(வ்-ம.) ரங்கவிபூதி ஸம்பாந்த: ! வ்ருத்தா: - ஜ்ஞாநவ்ருத் தர்கள், பாஹ்யநாம்வர்த்ம - வேதபாஹ்யனுடைய மார்க்கத்தை, ப்ரத்யக்ஷஸ்ய ப்ரத்யயநபஹ்நவாத் மநாக்ப்ரத்யக்ஷஹரணீதி தஸ்ய ஹாவஸ்கார - ப்ரத்தியக்ஷஸித்தத்தை யில்லைசெய்கையாலே, வந்த ப்ரத்யக்ஷ சௌர்யத்தாலும, நிர்ப்ரதோஷாயஸ்யாஸ்ய ஶ்ருதே விபதி ஸ்வஸ்யாஸ்ய-பௌருஷேயத்வாதி தோஷரஹிதை யான ஶ்ருதிவிரோதத்தாலும, தர்கஸ்ய கல்பஸாதஸ்ய ஸமோ யஸ்ய தஸ்ய ஸாவஸ்தா தயாவ - குதர்க்கஸித்தமாகையாலும், வக்த்ரு ணாம் தோஷா தோஷாம் ஸம்பந்தஸ்ய ரவ- வக்தாக்களுடைய ப்ரமா திதோஷஸம்பந்தத்தாலும், ஜஹதி - நன்றாக த்யஜிக்கிறார்கள்.

(அ-கை) ஸாமாந்யேந பாஹ்ய ஸமயம் வைதிகத்யாஜ்யமென்றது கீழ்; இதில் ப்ரத்யக்ஷமாத்ர ப்ரமாணவாதியான சார்வாகமதத்திலும், தேகமயவி யாகையாலே புரோவாதியை விஷயீகரியாநின்றுள்ள பாஹ்யகரணங்களா லே ப்ரகாசிக்கிறது, நிரவயவனை வாத்மா பாஹ்யகரணங்களுக்கு விஷயன ன்றிக்கே அஹமென்று ஆந்தரகரணத்தாலே ப்ரகாசிக்கிறான், இந்த தேகாத் மாக்களை ஸம்ஸர்க விஶேஷத்தாலே, ஆதாராதேயபாவேநவும், ப்ரகாரப்ர காரிபாவேநவும், அநிரூபகஜநங்கள் அறிகிறார்களில்லை, ஆகையாலே, "ஜ்யோ திஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத" "ப்ருஹஸ்பதிஸவேநாதிவஸேத்" இத்யாதியான தேவருடைய ஶாஸநரூபமான ஶாஸ்த்ரம், பரலோக யோக்ய னை வாத்மாவினிடத்தி லதிகரித்து ப்ரமாணமாகக் குறையில்லையென்கிறார்.

௪. அவயவித்வேநேதம் க்ருஹ்யமாணைர் பஹிஷ்கரணைர் வபுர் பாதி நிரவயவோஹங்காரக்ராஹ்ய: ஸ்வாத்மாநுகரணாதிக: | ஸ்பரதி ஹி ஜநா: ப்ருதக் ஸக்தௌ ந விவிஞ்சதே ததயி கார்யம் ஶாஸ்த்ரம் ஶம்போ தே பரலோகிநி ||

(வ்-ம்.) ஹே ஶம்போ! வபு:-தேஹமானது, அவயவித்வேந ஸாவயவத்தயா - ஸாவயவமாகையாலே, இதமிதி க்ருஹ்யமாணை:-இதமென்று விஷயீகரியாநிற்கிற, பஹி: கரணை:-பாஹ்யேந்த்ரியங்களாலே, பாதி-(ஆதேயமாயும், ப்ரகாரமாயும்) விளங்குகிறது, நிரவயவத்வேந ஸாவயவ: - நிரவயவனை. ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், கரணாநி அதிவ்ருத்தி: - பாஹ்யகரணங்களுக்கவிஷயனாய்க்கொண்டு, அஹங்காரக்ராஹ்ய:- அஹமென்று வ்ய வஹாரார்ஹனாக, பாதி-விளங்குகிறான், உபௌ-தேஹாத்மாக்களை, ஸம்ஸக்தௌ - அய: பிண்டாக்நிகளுக்குப்போலுண்டான, ஸம் ஸர்கவிஶேஷத்தாலே, ஜநா:-அவிவேகிகள், ந விவிஞ்சதே - வேறாக வறிகிறார்களில்லை, தத்-ஆகையாலே, தே-தேவருடைய, ஶாஸ்த்ரம்- ஶ்ருதியானது, பரலோகஸாத்யஸ்திதிமதி - பரலோக யோக் யனை வாத்மாவினிடத்தில், அதிகார்யம்-அதிகரிக்கலாம்.

(அ-கை.) இப்படி ஆத்மாவைப்போலே வேதமும், ஶ்ராவண ப்ரத்ய க்ஷ கோசரமாயும் ததர்த்தஜ்ஞாநமும், மாநஸப்ரத்யக்ஷகோசரமாயும், தத் தோஷங்களும் ப்ரத்யக்ஷகோசரங்களாயும், ததர்த்தங்களான தர்மாதர்மாதிக ளும் ப்ரத்யக்ஷ பாதிதங்களன்றிக்கேயு மிருக்கையாலும், யோகம் கைவந்தவ ர்களுக்கு அந்த தர்மாதிகள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமாகையாலும், சார்வாக மதரீதி யாலும், வேதம் ப்ரத்யக்ஷம்போலே ப்ரமாணமாகக் குறையில்லையென்கிறார.

௫. ப்ரத்யக்ஷா ஶ்ருதிரஸ்ய யஸ்ய ந ததா தோஷாஸ்த-
ஸ்யா: தர்மாதர்மபராவரேஶவிபவா: ப்ரத்யக்ஷபாதா:
ந ச | தச்சார்வாகமதேபி ஸா ப்ரத்யக்ஷதுல்யம் வா மாநம் அந்யதா யோ-
கோந்மீலிததீஸ் ஸ தஸ்யார்த்தம் ப்ரத்யக்ஷமீக்ஷதே ஸ:||

(வ்-ம்.) ஶ்ருதி: - வேதமானது, ப்ரத்யக்ஷா - ப்ரத்யக்ஷம், அர்த்தஜ்ஞாநம் யஸ்ய - அவனுடைய வர்த்தஜ்ஞானமும், (ப்ரத்யக்ஷாவென்றநுஷங்க:) அதுவும் ப்ரத்யக்ஷம், தோஷா:- பௌருஷேயத்வாதி தோஷங்கள், ந ததா - அப்படி ப்ரத்யக்ஷங்களன்று, தஸ்யா: - அந்த வேதாத்மகமான, தர்மாதர்மபராவரேஶவிபவா: - தர்மமென்ன அதர்மமென்ன பரமேஶ்வரனென்ன அவரேஶ்வரனென்ன ப்ரம்ஹாதியென்ன யிது முதலானதும், ப்ரத்யக்ஷபாதா:- ப்ரத்யக்ஷத்தாலே பாதிக்கப்பட்டதாக, ந ச - ஆகவேயில்லை, தத் - ஆகையாலே, சார்வாகமதேபி - சார்வாகமதத்திலும், ஸா - அந்த ஶ்ருதியானது, ப்ரத்யக்ஷதுல்யம் - ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணத்தோடு ஸத்ருஶமாக, மாநம் - ப்ரமாணம், அந்யதா - அன்றிக்கே, ப்ரத்யக்ஷமே ப்ரமாணமென்கிற நிர்பந்தத்தில, யோகோந்மீலிததீ:- யோகாப்யாஸத்தாலே விகஸித்தபுத்தியுடைத்தான, ஸ:-சேதனனானவன், தஸ்யார்த்தம் - வேதத்தினுடைய வர்த்தத்தை, ப்ரத்யக்ஷம் - ப்ரத்யக்ஷமாக ஸம்ப்ரேக்ஷதே - பார்ப்பன்.

(அ-கை.) இப்படி சார்வாக மதரீதியாலும், ஶ்ருதிப்ராமாண்யத்துக்குக் குறையில்லை யென்றருளிச்செய்து, இதில் ப்ரதீயமான ஜகத்து உத்பத்தி விநாஶயோகத்தாலே ஸ்வதஸ்ஸத்தன்று, ப்ரதீயமாநத்வத்தாலே ஶஶஶ்ருங்கம்போலே ஸ்வத: அஸத்து மன்று, விருத்தங்களாகையாலே உபயரூபமு மன்று, அப்ரஸித்தமாகையாலே தத்பிந்நமுமன்றென்று நிரதிஷ்டானமாக நிஷேதித்து, ஶூந்யத்தை ஸ்த்தாபிக்கிற புத்தன் "யதா ஹி சோரஸ் ததா ஹி புத்த:" என்கிறபடியே, சோரனைப்போலே தண்டநீயனென்கிறார்.

௬. ந ஸந்ந ஸதுபயம் வா நாபி தத்பிந்நம் ஹி தேவ ராஜ ஜகதிதி நக்தி
வைநாஶிகோ நிஷேதந் | இதி நிர்வசயிதும் அஶக்ய-
மிதி நிஷேதந் ஸதஸத்த வாஶ்ஶூந்யவாதம் விராமத்:||

(வ்-ம்.) ஹே தேவ! ஜகத் - ஜகத்தானது, ஸத் - ஸத்தாகவும், ந - அன்று, அஸத் - அஸத்தாகவும், ந - உபயம் வா ந - உபயாகாரமாயு

யம், ந-உபயரூபாத் - உபயரூபிக்கும், பஹி: - வேறுபட்டதும், ந-
இதி-ஆகையாலே, அந்த ஜகத்தானது, ஸங்க்யா - நானகிலொன்றான, கோடிம் - ஆகாரத்தை, நாதிகச்சதி - அடைகிறதில்லையன்றோ? இதி-இப்படி, நிரஸ்த உபாதிபேதஸ் சதுஷ்கோடி தத்-அதிகரணாதி ரூபமான உபாதியில்லாமல், ஸத்ஸ் ஸதஸத் விக்தியஸ்த்ராங்கி யாயாம் ஸாதகஸ்த்ர: ஸதஸத்ஸவிதகா த: ஸாவதஹக்திகஸவி:)ஸர்வம நாஸ்தியென்று, நிஷேத்ய: - நிஷேதியாநிற்கிற, கூதிதஸூமதஸூம தவாஶ: - குத்ஸிதனான புத்தன், சோரவாவத்-சோரவத்-சோரனைப்போலென்றபடி, விஜாவத்: - நன்றாகச் சேதிக்கப்படுமவன்.

(அ-கை) சேதநப்ரகாராந்தரானது, அதனால் ஶ்ருதிப்ராமாண்யத்துக் கெனவதென்று மாகாண்கைஷயிலே ஸர்வ ஶூந்யத்வ ஸாதக ப்ரமிதியபிமதை யாகில, ஸர்வஶூந்யத்வம் ஸித்தியாது. அதுவும் அநபிமதையாகில், ஸர்வம் நாஸ்தீதி ப்ரதிதிரூபமான நிஷேதமில்லாமையாலே நிஷேதகன் துர்லபன், ஆகையாலே யிங்கிலலே, இப்போதில்லையென்றும், ஸர்வம் நாஸ்தியென்று அதிகரணாத்யுபாதியனறிக்கே ஒரு நிஷேதம் ஸித்தியாது, அதிகரணாத்யுபாதி ஸஹிதமான நிஷேதாங்கீகாரத்தில கடதவம்ஸத்தில கடத்வம்போனாலும், ஶகலத்வ ஸித்திபோலே யிங்கில்லையென்றால், வேறொரு ஸ்தலத்தி லது ஸித்திக்கும். ஆகையாலே ஸர்வஶூந்யத்வம் ஸித்தியாதென்று தல்லபந ப்ரகாரத்தையு மிப்படி ஸர்வ ஶூந்யத்வ ஸாதக ப்ரமாணமில்லாமையாலே, ஶ்ருதி ப்ராமண்யத்துக்குக் குறையில்லையென்று மருளிச்செயகிறார்.

௭. ப்ரதீதிரிஷ்டா ந நிகிலநிஷேதோ யதி ந சேந் நிஷே
த்தா தத்ர நேஷ்டா நிரஸ்தோபாதிர் நிஷேதஸ்ஸோபாதிகஸ்து | நிஷேதே
நஸ்த்ரீஸித்தௌ பூதஸம்பந்தவத் ஶ்ரேயஸ்தே ப்ரத்யக்ஷஶக்தி
ஸதி: தேஸ்மிந்விஜயதாம் ||

(வ்-ம்.) ப்ரதீதி: - ஸர்வம்நாஸ்தீதியென்கிற, ப்ரதீதியானது, இஷ்டாசேத் - அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகில, நிகிலாநாம் நிஷேதஸ்ய: - ஸமஸ்தவஸ்துவுக்கு மில்லாமையானது, ந-ஸித்தியாது, இஷ்டா ந யதி-ப்ரதீதியங்கீகரிக்கப்படாவிட்டால், நிஷேத்தா-நிஷேதிக்கிறவன், க: - எவன்? ஒருவருமில்லையென்றபடி, அத: - ஆகையாலே, நிரஸ்த உபாதிபேதஸ்: - உபாதிரஹிதமான, நிஷேத: - வெறும் நாஸ்தியென்கிற நிஷேதமானது, இஷ்டா ந - அங்கீகரிக்கப்படுமதன்று, ஸது உபாதிபேதஸ்து-உபாதியுடைத்தான, நிஷேதே-அத்ர நாஸ்தி, என்கிற நிஷேதத்தில், கடத்வஸம்பந்தஸ்து-கடத்வமஸ

த்தில், ஸகலேநைவஸஹ - ஸகலத்தோடு பொலியாக, அந்யத் - வேறொன்றானது, ஸித்யதி - ஸித்திக்கும், ஹேவாத! ஸௌகதே - புத்த ஸம்பந்தியான, சதுஷ்டயே - நான்குமதத்திலும் வைத்துக் கொண்டு, ப்ராயஸோ த்வந்த்வே தஸ்மிந் - ஸமத்வஸாதக ப்ரமிதி ரஹிதமான, பக்ஷத்வ-மாத்தியமிகபக்ஷத்திலும், ஶ்ருதி:-வேதமானது, விஜயதாம் - உத்க்ருஷ்ட ப்ரமாணமாகக்கடவது, அன்றிக்கே, "ஸௌகதே" என்றதுக்கு ஜ்ஞாநவ்ருத்தராலே அங்கீக்ருதமான வர்த்தத்தில், வேதம் ப்ரமாண தமமாகலாமென்றாகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில், ஸௌகதாவாந்தரமதஸ்த்தரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிகர் மூவரில், யோகாசாரன் ஜகத்தில்லை ஜ்ஞாநமேயுள்ளதென்கிறான்; ஸௌத்ராந்திகன் ஜகத்துண்டு அது ஜ்ஞாநகதாகாரபேதத்தாலே அநுமேயமென்கிறான், வைபாஷிகன்; ஜகத்துண்டு அது ப்ரத்யக்ஷம் க்ஷணிகமென்கிறான், இம்மூன்றுபேரும் ஜ்ஞாநமாத்ரமாத்மா அது க்ஷணிகமென்கிறார்கள்; அவர்களை நிரஸிக்கிறோமென்று தந்நிரஸநத்தை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார்,

அ. யோகாசாரோ ஜகதபலபத் யத்து ஸௌத்ராந்திகஸ்தத் வைசித்ர்யாதநுமிதிவஶம் வக்தி வைபாஷிகஸ்து | ப்ரத்யக்ஷம் தத் க்ஷணிகயதி தே ரங்கநாத த்ரயோऽபி ஜ்ஞாநஸ்யாத்மத்வக்ஷணிகததே வக்ஷதே தாந் க்ஷிபாம: ||

(வ்-ம்.) ஸுகத - புத்தஶிஷ்யரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிக மாத்ய மிகரில் வைத்துக்கொண்டு, யோகாசார: - அவன், ஜகத்-ஜகத்தை, அபலபதி-இல்லையென்கிறான், ஸௌத்ராந்திக:- அவன், தத் - அந்த ஜகத்தை, ஜ்ஞாநவைசித்ர்யாத்-ஜ்ஞாநத்தினுடைய விசித்ரதையாலே, அநுமிதிவஶம்-அநுமாநக்ராஹ்யமாக, வக்தி - சொல்லுகிறான், வைபாஷிகஸ்து - வைபாஷிகனே? ப்ரத்யக்ஷம் - ப்ரத்யக்ஷமான, தத் - அந்த ஜகத்தை, க்ஷணிகயதி - க்ஷணிகமாகச் சொல்லுகிறான், தே - அந்த, த்ரயோऽபி - மூன்று பேரும், ஜ்ஞாநஸ்யாத்மத்வ க்ஷணிகததே -ஜ்ஞாநமாத்ரத்துக்கு ஆத்மத்வத்தையும், க்ஷணத்வம ஸிதத்வத்தையும, வக்ஷதே- சொல்லுகிறார்கள், ரங்கநாத! தாந் - அந்த மூவரையும், க்ஷிபாம: - நிரஸிக்கிறோம்.

(அ-கை.) இதில் ஜகத்து க்ஷணிகம், தத்விஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம், அதே ஆத்மா என்கிற பக்ஷம் நல்லதன்று; வேறாத்மாவுமில்லாதே ஜ்ஞாநமு

ம் ஜ்ஞேயமும் க்ஷணிகமாகில் ஜகத்தில் ஒருகாலத்தில் கடாத்யநுபவமுண்டாகில், அது அப்போதே நஶிக்கையாலும, தஜ்ஜந்ய ஸம்ஸ்காரமும், க்ஷணத்வம்ஸியாகையாலும, காலாந்தரத்தில் ஹேதுவில்லாமையாலே, ஸகடமென்கிற ஸ்மரணமும் யேககாலத்திலிருக்கிறத்தை, காலாந்தரத்திலிருக்கிறதாக வவகாஹிக்கிற ஸோயமென்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையும், உண்டாகக்கூடாமையாலே யெனகிருர்.

௯. ஜகத்ஸம்பங்குரம் ஸம்பங்குரா புத்திரஹமிதி ந ஸாது கஸ்மாத் வேத்ருபாவ தஸ்மிந் தயா வேத்யவேத்த்ரோ: | க்ஷணஸம்பவத்வேபி ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஶ்ச வ்ருத்திப்ரத்யபிஜ்ஞாவதாராபாவாச் சூந்யம் ஸ்யாத் ரங்கவந்த்ய ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கவந்த்ய! ஜகத்-ப்ரபஞ்சமானது, ஸம்பங்குரம் - க்ஷணிகம், ஸம்பங்குரா - க்ஷணிகையான, புத்தி:-ஜ்ஞானமே, அஹம்-அஹம் ஶப்தார்த்தம, இதி-என்று சொல்லுகை, நஸாது-நல்லதன்று, (யத: என்ற அத்யாஹாரம்- யாதொரு ஹேதுவாலே) வேத்ருபாவ: தஸ்மிந் - ஜ்ஞாநாஶ்ரித்த ஜ்ஞாதா வில்லாவிட்டால், தயா- அப்படி, வேத்யவேத்த்ரோ: - ஜ்ஞேயஜ்ஞாநங்களுக்கு, க்ஷணஸம்பவத்வேபி - க்ஷணிகத்வமானாலும், ஜகத்-ஸ்ருஷ்டிஶ்ச - வ்ருத்திப்ரத்யபிஜ்ஞாவதாராபாவாத்-அதுகளாலே ஶூந்யமாக, ஸ்யாத்- ஆகவேண்டிவரும்.

(அ-கை.) க்ஷணிகத்வபக்ஷத்தில் தூஷணம் சொல்லாநின்றது கீழ்; இதில் நானித்தை யறிகிறேனென்று, நானென்கிற வஹமர்த்தத்துக்கும், அறிகிறேனென்கிற வறிவுக்கும், பேதம் நன்ருக ப்ரகாசிக்க, அதுகளுக்கபேதம் சொன்னால், இத்தையென்று இதம் ஶப்தார்த்தமான ஜ்ஞேயத்தோடும் அபேதம் ப்ரஸங்கிக்கும், யோகசாரமதத்தில் ஜ்ஞேயம் மித்யையாகையாலே, அது வாராதென்னில் ஜ்ஞாநம் ஸ்வஜ்ஞேயமாயும், பரஜ்ஞேயமாயு மிருக்கையாலே, அதுவும் மித்யையாகவேண்டிவரும், மாத்யமிக மதாவலம்பநம பண்ணி ஜ்ஞாநத்துக்கும், மித்யாத்வத்தை ஸஹிக்கில் பாதக ப்ரமாணுபாவத்தாலே நம்முடைய ஸித்தாந்தம், தீரக்க ஜீவியாகக் குறையில்லையென்கிருர்.

௰. அஹமிதமவகச்சே ஜ்ஞாத்ருவித்த்யோர்விபேதே ஸ்புடதரமவபாஸே வித்த்யபேதோ(அ)ஹமர்த்தே | ஸ்திதிரபி ச விஷயஸ்ய ஸ்யாதபாவோ ந ஜ்ஞாநே ப்ரதிஷ்டிதஸித்தாந்தாபாதவாதஸ் த்ரிஷ்டாயா: ||

(வ்-ம்.) அஹம்-நான், இதம்-இந்த கடாதியை, அவகச்சே - அறிகிறேன், இதி - என்கிற ப்ரதீதி வ்யவஹாரங்களில், ஜ்ஞாத்ருவித்த்யோ:-நானென்கிற வார்த்தத்துக்கும், அறிகிறேனென்கிற ப்ரதீதிக்

கும்; விஶேஷ - ஆதாரதேய பாவத்தால் வந்த பேதமானது, ஸூ-ரதி விளங்காநிற்க தயோரபேதஃ - ஆதாரமான அஹம் பதார்த்தத்துக்கும ஜ்ஞாநத்துக்கும பேதமானது, யதி-அங்கீகரிக்கப்பட்டால்; பாஹ்யமபி-வெளியிலுண்டான கடாதியும, தத்வத் - அபின்னமாக, ஸ்யாத்-ஆகவேண்டிவரும், ப்ரயஸ்ய மித்யாத்வ வாதஸ்ய - ஜ்ஞாநவிஷயமான கடாதியும் மித்யையென்று சொல்லில், ஸம்விதிரபி-ஜ்ஞாநமும். ம்ருஷா-மித்யையாக,-ஸ்யாத் - ஆகவேண்டிவரும், தத - அந்த ஜ்ஞாந மித்யாத்வத்தையும், ஸஹேரந்யதி-அங்கீகரிப்பர்களாகில, ஸ்வகம் ஸித்தாந்தம் - நமமுடைய ஸித்தாந்தத்திலுடைய, ஆயுஸ்ஸ ஜீவேத் - உருவச்செல்லும்.

(அ-கை.) "ப்ரயஸ்ய மித்யாத்வ" என்கிற பக்ஷத்தில், ப்ரமிதியும், மித்யைாகவேண்டிவருமென்று கீழசசொன்ன பௌத்தஸித்தாந்த தூஷணம், ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யத்தாலே, ஜ்ஞாநமாத்ரஸ்வரூபமான ப்ரம்ஹம்,ஸ்வமாத்ர ப்ரகாஶமானாலும் தன்னுடைய அவித்யாபலத்தாலே ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்களையும் அநுபவிக்கிறது, அந்தவநுபவரூபமான ப்ராந்தியை, தத்வமஸ்யாதி வாக்யங்களாலே,பிறந்தவத்வைதவித்யாப்யாஸத்தாலே ஜீவநநிப்பிக்கிறன, யாதொன்று த்ருஶ்யமோ அதெல்லாம் மித்யையென்று ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணகதியறியாதே கலிகாலத்துககடுத்த ப்ரம்ஹமீமாம்ஸகரான ப்ரச்சந்ந பௌத்தஸித்தாந்தத்திலும், துர்வாரமென்கிறர்.

கக. ஸதத்வ ராத்ராஸம்ஸ்தயதஸ்வப்ரஹ்மாஸம்விதஸ்வப்ரகாஶம் ப்ரம்ஹ தத்ஸ்வதஸ்வநிஜாவித்யயாஸம்ஜ்ஞாதி | தஸ்ய ப்ராந்திம் தாம்ஶமயதிதீதா ப்ரத்யக் ஜீவோயதத்த்வஶம் தத்தி யதித்யெஜ்ஞாவயாம்வகப்ராஜ்ஞாஃ ||

(வ-ம்.) யெ-யாவர், (சிலர்) ஸுஜ்ஞாஃ - ப்ரமாணகதி தெரியாதவர், ப்ரஹ்ம-அது, ஜ்ஞப்தி-ஜ்ஞாநமாத்ரம், ஸதத்வ - இந்த ப்ரம்ஹம், ஸ்வதஸ்வி-ஸ்வப்ரகாச ஸ்வபாவமானாலும், நிஜா அவித்யா-தயா - தனக்கநாதி ஸித்தையான அவித்யையாலே, ஸநஸஃ ஸநஸம்ஶம்வாஹ்ஜ்ஞாதி - நித்யமாக ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்களையும் அநுபவிக்கிறது, தஸ்ய-அப்படி ப்ரமிக்கிற ப்ரம்ஹத்திலுடைய, தாம்-அந்த ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயவிஷயமான, ப்ராந்திம் - ப்ரமத்தை, ஜிதா ஸ்வயெதஸ்ய விதயெநஸஃ - ஸ்வாதீநமாகப் பண்ணப்பட்ட வத்வைத நிச்சயத்தையுடையரான, ஜீவஸ - ஜீவனே? ஶமயாம்கரோதி-தளரும்படி பண்

ஞுகிறான், யதந்கு-யாதொன்று யாதொன்று, த்ரஶ்யம்-ஜ்ஞானவிஷய மோ, தத்-அதெல்லாம், விதயம்-மித்யை, இதி-என்று ஜ்ஞானவயாக்கு கர்களெல்லாம் தெரியப்படுத்துகிறார், (தாநிதிஶேஷ:) அப்படிக்கொற்ற, க ளவ்யஹ்ருணா ஸ்ரீஸம்ஸாரானந்தயுகத்திலுண்டானபரம்ஹ மீ மாம்ஸகரையும்; வந்தக - கீழ்ச்சொன்ன, ராமாஸ்த்ரராமாஸ்திரம், ராமசரம்போலே தூர்வாரமான, உஷணம் - உஷயத - பராஜித ராக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் ஜிநமதஸ்தர், தேவருடைய விபூதியான்ஸர்வஜகத் தையும், ஸ்யாதஸ்தி-ஸ்யாந்நாஸ்தி-ஸ்யாதஸ்திநாஸ்திச-ஸ்யாதஸ்தி அவக்தவ்ய ஸ்யாந்நாஸ்தி அவக்தவ்ய -ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தி அவக்தவ்ய-ஸ வக்தவ்ய-என்று சொல்லப்பட்ட ஸப்தபங்கியாகிற குமாசதத்தைய ச்ரயித்து அநேகாந்தமாகச்சொல்லுகிறார்கள், இவர்கள், தங்களைப்போலே என்னுடைய, மாதாவந்த்யையென்னுமாப்போலே, இந்த ஜகத்து ப்ரம்ஹத் தோடே பிந்நமாயு மபிந்நமாயுமிருக்குமென்று சொல்லுகிற ஸாதநப்ரம்ஹவித் தப்பொருட்டு, யிந்தவஸதஸ்யமான விருத்தபாஷணத்தைச் சொல்லக்கட வர்களென்கிறார்.

கஉ. ஸம்ஸ்கார ந்தவஸ்து ஸம்ஸிகவஸ்திம்ஸ்யாதஸ்திநா ஸ்யாந்நீகாசவிஶ்வம்ஜிநவுஜகஜ்ஜிநகெதநெரகாஞாயக்ஷந்து ஹி ஞாஹிஞதிநம் தயாஜமதவெஷவம்ய ஸ்ரீம்வெதிவஞந்தவைஹ விநெரஹ:வரதிநம்ரம்ஶேஷதவக்ஷதாம்.

(வ-ம.) ஹேரங்கேஶ! ஜிநவ உதம் தஸ்மிந் - (வதஶா நாஜதிஶேஷ:-அஸித்தாந்தத்திலிருக்கிறவர்) விஶ்வம்-ஸமஸ்தமான, தவவிஶ்வம்-தேவருடைய விபூதியை, ஸ்யாதஸ்தி - ஸ்யாந்நாஸ்தி இத்யாதிஸப்தஸ்வரம் - உண்டென்றறியப்பட்ட தாமில்லை யென் றறியப்பட்டதா முண்டில்லை யென்றறியப்பட்டதா முண்டென்று விவகரிக்கப்பட்டதா மில்லையென்றுவிவகரிக்கப்பட்டதா முண்டில்லை யென்று வ்யவகரிக்கப்பட்டதாம் ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமவ்யவகரிக்கப் பட்டதா மென்றிப்படிப்பட்டதான,ஸதா நாஸம்ஸாநாஸஹா ரஶேஷவக்ஷிதா ஸ்திஸாஞ - ஏழுப்ரகாரங்களாகிற விருத் தவழியை; "ஞாவொஸம்ஜஸ்நெஶாரிதிஷஸ"வந்திருக்கிறது, கயவாஸஸம்ஸெரியஸ்ரீதி -பஹஸ்ரீஹஸமொஹியொரி திஹஶெஷகஸ்திஸ்ஹெந கஜயார யெஸஸம் ஶிகஸ்தி

மென்றாகவுமாம. இங்கு பங்கியாவது, பரிபாடீ, ஸம்ஸ்க்ருத்ய-ஸ்வீக்ருத்ய, நவாகாஜு-நெகாஜு - ஒருபடிப்படவன்றிக்கே, ஜுவதெ - நான்கிடத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறார்கள், தெ - அப்படிச்சொல்லுகிற ஜிநமஸ்த்தர், உஷு - இப்படி விருத்தமான, வாஜு-ஸம்ரோஷ்டமான, ஈஹஃ-அஸதஸ்யமாநத்தை, தயா - தாங்கள் சொல்லுமாப்போலே, ஐ - என்னுடைய, அம்பா - தாயானவள், வம்யா -மலடி, இதிவக-என்று சொல்லுகிறப்போலே, உஷு-இந்த ஜகத்தை, ஸிஞஞ தஷஸிஞ தசு - ப்ரம்ஹத்தோடு பின்னமாகவும் அபிந்நமாகவும், ஜமஷ-ஷெ-சொல்லாநிற்க, நஷ்ருவாவஸெ வஹவிவுதவெ - ஸூதந ப்ரம்ஹவித்தான ம்ருஷாவாத் யேகதேசிக்கு, வக்தாஃ - சொல்லக்கடவர், ஈஹஃ - ஏகாந்தத்திலென்றாகவுமாம், இவ்விரண்டுமதத்திலும் அர்த்தவிரோதமே தூஷணமென்று திருவுள்ளம்.

(அ-கை.) ஆகவிப்படி, சார்வாகபௌத்த ஜைநமதங்களைத்ததநுஸாரிகுத்ரிஷ்டிமதங்களோடு நிரஸித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேல்நையாயிகவைசேஷிகர் "ஸதெவஸெஷெ ஷஷஜ ஜுவஸீக" "ஸாகொஹவெநாராயணஜுவஸீக" இத்யாதி வேதாந்தங்களில், தேவருக்கேஸகலகார்யோபாதாநத்வம் ஸம்ருத்தமாய், ஸ்வலபமாயிருக்க கார்யகாரணஸா லக்ஷண்யாந்யதாநுபபாத்யாதி ஸ்ருதிவிருத்தம், தர்கங்களாலே,பிச்சைபுகுவானைப்போலே, தத்தத்பூதோபாதாநத்வங்களைத்தத்தத்பரமாணுக்களிலேஸ்வீகரித்து "ஜுகாரஸஸம்ஸ-தஃ" இத்யாதியாலே, தேவருடைய கார்யமாகச்சொல்லப்பட்ட வாகாசாதியை நித்யமாகவும் சொல்லுகிறார்களென்கிறார்.

கரு. கணவாவாணாக்ஷஸிக்ஷவொணகஷதவெகஷஸஷதி ஸிரவஸிஷஸிக்ஷஂக்வஜமகாரணக்வு | கணஷஷவெஷிணாஒ வெஒவஷவஞ கயஷஷவஷவஷநவெக்ஷஂ ஈஂமஷதஷஷஷ வாதெ ||

(வ்-ம்.) ஹெஈஂமஷதஃ!-கணஞுரதிவாரணெகஷியஷஷவஷவதஸ - உஞ்சபோஜியான காணாதரும், பாதாக்ஷியான கௌதமரும், ஸ்ஷீநாஂ ஸிரஷஷிஷ-ஸெஷநாஸிக்ஷாயஷதக-ஸஷெவெநஸிக்ஷிதஷஂ ஸகஷிதிவா-இரண்டாலும ஸமருத்தமாய் ஸ்வலபமானவென்றபடி, தவஜமதாஂ காரணக்வு-தேவருடைய க்ருத் ஸ்நஜ

துபாதாநத்வத்தைத,க்ஷுத்ராஸக்தாஶ்ரயைஃ-ஶ்ருதிவிருத்தந்யாயங்களாலே, பிக்ஷாணை-பிச்சைப்புகுவாராய், கணாஷு - ப்ருதிவ்யாதி பரமாணுக்களிலே,விஶ்ராண்ய-பர்யவஸித்து, தவ-தேவராலே, காயம் - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதான, வ்யோம - ஆகாசப்ரப்ருதியை,தவ ந வேக்ஷாநபேக்ஷம்-வேவரபேக்ஷையில்லாததாக, வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள், இம்மதங்களுக்கு ஹேதுதோஷமும், ஶ்ருதிவிரோதமும் தூஷணமென்று திருவுள்ளம்.

(அ-கை.) இதில்,ஸ்வநிரமாத்ரு புருஷதத்புத்யப்ரத்திப்ரயுக்த தத்ப்ரமவிப்ரலிப்ஸாதிதோஷமில்லாமையாலே,ஸர்வப்ரமாணப்ரபலமான வேதம்ஶாரீரகப்ரதமாத்யாய அதிகரணந்யாயங்களாலே, தேவரை ப்ரதாநப்ரதிபாத்யராகவுடையதாக நயிப்பிக்கபபட்டு,அப்படி ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமானவேதமூலமாகவே ததிதராகமங்கள்,ப்ரமாணமாகவேண்டித்து,ஆகையாலே, ஸாங்கயயோகபாஶுபத்யாகமங்கள்,அந்த வேதாவிருத்தாம்ஶத்தில், ப்ரமாணங்கள், பாஞ்சராத்ராகமததிலிப்படி விருத்தாம்ஶங்களில்லாமையாலேஸாவாம்சத்திலும் ப்ரமாணம், இது, பக்ஷபதித்துச் சொல்லுகிறோமல்லோம், ஸாங்க்யம் யோகஃ பாஞ்சராத்ரம் வேதாஃ பாஶுபதம் ததா" என்று பஞ்சமவேதமாகச் சொல்லப்பட்ட மஹாபாரதத்தில மோக்ஷதர்மத்தில் உபரிசரவஸூபாக்யாநத்தில், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தினுடைய வுத்பத்தியும், தத்விஹிதாநுஷ்டான மவஶ்யாநுஷ்டேயமென்றும் சொன்ன வநந்தரம், "இதம் ஶதஸஹஸ்ராத்தி பாரதாக்யாநவிஸ்தராத் | ஆவித்ய மதிமந்தாநம் ததிவோ ஜ்ஜ்ருதம் | நவநீதம் யதா தத்நோ த்விபதாம் ப்ராஹ்மணோ யதா | ஆரண்யகம் ச வேதேப்ய ஓஷதீப்யோ யதாம்ருதம் || இதம் மஹோபநிஷதம் சதுர்வேதஸமந்விதம் | ஸாங்க்யயோககருதாந்தேந பஞ்சராத்ராநுஶப்திதம் | இதம் ஶ்ரேய இதம் ப்ரஹ்ம இதம் ஹிதமநுத்தமம் | ருக்யஜுஸ்ஸாமபிர்ஜுஷ்டமதர்வாங்கிரஸைஸ்ததா || பவிஷ்யதி ப்ரமாணம் வா ஏதத்வேவாநுஶாஸநம் ||" என்று விஸ்தரேணச் சொல்லுகையாலே, அறிந்து சொல்லுகிறோ மென்கிறார்.

கச. வேதேஷு தத்ராம் வாத ஸ்வதிஷ்டேநவேதயஸ்ய நவேநீயமாநோ நந்த்ஸ்தோ நம் தத்ராதவிலஷாயதே நம ஸா ஜநு| தஸ்ய தாம் வேலயோர ஸமஸ் ஶவதிதங்க ததிதம் வாஸ்யாதம் வஸ்துதே வத்யோணம் தந்த்வமுதமஜஞோதவதாஸ||

(வ்-ம்.) ஹேரங்கராஜ ! - கர்த்ரா ஸூத்ரமுஷாஜேஷா ஹேதவாஸ - கர்தா முதலானதுக ளில்லாமையாலே, வஞ்சக

ஸ்வாதந்த்ர்யே - பராமாணுதரத்தில், ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற பலத்தையுடைத்தான, வேத: - வேதமானது, நயை:-ந்யாயங்களாலே, ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷ - தேவனை பரதாநமாகவுடைத்தானதாக, நீயமானே-நீ யங்கவிடப்படுமளவில், ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷ ஸாவஷ்டம்பம் தந் - அந்த வேதத்தை மூலமாகவுடைத்தாகையாலே, தத்ஸாதிரா:-அதில் வேறான, ஸகலம்-ஸமஸ்தாகமமும், ஸாநம்-ப்ரமாணமாக, ஜாயதே-ஆகிறது, தஸ்மாத்-ஆகையாலே, யோகம் ஸத்ய ஸத்வ இதி தத்-வைராக்யதந்த்ர ஸத்வ இதி தத - யோகாகமத்தோடும், வைராகமத்தோடும் கூடின, ஸாங்க்யம்- ஸாங்க்யாகமம், கஶ்சித் விஷயே - ஒவ்வொரு விஷயத்திலே, ப்ரமாணம் - ப்ரமாணமாகிறது, பஞ்சராத்ரம் - பஞ்சராத்ராகமமானது, ஸர்வத்ர -ஸர்வாம்சத்திலும், ப்ரமாணம்-ப்ரமாணமாகிறது, தத்ர-அந்த விஷயத்திலானது, பஞ்சராத்ரம்-அஞ்ஞாவதான, வேதாத்-பாரதத்தாலே, ஸமதம்-அறியப்பட்டது.

(அ-கை,) ஸாங்க்யயோக பாசுபதங்களுக்கு, ஶ்ருதியோடு யேகதேசத்தில் விரோதம் என்கிற ஶங்கையிலே ஸாங்க்யர் தேவனைசேதநகோடியிலே அந்தர்ப்பவிப்பித்து "பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்றோதப்பட்ட ஈஶ்வரத்வத்தை யங்கீகரிக்கவில்லை, கபிலர், எங்கையாவது சொன்னாலும், ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகத்தில் விதம் பரமாகையாலே அதில் தாத்பர்யமில்லை, யோகசாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான, பதஞ்ஜலியும் யோகாப்யாஸத்தில் இழிகிறவனுக்கு அதிஶய கதநத்தில் தாத்பர்யத்தாலே காமவிமுகத புருஷனிடத்தில் ஐச்வர்யத்தைப்ரதிபலநம்போலே சொல்லுகிறான், சைவன், அபிமானத்தாலே, "பிண்டியார்"; இத்யாதிப்படியே, பிக்ஷுவான் ருத்ரனிடத்தில் ஐசவர்யத்தை அங்கீகரிக்கிறான், தேவர், "பஞ்சராத்ரஸ்ய க்ருத்ஸ்நஸ்ய வக்தா நாராயணஸ்ஸ்வயம்" என்று சொல்லுகையாலே, தேவனை பரவ்யூஹவிபவாதிகளாலே, ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே ஸம்பந்நராக வருளிச்செய்ததன்றோ? என்றுஸ்த்தாபிப்பதாகையாலே, ஸாங்க்யாதிகளுக்கு ஆம்ஶிக விரோதத்தையும், பஞ்சராத்ரத்துக்கு, ஸர்வாம்சத்தில் விரோதத்தையும், அருளிச்செய்கிறார்.

க௦. ஸஞ்சேஷ்டந்ஸ்வாரம்ஸ்வாம்பராஷ்பரிஷ்கிந ஸ்வப்ஸ ஆநந்யப்ராக்ராம்பே ப்ராயோமீவகாஸ்வாப்ய திஷ்ட நிவேஶ்ய யஷ்ஸேவேஹ்யாமிக । ஸித்தளமௌஶ்வஸ்ராஜம்ஸ்வஸஹிநாதாரம் மராஜாதி ராமாக்ஷம் ஸ்வாவேஸ்யாஸம் நநாபரவிஹவஷ்ஷ ஹநராஷ்ஷம்ஹஷிஷ்ணு!

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கராஜ! - ஸாங்க்ய: - ஸாங்க்யமதஸ்தன், தேவ - தேவரை, பராஷராணாம் பரிஷத - ஸ்ரேஷ்ட சேதந கோஷ்டியில், ந்ருஸு - அந்தர்ப்பவிப்பித்து, ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாக, நஸம்வதே - சொல்லுகிறானில்லை, யதா - அன்றிக்கே, அந்த்யத்ருஷ்ட்யா - பரக்ருத்யாத்ம விவேகபரமாகையாலே, (ஸம்வதே இதி ந்யாஸம்) யோகீவ - பதஞ்ஜலியும், ஏதேஷா மௌனம் காஞ்சா தாத்பர்யத்தாலே, ஈஶ்வரத்வம் - ஐஶ்வர்யத்தை, ஆரோபிதமிவ - ஆரோபிதமபோலே, உளவென்றான்; ஶைவ: - சைவனானவன், பிக்ஷா-பிக்ஷுவான ருத்ரனிடத்தில், அத்யந்த பக்ஷபாதத்தாலே, ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை யென்றபடி, அபிமந்யதே - அபிமானிக்கிறான். தேவ - தேவர், ... பரரூபத்தாலும், ராமக்ருஷ்ணதிருபத்தாலும், ஸங்கர்ஷணதிருபத்தாலுமாக ஸமபந்நராகிறவராக, தேவே - தேவரையே, ... அருளிச்செய்தீரன்றோ?

(அ-கை.) இப்படி, "கள்ளவேடத்தைக் கொண்டுபோய்" என்கிறபடியே, தேவர், புத்தாவதாரஞ்செய்தருளி மோஹிப்பிக்கிற வழியாலே, தேவராலே நிர்மிக்கபபட்ட பாஹ்யமதத்தை த்ருணமாகவெண்ணுகிறேன், இப்படியிருக்க வைதிகத்வ வேஷதாரிகளான குத்ருக்ககளுடைய மார்க்கத்தை யெண்ணுவேனோ வென்கிறார்.

கக௬. இதி மோஹநவர்த்மநா ... ப்ரணீதம் பாஹ்யம் த்ருணாய மந்யே | இஹ வைதிகவேஷதாரிணாம் குத்ருஷ்டீநாம் கதம் ஸ்ம ...॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேஶ! இதி-இப்படி, மோஹநவர்த்மநா-மோஹிப்பிக்கிற வழியாலே,(வர்த்மனா - என்று பாடமானபோது, மோஹகவிக்ரஹத்தையுடைய, த்வயா - தேவராலே, ப்ரணீதம் - பண்ணப்பட்டாலும், பாஹ்யம் - பாஹ்யமதத்தை, த்ருணாய - திருணமாக, மந்யே - எண்ணுகிறேன், அநாதரிக்கிறேனென்றபடி, இஹ - இபபடியிருக்க, வைதிகாநாம் வேஷதாரிணாம் - வைதிகத்வாரோபணத்தையுடையரான, குத்ருஷ்டீநாம் - ...

ஷாஜேஷாம் - ஶங்கராதி குத்ருஷ்டிகளுடைய, வர்த்ம-மார்க்கத்தை, உபிதாமஹே கிம்-எண்ணப்போகிறேனோ? எண்ணமாட்டேன். உபே க்ஷிப்பேனென்றபடி.

(அ-கை.) கீழ் "ஊநம்வ்ருத்தேவிவக்ஷா-ணிகொருவாதி" என்று சொன்ன, ப்ரமாணப்ரதாநந்தானெங்ஙனே? ஸ்வதந்த்ரப்ரமாணமானபடிதா னெங்ஙனே? யென்ன, ப்ரளயகாலங்களிலே, அத்யேதாக்களான ப்ரம்ஹாதிகளி ல்லாமையாலே, வேதங்களை ஸம்ஸ்காரரூபங்களாக தேவரீடத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே, அந்த ஸம்ஸ்காரத்தாலே ஸ்ம்ருதங்க ளான தேவாதிஸம்ஸ்த்தாநங்களையும், அதுகளுக்கு வாசகங்களான நாமங்க ளையும், அதுகளுக்கு யோக்யங்களான மஹதாதிப்ருதிவ்யந்தங்களான வசே தநங்களிலும் ப்ரம்ஹாதிஸ்தம்ப பர்யந்தங்களான சேதநங்களிலும், "ஸர்வேஷாந்து ஸ நாமாநி கர்மாணி ச ப்ருதக் ப்ருதக் | வேதசப்தேப்ய ஏவாதௌ ப்ருதக் ஸம்ஸ்தாச்ச நிர்மமே ||" என்று, ச்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகிறபடியே உ ண்டாக்கியும் சித்ரைபண்ணியெழுந்தாபபோலே யெழுந்திருந்துள்ள ப்ரம் ஹாதியை "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்கிறபடியே, ஓதிவித்தும் அத்தாலே "ஸர்வ ஶக்திவிவேசநம்" என்கிறபடியே, விதிநிஷேதாதி ரூபமான ஹிதத்தை யநுசாஸநம்பண்ணியும், இப்படி யஜ்ஞாதகர்த்ருகங்களான, வேதங்களை தே வர்வஹிக்கிற தாகையாலே, வேதங்கள் ஸ்வதப்ரமாணங்களாகக் குறை யில்லையென்கிறார்.

கள. ஸம்ஹாரம் வ்ருத்திஸம்வரேஷு நிதயஸ்தமேஷு தத்
ஸ்ரீதம்பு நாம வத்தம் ஸ்ருஷ்டிஸ்வருப்த்வ்ருதம் மாஸ
த்| ஸ்ரீ வேதம் ஸம்ஸ்த்ரம் வலிசஜநான்ஸ்ரவ்வ்ருத்தத் ஶாவ
ஸுக்ஷ்ம தக்ஷ்ம்காநு ஸமிமய நாஸ்யத்ரணம் தக்ஷ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கமாஸ! வ்ருத்திஸம்வ ரேஷு - ப்ரளயங்களி லே, ஸம்ஸ்காரம் - ததாகாரமாக, நிதயந் - நிதிபோலே வைத்து, ரக்ஷித்துக்கொண்டும், (வேதத்தையென் றத்யாஹார்யம்) (ஸம்ஸ்கா ரான, என்று பாடமாகில் ஸுகமம) அன்றிக்கே, "கண்டேஸ வணம் க்ருத்வா" என்னுமாப்போலே, யேகவசநமாகவுமாம், ஸமேஷு - ஸ்ருஷ்டிகாலங்களிலே, தேநஸ்மரிதம் - அந்த ஸம்ஸ்காரரூப வேதத்தாலே ஸ்மரிப்பிக்கப்பட்ட, ரூபம் - தேவாதி ஸம்ஸ்த்தாநத் தையும், நாம - தத்வாசக ஶப்தத்தையும், ஸ்வ ஸ்ருஷ்ட ஸ்ரஹ்ம

நிவெஶ - அந்தவந்த நாமரூபங்களுக்கு, யோக்யமான ஸமூகத்தில், வ்ருகந்தி - வெளிப்படுத்தியும், ஸுப்தா: - உத்புத்தா:- விரிஞ்சாத்யா: பிரம்மாதிகள் - தூங்கியெழுந்திருந்து ப்ரமஹா முதலான சேதநஸமூஹத்தை, அத்யாப்ய - ஓதுவித்து, தஸ்ய தஸ்ய ஹிதம்-அவரவர்க்கு வேண்டிய ஹிதத்தை, ஶாஸத்-தெரியப்படுத்தாநின்றுகொண்டும், ஸ்ருஷ்ட: கர்த்தா யேஷாமிதி நஸமஸ்த ஸ்ருஷ்டகர்த்ருகா: நசப்தஸமாஸம் - அறியப்பட்ட கர்த்தாவை யுடைத்தாகாதவெதங்களை, வஹஸீதியச - வஹிக்கிறதென்கிற யாதொன்று, தத:-அத்தாலே, வேதா:-அதுகள், ப்ரமாணம்-ப்ரமாணங்கள், ஶாஸ்வதம் ப்ரமாண விஶ்ராந கோவாயியான ஶப்தத்வத்தைக் கைக்யத்தைப்பற்ற)

(அ-கை.) இப்படி ஸ்வதப்ரமாணமான வேதங்கள், "அங்கானி வேதா ஶ்சத்வாரோ மீமாம்ஸா ந்யாயவிஸ்தர: | புராணம் தர்மஶாஸ்த்ரம் ச வித்யா ஹ்யேதாஶ்சதுர்தஶ" என்று, வேதோபப்ரம்ஹணங்களான, வித்யாஸ்த்தானங்கள் பத்திலும், "ஶிக்ஷா கல்போ வ்யாகரணம் நிருக்தம் ச்சந்தஸாம் சிதி: | ஜ்யோதிஷாமயனம் சைவ வேதாங்கானி ஷடேவ து" என்றுசொன்ன ஷடங்கங்களோடும், ந்யாயமீமாம்ஸைகளோடும், ஸ்ம்ருதி புராணங்களோடும், கூடிக்கொண்டு தேவனையே விசாரித்து நிஷ்கர்ஷிக்கிறதென்று தத்ததுபயோகவிஶேஷகதநபூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறார்.

கஅ. ஶிக்ஷாயாம் வர்ணஶிக்ஷா வசனஸமுதயோ வ்யாக்ரியா நிருக்த்யோ: ஸங்க்யா ச்சந்தஶ்சிதௌ ஸ்யாத் ப்ரயோகஸமயஶ்சோதிஷாமஷ்டமஸ்ய | கல்பே நுஷ்டானபங்க்திஸ்தது ஜயதி யதோ ந்யாயமீமாம்ஸயோஸ்தச் சைத்யாத்பூர்வா: பரார்த்தா: த்விஷந்தஸ்மாஸ்தாஷ்டு விந்தி வேதா:॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநாத! ஶிக்ஷாயாம் - அதாகிற வேதாங்கத்தில், வர்ணநாம் ஶிக்ஷா-அர்ச்ச ஹஸ் ரூபங்களான வர்ணங்களுடைய உச்சாரணக்ரமமும், ஸம்யோகக்ரமமும், (ஸ்வரதிசேஷ:) வ்யாக்ரியா நிருக்த்யோ: - வ்யாகரண நிருக்தங்களாலே, வசனாநாம் ஸமுதய: ஸமுதய:-ஸமுதய: - வ்யாகரணத்தாலே ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய ததர்த்தாதிகமும்;நிருக்தத்தாலே,ததர்த்தவிஶேஷ ஸமதிகமும், ச்சந்தஶ்சிதௌ - அதிலே, ச்சந்த:-காயத்ரீ "உஷ்ணிக் அனுஷ்டுப்" என்று சொல்லப்பட்ட வ்ருத்தலக்ஷணம், ஸங்க்யா-சொல்லப்ப

ட்டதாயிருக்கும், [illegible]-ஜ்யோதிஷம், அதானது, [illegible] - "[illegible]" என்று சொன்னகாலத்தை, [illegible]-ஜ்ஞாபிக்கிறது, [illegible]-ஆஶ்வலாயநாபஸ்தம்பாதி க்ருதகல்பஸூத்ரத்தில், [illegible]-உபநயநாதி ஸகல கர்மாநுஷ்டாநக்ரமம், [illegible] - சொல்லப்பட்டதன்றோ? [illegible]-ந்யாயத்திலும் மீமாம்ஸையிலும், [illegible]- ஸத்தேதுக்களாலும், ஶ்ருதிலிங்காதிகளாலும் உசிதார்த்தநயநங்கள், [illegible]-அதுகளிலே, [illegible]-தாத்பர்யார்த்த ப்ரகாரம, [illegible] - அந்த ஶிக்ஷாதிகளாலே யநுஸரிக்கப்படாநின்ற, [illegible]-அதுகள், [illegible]-தேவரை, [illegible]-தேடுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இப்படி உபகார விஶேஷக்ருத்துக்களான ஶிக்ஷாதிகளோடேகூடி வேதங்கள் ஸாமாந்யேந தேவரைப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்று சொல்லாநின்றது கீழ்! இதிலவேதங்கள் மூலப்ரமாணம, அதுகளுக்கு இதிஹாஸபுராணமீமாமஸாந்யாயங்களோடு கூடி ஸ்ம்ருதிஉபகாரிகையாகிறது, அந்தவேதங்களில், கர்மப்ரதிபாதகமான பூர்வபாகம்; ஸ்ம்ருதி விஶேஷபூர்வ மீமாஸைகளோடேகூடி தேவருடைய வாராதநவிதியில பர்யவஸிக்கிறது, உத்தரபாகமான உபநிஷத்து, இதிஹாஸபுராண ப்ரம்ஹமீமாம்ஸைகளோடேகூடிதேவருடைய, ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டைகளைத் தெரியப்படுத்தி தேவர்திருவடியில் சேர்க்கையில் பக்தியில் பர்யவஸிக்கிறது, இவ்வர்த்தத்தைபகவத்கீதையில் தேவரே "[illegible]"என்றுவெளியிட்டருளிதென்கிறார்.

கக. [illegible]||

(வ்-ம்.) [illegible]!-[illegible] - வேதங்கள், [illegible]-முதலடியிலே, வேறொன்றை யபேக்ஷியாமலென்றபடி, [illegible] - ப்ரமாணமாகிறதுகள், [illegible] - மநவாதி ஸ்ம்ருதியானது, [illegible] - ராமாயணாதிகளோடு கூடின, [illegible]-ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிகளோடும், [illegible]

[illegible] - பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளோடும், [illegible] - உபகரிக்கிறது, [illegible] - கர்மபாகமானது, [illegible] - தேவருடைய வாராதநவிதியிலே, [illegible] - ஒன்றுவிடாமல் பர்யவஸிக்கிறது, [illegible] - மேலான [illegible], பரம்ஹபாகமானது, [illegible] - தேவருடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்கள், [illegible] - ஶக்த்யாதிகள், விபூதிகளிதுகளை நன்றாகத் தெரிவிக்கிறதுகளாலே யிவ்விடத்தில் ஸ்வரூபரூபங்களு முபலக்ஷ்யங்கள், [illegible] - ப்ராப்தரான தேவருடைய திருவடிகளைச் சேருகிறத்தில், [illegible] - என்று கூட்டவும்; [illegible] - பூர்வோத்தரங்களாயுமான, [illegible] - வேதங்களாலே, [illegible] - நான், [illegible] - அறிவிக்கப்படுமவன், [illegible] - என்று, [illegible] - தேவர் முகமாகவும், ([illegible] - என்கிறவிடத்தில் ப்ரக்ருத்யாதிபாடத்தாலே த்ருதீயையென்று கண்டுகொள்வது) [illegible] - இவ்வர்த்தத்தை, வெளியிட்டருளித்து.

(அ-கை.) இப்படி ஸோபப்ரம்ஹமணங்களான வேதங்கள், பூர்வோத்தரபாகங்களாலே தேவருடைய, ஆராதநங்களையும் ஆராத்யரான தேவரையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகளென்று சொல்லிநின்றது, இதில் பட்டணிப்படிகொள்ளாதே "[illegible]" இத்யாதிவிதி பலத்தாலே, யாகாதிகளாவது அதுகளுடைய ஶக்தியாவது காலாந்தரபாவிஸ்வர்காதி ப்ரதங்களென்றும், ப்ரபாகரன், யாகாதிகளால்பிறக்கும் அநிர்வசநீயமானவோரபூர்வமே, அப்படிக்கொத்ததென்றும், நவீநமீமாம்ஸகர், பிதாக்களுடையவும், தேவதைகளுடையவும், ப்ரஸாதமே அப்படிக்கொத்ததென்றும், இவர்கள் ஆராதநாராத்ய ஸ்வரூபாநபிஜ்ஞதையாலே சொல்லுகிறார்கள், ரிக்யஜுஸ்ஸாமங்கள், கைவந்தவராய் "[illegible] ‖" என்று ப்ரமாணஶரணரானஜ்ஞாநவ்ருத்தாஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகங்களும், தடாகநிர்மாணாதி ரூபமானகாதமும், தேவருடைய வாராதநம், பலங்களும், தேவாப்ரஸாதாயத்தங்கள், யஜ்ஞதேவதாதிவிதிகளும், தேவருடையநியமநங்களென்று சொல்லுகிறார்களென்கிறார்.

உ௦. [illegible] ‖ [illegible]

தேஷ்டாபூர்த்தே தவாராதநம் தத்பலம் த்வத்ப்ரீதிஜந்யம் ஸ்வஸ்வவிதயஸ்தத்தத்விதயஸ்தவ ப்ர
ணீதி:||

(வ-ம.) ஹே ரங்கேஶ! க்ரியா-யாகாதிக்ரியை, தஸ்யா: ஶக்தி:-அந்த யாகாதிகர்மத்தினுடைய வஶ்யமானது, அசிந்த்யா-அசிந்திய நீயமான, தஜ்ஜந்யாபூர்வம்-அந்த க்ரியாஜந்யமான அபூர்வமான து, பித்ரூணாம் ஸுராணாஞ்ச ப்ரஸாதோ வா -பித்ருக்களுடைய வும் தேவர்களுடையவும், ப்ரஸாதமானது, கர்த்து:-அந்தவந்த கர்மா நுஷ்டாதாவுக்கு, பலாநிதாத்ரீ-பலன்களைத்தருமது, (க்ரியைகளில் யதாயோக்யம்-விங்கவ்யதியயம் பண்ணிக்கொள்ளவும்)இதி-என்று, குத்ருஷ்டய:-ஸம்யஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள் சொல்லுகிறார்களென்றுஶேஷம், இஷ்டாபூர்த்தே-யாகாதியும் தடாகாதி நிர்மாணமும், தவாராதநம்-தேவருடைய ஆராதநமும, பலம் - அந்த யிஷ்டாபூர்த்தபலமும், ஸ்வத: ப்ரீதிஜந்யம் இதி தவ-தேவருடைய ப்ரீதியாலுண்டானது, இதி-என்றும், ஸ்வஸ்வவிதய:-தத்தத்விதய: - அந்தவந்த விதியானது, ஸ்வத: ப்ரணீதி:-தேவருடைய நியமநம், இதி-என்றும், த்வத்விதோ வ்யாஹரந்தி:-வேதார்த்தஜ்ஞாநிகள் சொல்லுகிறார்களென்று ஶேஷம்.

(அ-கை.) "தத்தத்விதயஸ்தவ ப்ரண" மென்று கீழ்ச்சொன்ன விதிகள் எத்தனைவிதங்கள்? அதுகளுக்கு ப்ரயோஜநங்களென்? பந்தகங்களான ஸ்வர்காதிஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதிகளும், நரகாதிஸாதநங்களானஶத்ருவதஸாதநஶ்யேநாதிவிதிகளும், ஸர்வரக்ஷகனுக்குக் கூடினபடியெங்ஙனே? என்றுமபேக்ஷையிலே விதிதான் நித்யமென்றும் நைமித்திகமென்றும்,காம்யமென்றும் மூன்றுவகையாயிருக்கும்;அதில நித்யம், ஸந்த்யாவந்தநாதிவிதிரூபமாய் ராஜாஜ்ஞைபோலேஅகரணே ப்ரத்யவாயஜ்ஞாபகமாய், ப்ரத்யவாயப்ராகபாவபரிபாலநபலகமாயிருக்கும்.நைமித்திகம்,அயாஶ்சஹோமாதிவிதிரூபமாய் அகரணே ப்ரத்யவாயஸ்த்திதி ஜ்ஞாபகமாய்க்கொண்டு தந்நிவர்த்திப்ரயோஜநமாயிருக்கும்,ஜ்யோதிஷ்டோமாதி விதிகளும் ஸ்வர்ககாமாதிகளையும் விடமாட்டாதே க்ருபையாலே தத்ஸாதநத்தையறிவித்து பரம்பரயாமோக்ஷருசி பலகங்களாயிருக்கும், ஶ்யேநாதிவிதிகளும் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸமின்றிக்கே பரஹிம்ஸைபண்ணித்திரிவார்க்கும்அவரையும் விடமாட்டாதே தத்ஸாதநங்களைத் தெரிவித்து, ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஜநந ப்ரயோஜகங்களாயிருக்கும், ஆகையாலிப்படி ஸர்வர்க்கும் ஹிதபரராய் நியமிக்கிறதேவருடைய ரக்ஷணவிஶேஷரூப தாதபர்யார்த்தங்களைத் தெரியப்படுத்தாநின்றுகொண்டு வேதம், தேவருடைய நித்யசாஸநமாகிற தென்றருளிச்செய்து,இதுக்குஅதி

சாரித்ராதம்யம்பாராதே ருச்யநுகுணமாக ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தநத்துக்கு மூல
மான நிர்ஹேதுகக்ருபையை யநுஸந்தித்து, ஈடுபடுகிறார்.

உக. ஆஜ்ஞா தே ஸநிமித்த நித்ய விதய: ஸ்வர்காதி காம்ய விதிரஹோ
நாஜ்ஞா ஶம்ஸித ஶாஸ்த்ர வஶ்யவஶதா உபாயோ அபிசாரஶ்ருதி: | ஸர்வே
ஷாம் ஹித ஶாஸிது: ஸ்வத்ரக்ஷா ஸஹோ ஶ்ரீரங்க ஸர்வம்ஸஹ ஸ்வத்ரக்ஷா கௌதுக
நிவேதிநீ ஶ்ருதிரஸௌ நித்ய ஶாஸ்த்ரீ ஸத: ||

(வ்-ம்.) ஹே ஶ்ரீரங்க ஸர்வம்ஸஹ-ஶ்ரீரங்கஸர்வம்ஸஹம் யதேஷ்டாதி
ஸஹமாநர்: - நிமித்தஸஹ நித்யஸ்ய ஸநிமித்தாநி நித்யாநி
த்யாநிச தேஷாம் விதய: - நைமித்திகங்கள், நித்யங்கள், இதுக
ளுடைய விதிகள்; அன்றிக்கே, நிமித்தஶப்தம் நைமித்திக பரமாயது
களோடேகூடின நித்யங்களென்றுமாம்; தே வர்தஸ்ய வா ரக்ஷா
ஸ்த்ர ஆதிஸர்வஸ்ய ப்ரஶாஸித்ருவான தேவருடைய, ஆ
ஜ்ஞா-அநதிலங்கநீயஶாஸநம், ஸ:-ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான, ஸ்வர்க்காதி
யஸ்ய தத்-ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஸ்வர்க்காதி காம்யேஷு தேஷாம் விதி: -
ஸ்வர்க்கம்முதலானத்தை யாசைப்பட்டவர்களுக்கு ஜ்யோதிஷ்டாமா
திவிதியானது, அநாஜ்ஞா-அகரணே ப்ரத்யவாயமின்றிக்கே, கரணே -
தத்தத்பலபோதகம், அபிசாரஸ்ய ஶ்ருதி:- ஶத்ருவதாதிஸாதந
விதாயக ஶ்ருதியானது, ஶம்ஸிதம் வஷாஜேஷாம் - ஶாஸ்த்ர
ஸ்ய வஶ்யஸ்ய ஆவஹஸ்ய உபாய: - ஶாஸ்த்ரத்தில ப்ராமாண்ய
புத்தியுடையவர்களுக்கு ப்ராமாண்யபுத்தியுண்டாய், தத்வஶமாக்கும்
வழி, தத:-ஆகையாலே, ஸர்வேஷாம் ஹிதஸ்ய-எல்லாருக்கு
ம்ஹிதபரராய், ஸர்வேஷாம் ஶாஸிதாத்ஸ்ய-ஸமஸ்தாதிகாரிகளுக்
கும், ருச்யநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான, தே-தேவருடைய
ரக்ஷாவ தத் கௌதுகஸ்ய நிவேதிநி - ரக்ஷணரூபமான தா
த்பர்யத்தைத்தெரிவிக்கிற, அஸௌ-கீழ்ச்சொன்ன, ஶ்ருதி: - ஶ்ருதி
யானது, தவநித்யஶாஸ்த்ரீ-தேவருடைய நித்யமான, ஶாஸநமாகி
றது, அஹோ - ஆச்சரியம்?

(அ-கை.) இப்படிப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி ப்ரயோஜநங்களான, "யஜேத
த்யாதி" விதிவாக்யங்களுக்கு, "மாஹிம்ஸ்யாதி" வாக்யம்போலேகார்யப
ரதயாப்ராமாண்ய முண்டானாலும், ஸித்தவஸ்துபோதகங்களான, "ஸத்யம்
ஜ்ஞாநமநந்தம் - ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம - ஏகோ ஹவை நாராயண: - யஸ்ஸர்வஜ்ஞ:

[illegible] ஜாயந்தே [illegible] விஷய:-'[illegible] புத்ரஸ்தே ஜாத:' இத்யாதிவாக்யங்களுக்கு ப்ராமாண்யமெங்ஙனே யென்று, ஶங்கிக்கவதுகளுமிங்கு நிதியுண்டு, உன்னுடையபிதா ஸுகமேயிருக்கிறான், உனக்குப் பிள்ளைபிறந்ததென்று முதலாய், ஸ்வரூபபரங்களான வாக்யங்களைபோலே, நிரதிசயபுருஷார்த்த பூதரான தேவருடைய, ஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும், விக்ரஹத்தையும், வ்யாபாரங்களையும், ப்ரதிபாதித்து, ஸித்தபரங்களானாலும், தேவரிடத்தில் உபாஸநதத்பலவிதாயகவாக்யங்களோடு துல்யசீலங்களாயதுகளுக்கு சேஷமன்றிக்கே, ப்ரமாணமாகிறதுகளெனகிறார்.

௨௨. அத்ராஸ்தி நிதிரிதிவத் [illegible] ||

(வ்-ம்) ஹே ரங்கேச! [illegible] - ஸர்வசேதநருக்கும் ப்ரார்த்தநீயராகவே ஸத்தைபெற்ற, த்வயி-தேவரிடத்தில், ஸகலா: - ஸமஸ்தங்களான, [illegible] வாதா:-(ரூபசப்தம் ஸ்வரூப விக்ரஹாபயபரம்) ஆகஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும், திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதி வ்யாபாரங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கிற, "ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் [illegible]" வாக்யங்கள், [illegible] - கார்யபரங்களன்றிக்கே ஸித்தபரங்களானாலும், அத்ராஸ்தி நிதிரிதிவத் - இங்கு நிதியுண்டென்கிற வாக்யம் முதலானதுகள்போலே, [illegible] - நன்றாக வந்வயிக்கிறதுகள், "[illegible]"களான வர்த்தவாத வாக்யங்கள், "[illegible]" விதிவிசேஷங்களாகக்கொண்டே, ப்ரமாணங்களாகிறப்போலன்றிக்கே, "[illegible]" இத்யாதிகளான உபாஸந விதிசேஷங்களன்றியிலேயே, ப்ரமாணங்களாய், தேவரிடத்தில் ஸம்மந்திக்கிறதுகளென்றபடி, [illegible] - "[illegible]

ஷி" ஸித்தபரவாக்யங்களுக்கு, உபா ஸாஸ்த்ரஸ்ய தேஷாம் விய யஃ ஶ்ரேதஃ-"ஶ்ருதாவாஸ" இத்யாத்யுபாஸநவிதிகளோடும், "ஸ்வர்க்கஸி த்தாவேதாவிமாஷ்" இத்யாதி பலவிதிகளோடும், விஶேஷஃ-ஸைலக்ஷி ண்யமானது, ந-இல்லை.

(அதுகளெப்படி ஸ்வதஃப்ரமாணங்களாகிறதுகளோ அப்படியே ஸித்த பரவாக்யங்களும், ஸ்வாதந்த்ரேணைவ ப்ரமாணங்களாகக் குறையில்லை யெ ன்று கருத்து.

(அ-கை.) "ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸகந்தாத்மகதயைவ" யென்று ஸகு ணஶ்ருதயாதிகளும், பகவத்விஷயத்திலே, குணாதிகளைத்தெரிவித்து ஸமந்வித ங்களாகிறதென்றீர், இப்படியாகில், "ஏகமேவாத்விதீயம்" என்று அத் விதீயஶ்ருதிர்வஹிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்று மபேக்ஷையிலே, தேவதத தாதிசரீரம் சரீரியிடத்திலும், கடபடாதிவிகாரங்கள் காரணத்திலும், கோத் வாதி ஜாதியும், ஶுக்லாதிகுணங்களும், கமநாதிக்ரியையும், த்ரவ்யத்திலும், அப்ருதக்ஸித்தி ஸம்பந்தத்தாலே, பர்யவஸந்நங்களான. ஸ்வாக்ருதி மதிவ்யவ யவ ஹ்ருதிகளையுடையதுகளோ; அப்படியேயிந்த ஸர்வஜகத்தும், தேவரி டத்தில், அப்ருதக்ஸித்தமாய்க்கொண்டு, தேவருக்கு விஶேஷணமாகுகையா கிற வாகாரமும், தத்புத்தியும், தத்வ்யவஹாரமுமுடைய தாம்படி ஸங் கல்பித்திராகையாலே, சேதநாசேதநாத்மகப்ரகாரங்களுக்கு, தேவரே ப்ர காரியாய், இப்படிப்பட்ட ப்ரகார்யந்தரமில்லாமையாலே, அத்விதீயமென் றோதப்பட்டது, ஆகையாலே, அத்விதீயஶ்ருதிநிர்வாஹார்த்தமாஹ ப்ரம்ஹ த்துக்கு, ஶங்கரபக்ஷத்தில் மாயாஸம்பந்தமும், பாஸ்கரபக்ஷத்தில்உபாதி ஸம்பந்தமும், யாதவப்ரகாஶபக்ஷத்தில், விகாரஸம்பந்தமும், சொல்லுகிற தேதுக்காகவென்கிறார்.

உ௯. தேஹோதேஹிநிகாயவத்விஶ்வமயோஜாதிஶுக்ல ஶ்ரீகதோத்ரவ்யேத்ரிஷ்டிதரூபஶப்தவ்யவநாஸாகஸ்த்ராஸ்தே தஜ்ஜகத | விஶ்வம்ப்ரஸ்ஸிதநிஷ்ஜஹஸ்தேதநாத்விதீயஸ்ததோ தாவோவாயிவிகாரஸம்பந்தகஸ்மா நாதஸம்ஶயா ||

(வ்-ம்.) ஹே ஸம்ஶய! தத்ர திஷ்டதி- தஸ்யஸஸ்ரவ ஸ்தாக - அதிலே, நியதேந-இருக்கையாலே, தேஹஃ - ஶரீரமான து, தேஹோஸ்ராஸ்தி தஷிநு-ஶரீரியிடத்தில், ரூபஶப்த ஶுப் ஶ் வவநஜாதநி-நிஷ்டிதாநியஸ்ராஸ்- தனக்கு தேஹிவிஶேஷண த்வமே, ஆகாரமாகுகையைப்பற்றவும், ஸ்வபுத்தி தத்விஶேஷ்யகை யாகையாலும்,ஸ்வவ்யவஹாரம்தாத்ருஶபுத்திஜநகமாகையாலும்,ஶரீ ரியிடத்தில் நிஷ்டிதங்களான ரூபபுத்திவசநங்களை யுடையதென்கிற

து, "ஸ்வயம் ஏவ த்ருஷ்ட:" என்றிறே ஆகாரபுத்தி வ்யவஹாரங்கள்; விகா-ரய:-கடபடாதிகள், இங்கும், தாத்ருக்ஷ-என்றநுவர்த்திக்கிறது, காரணே - ம்ருத்தந்த்வாதிகாரணத்தில், நிஷ்க்ரியே ஏவ ஏவம்-நா:-பூர்வவத், த்ருஷ்டய:-த்ருஷ்டய: - என்றிறே ஆக்ருதிமதி வ்யவஹ்ரு-திகள், ஜாதி: - கோத்வாதிஜாதியும், குணா:- சுக்லாதிகுணங்க-ளும், கர்ம-கமநாதிக்ரியையும், த்ரவ்யே-கவாதித்ரவ்யத்தில், இங்கு-ம், தாத்ருக்ஷ-என்றும், நிஷ்க்ரியே த்ருஷ்டிய மநுஸந்தேயம், ஜாய-மாந:-ஸம்ஜ்ஞா: வ்ருத்த: - ப்ரயோஜநம்-என்றிறே ஆக்ருதிமதி வ்யவஹ்ரு-திகள், ததா-அப்படியே, உஷ்ட-விவிதசித்ரமான, விச்வ-ஸமஸ்த-மான, ஜகத்- "யஸ்ய ஆத்மா சரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம்" இத்யாதி ச்ருதியாலே சரீரமாயும், "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" யா-லே, விக்ருதியாயும் "ஸ தத்வா அக்ஷர ஏவ தத்ராஜியாலே" ஜாதி குண கர்மங்களோடு, துல்யயோக க்ஷேமமாயுமான ப்ரபஞ்-சமானது, த்வயி - சரீரியாயும், காரணமாயும் த்ரவ்யமாயுமிருக்கிற தேவரிடத்தில், சஸிஜந்யே - நிஷ்டிதரூப புத்திவசநமாம்படி ஸ-ங்கல்பித்தது, தேந-அத்தாலே, அத்விதீய:-ஸஜாதீய த்விதீய ரஹித-ராக, ஜகதிஷ - சொல்லப்பட்ட தேவர், தத: - ஆகையாலே, உபா-யோ வாதிஸு விகாரஸு தேஷாம் ஸம்கர: தஸ்ய கதா- மாயையென்-றும் உபாதியென்றும், பரிணமவிகாரஸம்பந்தமென்றும், சொல்லு-கிற வார்த்தை, காநாம - ஏது? அஸங்கதையென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி. அத்விதீயச்ருதி நிர்வாஹமானாலும், "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம-தஜ்ஜலாந் இதி ஸர்வம் - தத்ஸத்யம்-ஸ ஆத்மா தத்வமஸி" ச்ருதிகளிலும், "ஸகலமிதம் அஹம்ச வாஸுதேவ:" களான வுபப்ரம்ஹணங்களிலும், ப்ரம்ஹத்துக்கும், ப்ரபஞ்சத்துக்கும். ஸா-மாநாதிகரண்ய நிர்தேசங்களுக்கு நிர்வாஹமெப்படி யென்றுமபேக்ஷயி-லே, ஸமஸ்தப்ரபஞ்சமும், ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களாலேதேவருக்குசே-ஷமாய்க்கொண்டு சரீரமாய், சரீரவாசகசப்தம், சரீரிபர்யந்த போதகம், லோகஸித்தமாகையாலே, நியந்தாவாய் வ்யாபித்து ஆத்மாவான தேவரைச் சொல்லுகிற, சப்ததோடு ப்ரபஞ்சவாசி சப்தத்துக்கு ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேசம், உபபந்நமென்று பூர்வர்கள் நிர்வஹித்தார்களென்கிறார்.

௨௭. ஸ்ருஷ்டி ப்ரவேச நியமநவ்ருத்திபிர் ஆஸ்ரித்ய நாம ரூபே ஸ்வஸேஷதாசேஷ: ப்ரவிஷ்ணோர்வாம்ரி தஸ்வதஸ்வாவா ஹேதவாநா:| ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம ஸகலமிதம் அஹம் ச வாஸு

வஶாஜ ஹ்ராவ ஹ்ராவ ஹ்ர தாஶமயாஶ வந்யவணவிஜயிஷிவெந்ஷி வெக ஷாவந்ஷளெஷ:॥

(வ்-ம்.) ஶமயாஶநிவந்யவண - கோயிலிலாதாரத்தையுடையவனே!, அன்றிக்கே, ஶமயாஶ வந்யவணமயஷ்ய - என்று பஹுவ்ரீஹியாய், ப்ரவணஶப்தம், “வந்யாஷீநவந்யவணெவெஶஜவெநயஜெத” என்கிறவிடத்தில்போலே, அவநதஸ்த்தலவாசியாய், கோயிலைப்பள்ளமடையாகவுடையவரே! பள்ளத்திலேயிறே நீருக்கு ஸாலபப்ரவேஶமும், அந்யத்ர போக்கில்லாமையும், விஜய ஷஷாஶஷீதிவா விஜயஞ ஐதிவாவிஜயிநஃ வெஷ:-பாஹ்யகுத்ரிஷ்டி நிரஸநத்தாலே வந்த வுத்கர்ஷத்தையுடையராய், ஷவந்ஷஹ்ராஷ வெ ஶிஶெஶெதஃ - ஸகுணநிற்குண பேதாபேத கடககாரணஶ்ருதிகளான வெல்லாவிடத்துக்கும், வெணகஶஷஹ்ய - ப்ராணயிகளான, வெஜாநு விஜஷிவெத வெந்ஷிவெகஃ-வேதார்த்தவித்துக்களாய் பகவத் வ்யாஸ பராஶராதி பரமர்ஷி ஹ்ருதயாநுஸாரிகளான,நாதயாமுந ராமாநுஜமுநிப்ரப்ருதிகளாலே, கஶெஷஶாவஸவந்யவஞஶஷஃ-கூதநஃ கஜெஃவந்விஶ்ய-நியந்தாவான, தெ-தேவருக்கு ஷிதிஶஉதகிஶவவதிஶ ஷநவநியஶநவ வஹ்ராவநவெதஃ - ரக்ஷணத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிக்கிறத்தாலும்,உசிதகார்யப்ரவர்த்தநத்தாலும்,லயிபபிக்கிறத்தாலும், அநுப்ரவிஶ்ய நியமநத்தாலும, வ்யாப்தியாலும, ஶேஷஃ-பரார்த்தத்தை கவேஷமாய்க்கொண்டு, வவஶிதி-ஆதேயமாய், நியாம்ய த்ரவ்யமாகிறதென்று, ஷவதஃ- தேவருக்கும், தஷ்யவ- அந்த ப்ரபஞ்சத்துக்கும், ஷவந் ஶிதஹ்ர ஜெ ஹ்வம் ஜஜஹ்ம் யெஷாஜெ-ஸர்வம் கல்வித்யாதிகளான, கஹெதஷ்யவாஜாஃ - ஸாமாநாதி கரணத்தினுடைய நிர்தேஶங்கள்,வஹ்ராவஹ்ர தாஃ - நிர்வஹிக்கப்பட்டதுகள்.

(அ-கை) “ஷஷந்ஷவஶிதஹ்ராஷி” ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேஶம் ஶரீராத்மபாவ நிபந்தநமென்று சொல்லிநின்றது கீழ்; இதில், நையாயிகன்,ஜகத்து நிமித்தகாரணமாத்ரமான வீச்வரவிஷ்டமென்றும்,பூர்வமீமாம்ஸகன், அது நிரீஶ்வரமென்றும், த்ருமூர்த்திஸாம்ய வாதிப்ரம்ஹ விஷ்ணு ருத்ரரூபர்களான வநேகேஶ்வரவிஶிஷ்டமென்றும், ஹைரண்யகர்ப்பபாசுபதர்தங்களுக் கபிமதரான ப்ரும்ஹ ருத்ரர்களாகிற வீச்வரனேடுகூடினதென்றும் சொல்லுகிறது,ச்ருதிஸ்வாரஸ்யாநபிஜ்ஞதையாலே ‘ஷவெகாஹவெநாராயணஜஶீஷஷவஹாவெநஶாநஃ” என்கிற ச்ருதி ஜகத்து ஸ்வதந்த்ரமாகில்; தேவமநுஷ்யாதி வைசித்ர்யமும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி தாரதம்யமும்

கூடாதென்கிற தர்க்கத்தோடு கூடினதாய்க்கொண்டு சிதசித்ரூபமான ஜகத்து நித்யமாக தேவராகிறநல்லராஜாவை யுடையதென்று, ச்ரோதாக்களுக்கு செவிக்கினிதாகச் சொல்லுகிறதென்கிருர்.

உரு. ஸராஜகஞ்ஸராஜகஞ்ச புநரநேகராஜஞ்ச யாயயாஸிசத ராஜகஞ்ஜக திதஞ்ஜஜல்பு ரஜ்ஞகா: | ஜகாவஸஸ்வித்ருதா தாரதம்ய ஸதத்ருமீகாஸ்ருதிஸ்ம்ரிதி ஸீதி ஸ்யாவராதி நிதந்ராஜநீ ||

(வ்-ம்.) ஹே வரத! அஜ்ஞா:-தெரியாதவர்கள், இதம் ஜகத்-விசித்ரமாயும் நிம்நோந்நதமாயும் காணபபட்ட ஜகத்தை, ராஜ்ஞா ஸஹ வர்த்த இதி ஸராஜகம்-ஈஸ்வரனோடுகூடினதாகவும், நவித்யதே ராஜா யஸ்ய தத்-நிரீஸ்வரமாகவும், புந:-பின்னும், அநேகராஜாந: யஸ்ய தத் - ஸ்ருஷ்ட்யாதிக்குக் கடவரான வநேகேஸ்வர விஸிஷ்டமாகவும், கீழிரண்டிடத்திலும் மேலும் வந்த, ஸஹ-வ்ருஹளக வ்ரீஹ்யாதிஷு-வெகுவ்ரீஹி - ஆகையாலே யிங்கு வந்ததில்லை, ததா-அபடியே, யதாஸிதஸதிஸ்ரீத யதாஸிதம்-ராஜாயஸ்ய தத் - அபிமாநாநுகுணமாக கல்பிக்கப்பட்ட வீஸ்வரனையுடைத்தாகவும், ஜஜல்பு:-அநந்வித பாஷணம் பண்ணினுர்கள், நவஸ்வராயீந தா வஸஷாஹெ அவஸா:-வித்ருணாம் ஸாவஸ்த்ருதா தாரஸ்ய தஸ்ய தளதயொஸ்வலக்ஷ்ய ஸாவதஸ்ய தகவஸா நாஸேவதேதயொ ஸக: கஞ்சம் யஸ்ய ராஜா-பரதந்த்ரங்களுக்கே யுண்டான, வைசித்ர்யமென்ன தாரதம்யமென்ன யிதுகளை விஷயீகரித்த, இது பரதந்த்ரமன்றுகில், விசித்ரமாகவும், நிம்நோந்நதமாகவும், கூடாதென்கிற தர்க்கத்தை பரிகரமாகவுடைய தாரதம்ய-என்கிறவிடத்தில் தாரதம்ப்ரத்யயஸ்வரூபங்களானவிரண்டு ப்ராதிபதிகங்களுமுண்டாகையாலே, த்வந்த்வம் வந்ததென்றுகண்டுகொள்வது) ஸ்ருதி:-"ஏகோஹவை" இத்யாதியான ப்ரம்ஹருத்ரர்களுக்கு பரதத்வநிஷேத பூர்வகம், பகவத் பரத்வ ப்ரதிபாதக ஸ்ருதியானது, ஸ்மா ஸிம் ஸீதி-சேதநாசேதநங்களை, ஸ்ருஷ்டிமண்ணங்களான, ஸ்ருஷ்டிமணவாம் கல்பநத்தாலே, புநந்புநம்ஸமகம்வருமாகையாலே, இங்கு நபும்ஸகமாகவும்; உபாதத்தே என்கிற ஸ்லோகத்தில புல்லிங்கமாகவும் ப்ரயோகிக்கபபட்டது. ஸ்யா - நாராயணஸப்த வாச்யரான தேவராகிற, வ்ருக்ஷாதிஷு ஸாஸநே நய நவா - னென்றுமாப்போலே, அஹெதிதீயா-நிதந்ராஜா நயொஸ்வஸ்ஷ்டி நிதந்ரா

ஜநநீ - என்றும், நல்லராஜரை யுடைத்தானது களாக, ஜமள - ஶ்ராவ்யமாகச் சொல்கிறது.

(அ-கை.) "யதாஹிஉதாராஜகஷ" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஹைரண்ய கர்ப்ப ஸைவர்க்கும், "ஹிரண்யமஸுஷ்வேதப்தாநு வாகவவ ரஷ" இத்யாதி ஶ்ருதிகளில்லையோவென்று மபேக்ஷையிலே ப்ரம்ஹாதிகள், "யோஹ்ரஹ்மாணம் விதயாதிவூர்வம் - ஹ்ரஹ்மணேஸ்ரஷ்டாய ஜேஷ்டாய" இத்யாதிகளில், ஸ்ருஜ்யகோடியில் பகவச்சாஸநாநுவர்திகளாக வெளியிடப்பட்டார்கள், அவதாரப்ரகரணங்களில், தேவரவதாரங்களாகவும் சொல்லப்படவில்லை, இப்படி தேவரவதாரங்க ளல்லாமையாலே, அவர்கள் தேவரன்று, ஸ்ருஜ்யராகையாலே,* தேவரோ டொத்தவர்களு மல்லர். "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத் ... ஶ்ரியா ... ஹ்ரியா ..." இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்மிருதி வசநங்களாலே ஶ்ரிய:பதியான தேவரோ ஸர்வேஶ்வரனென்று சொல்லி ஜிதர்களாய் ப்ரேதப்ராயரான வாதிகளுக்கு உசிதமாக ஜலதர்ப்பணம் பண்ணுகிறோமென்கிறார்.

உகூ. ஹ்ரஹ்மாத்யா: ... ஹ்ருதயாஹிதா: ... ஸ்ருஷ்டாஸ்தேந ... ஸர்வேஶ்வர: ... ஶ்ரீரங்கதாமஶாயிநம் ... ஜலாஞ்ஜலி: ...||

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கதாமஶாயிநம் ... - பெரியகோயிலுக்கு உத்வேல ஸம்ருத்தியைத்தருமவரோ! ஹ்ரஹ்மாத்யா: ஸுஷ்டா: - சதுர்முகாதிகள், ஸ்ருஜ்யஸமுதாயே - ஸ்ருஜ்யஸமுதாயத்தில், ஹ்ருதயஸ்ரஷ்டாரம் ... நியாம்யராக, உதிதா:-திறந்து சொல்லப்பட்டார்கள், அவதாரா ணாம் ... - ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள் சொல்லுமிடத்தில், ந-ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்டார்களில்லை, தேந - அவதாரங்களி லெடாமையாலே, ஸ்வயம் ந-ப்ரஹ்மாதிகள் தேவரன்று, தேந ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர் கோடியிலெடுத்தபடியாலே, தவ - தேவருக்கு, ஸத்ருஶா ந - ஸமாநருமல்லர், ... தேந - ஶ்ரிய:பதி

யான, த்வயா -தேவரீராலே, விஶ்வம்-ஸமஸ்த ஜகத்தும், ஏகேந -தவை தம்-ஏகஸூத்ரக- யேகசத்ரத்தையுடையது, ஒரு நியாமகனையுடைய தென்றபடி, இதி இப்படி, ஸ்வம்வா: ஏஷஃ - தேவரை ப்ர தாந ப்ரதிபாத்யராகவுடைய, ஶ்ருதீ நாஞ்ச ஸ்ம்ருதீநாஞ்ச வசநாநி - வேதவசநங்களாலும், பராஶராதி ரிஷிவசநங்களாலும், இந்த வசநங்களைச் சொல்லியென்றபடி, கூடஃ கூட இதி வ்யூஹந்தி களஃ - வாதிநஃ - தைஃ - ஶ்ருத்யுக்தங்களைப் பரித்யஜித்து யுக்திமாத்ரங்களைக்கொண்டு வாதம் பண்ணுகிறவர் பொருட்டு, உசிதம்-அவர்களுக்கநுகுணமாக, ஜலம்-தர்ப்பணஜல த்தை, தேயா:-த்ருப்தியளவும் கொடுக்கிறோம்.

(அ-கை) இப்படி "ஸஜேஃ" என்று தொடங்கி, யிவ்வளவும், பாஹ்ய குத்ருஷ்டிமத நிரஸநாநுகுணமாக ஸோபப்ரம்ஹண ஶ்ருதிப்ராமாண்யப்ர திபாதநபூர்வகம், ஸ்ரீமானான பெரியபெருமாளுக்கே சிதசிதாத்மகமான ஜக த்தைக்குறித்து காரணத்வத்தையும், ஈஶ்வரத்வத்தையும், ஸமர்த்தித்து "ஸ்ரீ நேத்ரா" என்று த்வயோத்தரகண்ட ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தத்தையு மநுஸந்தித் தாராயநின்றது; இதில் காரணத்வ நிர்வாஹகத்வத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, நாராயணசப்தார்த்தங்களாகையாலே, நிர்துஷ்டங்களாய் நிருபாதிகங்களாய் நிர வதிகங்களாய் நிஸ்ஸமாப்யதிகங்களாய் நிஸ்ஸங்க்யங்களாய் மங்களங்களா யிருக்கிற தயாதிகுணங்களுக்கு மூலங்களாய் பகவச்சப்தார்த்தங்களாக ப்ர ஸித்தங்களான ஜ்ஞாநாதிஷட் குணங்களும், ரத்நத்தைக்காந்திகள்போலே தேவரை யலங்கரிக்கிறதுக ளென்கிறார்.

உஎ. ஸௌஶீல்யபாவஸ்ஸுலஶதிபாநவைத்யாதிவ்ய ஸஹஸ்ரகுணவாரைவ்யபவாதீ ஜ்ஞாநேஶ்வர்யஸ்ஸந்வீர்யந்நவ த்வாம்ஸுந்தரமாஸ்ரீவத்ஸ பூஷணஸ் பூஷயந்தி ||

(வ்-ம்) ஸௌஶீல்ய-ஸௌலப்ய வாத்ஸல்யஸௌந்தர்ய ஸந்வ்ருதாஃ - நிரஸ்தநிகிலதோஷ - நி த்யபோதமங்களாத் ஸமஸ்த ஸத்குணஸ்ஸ்ம்ருதிதே - தோ ஷாதிகளோடு, ஸம்பந்தியாதே கல்யாணங்களான தயாதிகுணங்களு டைய ஸமூகத்தைக் கறவாநின்றுள்ள, ஸுதா:-ப்ரஸித்தங்களான, ஷட்-ஆறுகளான, ஜ்ஞாநஞ்ச ஐஶ்வர்யஞ்ச ஶக்திஞ்ச வீர்யஞ்ச பலஞ்ச தேஜஸ்ச தா: - ஜ்ஞாநாதி தேஜோந்தங்களானதுகள், ரத்நம் - ரத்நத் தை, பாஸ இவ-ஒளிகள்போல், த்வாம்-தேவரை, பூஷயந்தி-பெ ருமிலையனுக்குகிறதுகள்,

(அ-கை.) "ஜ்ஞாநேந ஶ்ரீ" என்று கீழருளிச்செய்த ஜ்ஞாநமாவதேதென்று மபேக்ஷையிலே, சக்ஷுராதீந்த்ரியத்வாரமாவாதல், தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலேயேயாதல், இந்த்ரியங்களிலும், தத்த இந்த்ரியங்களாலே, தத்தத் விஷயங்களையும், அந்யேந்த்ரியவிஷயங்களையும், இப்படி ஸர்வத்தையும் ஒருக்காலே, கரதலாமலகம்போலே நித்யமாக தேவர் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தை ஸ்வப்ரகாஶமாயும், ஆவரணரஹிதமாயும், யதார்த்தமாயுமிருந்துள்ள ஜ்ஞாநமென்று, உபநிஷத்துக்கள் சொல்லுகிறதுகளென்கிறார்.

௨௮. யுகபதநிஶமக்ஷைஸ்ஸ்வைஸ்ஸ்வதோவாக்ஷகார்யே நி
யதிநியமம்வா வ்யாப்ய ஸம்பாதிராஜ। கரதலபதரவச்சேஷம் பஶ்யஸி
ஸ்வப்ரகாஶம் தநவரணமேவம் ஜ்ஞாநமாம்நாஸிஷுஸ்தே॥

(வ்-ம.) ஹே ஸம்பாதிராஜ! ஸ்வை: - தேவருடையதுகளான, அக்ஷை: - சக்ஷுராதிகளாலேயாதல், ஸ்வதோவா - இந்த்ரியாபேக்ஷையின்றிக்கே தேவராலேயாதல், அக்ஷாணாம் கார்யஸித்தௌ - சக்ஷுராதிஸாத்யமான ரூபாதி ஸாக்ஷாத்காரத்தில், நியதிம் - சக்ஷுஸ்ஸாலே ரூபத்தை, ஶ்ரோத்ரத்தால் ஶப்தத்தை, இத்யாதியான நியமநத்தை, அநியதிம்வா - சக்ஷுஸ்ஸாலே சப்தத்தையும், ஶ்ரோத்ரத்தாலே ரூபத்தையு மிப்படி க்ராஹ்யக்ராஹக நியமமில்லாமையை, வ்யாப்ய - அடைந்து, அஶேஷம் - ஸமஸ்த வஸ்துவையும், யுகபத் - ஏககாலத்தில், கரபதரவத் - கரதலத்தோடு துல்யமாக, அநிஶம் - நித்யமாக, பஶ்யஸி - தேவர் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறது, ஸ்வேந ப்ரகாஶ்யம் தத் - ஜ்ஞாநாந்தர நிரபேக்ஷமான ப்ரகாஶத்தையுடைத்தாயும், நவித்ருதாவரணம் பவத் தத் - ஆவரணரஹிதமாயும், ஏவம்பூதம் ஏவம் - யதார்த்தமாயு மிருந்துள்ள, தத் - அந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தை, ஜ்ஞாநம் - ஷாட்குண்யத்தில் முந்தர சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநமாக அடுத்தடுத்துச் சொல்லிற்றுக்கள்.

(அ-கை.) "அநியதிம்வா வ்யாப்ய" என்று சொன்னவநியமநந்தானெங்கனே? அது கடிக்கும்படி யெப்படியென்று மபேக்ஷையிலே, தேவர் திருச்செவியாலே பார்க்கிறது, திருக்கண்களாலே கேட்கிறது, இப்படி கரணங்களாலே யதேஷ்டகாரியான தேவர்க்கு "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத்- விஶ்வதஶ்சக்ஷுருத விஶ்வதோமுக: விஶ்வதஸ்பாத் - ஸம்பாஹுப்யாம் தமதி ஸம்பதத்ரை: - பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ

[illegible]'' இத்யாதிகளில், லோகவில க்ஷணங்களானகரணஜ்ஞாந ப்ரஸக்த்யாதிகள், ப்ரதிபாதிதங்களாகையாலேபோனதெல்லாம் வழியான ஸாக்ஷாத்காரம், கடிக்கக்குறையென்னென்கிறார்,

௨௯. [illegible] ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கதேவ! நயநம்ஶ்ரவணஸ்ய [illegible]-திருக்கண்மலராகா நின்றுள்ள திருச்செவியையுடையராய், த்ருஶா-திருக்கண்மலராலே, ஶ்ருணோஷி - கேளாநிற்கிறது, கிஞ்ச - பின்னையும். கரணைர்வினா - அந்தக்கரணங்களாலேயும், காமகாரிண: - காமம் கரோதீதி தஸ்ய-யதேஷ்டமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறவராய், [illegible]-ஈஶ்வராந்தரமின்றிக்கே, தாமேஈஶ்வரராய் லோகவிலக்ஷணரான, தே - தேவர்க்கு, ஸர்வேஷு வஸ்துஷு ஸார்வபௌமம்-ஸர்வதோதிக்கமான, ஈக்ஷணம்-ஸாக்ஷாத்காரமானது கடகமாகிறது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் மூலமே ஜகத்தென்று ஸித்தித்தபடியாலே, அசேதநமான ப்ரதாந மூலீஜகத்தென்கிற ஸாங்க்யரும், நிர்விசேஷமாகையாலே அஜ்ஞமான ப்ருஹ்ம மூலமென்று சொல்லுகிற ஶாங்கராதிகளும் நிரஸ்தர், ஐஸ்வர்யமாகிறது ப்ரேரகாந்தரமின்றிக்கே ஸ்வதந்த்ரராய், ப்ரதிஹதியில்லாமல் புண்யபாபரூபகர்ம வைசித்ர்யத்தாலே விசித்ரமான ஸர்வஜந்துக்களையும், ஸங்கல்பலேஶத்தாலே யேககாலத்தில் ஒரு சாக்காக வெண்ணாமல், தேவர் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்கையாய், அந்த ஐஶ்வர்யம் காரணபூதரான தேவரை, ஸாங்க்யஸித்தாந்தத்தில் ஸாக்ஷிமாத்ரனான புருஷனிடத்தில் நின்றும் வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறதென்கிறார்.

௩௦. [illegible] ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கராஜ! ஸர்வஜ்ஞஸ்வாமிநஸ்த்வ [illegible] - தே ந-கீழிரண்டு ஶ்லோகத்தால் சொன்ன ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே, ஜகத்-ஜகத்தை, அஜ்ஞம் [illegible]-அசேதநகாரணமாக, வதந்த:-சொல்லுகிறவர்கள், வாரிதா: - நிரஸிக்கப்பட்டா

ர்கள், ஐஶ்வர்யம்-வக்ஷ்யமான ஸ்வரூபமான வைஶ்வர்யமானது, காரணம்-உபாதாநகாரணமான, தேவம்-தேவரை, ஸாங்க்யைருக்தாத்-ஸாங்க்யராலே சொல்லப்பட்ட, ஸாக்ஷிவ - ஸாக்ஷிமாத்ரம், ஸாக்ஷாத்த்ரஷ்டா ஸாக்ஷி தஸ்மாத் - அப்ரம்ஹாத்மிகையான ப்ரக்ருதி மஹதாதிகளை யுண்டாக்கும் போது ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே உபகாரகனான புருஷனிடத்தில் நின்றும், வ்யதிகரோதி வ்யதயதி - வேறுபடுத்துகிறது, (காரணாத்-என்று பாடமுண்டு அப்போது, ஸாக்ஷிணாத்-என்றதுக்கு விசேஷ்யமாகக்கடவது) யத்-யாதொரு ஐஶ்வர்யமுண்டாயிருக்க, அந்யை:-வேறொருவராலே, அயந்த்ர்ய:-நியமிக்கப்படாதவராய், ஸ்வதந்த்ர:-ஸ்வாதீநரான, தேவ:-தேவர், ஸத்ஸத்கர்மணோ: தயோஶ்சித்ரஸம்ஸ்ருதயா - புண்யபாபரூபகர்மங்களுடைய விசித்ரதையாலே, விவிதம் - ததாவிதமான, விஶ்வம்-ஸமஸ்தத்தையும், இச்சாயாலேஶலேஶாத்-ஸங்கல்ப லவத்தாலே, க்ரமணயா-ஒன்றாகவெண்ணாமல், யுகபத்-ஏககாலத்தில், நிஷ்ப்ரத்யூஹதயா - ப்ரதிபந்தகமில்லாமல், ஆவிஷ்க்ருதம்-ஆவிஷ்கரித்தது,(ஸ்ருஷ்டிக்கதென்றபடி) அநந்யாதீநதயா - ஸ்வதந்த்ரனானவனுக்கு ஸர்வவிஷயத்திலும அப்ரதிஹத ஸங்கல்பவத்த்வம் ஈஶ்வரத்வமென்று கருத்து.

(அ-கை.) கீழ்ச்சொன்ன ஶகநஶப்தார்த்தமான ஶக்தியாவது, ஹேத்வந்தர நிரபேக்ஷமான தேவருடைய ஸங்கல்பமானது, இது சக்யம், இது அசக்யமென்கிற மர்யாதையைத்தாண்டி அவ்வளவு கார்யவிஷயமாக, எப்போதும் ப்ரஸரிக்கிறதோ அவ்வளவான ஸமஸ்த கார்யத்திலும், தேவரை சிதசிதாத்மகஸ்வசரீரத்வாரா உபாதாநமாக "ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய-யதோர்ணநாபி:" ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகள், அப்படியுபாதாந காரணமாம்படியாக, ஸ்வகரதுஷ்கர விபாகமற ஸங்கல்பவிஷயயாவத்கார்ய நிர்வஹண ஸாமர்த்த்யம், அந்த சக்தியே ஈச்வரனில்காட்டில் ஜகந்நிர்மாண ரூபாதிஶயத்தைப் பண்ணத்தக்கது, அந்த சக்தி தன்சரீரத்தில், தந்து ஜாலத்தையுண்டாக்கி, திரும்பவும் க்ரஸிக்கிற ஊர்ணநாபி யென்கிற சலந்தையில் காணப்படுமென்கிறார்.

௫௧. கார்யேஷ்வஸ்ய த்வதந்தேவ்யதிகரஸ்வாரஸ்யாத்ஸ்வாதந்த்ர்யஹேதோ: ஸாமர்த்த்யஸ்யாதிஶாயிதோத்வேக்ஷிதைஶ்வர்யவிகல்ப: | இத்யாஶங்க்ய ததிஹ ஸர்வஸம்ஹாரரஜாநபேக்ஷோ தேவ ஸ்வயம் நாத ஸ்ரஷ்டுமர்ணநாபஸம்ப்ரதாய ஶ்ரீ: ஸோ(அ)ஹம் நாஸஸமீஹாஸ்த்ர ||

(வ்-ம்.)ஹே ரங்கராஜ! நகுலேக்ஷாயஸ்யாஸா-ஹேத்வந்தரா பேக்ஷயில்லாத, ஊஸா-ஸங்கல்பமானது, ஸ்வே நக தஜ்ஜாஸாத்ரங் தக-செய்யத்தகாதது, உதாரக -செய்யத்தகாதது உதி-என்கிற, வெ ஷாழு-கனையை, வியஸ்ய-நன்றாகவதிக்ரமித்து, ஸதா-எப்போதும், யா வக-எவ்வளவு, விஹரதி-விளையாடுகிறது, கநத்தே-அவதியில்லாத, காயெஷு-அவ்வளவுகார்யத்திலும், க்வாழு-தேவரை, ஸ்வஸ்ய தநுரேவ ஃவழு தஸ்ாக- தேவருடைய சரீரத்வாரா, உபதாநழு - உபாதாந மாக, சூஹுஃ-சொல்லுகிறதுகள், ஸா-அப்படி யுபாதாநமாகும்படி யான, ஸாமர்த்யம், ஶக்திஃ-சக்தியென்று சொல்லப்படுகிறது, தெஸ வ-அந்தசக்தியே, (தெஸவெஶாநாக - என்று பாடமுண்டு, அ ப்போது, ஈஶாநஸம்பந்தியான வீச்ரத்வத்தில் காட்டில், ஶம்ஶாநா க-என்று பாடமாம்போது, ஸாவ வ்யாநழு) கதிஶயங்கரோதீ தி-கதிஶயகரீ-அதிசயாவஹை, ஸா-அந்தசக்தி, உனஷாநாஸ- ஒரு சலங்கையில் விஸாவ்ய-காணத்தக்கது, "யஷாணஷுநாஸிஸ்ஜ ஜதெ தஸ்யஹூதெவ" என்றிறே ஶ்ருதி.

(அ-கை.) ஜ்ஞானஶக்தி பலைஶ்வர்ய வென்கிறவிடத்தில், சக்திக்கு மேல் ச்சொன்ன பலமாவது, "ஹெஸஉஹிஹிவ்யதிஷ்டிதஃ" என்கிறபடியே, ஸ்வமா ஹாத்மயத்தாலேயே அநேகவ்யாபாரங்கள் பண்ணினாலும் ச்ரமமுண்டாகா தே ஸர்வஜகத்தையும் தேவர் திருமேனியைப்போலே பரிக்கிறதென்கிறவி து, அதற்கு பலம் அங்யாதிஷ்ட்டிதமாய்க்கொண்டு காரணமாநத்தை வ்யாவ ர்த்திப்பிக்கிறதென்கிறார்.

ஙஉ. ஸஉஹிஉஷிதிரீஶஸ்ஶக்யொவ்யக்ஷிதஶ்ரஉவஹவ ஹிஸஷிஷுயக । வபுரிவஸஉஶெஷஇதஃவஹஂதவவுராஸ்ருதகா ரணவாரணழு॥

(வ்-ம்.) ஹெரங்கஶ! ஹெஸஉஹிஹிஷிதியஷுஸ்யஸஃ-தன் மாஹா ம்யத் திலிருப்பையுடைய தேவர், ஸஶக்யாயஸ்ய ஹொஷி-பெ ரிதான ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரம் பண்ணினாலும், நக்ஷித ஶ்ரஉவ ய ஸ்யஸ வஹவ-அந்த வ்யாபாரஙகளாலே உண்டாக்கப்படாத வாயாஸ த்தையுடையவராய்க்கொண்டே, கஶெஷழு - ஸமஸ்த ஜகத்தையும், ஸ்ழு - தேவருதான, வபுரிவ-திருமேனியைப்போலே, ஹிஸஷிஷு தியக-பரிக்கிறதென்கிற யாதொன்று, உதழு - இது, வரெணாஸ்ரு தஂகாரணஂ தஸ்ய வாரணாழு- அங்யாதிஷ்ட்டிதகாரண வ்யாவர்த்

தகமான, தவ-தேவருடைய, வஶ்ஶ-பலஶப்தார்த்தம், ஸ்வேஹிவேஸி தஸ்ரீஸ்ரஷ்ரீராதிகத்:ஃ விதவிநிவஹவஹ்ஹெநவ்ருக்ஷம் ஸ ஷம் தத்ஷம் - தேவர்க்கு அங்யாதிஷ்ட்டிதாத் வைலக்ஷண்யமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் வீர்யமாகிறது, கஸ்தூரிசாகந்தமானது, ஸ்வஸந்நிதி மாத்ரத்தாலே, தான அவிக்ருதமாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதருடைய மநஸ்ஸு க்களை விகரிப்பிக்குமாப்போலே தேவருமப்படியே, ஸகல பதார்த்தங்களையும், விகரிப்பிக்கிறதென்று சொல்லுவர்கள், அத்தால் ஸவிகாரமான காரணம் வ்யாவ்ருத்தமாகிறதென்கிறார்.

௩௩. [illegible]

(வ்-ம்.) ஹே [illegible]! [illegible]-தேவர், [illegible] வ-கஸ்தூரிகாபரிமளமபோலே, நிஜஸந்நிதிஸ்ஸாக-ஸ்வஸந்நிதாநத் தாலே, [illegible]-ஸகல பதார்த்தங்களையும், நவிக்ருதஃ அவிக்ருதஃ-விகாரியாகாதே, விக்ரியணாஷி-விகரிப்பிக்கிறீர், இதிய க-என்கிற யாதொன்று, தக-அத்தை, வீர்யமிதி - வீர்யசபதார்த்த மென்று, வதந்தி-ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிறார்கள், இதஃ-இந்த வீர்யத்தாலே, விகாரேண ஸஹவர்த்த இதி ஸவிகாரந்தத் தக காரணம் - விகாரத்தை யுடையதாய்க்கொண்டு காரணமாகிற மிருத்தாத் வாதிவஸ்துவானது, விநிவர்த்யம்- வ்யாவர்த்திப்பிக்கத் தக்கது.

(அ-கை.) இதில் தேஜஸ்ஸாவது, ஸஹகாரிஸாபேக்ஷகாரணவ்யாவ்ருத்த மான ஸஹகாரி நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வரூபமென்று சொல்லப்பட்டதாய் ஆஶ்ரி தருடைய தாபத்ரயத்தையும் தத்விரோதிகளையும் அபிபவியா நின்றுகொண் டு யிந்த குணங்களில் உத்க்ருஷ்டமாகிறதென்கிறார்.

௩௪ [illegible]

(வ்-ம்.) ஹேரங்கநாத! ஸஹகாரிணாம் அபேக்ஷாயஸ்ய ஸ்ஸ்தஸ்மிந் - ஸஹகாரிணஃ அபேக்ஷா இதிவா-ஸஹகாரி காரண ங்களுடைய அபேக்ஷையை யுடைத்தானதாயும், ஹாதம் - வ்யாவர்

திப்பிக்கைக்கு, தேஷாம் ஈச்வரத்வ ஸ்ய நஹ்யதீதிர் நவை க்ஷ: ஸஹாயகந் கர்த்ரு ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாமர்த்யாத் - ஸஹகாரிகளை யபேக்ஷியாத கர்த்தாவாயிருக்கையானது, ப்ரதாநாதிஜயதீதிதஸ்-ஆஸ்ரிதவிரோதிகளை அபிபவியாநின்றிருந்துள்ள, தேஜ இதி- தேஜஸ் ஸப்தார்த்தமென்று, இஹ-கீழ்ச்சொன்ன குணங்களில். ஜயதி-உத்க்ருஷ்டமாகிறது, (ஸர்வமும் பகவச்சரீரமாகையாலே ஸ்வதந்த்ரங்களான ஸஹகார்யந்தரங்களை அபேக்ஷியாத கர்த்ருத்வம் பகவானுக்கே ஸம்பவிக்குமென்று கருத்து.)

(அ-கை.) ஆக காரணத்வோபயுக்த ஜ்ஞாநாதி ஷட்குண ஸ்வரூபமும்-அத்தால் வாத்யந்தராப்யுபகத காரண வ்யாவ்ருத்தியும் அருளிச்செய்து நின்றது, இதில்ஆநந்தவல்லியானது அநுகூலவிஷயவிஷயக ஜ்ஞாநரூபமான வாநந்தமும் முதலான குணகணத்தை, மநுஷ்யன் துடங்கி, சதுர்முகபர்யந்தமாகவும், மேலும் "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" இத்யாதியாக வுதப்ரேக்ஷித்து விசாரிக்க விழிந்து தனக்குத் தேஸ்யமான குணபரிச்சேத ஜ்ஞாநலாபத்தைப் பெறாதே, வழியிலேயே யிடறி மூகனைப்போலே, வாய்திறவாததாய்த்து, இப்படியிருக்க தேவருடைய திருக்கல்யாணகுணங்களுடைய, பரிச்சேதத்திலும், ஸங்க்யையிலும், அங்யருடைய மநோவாக்குகளுக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோ? இதென்ன வாச்சரியமென்கிறார்.

௯௫. ஆதேவாத் ப்ரத்யயம் விரிஞ்சாவதி கோவர்த்தோத்தர க்ஷ்மாஸ் ஸ்ரீரங்கேந்த்ர நந்தவல்லீ தவ குண நிவஹம் யௌவநாநந்த ஸம்பத் | நவ்யாஸ் ஸ்ரேஷ்டீ ஷ்ட்ஸ்வஸ்ருதிவ்யவஸ்தோக்ஷ்மாயம் நிர்வ்யூஹம் தேயம் தேவ குணாநாம் வ்யவஸ்தாநம் யோ: காக்காதி துவாவோ: ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேந்த்ர! ஆநந்தவல்லீ - ஆநந்தவல்லியென்று பெயர்பெற்ற "ஸைஷாநந்தஸ்ய மீமாம்ஸா பவதி-யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" இத்யாதியான உபநிஷத் வாக்ய விசேஷமானது, தவ - தேவருடைய, யௌவநாநந்த: ஸம்பத்: யஸ்ய ஸ்ரீ - யௌவநத்திலுண்டான ஆநந்தம் முதலான, குணாநாம் நிவஹம்-ஸ்தாலீபுலாக ந்யாயத்தாலே, ஆநந்தோபலக்ஷிதமான குணகணத்தை, ஆதேவாத் ப்ரத்யயம் ஆதேவாத் ப்ரத்யயம்-மநுஷ்யன் துடங்கியென்றபடி, விரிஞ்சாவதி ப்ரஸ்ருத்ய-சதுர்முகபர்யந்தமாகவும், உபரி சதுர்முகனுக்கு மேலும், உத்க்ஷேப-உபக்ரமத்தில், யுவாஸ்யாதி

த்யாதியாலும், "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்கிறதுக்கு மேலே, "நை தத்ஸ்தவே" என்கையாலும், அஸம்பாவிதார்த்தகதநத்தாலே அர்த்தாதுத்ப்ரேக்ஷித்து, ஶ்ரீரங்கநா-விசாரிக்கவிழிந்ததாய்க்கொண்டு, ஸஹஸ்ராக்ஷ-ஶ்ருதி-தனக்கு விசார்யதயோத்தேஶ்யமான குணகணங்களுடைய இயத்தையை, ஸ்ப்ரஷ்டும்-விஷயமாக்குகைக்கு, நைஷ-ஸமர்த்தமாய்த்ததில்லை, யதிவாஃ - மநுஷ்யாதிசதுர்முக பர்யந்ததிலேயே, ஶ்ருதி-"ஸ ஏகோ மாநுஷ" "ஏவமேவ ப்ரஹ்மா" இத்யாதிப்படியே உழலுகிறது,' "ஏகைகஶோ நிவ்ருத்தா" என்றது, ஏகைகநிவ்ருத்தா-என்றாய், இங்கு ஸ்வார்த்தமென்றத்தை ஸம்யம்யந்தமாக்கி "ஸஹஸ்ரகோட்யோ ப்ரஹ்மாணஃ" என்றதுக்கு மேலே, "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே. அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ-ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோவித்வாந்" என்று மூகனைப்போலே, விசார்யதயாஸ்வோத்தேஶ்யமான வர்த்தவிஷயத்தில் பேசமாட்டாதே மறைந்துகொண்டு நின்றது; தே-தேவருடைய, ஸகல குணாநாம் - இபபடி ஆநந்த வல்லியாலும், கணக்கொண்ணாத திருக்கல்யாண குணங்களுடைய, அவயிஶ்வமணநாவதயோஃ-பரிச்சேதத்திலும் ஸங்க்யையிலும், விஷயவாக்யதயோஃ - அந்யருடைய மநோவாக்குக்களுக்கு, காகயா-வார்த்தையேது? இல்லையென்றபடி, ஹந்த-ஆச்சரியம்!

(அ-கை.) இப்படி வேதாந்தங்களாலும், பரிச்சேதிக்க வரிதாய், அதுகளில் நிதிகள்போலே, பரமரஹஸ்யங்களான மார்தவாத்யாத்ம குணங்களும், ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹ குணங்களும், கோயிலிலே பண்டிதரோடு பாமரரோடுவாசியற வெல்லார்க்கும்தாங்களும் ஸாக்ஷாத்கரித்து பிறக்குமுபதேசிக்கும்படி ப்ரகாசிக்கிறதுகளென்றார்.

கூசு. ந்யாயிஷ்டயே மஹாணாநிதிநியாயதோரங்க தேவ-ஶ்ருதிவாதஶ்ரீவந்தவாவமக்ஷாஃ | ஸ்யாவிஜயஸௌந்ரீ ஸ்ஹ்தயோவிர ந்தளவஜ்ஜமத்வ ஹ்ருதிக்ஷாவாஸ்ரம்ஶதா வணை॥

(வ்-ம்.) ஹேவாஸ! ரங்க வாஸஸ்ரேஷ்ட-அதிக்ருதாதிகாரங்களான உபநிஷத்துக்களிலே, ய-யாதொரு, குணாஃ-மார்தவாதிகுணங்கள், நியிநியாய.ந்யாயிஷ்ட-(நியிவ ந்யாஜுஷ்டதவென்றாய்) நிதிகள்போலே மறைத்துவைக்கப்பட்டதுகள், தே-இந்த, ஶ்ருதிவாதஶ்ரீவந்தஷ வாவமக்ஷாந்திஶ்வதாஃ-

ஆஸ்ரித விஸ்லேஷா ஸஹத்வரூபமான மார்தவமென்ன அகடிதகட நாஸாமர்த்யரூபமான சாதுர்யமென்ன ஆஸ்ரிததோஷத்தில் குணபுத்தியாகிற பரணத சாபலமென்ன அபராதஸஹிஷ்ணுத்வரூபக்ஷாந்தியென்ன யிதுகளும, ஊயாவவிஜயஶ்ரவஸௌநூரீவதாः வ்யூஹகயொயெஷாஜெ - பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுத்வமாகிற தயையென்ன பராபிபவநமாகிற விஜயமென்ன அவயவசோபையாகிற ஸௌந்தர்யமென்ன யிதுமுதலான ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதிகளும், ரஙஹெவர நாவணஸஹிது - கோயிலாகிற ரத்நக்கடையிலே, ரதாநாஜா வெநதாமுஷ்டி-ரத்நஸமூகங்களோடொப்பாக, ஜநதாः வஷ்வஹாஜொதாः க்ஷஜாः - எல்லாரும் வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறத்துக்கு அர்ஹங்களாகிறதுகள்.

(அ-கை.) எம்பெருமானுக்கு நித்யோதித தசையென்றும், ஶாந்தோதித தசையென்று மிரண்டு தசையுண்டு; இதிலொன்று பரத்வத்தில் ஒன்று வ்யூஹவாஸுதேவரிடத்தில், "ஊதிவதிதாவயிஷஜஹிஜாநாஷவ்யூஷ வகஷாவகூதநிஷரஙஜதேயதநிதூஉஶஷ்டி" என்றாழ்வா னருளிச்செய்கையாலே, இரண்டிலு மிரண்டு வ்யவஹாரமுண்டு, இதிலொன்று நிரவதிக கல்யாணகுண விஶிஷ்ட ஸ்வாநுபவத்தால் வந்த ஆநந்தததாலே நிஸ்தரங் கார்ணவத்தோ டொத்திருக்கை; மற்றையது விபூத்யநுபவததை இதில் பரத்வத்தில் நிஸ்தரங்கார்ணவ தஶையை ஶாந்தோதிததசையாக விவக்ஷித்து, கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள், எந்த ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி "யெஷாணாஷத ஜ்ஞாநவஷஹதய உதக்ஷதயாஶஷிஷவய யாதாः" என்கிறபடியே, வயிர்தாரிகள் உதாரனைப் பெற்றுப்போலே நிறம்பெற்று வருகிறதுகள, அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய தேவரே நிரவதிகமாய் ஸ்வ ஸம்வேத்யமாய் நிரந்தரமான ஜ்ஞாநாதி விசிஷ்ட ஸ்வாநுபவரூப ஶாந்தோதிததசையை யுடையராய்க்கொண்டு ஸ்வாநுபவவிஷயமாய் விபுவான ஸ்வஸ்வரூபத்தளவாய் அபரிச்சிந்நமான வாநந்தத்தாலே நிறம்பி நிஸ்தரங்காணவம்போலிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கிறதென்கிறார்.

௬எ. யாஜாஶ்ரீதெதூவாதஙஹரயஉவதெஷஹணஜணாः வ்யூயஜெவொநஜெஷவஶவநஶாஜொஜிதஉஶः । கூஜெவகூஙவெகஷஹிஜிதவித ரஙஙவரஉஹொஷஷஂ வெஉஷ்ஷாதயஷ வஹஊநஹரிதஷ்டி॥

(வ்-ம்.) ஹெவரஉ! தெ-கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகளான, ஷஜஃஜணாஷெஷாஂஜணாः-திருக்கல்யாணகுணகணங்கள், யஷ்டி-யா

தொரு ஸ்வரூபத்தை. ஆஶ்ரித்ய-ஆஶ்ரயித்தே, ... -ஸ்வப்ரயோஜநபரர்போலே, ...-உத்க்ருஷ்டங்களாகிறதுகள், ஸ: - அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய, தேவ-தேவரோ, ... -நிரவதிகையாய் ஸ்வஸம்வேத்யையாய் நிரந்தரையான ஸாந்தோதித தஶையை யுடையராய்க்கொண்டு, ... -ஸ்வமாத்ராநுபாவ்யமாய் ஸ்வஸத்ருஶ பரிமாணமாய் விபுலமானவானந்தத்தாலேபூர்ணமாய், ... -நிஸ்தரங்கார்ணவ ஸத்ருஶரான, தேவ-தேவரை, ... -அநுபவிக்கிறது, இப்படி தேவருடைய வாநந்தகுணம், அதிவிலக்ஷணமென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படிஜ்ஞாநாதி விஶிஷ்டரான தேவருடைய வீஶ்வரத்வ லேஶமுடைய விந்த்ராதிகள் தங்களை யீஶ்வரராக வபிமானித்துக் கலங்குகிறார்கள், தேவர் நிரவதிகமான வதிஶயத்தையும் அநாதரித்துக் கலங்குகிறதில்லை; இந்த விஷயத்தில் நாங்க ளாச்சரியப்படுகிறோமில்லை; தேவரும் தேவர் மாஹாத்ம்யமும், பெருமையாலே, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருஶமாகையாலே தேவர்க் கெது தகாதென்கிறார்.

௯௮. ...॥

(வ்-ம்.) ...! ... - தவ - தேவருடைய, ... - ஈஶ்வரத்வவாஸனையை (லேஶத்தையென்றபடி) ... (அடைந்தென்றபடி) ... - தங்களையீஶ்வரனோடொத்தவர்களாக நினைத்துக்கொண்டு, ... - கலங்குகிறார்கள், தேவ - தேவர், நிரவதே: - நிரவதிகமான, ... - பெருமையாலும், ... - ஶரத்தைபண்ணாமல், "..." யென்கிற, ஸூத்ரத்தாலே, கதிஸம்ஜ்ஞையாய், கதிஸமாஸனாய், ... - என்றுமுவீ வந்திருக்கிறது) ...

திநாவிஙூ: - கலங்குகிறதில்லை, யக- என்கிறயாதொன்று, அத்ர-இந்தவிஷயத்தில், நவிஸ்மயேமஹி- ஆச்சரியப்படக்கடவோமல்லோம், வை - தேவர், விபூதயோ ஹாவோவிபூதயெ - தஷாக - விபுவாகையாலே, தவஹிசோதஷாக - தேவருடைய ஈஸ்வரத்வாதியில்காட்டில், வர: - பெருமையுடையவரென்றத்தாலே, ஹிதஷஹாவோயஸ்ய ஐதிவா - விலக்ஷணஸ்வபாவத்தையுடையரென்றத்தாலேதான், தெ - தேவர்க்கு, கிஞாஸ - எதுதான், ஷுநாஸஹ வதஜதஜதிஸாதாதஸஹாஷஸாத - யஆ - ஷுதநாந ரஹஸாதூ - ஸம்பத்தியில் அவ்யயீபாவஸமாஸன், "ஸாதூவெ ஸாதூஷ்ஷாஸை"ஷ்ஞி" ஆத்மாநுரூபமென்றபடி, ந - ஸாத்மித்ததனறு, உசிதமென்றபடி, கலங்காமையுசிதமென்றுகருத்து.

(அ-கை.) இப்படி மாங்கோதி தமாவிமிஷ்டமான பரத்வத்தை அநுபவித்த வநந்தரம், "மாவெணஷூஷிஹெஷ்வெ தை வையஉறாஉதி ஷவவஹள தவபூஷிதஷெஷூ திமாயூம தெஹஸுதி ஹிமஹ:" என்கிறபடியே, தேவர் ஸாதுபரித்ராணார்த்தமாக வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூப சதுர்வித வ்யூஹரூபியாய் அவதரித்து அதில் வாஸுதேவரூபியான தேவர் பரத்வத்தோடொத்து ஷாட்குண்யபூர்ணராய், நித்யமுக்தாநுபாவ்யராய் நின்று, ஸங்கர்ஷணராய் ஜ்ஞாநபலங்களோடுகூடி மாஸ்த்ர ப்ரதாந ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணி, ப்ரத்யும்நராய், ஐஶ்வர்ய வீர்யங்களோடுகூடி ஸ்ருஷ்டியையும், தர்ம ப்ரவர்தநங்களையும்பண்ணி, அநிருத்தராய், மக்தி தேஜஸ்ஸுக்களோடுகூடி ரக்ஷணத்தையும் மோக்ஷஹேதுவான ஸத்வ ப்ரவர்த்தநத்தையும்பண்ணுகிறதென்கிறார்.

நக. ஷா஡ுண்யாஉாஸுதெவ:வர இதிஸஹவாநுகஹொமொ ஹாவுாயாஷஹயாதஷஷுணஸஂஹாரவிவிதநுஷெமாஸ தெஹாஹ்வீர ஹாக:ஷுஹுஸ்மயஜள நயவிஷஸமஹஂஸ கிதெஜொ நிரஹெஹாவிஹுாண: வாவிஷூஂ மஉயவிஷயா வஹஹஹஹாமாயிராஜ॥

(வ்-ம்.) ஹெஸமவஹ - ரஂமாயிராஜ! ஸ: - அப்படிமாங்கோதி தமாவிமிஷ்டரான, ஹவாந - தேவர், வஹஹ - வாஸுதேவாதிவ்யூஹரூபேண அவதரித்து, ஷாடுண்யாயஸதஸஹாவஷூஷாக-ஜ்ஞாநாதிகுண ஷட்கவிமிஷ்டதையாலே, உகெஹெஹாமஹ: - முக்தராலே அநுபவிக்கப்பட்டவராய், வர: - வாஸுதேவ

தி - பரவாஸுதேவரென்று சொல்லப்பட்டப் பரதமதர மூர்த்தியுடைத்தானவராய், (ஸ்வதி - என்றுமேஷமாய் ஆகிறது) ஸ: - தேவர், ஸங்கர்ஷணராய் - பலெநாஜ்ஞாநாப்யாம் - பலத்தோடுகூடினதான, ஜ்ஞாநேந - ஜ்ஞாநத்தாலே, ஸம்ஹரதி - ஸம்ஹரிக்கிறது, ஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்த்ரத்தை, விதநுதே - நன்றாகவிஸ்தரிப்பிக்கிறது, ஸ: - ப்ரத்யும்நராய், ஐஶ்வர்யவீர்யாப்யாம் - ஐஶ்வர்யத்தாலும் வீர்யத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிம் - ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணுகிறது, தர்மத்தையும் ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறது, ஸ: - அப்படி, அநிருத்த: - அநிருத்தராய், ஶக்திதேஜோப்யாம் - ஶக்தியையும் தேஜஸ்ஸையும், வி்ப்ராண: - பரியாநின்றுகொண்டு, பாதி - இரக்ஷிக்கிறது, ஸத்வம் - ஸத்வகுணத்தை, உதயதி - உத்ரிக்தமாம்படி பண்ணுகிறதும், "ஸர்வம் வ்யவஸ்த்யாபயதிவாயுதாயுஷ:" என்றுநீரேயிவர்மேலே; இப்படி வ்யவஸ்தைபண்ணுகிறது; தத்தத்கார்யாநுகுணத்வயா விஷ்காரத்தைப்பற்றபகவாநுக்கெல்லாவிடத்திலுமெல்லாகுணங்களுமுண்டு; ஆகையிறே, "வ்யவஸாயாத்வ்யஷாந ஸ்வாநுவா விஷ்ட்ரதிவ்யாஸ ஸ்வாநுஸ்வத்வே வஸுமணிதஹாஸ்மஸுமாண:" என்றுமுழ்வானருளிச்செய்தது.

(அ-கை.) இப்படி, வாஸுதேவா திவ்யூஹசதுஷ்டயரூபேணவவதரித்த தேவர் ஜாக்ரதாதி துரீயக்ரமசதுஷ்டய விசிஷ்ட தத்துபாஸகாநு குணமாக, தத்தந்மூர்த்யநுகுணபரிகரவிசிஷ்டராய்க்கொண்டுப்ரத்யேகம் நான்கு வ்யூஹமாகிற தென்கிறார்.

௬0. ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாத்யலஸதுரீய ப்ராயத்ர்யாதுர்வுதோவாஸ்ய: । ஸாங்கஸ்தத்தஹவபரிவஹஸ்ராதுர்யாத்ஸ்ஸஹ ஸிவதாயா ॥

(வ்-ம்.) ஹேஸாரிநு! ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யலஸதுரீய ப்ரதேஷாம்ப்ராயா: யத்ராத்ருணாம்-க்ருதா: - தத்பூர்வாஸ்ய: - ஜாகரணம்போலும், ஸ்வப்நம்போலும், அத்யலஸபத வாச்யமான ஸுஷுப்திபோலும், துரீயமான மூர்ச்சைமரணங்கள்போலுமிருக்கிற ஜ்ஞாந தாரதம்யாத்யதிகார ரூபங்களான உபாஸக க்ரமங்களையுடையவராலே உபாஸிக்கப்படுமவராய், (ஜாக்ரத்சப்தமும், அத்யலஸஶப்தமும், பாவப்ரதாநம்) பரிவஹாஸிஸஹவதுதஉதிஸஹ

வரிவஹ:- தெஷாஜெஷாம்ஸஹவரிவஹ:-அதுகளுக்கநு கூணங்களான பரிகரங்களோடு கூடினவராய்க்கொண்டு, வக்ஷாரோ வ்யூஹாயஸ்யஸ:தஸ்யாவஸக-நான்குவ்யூஹத்தையும், வதுஷ்டா-நான்குவிதமாக, வஹவி-தேவர்வஹிக்கிறது.

(அ-கை.) கீழ், ஸர்க தர்மௌ, என்று, ப்ரஸ்துதமான ஸர்கத்தினுடைய க்ரமமெங்கனேயென்றபேக்ஷையிலே தேவர்ப்ரளயகாலத்தில் அசேதநதுல்யராய், போகமோக்ஷசூந்யரான சேதநரை அநுஸந்தித்தையோ? வென்றிரங்கி அவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கு அநந்யாதீநராய் ஸங்கல்பித்து மூலப்க்ருதியை, மஹதஹங்காரதந்மாத்ரபூதபஞ்சக ஏகாதசேந்த்ரியங்களாக மொட்டுவிக்கிற தெனகிறார்.

சக. கவிஜவிஶெஷிதாநு ஜயஸீநிஸம்ஸாாதஃகரணகளெபரைவடியிதுமஜாநநாநாஃ | வாஜநிஜெநூயெவவாவாநகரோஃப்ரக்ருதிம்ஹஜஹிமாநஸஷதகாணாவஙெ கொாகிணீம் ||

(வ்-ம்.) ஹெவாஜ! ப்ரளயவஸீமாதஸ்யாம்-ப்ரளயமாகிறவிடத்தில், (ப்ரளயகாலத்திலென்றபடி) கவிஜ்ஞவிஶெஷிதாஷூநு - அசேதநங்களாலே வ்யாவர்த்திப்பிக்கப்படாததுகளான, ய ஜா - விஶெஷணஷாம்ஸஂஜாத ஐதிதெநஸவஷீத விஶெஷிதாஃ - கவிஜ்ஞாகவிஶெஷிதாஷூநு - அசித்தைப்பற்றவைலக்ஷண்யமெங்களான யென்றுமாம், ஆகையிறே, அஶிஷ்டர், என்றது, ஸம்ஸாாதஃ - ஸம்ஸரிக்கிற சேதநரை, தயமாநஜநஃ யஸ்ய ஸஃ - இரங்கின நெஞ்சையுடையராய், காணாதி கவெபராணிவதெதஃ - ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்களோடும் தேவாதிசரீரங்களோடும், வடியிதும்-ஸம்பத்திப்பிக்கைக்கு, நிஜாஜ்ஞாதயெவ - ஸ்வஸங்கல்பத்தாலேயே, வாவாநு - பராதீநராய், ப்ரக்ருதிம் - மூலப்ரக்ருதியை, மஹாம்ஶாஹிமாநஶஸதாதிவகாணாதிவ தெஷாமவஷீஷயாகொாகாணஸ்யஸஷீதாம் - மஹதஹங்கார பூதகரண பங்க்தியாகிறமொட்டுக்களை யுடைத்தானதாம்படி, கரோஃ-தேவர் பண்ணியருளிற்று.

(அ-கை.) இதில் தயமாநமநாஃ, என்று, தயையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியென்றது, அப்படியாகில், ஜகததைதேவமநுஷ்ய திர்யக்ஸ்தாவராத்மகமாக விஷமமாயும், வ்யாத்யாத்யுபத்ருதமாய் தயநீயமாகவும், ஸ்ருஷ்டிககை "ஸ

ஸாக்ஷுஶ்ச ஸாக்ஷுஶதாமி பாபகாரோ ஸ்ம்ஷேத்ரோ பாபகாரிதி” என்றருளிச்செய்தபக்ஷபாதித்வ வத்துக்கும் “ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு ந மே த்வேஷ்யோஸ்தி ந ப்ரிய:” என்றுசொன்ன பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதைக்கும் போருமோவென்ன? சேதநகர்மாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே அவையிரண்டும் வாராதென்று வைஷம்ய நைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத் இத்யாதிசாரீரகந்யாயஸஹக்ருதங்களான “புண்ய: புண்யேந கர்மணா பாப: பாபேந” “ஸாது காரீ ஸாதுர்பவதி” இத்யாதி ஶ்ருதிகள் சொல்லுகிறதுகளென்கிறார்.

சஉ. நிர்த்தீர்ணம் சகாருண்யம் ஜகதிவிததம் கர்மவைக்ஷ்ய ஸ்ருஜதஸ்தவ ஸம்பந்தோ ஸம்பந்தோ | வைஷம்ய நைர்க்ருண்யதயோர் நப்ரஸக்தி: ஸூத்ரஸ்ருதிவாக்யானாம் பஞ்சத்வாதீர்ணாம் ஶ்ருதயோ ப்ருணந்தி||

(வ்-ம்.) ஹேரங்கஸாம்ராட்! விவிதம்-எண்ணிமுடியாத வைஷம்யமுடைய, கர்ம-புண்யபாபரூபமான, சேதநவ்யாபாரத்தை வைக்ஷ்ய - ஒன்றுபத்தாகக்கணக்கிட்டு, ஜகத் - ப்ரபஞ்சத்தை, நிர்த்தீர்ணம் - மேடுபள்ளமாகவும, காருண்யம் - தயநீயமாகவும், ஸ்ருஜத: - ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தவ-தேவர்க்கு, விஷமஸ்ருஷ்டி வைஷம்ய-நிர்க்ருண்யயோ: -வைஷம்யத்துக்கும் நிர்தயத்வத்துக்கும், ப்ரஸக்தி:-ப்ரஸங்கமானது, நவ - இல்லையன்றோ; ஸூத்ரஸ்ருதிவாக்யானாம்:-ப்ரம்ஹ விசாரரூபங்களான ஸூத்ரவிஶேஷங்களை ஸஹகாரிகளாகவுடைய, ஶ்ருதய: - ஶ்ருதிவிஶேஷங்கள், தத்-கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தை, (ப்ரஸக்தியில்லாமையையென்றபடி) ப்ருணந்தி - சொல்லுகிறதுகள்.

(அ-கை.) இப்படி,கர்மவ்யபேக்ஷயவென்று,கர்மாநுகுணமாகவிஷமஸ்ருஷ்டியென்றுகொள்ளில் நிரபேக்ஷகர்த்ருத்வம்ஜீவிக்கும்படியெங்கனே?யென்னுமபேக்ஷையிலேஸ்வாதீநமான ம்ருத்தந்த்வாதிஸஹகாரிஸமவதாநத்தில்கடபடாதிகளைப்பண்ணுகிறவனுக்குஅந்த ஸஹகாரிஸமவதாநம்போலவும்,ஸ்வஸ்த்தசரீரனுக்குவிஷயபோகத்தில் சரீரஸ்வாஸ்தயம்போலவும்,நியாமகனானராஜாவுக்கு,ப்ருதயாதிக்ருதாபராதஸாபேக்ஷசிக்ஷாவிதாநங்கள் போலவும்,உதாரனுக்கு, அர்த்திஜநவிஷயத்தில் ப்ரார்த்தநாஸாபேக்ஷமாக கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், தேவர் ஸ்வாதீநமான சேதநகர்மவிபாகஸாபேக்ஷமாகவிஷமஸ்ருஷ்டியும், ஸ்வாதந்த்ர்யபஞ்ஜகமின்றிச்சேதநாநுகுணமாகக்குறையில்லையென்கிறார்.

சகூ. ஸாமக்ர்யாம் ஸஹகாரிகாரணகணே கர்த்து: ஸ்ரீரஸ்ய வா போக்து: ஸ்தாநவிநாஸ விநயோபாதாநவிஜ்ஞாயயா ஸாஸிது: | தாதுர்யாசிதஜநேஷு கடாக்ஷணமிவ ஸ்ரீரங்கமங்கள ஸ்தே ஸ்ரஷ்டு: ஸ்ரஜ்யகர்மஸாபேக்ஷணமேவ ஸ்வாதந்த்ர்யமேவாவஹேத்॥

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கமங்கள! ஸாமக்ர்யாம் ஸத்யாம் - யதேஷ்டவிநியோகார்ஹமான, ஸஹகாரிணி காரணாநி சேஷ்டாமணௌ ஸத்யாம் - ஸஹகாரிகாரண கலாபமுண்டாயிருக்க, கர்த்து: - கார்ய கர்த்தாவுக்கு, தத்த- அந்தஸஹகாரிகாரணகணத்தினுடைய, தத்த வ்யபேக்ஷணமிவ-அந்யா-என்றத்யாஹார்யம்- வ்யபேக்ஷணம்போலவும, அந்யா-அன்றிக்கே, ஸ்ரீரே- ஸ்வாதீநமென்றநுஷங்கிக்கவும, ஸ் வாதீநமான சரீரமிருக்க, போக்து: - விஷயாநுபவம் பண்ணுகிறவ னுக்கு இங்கு முன்புபோலே அத்யாஹார்யம், அந்த சரீரத்தினு டைய வ்யபேக்ஷணம்போலவும், ஸாஸிது:-நியாமகனை, ராஜ்ஞ:- ராஜாவுக்கு, ஸேவாநுஸாரிஷு விநயோபாயாநுஸாரேண விதய: - யயா - தன்னை யநுவர்திக்குமளவில் வந்தகுற்றங்களுக்குத் தக் கசிக்ஷாவிதிகள் போலவும், யாசிதஜநேஷு- யாசகஜந விஷயத்தில், தாது: - தானம்பண்ணுகிறவனுக்கு, கடாக்ஷணமிவ- அர்த்தித்வஸாபேக்ஷமாகக் கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், ஸ்ரஷ்டு: - ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தே-தேவரீக்கு, ஸ்ரஜ்யாநாம் ஸர்வேஷாம் கர்மஸாபே க்ஷணமேவ - ஸ்ருஜ்யருடைய கர்மஸாபேக்ஷதையும், ஸ்வாதந் த்ர்யமேவ - பாரதந்த்ர்யமில்லாத ஸ்வாதந்த்ரத்தை, ஆவஹேத் - பண்ணும். கர்மாநுகுணமாக பலம் தருகிறேனென்று தேவரீஸங் கல்பித்து ததநுகுணமாகச் செய்கைகைதேவருக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யவி ரோதியன்றென்று நிஷ்கர்ஷம்.

(அ-கை.) கீழ், "நிஜக்ருத்யேவைஷம்யாவகாஸோ: வ்யக்திஜஹ இதி நாஸ்த காரணமவஹிகொரகிணி"என்றுசொன்னநிமித்தகார ணத்வமேயன்றிக்கே,"தேநைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி தா வாஜேநி-விஸேஷாணஸ்காராதாக ஏதம் - ஜநாத்யஸ்ய யத:-வ்யக்தி ஸ்ருஷ்டி ஜிஜ்ஞாஸ்யாதி" ச்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ரங்களாலே, உபாதாநகார ணத்வமுமுண்டாகையாலே ப்ரளயத்தில் நாமரூபவிபாக சூந்யமாய், சேதநா சேதநசப்தவாச்யமான தேவருடைய சரீரைகதேசத்தை தேவரீஸ்வேச்சை யாலேயே விஸ்திரிப்பியாநின்றுகொண்டு, மயிலானது தன்னுடைய தோகை

யைவிரித்துக்கொண்டு தன்பேடைமுன்னே க்ரீடிக்குமாப்போலே, தேவரும் பிராட்டிமுன்பே, அவள்முகமலர்த்திக்காக க்ரீடிக்கிறதென்கிறார்.

௪௪. ப்ரலயஸமயஸுப்தம் ஸ்வம் ஶரீரைகதேஶம் வரத வித
விதாவ த்ரம் ஸ்வேச்சயா விஸ்த்ருணாந: | விததமிவ கலாபம் சித்ரமாத
த்ய ந்ருத்யந் பர்ஹிணீஸந்நிதௌ பர்ஹீவ க்ரீடஸி ஶ்ரீஸமக்ஷம் ||

(வ்-ம்.) ஹேவரத! ப்ரலயஸமயஸுப்தம் ப்ரளயஸமயஸுப்தமாயிருந்து ஸுப்தம்- பிரளயகாலத்தில் நிர்வ்யாபாரமாய், வித்யா வித்யே தத்த்ரவ்யத்ரயஸ்தம் - சிதசித் ஶப்தவாச்யமான, ஸ்வம் - தேவருதான, ஶரீரைகதேஶம் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" என்றும், "க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:" என்றும், சொல்லப்பட்ட சரீரைகதேசத்தை, ஸ்வேச்சயா-பரேச்சையாலன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலேயே, விஸ்த்ருணாந:-ஜகத்ரூபேண பரிணமிப்பியா நின்றுக்கொண்டு, பர்ஹீ - மயிலானது, சித்ரம் - நாநாவர்ணமான, கலாபம்-தோகையை, வ்யோம்நீவ- ஆகாசத்தில் படுக்கப்பட்டதுபோல், விதத்ய - விஸ்தரிப்பித்து, ந்ருத்யந்-சலிப்பியாநின்றுக்கொண்டு, பர்ஹிணீஸந்நிதீவ - மயில்பேடின் ஸமீபத்தில்போலே, ஶ்ரீஸமக்ஷம்-பிராட்டி முன்பாக, க்ரீடஸி -தேவர் விளையாடுகிறது, சித்திரமென்றத்தால்; தாஷ்டாந்தகத்தில் ஸத்வாதி குணபேதமும், க்ஷேத்ரவைவித்யமும் ஸூசிதம.

(அ-கை.) இதில் "கரணகலேபரைர்கடயிதும் தயமாநமநா:" என்றும், "ஶாஸ்த்ரதீபவிகாஶம் ணிகொடுத்தி" என்றும், பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே கரணகளேபரப்ரதானத்தையும் சேதனருக்கு ஹிதமாகவடுத்தெடுத்துச் செய்யச்செய்தேயும், சேதனர் அதின்வழி யொழுகாதே சாஸ்திரங்ஷித்தங்களாய் தங்களுக்கு ஹிதங்களான சயலைச் செய்து போராநிர்க்க; அவர்கள் நல்வழிவருவர்களோவென்றும் துராசையாலே,தன்னுடையஸ்தனந்தயபிரஜை,ரோகபீடிதையாக தான் ஔஷதஸேவைபண்ணும் மாதாவைப்போலே, தேவர் ராமகிருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி அதுகளில், "யதர்த்தமவதீர்ணோ(?)த்ருஷ்டத்தைவதேராஜந: - ஸமத்தோணம் க்ஷத்ரோத்தோ ஜோகஸ்தநாவத்தூர்தேத - நஜேவா ஸமுத்ராஸிகத்தூவ ஸ்ரீஷ்டௌஜக்ஷாகிஞ்ந- நாநவாத்தூஜேவாத்து வஸ்வதத்ர வைவசக்ஷத்ரணீ-வீதாவத்வநநிதேஶாஶ" இத்யாதிப் படியே அந்தவந்தவாணாஶ்ரமவிதிபரதந்திராய் கிலேசிக்கிறதென்கிறார்.

சரு. ஸமயோபஸமயஸம்யமிதவிதேவ ப்ரவ்ருத்த்யா நாஸ்திகாந்
ஸ்வைராநுகாரவிலுப்தநயம் ப்ரஸாயாவஸேந | ராஜ்ஞா
நிதாந்தமபிஜநநீவதுஷ்காயம் விஷக்த்தவர்ணாஸ்ரமவிதாயக
ஸாஸ்த்ரக்ருத் க்லிஸ்யஸி ரங்கராஜ||

(வ்-ம.) ஹே ரங்கராஜ! த்வம்-தேவர், ஸமயோபஸமய: - அடு
த்தடுத்து, ஹிதவாக்ஷஷ்டு-ஹிதோபதேசம்பண்ணியும்வந்து கிருஷ்டிவா-
ஹிதத்தையே செய்து போரச்செய்தேயும், ஸ்வைராநுகாரமே
வாநர்த்தநிஷ்டாந் ப்ராக்தநாந்திநாந் நிஷ்பந்நாந்
ஸ்வைராதஸ்த ஸ்தநாவஸாநம் - ஸாஸ்த்ர நிஷித்தங்களாயும், தங்
களுக்கு ஹிதமன்றிக்கே யிருக்கிற காமங்களாகிற ப்ரவாஹத்தில்
முழுகினவரையும், ப்ராஸாயாவஸேந - அலப்யவிஷயத்திலு
ண்டான வாஸாபரவஸதையாலே, நயதி-ஸாஸ்த்ரோக்தமான வழியி
ல், நயந்-வருமபடி பண்ணப்புகுகிறவராய், ஸ்வ-தேவர், ஸ்வ - த
ன்னுடையதான, தோகம் - சிசுவானது, ராஜ்ஞா - வ்யாதிக்ரஸ்த
மாக, கஷ்டகாயம் - அந்த வ்யாதிஸமநமான குடிநீரை, விப
ஷி-பாநம பண்ணுகின்றுள்ள, ஜநநீவ-மாதாவைப்போலே, தேதே
வர்ணாஸ்ரமஸ்ரேஷ்டாம்வியய:-தேஷாம்வஸ:-அந்தவந்த வர்
ணங்களுக்கு மாஸ்ரமங்களுக்கும் அநுகுணங்களான வாசார விதாயக
ஸாஸ்த்ரபர தந்த்ரராய், க்லிஸ்யஸே-க்லேசிக்கிறது.

(அ-கை.) "ப்ராஸாயாவஸேந தத்தவர்ணாஸ்ரம விதாயக ஸாஸ்த்ர க்லி
ஸ்யஸே" என்று அவதாரகாலத்தில் படும்க்லேசமேயன்றிக்கே,ஸ்ருஷ்ட்யா
திஸகலவ்யாபாரமும் சேதநோஜ்ஜீவநத்தில்துராசையாலேயென்று மத்தைய
றிவிக்கைக்காக "ஸ்வத்சாத்நிஸர்ஜாதம்ஸாதிகம் ப்ருஹணிஷ்டிதம்"
என்று, தேவர்ஸர்வஸ்வாமியாகையாலே தேவருடைய ஸர்வவ்யாபாரமும்
யெப்போதும் துராஸையாலே யலலவாகில நாஸ்திகப்ரசுரமான ஜகத்திலு
டையஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களில் வஸந்தாதி ருதுக்களுக்கடுத்த புஷ்பப
லாதிலிங்கங்கள் ப்ரவாஹ ரூபேண உண்டாமாப்போலே, "சோம்பாதிப்பல்
லுருவையெல்லாம் படாவித்த" என்கிறபடியே, சோம்பாதேநின்று எப்போ
தும் நியமேநப்ரவ்ருத்திக் கைகடியாதென்கிருர்.

சசு. ஸாவர்க்கம்ஸகலவிதம்ரமயாஸ்துப்ராஸாவா
ஸேஷ ஸ்ருஷ்ணுயதிஜமதாம்ஜாத்ரா த்வேவுராதராணாம் | நித்யம்
ப்ராஸேஷ்வநியதோதா நதும்ஹம்ஸவ்யவாஹாஸமு ஷ்யேஷு
ஸ்ருதிஷ்வஸ்ராஜாமராஜாவடீதி||

(வ்-ம்.) ஸவ—ஸ்வாமிந் - ஸர்வஸ்வாமிந், என்றபடி, ஹே! தவ ஊஷ்ம் ... - தேவருடையதான, ஸகலம் ... - ஸர்வவ்யாபாரமும், ஜாது - எப்போதும், ... - தாராஸைகளாகிற கயிர்கள் நிமித்தமாக, ... - ஆகாவிட்டால், ... - நாஸ்திகர் மேலிட்ட ஜகதாம் - லோகங்களுடைய, ... ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாராதிகளில், ... - சோமபரில் வெளிப்பட்ட, தவ - தேவருடைய, நியதம் - நியதமாக, ... - வஸந்தாதி ருதுக்களுடைய புஷ்பாதிலிங்கங்களுடைய ப்ரவாஹம்போலிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடைத்தான, ... - எப்போது முண்டான ஸங்கல்பம், ... - எவ்வளவும் கடிக்கமாட்டாது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வவ்யாபாரமும் தராஶாகார்யமாகும்படி, ஸர்வஸுஹ்ருத்தாகில் சிலரைதண்டிக்கக் கூடுமோவென்று மபேக்ஷையிலே, லோகத்தில் ஸுஹ்ருத்தானவன், உன்மாதமபிடித்தவனை விலங்குமுதலானதுகளாலே நிர்பந்தித்து, அவனையும் பிறரையும்பாதையின்றிக்கே ரக்ஷிக்குமாப்போலே, தேவரும் பரஹிம்ஸைப்பண்ணித்திரியுமவனை, நரகஶஸ்த்ராதிகளாலேதண்டித்து அவனையும், ஹிம்ஸாருசியின்றிக்கே யிருக்குமவனையும், பிறராலும்காதுகளாலும்வரும் ஹிம்ஸையில்நின்றும் ரக்ஷிக்கிறது ஸுஹ்ருத்கார்யமாகாநிர்க்க; போகமோக்ஷப்ரதாநமும் ஸுஹ்ருத்கார்யமாகிறதென்கை; அபூபபாக ஸாதநமானதண்டத்தை மூஷிகைபக்ஷித்ததென்றால, அபூபபக்ஷணம்போலே கைமுத்திகந்யாயஸித்தமென்கிறார்.

சஎ. ஸுஹ்ருதிவ நிகடைர் ... ||

(வ்-ம்.) ... - நல்ல மநஸ்ஸையுடையவன், நிகடை: ... - விலங்குமுதலானதுகளாலே, உந்மத்தமிவ - சித்தவிப்ரமத்தையுடையவனைப்போல், த்வமபி - தேவரும, நிரயை: ... - நரகமுதலானதுகளாலே, ... - காதுகனை, ... - ஶிக்ஷி

யாநின்றுகொண்டு, அவனையும், தஸ்யாதிதாஸ்ஸவி - அந்த காதுக னில் வேறான ஸாதுவையும், ஸாயாக - (பிறராலும், காதுகனாலும் வரும) பாதையில் நின்றும், த்ராயஸே-ரக்ஷிக்கிறது, தவ - தேவருடைய, ஸாமஸ்த்ரோக்ஷ்ய - தயோ: ப்ரதிரவி -ஐஸ்வர்யத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கையானதும, உணாவசவிகா த: - உணாவசவிகா ந்யாயத்தாலே, (கைமுத்திக ந்யாயத்தாலேயென்றபடி,) ஸஹஸ்ர உ:கரிக்தகவ்ரு-ஸஹ்ருத் கார்யமாகக் குறையில்லை.

(அ-கை.) "தத்தஅணாராஹு ரவியி: க்ஷிஹ்ரெஸ" என்கிறவிடத்தில் அப்ரஸக்தங்களான விபவாவதாரங்களினுடைய குணசேஷ்டிதங்களை பெரியபெருமாளிடத்தில் அநுபவிக்கவிழிந்துயிதில் "ஸாவெயாஸாவயஸ்யிஹி தவரெவீக்ரூதி" ப்படியே, தேவர்தாரண நியமநஸங்கல்பங்களாலும் ஶாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலும் திருந்தாத ஸம்ஸாரிகளைப்பார்த்து "கஜெவி ஸஹவந்யாதா" என்கிறபடியே, கர்மக்ருதமான பிறப்புமின்றிக்கே ப்ரகாஶியாநிர்கக ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதியராயவதரிக்கிற தென்கிறார்.

சஅ. யுதிநியரநரக்ஷாவீக்ஷணெஶாஸநாநவுஸுதிஸி ரவிக்ஷிநாநுவுராணீந:வெக்ஷுஸாயு: | ஸுரநஜிரஶாம்ஸீ ஷுயாதவுரயபிராக்ஷவதரஸிடிவொஜெவிஸஹவந்யாதா ||

(வ்-ம்.) யுதிஶநியநஹுரக்ஷாவதாஸாம்வீக்ஷணாநிடெத:- "ஹதஸந்வாகக்ஷாரஸு வுஶாஸநெமாமீஸஶாயா வநூ ஸளவியுதளதிஷ்த:" என்று சொன்ன தாரணவிஷயத்திலும், "ககு:வுவிஷுஶாஸாரஜநாநாஹ" என்று சொன்ன நியமநவிஷயத்திலும், "ஹநஜாதாநிஜீவந்தி" என்று சொன்ன ரக்ஷணவிஷயத்திலுண்டான ஸங்கல்பங்களாலேயும், ஶாஸ்த்ராணாம் வுஸுதி யெஷாஜெரவி - ப்ரம்ஹ மநுவாதி முகேந, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ரவர்த்தநத்தாலும் மைத்ரேய பராஶரமுகேந ஶிஷ்யாசார்ய நிஷ்டா ப்ரகாஶநாதிகளாலும், ஷிகிக்ஷிதரஹாரெஷநஸவந்த்ய ஷிகிக்ஷாநு ஸாநு-திருத்தக்கூடாதவர்களான, வுராணிந:- ஸம்ஸாரிகளை, வெக்ஷு - விஶேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, ஸாய:-திரும்பவும், கவு-தேவர், நஜாயத உத்ஜ:-கர்மத்தால் பிறவாதவராயும, நவுவயொய ஸந்ஸ ஞாதாயஸந்ஸநு - மரணமுமின்றிக்கே யிருந்துகொண்டு, டிவொவி-"கஹிவாகஶீதி" என்கிறபடியே, விளங்காநிற்கச்செய்

தேயும், ஶ்ரீ இச்சயா - இச்சையாலே, தேவ மநுஜ திர்யக்ஷு - தேவமநுஷ்ய திர்யக்குகளுக்கு, ஸஜாதீயவேஷாய ஸ்வஸஜாதீயவேஷா - ஸமானமான தர்மத்தையுடையராய், "வேஷா தர்மாதநிச் கேவலாத்" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே, ஸமாஸாந்தமான, அநிச் - ப்ரத்யயம் வந்தால், ஸஜாதீயவேஷா-என்று நகாராந்தமாகிறது; விஷ்ணூபேந்த்ரரூபராயும் ராமக்ருஷ்ணதிரூபராயும், மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹ நரஸிம்ஹ ஹம்ஸ ஹயக்ரீவரூபராயுமென்றபடி, அவதரஸி - அவதரிக்கிறது, "அஜாயமானோ பஹுதா விஜாயதே ... ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா" என்றநுஸந்தேயம்

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய வவதாரங்கள்தோறும், பெரிய பிராட்டியாரும் "தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்॥ ராகவத்வே பவத்ஸீதா ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி। அந்யேஷு சாவதாரேஷு விஷ்ணோரேஷாநபாயிநீ" இத்யாதிப்படியே அந்தவந்தவவதாரா நுகுணமான விக்ரஹ வ்யாபாரங்களை யுடையவளாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷியாவிடில் அந்தவவதாரலீலைரஸவத்தன்றிக்கே நிஶ்சிதமாக புருஷகாரமில்லாமையாலே ஆச்ரிதரக்ஷணஸித்தி ரூபாநிஷ்டஸாதிகையுமாமென்கிறார்.

௨௧. அநுஜநு ரநுரூபாம் ஸம்ஶ்லேஷாநயதிஷ்ட ... நாகரிஷ்யத் । அஸரஸமபவிஷ்யந் நிஶ்சிதம் தத் ... தரங்கராஜநாட்யம்॥

(வ்-ம்.) இந்திரா - பெரியபிராட்டியாரானவர், ஜநுஷிஜநுஷி அநுஜநு: - அவதாரம்தோறும், ரூபாணி வேஷாஸ்ய அநுரூபவிலாஸாந் - அநுரூபங்களான விக்ரஹவிலாஸங்களை யுடையளாய்க்கொண்டு, ஸம்ஶ்லேஷ-ஸம்ஶ்லேஷத்தை, நாகரிஷ்யத் யதி-செய்திலராகில், ரங்கராஜஸ்ய நாட்ய-பெரியபெருமாளுடையவவதாரலீலையானது, ரஸவத்ததி ... அஸரஸம்பவிஷ்யத் - ரஸவத்தன்றிக்கே, அபவா - அன்றிக்கே, நிஶ்சிதம் ... அநிஷ்டாவஹமாகவும், நிஶ்சிதம் - நிஶ்சிதமாக, அகரிஷ்யத-பண்ணப்படும்.

(அ-கை.) இப்படி தேவருடைய அவதாரசேஷ்டிதங்களுக்கு "ஸஉ ஶ்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந:" என்கிற ச்ருதிஸித்தமான பெருமையை

"தஸ்ய தீரா: பரிஜாநந்தி யோநிம்" என்று "மயர்வறமதிநலம்" பெற்றபுத்திமதாக்ரேஸரர் அறிந்து ஈடுபடுகிறார்கள், ஸ்வகர்மத்தாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநமநுஷ்யத்வாதி லக்ஷணமான பரத்வஸ்வபாவத்தை யறியாமல்தேவருடைய ஸம்ஸாரநிவர்தகங்களான அவதாரசேஷ்டிதங்களை யிதரஸஜாதீயராக் குகிறார்களென்கிறார்.

௫௦. மஹீயஸ்ஸௌக்ஷ்ம்யம் பரிஜாநந்தி தீரா: பரம் ஸாவஜ்ஞா: ஜந்மகர்மாதி, ஸக்ஷண்யம் பஜாநந்தஸ்ஸ்வஜாநந்தி ஜந்ம நிஜம் தேவ தவ ஜந்மகர்ம

(வ்-ம்.) ஹே தேவ! தீரா: - தீமதாமக்ரேஸரர், மஹீயஸ்ஸௌக்ஷ்ம்யம் - நிரதிசயமானபெருமையை பரிஜாநந்தி - அறிந்தீடுபடுகிறார்கள், அஜ்ஞா: - ஜ்ஞாநஸங்கோசமுடையவர், ஜந்ம கர்மாதி நாம ரூபாதி மநுஷ்யத்வதிர்யக்த்வாதிலக்ஷணமான, பரம் - மேலான, ஸ்வபாவம் - ஸ்வபாவத்தை, அஜாநந்த: - அறியாதவராய்க்கொண்டு, தே - தேவருடைய, ஸம்ஸாரநிவர்த்தக - ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான, ஜந்ம - பிறப்பையும், கர்ம - சேஷ்டிதத்தையும், ஸஜாதீயம் - இதரஸஜாதீயமாக வெண்ணுகிறார்கள், இவ்விடத்தில, "அவஜாநந்தி மாம் மூடா மாநுஷீம் தநுமாச்ரிதம் பரம் பாவமஜாநந்தோ மம பூதமஹேச்வரம்॥ ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: । த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந॥" என்றநுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) அநந்தரம், இப்படி தேவரவதரிக்குமிடத்தில், மூந்தரப்ரம்ஹருத்ரர்கள் நடுவே அவதரித்து, அவர்களோடு ஸாம்யாபததியாலே "த்ரீந் ப்ராணாந் பரமேஷ்டிஹ்ருதி । நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வம்" இத்யாதியில்சொன்ன பரத்வஸ்வரூபத்தைமறைக்கைக்காகில் தேவருடையபரத்வத்தை கேழ்ச்சொல்லவத்தான, "யோ வேத வேதாந்த ப்ரஹ்மணோ தித்தஸ" என்று சாஸ்திரோபதேசரூபமாயும் "ஏகம் விஷ்ணு தேயோ மதித்வாதியால்" சொன்னயோகோபதேசாதிரூபமாயுமுள்ள "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேசாந:" என்றுசொன்ன ஸத்வப்ரவர்தனத்தாலும்பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையாலே "வேதாந்த ஸாரோ ஹ்யாதியால்" சொன்ன ரக்ஷணாதியாலும் தேவர்க்கென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு, ப்ரத்யுதவிரோதமனறோ வென்கிறார்.

௫௧. உபேந்த்ரத்வம் விஷ்ணோ: ஸாம்யமவதாரஸ்தாத் த்ரயஸ்ய மித்ராம் தவ வேதாந்தவேத்ய । கிம் தேவ ஸகலவிஷ்ணோ நாராயணம் ஸாம்யம் யாமேநுஸ்தவ்யவதாநக்ரமா[illegible]

(வ்-ம்.) [illegible]! [illegible]-தேவருடைய, [illegible] - ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே, [illegible]-முதலான வவதாரமானது, [illegible] - பரம்ஹருத்ரர்களோடே, ஸத்ருசராயிருக்கையாலே, [illegible] - பரத்வஸ்வரூபத்தை, [illegible] - மறைக்கைக்காஹில், [illegible] - தேவருக்கு, [illegible] - ப்ரம்ஹருத்திராதிகளில் பரத்வஸூசகங்களான, [illegible] - ஸத்வகுணம் தலையெடுக்கப்பண்ணுகை கேவலகிருபையாலே ரக்ஷிக்கை அமானுஷசேஷ்டிதம் முதலானதுகளாலே, [illegible] - என்ன? [illegible]-ப்ரம்ஹருத்திராதிகளுடைய, ஆபத்விமோசநம பண்ணுகிற தேவர்க்கு அவர்களோடு ஸாமயம பெறுவதென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் தேவர் ஸர்ஸ்த்ரோபதேசரூபமான, கீழ்ச்சொன்ன ஸத்வப்ரவாத்தநம்பண்ண, அநத வேதசாஸ்த்ராபஹாரிகளான மதுகைடபர்களை தேவர் ஒருவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி நிரஸித்து ஹயக்ரீவராயவதரித்து ஸ்ருஷ்டிக்கப்புகுகிற ப்ரஹ்மாவுக்கு, ரிக்ய ஜுஸ்ஸாமரூபவேதங்களாகிற நல்லகண்ணைத்தந்து, ஸமஸ்தமான ஜகத்தையும் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே உஜ்ஜீவிப்பித்து ஸ்மரிக்கிறதோவென்கிறார்.

ருஉ. [illegible] | [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible] - ஹேரங்கநாத! [illegible] - மதுவென்றும் கைடபனென்றும் சொல்லபபட்ட, [illegible]-விரோதத்தை, [illegible]-நிரஸித்து, [illegible] - ஹயக்ரீவராயவதரித்து, [illegible] - ப்ரம்ஹாவுக்கு, [illegible]-"[illegible]" என்று சொன்ன, வேதமாகிற விலக்ஷணமான கண்ணை, [illegible]-பண்ணி, (உண்டாக்கியென்றபடி), [illegible]-ப்ரமஹாமுதலான, வெல்லாமான, [illegible]-ப்ரபஞ்சத்தை, [illegible]-நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே, [illegible]-ரக்ஷித்தது, ([illegible]) [illegible]-ஸ்மரிக்கிறதா? (ஸ்மரஸி என்றதால், நாம்நினைப்பூட்டும்படி உத்தரோ

த்தர முபகாரகரணத்தில் அத்யபரதையால் பூர்வோபகார விஸ்ம்ருதி யாகிற ஔதார்யம் ஸூசிதமாய்த்து.)

(அ-கை.) சிலபுராணங்களிலும், "வசையில்நான்மறை" என்கிறபாட்டிலும், ப்ரம்ஹாவுக்கு ஹயக்ரீவாவதாரம்பண்ணி வேதப்ரதாநம்பண்ணின தாயிருக்கையாலே அத்தைக்கீழருளிச்செய்து, இதில் ஹம்ஸரூபியாய்ப்பண்ணினதாகச்சொன்னபுராணாநுகுணமாகவும் "முன்னிவ்வெழிலகுணா" என்கிற பாட்டில்படியேயும் தேவர் "ஜ்ஞாநமயஜ்ஞநவாவப்ருதேந ஜ்ஞாநயஜ்ஞேநாரா-த்வாஹமிஷ்டஸ்ஸ்யாமிதிமே" இதயாதியில்சொன்னஜ்ஞாநமயமானது, யஜ்ஞமாகிறவம்ருதத்தாலேயே அபிவ்ருத்தமாய்அந்தகார நிவர்த்தகமாய் குளிர்ந்து தெளிந்த ஹம்ஸரூபத்தையுடையராய் உதித்தசந்திரன்போலே, வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே வேதாபஹாரத்தாலார்த்தனாய் சேதந ஸமஷ்டிரூபனான ப்ரம்ஹாவை அநுக்ரஹித்ததென்கிறார்.

ருங. ரங்கேஶ வித்ராவிதஸந்தமஸ்ஸஸ்ஸ ஹம்ஸஸ்ஸந்நிந்துரிவ ப்ராதுராஸீ: | ஜ்ஞாநயஜ்ஞஸமயேவஸம்ருத்த: ததார்த்தாந் வேதமஹாம்ஶுபிரந்வக்ருஹ்ணா: ||

(வ-ம்.) ரங்கேஶ - கோயிலுக்கு ஸம்ருத்திகரனே! ஜ்ஞாநமயஜ்ஞ ஸமயேவ- ஜ்ஞாநமய யஜ்ஞமாகிறவம்ருதத்தாலேயே, ஸம்ருத்த: - ஸம்ருத்தரான, வித்ராவித ஸந்தமஸ - அந்தகார நிவர்த்தகமாய், ஸ்வச்ச ஹம்ஸதநு: - "ஸ்வச்சஹம்ஸதநு:" என்று. அந்தகார நிவர்த்தகமாய்,குளிர்ந்து தெளிந்தஹம்ஸரூபத்தையுடையரான தேவர், உதித: - உதித்த, இந்துரிவ - சந்த்ரன்போல்,ஆர்த்தாந்-ஆர்த்தசேதநரை, வேதமஹாம்ஶுபி:-வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே, அந்வக்ருஹ்ணா:- அநுக்ரஹித்தது.

(அ-கை.) ஸத்வப்ரவர்தநாநுகுணவதாரத்வயத்தைக் கீழநுபவித்துக்ருபாபரிபாலநாநு கூலாவதாரங்களை யநுபவிக்கவிழிந்துமுதல்தேவர்,ஒருஸமுத்ரசிசுபள்ளிகொண்டாப்போலே ஆலந்தளிரிலேபள்ளிகொண்டு திருவடித்தாமரையை தேவர் திருவாயிலேவைத்தருளித்து, உள்ளுக்கிடக்கிறஜகத்துக்களையும், அளக்கைக்கோஅன்றிககே,ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குபோக்யமானவாகாரத்தாலே, அத்தை லபிக்கையிலுண்டான வம்பலைக்ஷயாலேயோவென்கிறார்.

ருச. வடதலஶயிதஸ்ய ரங்கநாதஸ்ய தவ பாதபத்மம் ஸ்வமுகே நிதாய | ஜகதாந்தர்யாமித்வே நிஹ்நுதிஶ்சேத் வைஷ்ணவ போக்யத்வ இச்சயா வா ||

(வ்-ம்.) ஸம்யமீந்த்3ர! ஶயித: - பள்ளிகொண்ட, அர்ணவ வத்ஸக இவ - ஸமுத்ரக்குட்டிபோலே, வடத3லே - ஆலந்தளிரிலே, அஶயிஷ்ட - பள்ளிகொண்டு, அப்3ஜவிவத்3 - தாமரைபோன்ற திருவடியை, ஆஸ்யே நியதே4 - திருவாயிலே, உத3ரே - திருவயிற்றிலிருக்கிற, ஜக3ந்தி - லோகங்களை, ஆதாதும் - அளக்கைக்கோ? வைஷ்ணவாநாம் போ4க்3யத்வ லப்3த4 த்ருஷ்ணயா வா - ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமானத்தை லபிக்கையாலுண்டான வாசையாலேயோ, நிதே4யி - வைத்தருளிற்று.

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸமுத்ரமதநவேளையில் மந்தரபர்வதத்தை வேர் பிடுங்கலாகப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து அத்தை பந்தநத்துக்கு யோக்யமான வாஸுகியாலேசுற்றி பந்தித்து அலையாநின்றுள்ள மாலைகளையுடைத்தான திருக்கைகளாலே மஹத்தத்வமான க்ஷீரஸமுத்ரத்தை தயிர்தாழியில் தயிரைக் கடையுமாப்போலே கடைந்து சந்த்ரனையும், கௌஸ்துபத்தையும், அம்ருதம்முதலானதுகளையும்,க்ரஹித்தது, இப்படிப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகதேவர் வ்யாபரித்தத்தா ல பட்டாச்ரமமெல்லாம் "அகலகில்லேனிறையும்" என்றிருக்கிற பிராட்டிஸ்வயம் வரத்தாலும், "யஸ்ய ப்ரஸாதாத் தேவாநாம் யஜ்ஞபா4க3ம் ஹரே:" என்றும் விண்ணவரமுதுவைமுதில்வரும் பெண்ணமுதவர்களிருக்க தேவரையே யாச்ரயித்ததால் வந்து பரத்வத்தையறிந்து அந்யப்ரயோஜநரிடுபடுகையாலும் ஸபலமாய்த்துதேன்கிறார்.

௫௫. உத்3த்4ருத்ய ஹாரஶைலமஹிநா தம் ஸம்ப3த்4ய நாகே3
வாதோ4த்3யுதைஸ்ஸ்வபு4ஜைர் த3தி4நிர்மத2நவத் மத2நம் ச யாநம் ।
ஶ்ரீரங்கே3ஶ! சந்த்3ர கௌஸ்துப4ஸுதா4ஸுரபாத3பாத்3ய க்3ரஹணமிதி ச
வ்யாபாரஸம்ரம்ப4ஹரிணோ ஹிதேஷு கஸ்தேऽர்த2தேந ஸப2ல: ஶ்ரம: ॥

(வ்-ம்.) ஶ்ரீரங்கே3ஶ! ஈத்3ருஶாவதார ஶக்த: - மந்த்ர பர்வத்தை, உத்3த்4ருத்ய-வேரோடே பிடுங்கி, ஆஹர - கொண்டுவருகையென்ன, ப3ந்த4ந-பந்தநத்துக்கு யோக்யமான, அஹிநா-வாஸுகியாகிற ஸர்ப்பத்தாலே, தம்-அந்த மந்தரத்தை, ஸம்ப3ந்த4ந-நன்றாகக் கட்டுகையென்ன, வலயோஜ்ஜ்வலைர்தோ3ர்பி4: - அலையாநின்றுள்ள மாலைகளையுடைத்தான,தோ3ர்பி4:-திருக்கைகளாலே,அம்பு3தி4ம்-ஸமுத்ரத்தை, த3தி4நிர்மத2நவத்-தயிரைக் கடைகிறாப்போலே, மத2ந-கடைகையென்ன,சந்த்3ர கௌஸ்துப4 ஸுதா4ஸுரபாத3பாத்3யா:-சந்த்ர கௌஸ்துப அம்ருத பாரிஜாததியை, க்3ரஹண-க்ரஹிக்கையென்ன, இதி ஏவம் ஹரண-இப்படிப்பட்ட வ்யாபாரங்களைப் பண்ண

ஞின்றுள்ள, தே-தேவருடைய, ஸர்வஶ்ரமஶ்ரம - எல்லா ஶ்ரமமும், கமலாலயாலாபநே - பெரியபிராட்டியாருடைய லாபத்தாலே, ஸம்ஹ்ருதம் ஹி கில-ஶமித்ததன்றோ? "ஸந்த்ராஸவம் ஸ்ம்ருத்வா ஸம்ஹ்ருதம் ஹ்ருதி கொள்பாஸ:" ஶ்ரீஹரிவம்ஶாதிகளில், ஸமுத்ரமதநம் ஶ்ரமஸாத்யமென்று சொல்லி வந்திருக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், " மஜ்ஜத்கச்சபகதீரமத்யாஹ்ருதகச்சபகதஜலே " என்று துடங்கி, " ஶ்ரீதுர்யதேவ்யத்திஹதே கமலாத்ருகஸ்தமலவிகுலகஸ்தமலவிஷயீ| யாதவாஸவிஸ்யபரஸாஶ்ரயஸ்ரிஷு" "ஸகலநாமவஸ்ரீஸாந்" இத்யாதிப்படியே, எம்பெருமான் திருவடித்தாமரைகளி லிடத் தாமரைப்பூக்களைத் தேடித்திரிந்து, ஒரு தாமரைமடுவிலிழிந்து அங்கு பலவத்தான வொரு நீர்ப்புழுவாலே யிழுப்புண்டு, ஆயிரம்வர்ஷம் அத்தோடு யுத்தம்பண்ணி ஶ்ராந்தியாலே ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்தி பிறந்து கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோது, திருவடிகளைப் பிடியாநின்றுள்ள பிராட்டிமார் திருக்கைகள் நின்றும் அதுகளை பலாத்கரித்திழுத்தும் திருவநந்தாழ்வானுடைய திருமேனியாகிற படுக்கையை யப்போதே விட்டும் திருக்கண்களை மலரவிழித்தும், பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத்தடத்தில் குங்குமக்குழம்பில் நின்றும் திருமார்வைப்பேர்த்தும், இப்படி வ்யாகுலரான பெரியபெருமாள், ஆபந்நரான வெங்களுடைய முன்னே நித்யமாக விருக்கக்கடவதென்கிறார்.

௫௬. தேவீஹஸ்தாம்போஜஸம்ஸ்ப்ருஷ்டகிஸலயபதஸம்வாஹநே ஸத்ரவஸ்த்ராக்ருஷ்ய த்யக்த்வா ஸத்ராநந்தபோகஶய்யாம் ஸபதி ஸ்வலத்வதஸ்வ வக்ஷோவிகஸ்ஸ்ரீணாந: | ஶ்ரீகமலா ஸஜஸ்ஸ்ரீமந் ஸ்ஸ்ராஸநகமலகந்த கண்டம் வோலாஸ்மிதா கந்தேவஸ்ரீப்ரஸம்பயாஸமஜ்ஜலதிஸ்ஸ்வாஹமிதே வாக்யா யுஷ்மாகம் ஜ்வநா:||

(வ்-ம்.) மஜ்ஜலதிஸ்வாஷிதம் தஸ்மிந் - கஜேந்த்ராழ்வானுடைய கூப்பிடில், ஸம்வாஹநர்: - பிடியாநின்றுள்ள, தேவீநாம் பாணிஜாதிவஹஸ்தஸ்ஸ்ர: - பிராட்டிமாருடைய தாமரைபோன்ற திருக்கைகள் நின்றும், கிஸலயபதவயாணை - தளிர்போன்ற திருவடிகளை, அபஹ்ருத்ய அபஹரித்து, அநந்தஸ்யபோகம் - திருவநந்தாழ்வானுடைய உடலை, ஸபதி - அப்போதே, த்யக்த்வா - விட்டு, வலவத்பாஸுலயோஷ - சலியாநின்றுள்ள மயிரொழுங்குகளையுடைத்தான, வக்ஷோஷ - திருக்கண்களை, விகஸ்ரணா நா: - மலர்த்தாநின்றவராய், ஶ்ரீயா: - பெரியபிராட்டியாருடைய, கமலவிஷஜவையோ: கந்த: கண்டநாம் ஶ்ராஸவம் க

ஹஸாஸ-பானைகள்போலிருக்கிற திருமுலைத்தடங்களினுடைய குங்குமஸமூகத்தினுடைய சேற்றில் நின்றும், உரः - திருமார்பை, ஆக்ஷிப்ய-பேர்த்தும், வ்யாகுலः - இப்படி வ்யாகுலரான, ஸ்ரீரங்கஶாயீ-தேவः-கோயிலிலே கண்வளர்ந்து ப்ரகாசியா நின்றுள்ள பெரியபெருமாளானவர், நः-எங்களுடைய, புரः-முன்னே, ஸதா-நித்யஸந்நிஹிதராகக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில "நாராயணாவோ மணிவண்ணா நாகணையாய் வாராயென்னாரிடரை நீக்காய்" என்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோது வ்யாகுலராய் எழுந்தருளும்போது, ஸ்ரீஸேனைமுதலியார் கைகொடுக்க அத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளாமலும், அந்தःபுரத்திலுத்தரங்கள் மணிமயமான திருவடி நிலைகளை ஸமர்ப்பிக்க அத்தை யங்கீகரியாமலும், அந்தःபுரத்திலுள்ளார் இதென்ன வியாகுலதையென்று கைநெரிக்கி யிருந்தபடியே பெரிய திருவடி மேலேற த்வரித்து எழுந்தருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய த்வரைக்குத் தோற்றோமெனகிறார்.

௫௭. ஸேநாந்யா தத்தஹஸ்தம் ஸஹஸ்ரஹஸித்யக்தபாதுகம் கிம் கிமித்யாகுலாபிஸ்ஸ்த்ரீபிர் ஆகுலம் ஶுத்தாந்தைः | வாஹந ஸம்ப்ரயமுத்தமம் ராஜராஜன் கரேணு ஸம்ப்ரம்யந்திமத்ய தர்மவத் த்வராயை நமः ||

(வ்-ம்.) கரீந்த்ரஸ்ய ஸம்ப்ரமுக்தத்தில் - "ஶ்ராமணேஸுராய நமः" என்கிறவிடத்தில்போலே, அதிகரண காலபரியந்தபரமாய்; ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபோதென்றபடி, ஸேநாந்யா: தத்த: ஹஸ்த: ப்ரதிதா ஹஸ்தோயஸ்மிந் உபேக்ஷித - அபரயோஜனமாகப் பண்ணப்பட்ட ஸேனைமுதலியாராலே கொடுக்கப்பட்ட திருக்கையை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், ந்யஸ்தத்ரண்யேபாதுகேயஸ்மிந் உபேக்ஷிதயா - சாத்தப்படாத வைக்கப்பட்டதிருவடிநிலைகளை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், கிம் கிம் - என்னவென்று? ஆகுலாபிः ஶுத்தாந்தயஸ்மிந் உபேக்ஷிதஸ்-வ்யாகுலரான வந்தःபுரத்திலுள்ளாரை யுடைத்தாம்படியும், வாஹந ஸம்ப்ரயமுத்தமம் - வாஹனத்துக்கு வேண்டிய வலங்கார ஶூன்னியரான, பதகராஜம்-பெரியதிருவடியை, ஆரோஹதः - ஏறாநின்றுள்ள, ரங்கபதः- பெரியபெருமாளுடைய, த்வராயை - வேகத்துக்கு, நமः - நமஸ்காரம்.

(அ-கை.) இதில் பெரிய திருவடிவேகத்தை நிரூபித்து தேவர் ஸமஸ்த ஜகந்நிர்வாஹகமானஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தையும் மந்தகதியாகஅடுத்தடுத்து நிச்சயித்திருக்கச் செய்தேயும், கஜேந்திராழ்வானுடைய கூப்பிடு உயர்வுயற அப்படிப்பட்ட பெரியதிருவடிவேகமும் போருதே அவரையும் ஹுங்காரத்தாலும்திருக்கைகளாலும் திருவடிகளாலும்ஆஸ்பாலநம் முதலானதுகளாலேயும்ப்ரேரிப்பித்து, பின்னையும் அவரையும் இடிக்கிக்கொண்டு தேவரெழுந்தருளிற்று; இப்படி ஆஸ்ரிதஜனவிஷயத்தில் தேவர்கருண்டான வஸ்தைபயத்ருதன்படியாயன்றோ யிருக்கிறதென்கிறார்.

ருஅ. யம் பஶ்யந் நிஶ்வஸந் ப்ரியதியம் க்ரமக்ரமம் த்ருடயந் தீ:ஶநைஸ்தாம் ஹுங்காரபாஸ்வாஸநாஸ்பாலநஸந்தாடநை: ஸ்தாக்ஷ்யம் த்வம் க்ஷிபஸி | கிந்து பத்ப்யாம் தூத்வாஸ்ய கஜபதேரார்திரவே ஜ்ஞாதேவ ஸ்ரீரங்கபதேர நந்யஜநே காந்திஶீகஸ்ய தஶா தே||

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கபதே! தேவ! யம்- "ஓடும்புள்" என்கிறபடியே, வேகத்வேன ப்ரமாணஸித்தரான பெரியதிருவடியை: பஶ்யந் - நிரூபியாநின்றுகொண்டு, அநந்தரம் - பின்பு, விஶ்வம்பரம் ஹரதி - ஸமஸ்த ஜகத்தினுடையவும் பாரவாஹியான, தியம் - ஸங்கல்பத்துக்கூத்தான மனஸ்ஸை, க்ரமக்ரம் - அடுத்தடுத்து, மந்தாம் - மிருதுகதியாக, த்ருடயந் - நிச்சயித்தவராகிறது; தம் - அப்படிப்பட்ட வேகத்தையுடைத்தானவராகச் செய்தேயும் தாக்ஷ்யம்- பெரிய திருவடியை, கஜபதே: - கஜேந்தாராழ்வானுடைய, ஆர்திரவே - கூப்பாடு, ஜ்ஞாதே - உயர்ந்தகாலத்தில், த்வம்-தேவர், ஹுங்காரஸ்பாஸநாஸ்பாலநஸந்தாடநை:-ஹுங்காரமென்ன திருக்கைகளால் தட்டுதலென்ன திருவடிகளாலே உறைக்க வுதைத்தலென்ன இதுகளாலே, க்ஷிப:-அதிக்ஷேபித்தது, அத-மேலும், கிந்து - அதிக்ஷேபித்ததுமாத்திரமன்றிக்கே, தம் - அந்த பெரியதிருவடியை, பத்ப்யாம் - இரண்டு திருவடிகளாலே இடிக்கிக்கொண்டு, த்வரா: - விளம்பித்து, அநந்ய - அநந்யப்ரயோஜனமான, ஜநே - ஜனவிஷயத்தில, தே - தேவருடைய, தஶா - அவஸ்தையானது, காந்திஶீகஸ்ய - காந்திஶீகஸ்ய பயம்-பயத்தால் ஓடுமவனுடையதுபோலன்றோ? "காந்திஶீகோ பயத்ருத:" காந்திஶீகார்திய ஶப்தஸ: காந்திஶீக: சப்தபவர்கஸ காஸிவாரத்தாலே, ஶப்தன் ப்ரத்தியமும் த்விதீயடா அனுக்குமவந்திருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்ட வனந்தரம் பெருங் காத்தில் தாமரைத் தடாகம்போலே திருமாலை திருவாபரணம் திருப்பரியட்டங்களை க்ரமமாக தரித்து பிரப்பாடனேனென்று கர்ஜித்துக்கொண்டு எழுந்தருளின தேவரே யெனக்கும் ரக்ஷகமாகிறதென்கிறார்.

௫௯. ஶ்ரீரங்கேஶ ஶரணம் கேஶவ ஸ்வயம் வாதாநாம் ஸ்வேச்சோத்தூதாவதூதா ஸரோஜ தடாகஸ்தாணவேக | ஸ்ரக்ஸ்ருக்பூஷாம்பரமயோயம் க்ரமாத் தாநயந் ஸ்வாம்பிதோ ந்ருக்ரஸ்தகஜேந்த்ரமாக்ரந்தாஜகஜே ||

(வ்-ம்.) ஹே ஶ்ரீரங்கேஶ! ஆக்ரந்தே கஜேந்த்ரே - கஜேந்த்ராழ்வான் கூப்பிட்டபின்பு, வாதாநாம் ஸ்வேச்சோத்தூதாவதூத ஸரோஜ தடாகஸ்தாணவேக - பெருங்காத்தாலே மிகவு மலையானின்றுள்ள தாமரைப்பூதடாகத்தினுடையபோலுண்டான வலைத்தலோடு உபலக்ஷிதராய், ஸ்ரக்ஸ்ரக்பூஷாம்பராணி வதேஷாம் ஸர்வாரஸ்ய - திருமாலைகள் திருவாபரணங்கள் திருப்பரியட்டங்கள் இவைகளுடைய ஸமூஹத்தை, அக்ரமமாக - அக்ரமமாக, தாநக - தரியாநின்றுகொண்டும், மாம் - என்னை, ரக்ஷ - ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு, ஆஜகாம - எழுந்தருளிற்று, ஸ்வ - என்று ஶேஷம் இப்படிப்பட்ட தேவர், மம - எனக்கு, ஶரணம் - உபாயமாக, அஸி - ஆகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம் மீனவதாரவிஷயமான விரண்டுஶ்லோகத்தில், முதல் ஶ்லோகத்தாலே தேவர் மத்ஸ்யாவதாரராய் ஒருவோடத்தில் மநுவையும் அவன்ஸமீபத்தில்ஸ்த்தாவர ஜங்கமரூபமான பரிச்சதத்தையும் ஸ்தாபித்து வேதங்களோத்த லீலாவசநங்களாலே ப்ரளய பயலேசமுமின்றிக்கே இந்த ஸ்த்தாவர ஜங்கமத்தை வஹித்ததென்கிறார்.

௬0. மீநத்வம் ஸ்வம் நாவி நிதாய ஸ்திரசரபரிகரம் மநும் மநு ஹமவந் | வேதாநாம் ஸூக்திபிர் ஜாக்ரதி தவ ஸமயே தவ ஸஹ ||

(வ்-ம்.) ஹே பகவந்! த்வம் - தேவர், மீநஸ்வதநும் - மீன்சரீரமாய்க்கொண்டு, நாவி - ஓடத்தில், மநோஸமீபே மநும் - மநுவினுடைய ஸமீபத்தில், ஸ்திரசரதயா பரிகரம் - ஸ்த்தாவரஜங்கமாத்மகமான பரிச்சதத்தை, நிதாய - வைத்து, வேதாநாம் ஸூக்திபி: ஸ்வைரக்ரீடா விநோதை: - வேதங்களுக்கு ஸத்ருசங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளாகிற போதுபோக்குக்களாலே, இமம் - இந்த பரிகரத்தை; நகஸ்த: ஸ

யெநஸயஸ்யவஸயஸ்ததி - பண்ணப்படாத ப்ரளயபயலேசத்தையுடைத்தானதாக, சுவஹ: - வஹித்தது, பகவான் மத்ஸ்யரூபியாய்பாவிஸ்ருஷ்டி பீஜபூதசராசரவர்கத்தோடே மநுவையும்ஓடத்தில் வைத்து தம்ஷ்ட்ரையாலே தரித்துக்கொண்டு வேதோபதேசம் பண்ணினுனென்று பாகவதாதிகளில் ப்ரஸித்தம்.

(அ-கை.) இதில் மத்ஸ்யாவதாரவிசேஷத்தில் பெரியபிராட்டியாருடைய திருக்கண்மலர்போலே காந்தியுடைத்தாய் நீண்டு விசாலமாய் ஸுந்தரமாய் ஸ்வச்சமாய் குளிர்ந்த திருமேனியுடைய தேவர்ச்சிறகாலே முழுங்கப்பட்ட ஸமுத்ரத்தில் ஸ்தலத்திலும் கக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தில் ஜலத்திலும் விளையாடி லாஸக்தையான கதியையுடைத்தானவராய் ஸஞ்சரித்ததென்கிருர்.

கூக. ஸ்ரீநயநாஹொஷீ ஈஸுரூவஸ்வ விவுஸுவு [illegible] | வக்ஷநிதீணீ ஹோஷ்யஜ விஹரணதமதிரவஃ ||

(வ-ம்.) ஸ்ரீயொநயநவஸ்ரஸுஉஷ்ராஸு ... என்று செஷூ - வக்ஷாஸ்ரம்நிதீணீ: உதீணீ ... ஸஞ்சரித்தது, கீழ்ஸ்லோகத்தில் ஸமவநு - என்றத்தை இங்கு மநுஸந்திப்பது.

(அ-கை.) கூர்மாவதார விஷயமான விம்லோகத்தில்; தேவர் ஸகல ஜகத்துக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாய் தர்மங்களை யருளிச்செய்தது; பின்பு அம்ருதமதனத்தில் மந்தரபர்வதத்தை தரித்த கூர்மரூபியாய் மரதகக்கல்லுமயமான வோராஸநதோடொத்து ஸமுத்ரத்தில் அவதரித்த பெரியபிராட்டியாருடைய தளிர்போலிருக்கிற திருவடிஸ்பர்சத்தால் லபித்த வதிசயத்தையும் அடைந்ததென்கிருர்.

கூஉ. வகஸ்ரீரங்கி ஸகஜஹாஷாரகஷொஹவநு ... | ஜமாஸ்ஸெயவஸ்ஸரதக ஷிஷாவீஜொஜாகூஸு ... ||

(வ-ம.) ஹெஸ்ரீரங்கி கூஸ்- தேவர், ஸகலஜகதாஉரமா: கூமு:- ஸமஸ்த ஜகத்துக்களுக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாக, ஸவநு-ஆகானின்றுகொண்டு, யஉக்ஷா-தர்மங்களை, வகஸு-அருளிச்செய்தது; வாஜ: - திரும்பவும், ...

ஸம்யாதீதிவ: - அம்ருதங்கடைகைக்கு மத்தான மந்தராத்ரியை தரியாநின்ற, கமட: - கூர்மமாய்க்கொண்டு, மரகதமணிபாஷாண ஸ்ரஸ்தாஸநவத் - பச்சைக்கல்லுக்களால் பண்ணப்பட்டவாஸநம்போலே மநோஜ்ஞராய், ஜலாத் - ஸமுத்ரஜலத்தில்நின்றும், உத்யந்தீம் க்ஷிதீஶ்வரீம் ஸிந்துதநயே பவதீ ... அவதரித்த பிராட்டியாருடைய தளிர்போன்ற திருவடிகளினுடையவைப்பாலே ஸுகமாகலபிக்கத்தக்கதான, ஶ்ரிய:-உத்கர்ஷத்தை,ஜகாம - அடைந்தது, இதி யத் - என்றது, கமட: - என்கிறதாதுவில், ஸ்ரீபத்மநாபஸ்வாமிந: - ஜகந்நாதமூர்த்திகளான ஸ்ரீபத்மநாபஸ்வாமிந:.

(அ-கை.) ஆதிவராகவிஷயமான விஸ்லோகத்தில, தேவர் ஆதிவராஹரூபியா யாஶ்ரித விரோதி பக்க லாக்கிரஹாதிக்யத்தாலே, கோரப்பல்லாலேபிளந்து பெரும்பள்ளமாகப்பண்ணப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனென்று சொல்லப்பட்ட தேவசத்ருவினுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரளயார்ணவஜலத்தைப்பாச்சி;அவனுக்கு மஹாபயத்தை யுண்டாக்கி அவனுடைய ரக்தமாகிற குங்குமக்குழம்பாலே,வீரபத்நியாகையலே பூமிப்பிராட்டியுடைய திருமுலைத்தடத்தை யலங்கரியாநின்றுகொண்டு பிரம்ஹலோக பரியந்தமாக வளர்ந்த தேவருடைய பிடரிமயிருடைய வலைத்தலாலே பீதனான பிரம்ஹாவினுடைய ஸ்தோத்திரத்திற கபிமுகமாயநுபயரூபமான காஜனத்தைப்பண்ணி இப்படி விரோதிநிரஸனமுமாஸ்ரிதரக்ஷணமும் பண்ணும் தேவர்; வேறுபுகலற்றவெனக்கும் அநிஷ்டநிவிர்த்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கும் கடவரென்கிறார்.

௬௨. ஹ்ருதி ஸுராரிணோ தம்ஷ்ட்ராதாரிதே க்ஷிபந் ப்ரளயார்ணவம் க்ஷிதிகுசதடீம் தத்ரக்தஸ்ரவை: குங்குமலேபயந் ஸ்வஸடாபாத்ராஸாத்ப்ரஹ்மஸ்துதிப்ரஹிதஸ்வரம் விரோஷிம் ஸஹாதிக்ஷ்மாகோலதநுர்ப்ஹவந்॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கின்! - கோல ... ஆதிக்ஷ்மாகோலதநு: - ஆதிவராகரூபியாக, ஸந் - ஆகாநிற்கிற, த்வம் - தேவர், ஸுராணாம் வைரிவக்ஷஸி - தேவசத்ருவான ஹிரண்ணியாக்ஷனுடைய, தம்ஷ்ட்ராக்ரதாரிதே - கோரப்பல்லாலே பிளந்துபள்ளமாகபண்ணப்பட்ட, ஹ்ருதி-மார்விலே, ப்ரளயார்ணவம்-ப்ரளயத்தில் ஸமுத்திரஜலத்தை, க்ஷிபந்-தள்ளாநின்றும் க்ஷிதே: குசதடயோ: த்வம்-பூமிப்பிராட்டியினுடைய திருமுலைத்

தடத்தை, ம்ருகஸ்ய ஸஸ்ய மேதஸ:ஸ்வேத பதயா - ஹிரண்யாக்ஷனுடைய ரக்தமாகிற குங்குமச்சேறுப்பூச்சாலே, அலங்கரியானின்றும்; ஸ்டாப்டாதயா ஸ்ருதி ஜோரா - ஸ்படிதமாக ஊதரப்பட்ட பிடரிமயிராலே ப்ரமித்தப்ரம்ஹாவினுடைய ஸ்தோத்திராபிமுகமானகர்ஜனத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டும், மே-அடியேனுக்கும், ஶரணம்-உபாயமாக, அஸி-ஆகிறது.

(அ-கை.) இனி அழகியசிங்கர்விஷயமான மூன்றும்ஶ்லோகத்தில்; முதல் ஶ்லோகத்தாலே, லோகத்தில் ஜனிதர்மாக்களெல்லாரும் நரஸிம்மாவதாரத்தில் நரத்வஸிம்ஹத்வாவஸ்தைகளுடையஉத்பத்திஸித்தமானவிசித்திரமான ஸௌகட்யத்தை யனுபவித்து பிரத்தியேக நரனையும் ஸிம்ஹத்தையும் பார்த்து பயப்படுகவென்றுபோல பாலும் கண்டசர்க்கரையும் கலந்தாப்போலே சேர்க்கப்பட்ட அவயவங்களை யுடையராய் ஸ்பஷ்டங்களான பிடரிமயிரையும் பெரிதான கோரப்பல்லையும் உடையரான பெரியபெருமாளாகிற ஸிம்ஹத்தை யந்த வழகுக்குத் தோற்று எப்போது மனுபவிக்கிறோமென்கிறார்.

கசு. நரஹரித்வ ஶரீரயோரவஸ்தாஸ்வபாவஸித்தம் வபு:ஸாம்யம்

நரஹரித்வ ஶரீரே யேககாலஸித்தம் ஜந: | இதிகிலவஸி தாக்ஷீர நர்யா யே நவஸம்ஶ்லிஷ்ட ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் ஹரீசம்ஷ்ட்ரோஜம்

ஶ்ரீரங்க ஸிம்ஹாராஸ்ஸே||

(வ்-ம்.) நரஹரித்வயோஸ்வரூபயோ: - நரனுடையவும ஸிம்ஹத்தினுடையவும் அவஸ்தைகளுடைய, உத்பத்தஸவ்ய-ஜந்மஸித்தமான, ஸம்பந்தபேதம்-சேர்ந்த வாச்சரியத்தை, வஸுந்து-பாராநின்றுள்ள, ஜந:-ஜனமானது, ஏகம் ஏகம் ஏகமேகம்-ஒரொன்றுன, நரம்-மனுஷியனையும், உத - அன்றிக்கே, ஹரிம்-ஸிம்ஹத்தையும், த்ருஷ்ட்வா-பார்த்து, ஸபீதிஜதாம்-பயத்தை யடையட்டும, இதி கில-என்றுபோல, ஸீதாக்ஷீரம் வதயோ நர்யாயஸ்ய - கண்டசர்க்கரையும் சேர்ப்பாலும் சேரநதாப்போலே, ஸம்ஶ்லிஷ்டமேய வஸ்தும் - சேர்ப்பிக்கப்பட்ட வவயங்களையுடைத்தாயும், ஸ்டாஸடாயஸ்ய ஸஹதீக்ஷ்ணாயஸ்ய ஸவாஸஸவதம் -விஶேஷணாஸயவக்ஷ்யாஶய: - செறித்த பிடரிமயிரையுடைத்தானவராயும் பெரியதந்தத்தை யுடைத்தானவராயு மிருக்கிற, ஶ்ரீரங்க ஸ்ராவஸிம்ஹஸ்வம் - பெரியபெருமாளாகிற ஸிம்ஹத்தை

உவாஸ்ஶெஹ-அனுபவிக்கிறோம், ஸஹஜிஜதஜந:-என்று பாடமாயிருக்கிறது அப்போது அர்த்தம ஸம்ப்ரதாயத்தாலறியவொண்ணாது.

(அ-கை.) இதி லாஶ்ரிதனுன பிரஹ்லாதவிஷயத்தில் த்வேஷியான ஹிரண்யனிடத்தில் த்வேஷத்தாலுண்டான மூன்று திருக்கண்மலரினுடைய வஹ்நியை சமிப்பிக்கையில் பறபறக்கையுடைத்தான பெரியபிராட்டியாருடைய திருப்பவளத்தாலே கொப்பளித்ததென்னும்படியாயாதல்; மத்யமென்னும்படியாயாதலான் கொப்பளித்ததினுடைய சிவந்த நிறத்தையுடைத்தான திருவுகிராலே பிளக்கப்பட்ட சத்ருவான ஹிரண்யனுடைய ரக்தஸமூகங்களாலே சிரிக்கப்பட்ட மயிர்க்கற்றையை தோளிலுடைத்தான அழகிய சிங்கர் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் என்விரோதியான பாபத்தைத் தகையக்கடவரென்கிறார்.

சரு. ஶோணே ச ஶோணாக்ஷ்ணய நவநவஹ்நிப்ரஶமநஸ ஜ்ஜுஶீவக்த்ரஹிதயா மணிஷஸ்ஷேதை: | நவக்ஷணாராதிக்ஷதஜபடலைராஷ்தஸடாஸ்ஸ்ஸார்ஸேஷாரிதவிஹ ஸம்ஸுவதந: ||

(வ்-ம்.) ஶோணேசஷோணாக்ஷ்ணு நயநாநேத்ர வஹநஜ்ஸத்ரவஹிஸத்ர ஸ்ரஶமநஜுஜேத்ராஜ்க்ஷராவக்த்ர ணவஹிதாநா ஜயாமவாணாம் மம்பஷாணாம் ஸஷஷ்வஸஷோ யெஷாஶெஜ: - நவேநக்ஷணஸத்ராராதே: க்ஷதஜாநாம் படலாநிதை: - க்ஷதாஸ்டாநாம்படா:ஸ்கஸஸ்ய: - தாஸாம்க்ஸஜாவிஶாரணஸ்ஸஜதிவா - ஸ்ராம்ஸாஸவக்ஷுவதநஸ்ஸ:-ந்ருஸிம்ஹரானவர், ஸிம்ஹோஷமநுஷ்டே ஜுராஸ்ய:-யென்று கோஶம்; இஹ-ஸம்ஸாரே இப்போதே தகையப்போகிறார், வக்தவ்யோ நஷ்டிவ்யஞ்.

(அ-கை.) இதில் மஹனீயரான தேவர்விஷயத்தில் ப்ரீதனுன ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் த்ரோஹித்து த்வேஷியான ஹிரண்யன் பிரஹ்லாதரக்ஷணரூபகாரிய பரதையாலே விருத்தங்களான நரத்வஸிம்ஹத்வங்களை யோரிடத்திலபொருந்த சேர்ந்து தேவாதிருவுகிர் நுணியாலே பிளக்கப்பட்டாலும் ரோஷாதிசயத்தாலே வியாபகத்வ ரூபமான விஷ்ணுத்வத்தி லிரெட்டித்த வைசால்ய முண்டாகும்படிவளர்ந்த ருதிமேனி யுடையராய்க்கொண்டு ஜகத்தை நீரீஸ்வரமாகாமலும் ஸாரஜ்ஞரீடுபெடும்படியாயும் நிர்வஹித்ததென்கிறார்.

சசு. நவாஶ்ரஶ்ரஷ்டவிஶிஷ்டிநிஜஸக்த்ர்ஹிரஷ்ஷ:ஸ்ர க்ஷஷ்டாஶிஷ்ணுஸ்ருஶிமணவரிணாஹோக்ஷடகந: | விரஜெ

யெத்ரீ ஸாவதிதஸோ நாயிகாரணெ நர ஸிம்ஹகெவலிஹ்ர ஆ
ரஷவிஹாராவஸியஜமக:||

(வ்-ம.) ஹேவரத! விரஸெ - வ்யதிகரணங்களான, யத்ர ஸ்ராவொவெயதி தயாஸாஷாவதிதம் ஸோந ஐயிகரணம்ய யொஷே - ஐதம்பர்யத்தாலே பொருந்த கடிப்பிக்கப்பட்ட வையதிகரணத்தை யுடைத்தானவைகளான, நாவஸிம்ஹஸ்தயொஹூர வள-நரத்வஸிம்ஹத்வங்களை, அஸாஜெஸ்யமாணமாகையாலே, ஸுவந்தஷ்யழ - கிழுமங்வயிக்கிறது; ஸிஹ்ஸ - பரியானின்றுகொண்டிருக்கிற தேவர், நிஜொஸஷஸ்ஹெஷஸ்ஹ ஹத்தீதிதஷிநு-தேவர் பக்தனானவனுக்கு; ரோஹம்பண்ணுனின்ற, ஷிஷதி - அவ்வாகாரத்தாலே தேவர்க்கு த்வேஷியான ஹிரண்யனானவன், நவஸத்ர மெணஹ்ரஸதஷிஷவி - உகிர்நுனியாலே மருபாடுருவ வ்யாப்தனானும், ஸாஷ:-க்ரோதத்தினுடைய, வஹஸஷாகஸ - அதிசயத்தாலே, விஷெணாஸராவஷஸம் தஷாஅளமாணளயவஹ்ஸ ஸவரி ணாஹொயஷிநுகஜணிதயாஉக கடாதநாயஷஹஸஸநு-ந்ரு ஸிம்ஹாநுபவத்தில, விஷ்ணுஸப்தவாச்ய வ்யாப்தியில் த்விகுணமான வைசால்யமுண்டாம்படி வளர்ந்த திருமேனியுடையராய், ஜமக - ஜகத்தை, ஸிஹராராவஸிய-நிர்வஹித்தது.

(அ-கை.) ஸ்ரீவாமனவிஷயமான விஸ்லோகத்தில் மஹாபலி இந்திரனுடைய ராஜ்யத்தை அபகரித்து அஸ்வேஸ்வபுத்தி பண்ணினவனானாலும் ஔதாரியமென்றொரு குணமுண்டாகையாலே; அத்தையும் இந்திரனுடைய விரப்பையும்பார்த்து அதுகளையழிக்க ஒண்ணாதென்று அவிகாரியான தேவரையேய ழியமாறி அலம்புரிந்த நடுந்தடக்கையைக்கொண்டு மஹாபலிபக்கலிரப்பாளனாய்; அவனும் நீர்வார்த்துக்கொடுத்தவாறே; அந்தஹர்ஷத்தாலே இந்திரனிருந்தராஜ்யத்தளவில் பர்யவஸியாதே ப்ரம்ஹலோகத்தளவும் வளர்ந்ததிருவடியிலேகதேஸத்திலே மூன்றுலோகமும் பரமாணுஸமமாய், அந்த திருவடியை தூளீதூஸரிதமாக்கி லயித்துவிட; திருநாபீகமலமானது அளக்கைக்குயோக்யமான வேறுலோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கநினைத்தாப்போலிருக்கிறது; இப்படி த்ருவிக்ரமாபதாநத்தில் "கெதாஜெவாஸவஷணெநா யதொவிஷண விஷவகதெஜ" இத்யாதி வேதமானது, ஜய,ஜய,வென்று கோஷிக்கிற வாத்யவிஶேஷமென்கிறார்.

சுஎ. ஜெதஹ்ளஷாரெஹ்ஷ்ரயாஷாவிஹதிஜெநயநுவாஜெநா ஸுஷிஷ்ஸுராஸீவிஷ்கராஜெவாஷவஜெதிஜமஷணஸஜவாஸஸ்ரீ கதஹ்ஸ்ரீஜெஹ்| நாஸீவஷஸ்ஸ்ராநக்ஷஜிவஹாவநமராஜஜநஹ்ஸிஸ்ர க்ஷஸஸளாம்ஹெதிரவஸ்ஜெதவஜயஜவரொஷிணிஜெஸஸ்தரவெஷ:||

(வ்-ம்.) ஹேமங்தேவ! - ஹே-தேவர், தைத்யஸ்ய ஔதார்ய ஜநித யஶஸா ஸார்த்தம் - திதிவம்ஶஜனான மஹாபலியினுடைய ஔதார்யத்துக்கு மிந்திரனுடைய யாசனைக்கும ரோதத்தை, ஸஹ - பரிஹரியாநின்றுகொண்டு, வாமந:-கோடியைக் காணியாக்கினுப்போலே, குறளுருவான, ஸஹஸா - இரப்பாளனுக, ஶுஷ்க:-பத்தும் பந்தாகவாய்த்தது, விக்ராந்தே - விஶேஷித்து தாண்டின, பதகமலாஸக்தி - தாமரைபோன்ற திருவடியில், த்ரயாணாம் ஜகதாம் ஸம்ஹாரஸ்ய-மூன்றுஜகத்தும், அணுநா ஸஹ-பரமாணுஸத்ருஶமாக, வாம்ஸாராஸ்ய ஶ்ரீதிதே- ஸவாம்ஸம்வாரம்ஸ்கா-தூளியுடைத்தானதாகப்பண்ணி,மேயம்-லீனமாய்த்தது; நாஸ்ராம்ஹஸ-திருநாபீகமலமானதோ, வஸ்ஸ்ய: - ஸாநவஸ்த்ரஸ்ய-அளக்குகைக்கு வேண்டிய, ஸஞ்ச-வேறான,ஸ்வநாநாம் ஸ்ராஸ்ய - லோகங்களினுடைய ஸமூஹத்தை, ஸ்ருஷ்டி: - ஸ்ருஷ்டிக்கை விச்சையுடைத்தாக, தஸ்ய - இருந்தது, தவ-தத்-அந்த விலக்ஷணமான, வ்ருதே-தேவருடைய, த்ரிவிக்ரமாபதாநவிஷயத்தில், வேத:-வேதமானது, ஜயஶப்தை: - ஜயசப்தத்தாலே சப்தாயமானமான ஶிம்ஶிஃ-வாத்தியவிஶேஷமாகிறது.

(அ-கை.) ஸ்ரீபரசுராமவிஷயமான விஶ்லோகத்தில்; மாத்ருவதம்பண்ணியும்; அனேகராஜாக்களைக்கொன்ற தோஷமும், ஆச்ரிதர்குத்தமும்பார்க்கையாகிறதோஷமும்; தட்டாததேவர் ப்ருகுவம்சத்தில், வடிவாய்மழுவேபடையாகவென்றபடியே, மழுவாகிறவாயுதத்தாலே பரிஷ்க்ருதரான ஸ்ரீராமனுயவதரித்துஆஸுரப்ரகருதிகளானராஜாக்களைமூவேழுகாற்படியா ரஸுகளைக்கட்டவென்கிறபடியே, இருபத்தொருதலமுறைநிரஸித்துஅவர்களுடைய ரத்தத்தாலே,தேவவாய்மரமன்னர் குருதிகொண்டு திருக்குலத்திலிருந்தோர்க்குத்திருத்திசெயது,என்கிறபடியே,பித்ருகுலத்துக்கு தர்பணம்செய்து பூபாரநிரஸனம்பண்ணி யிப்படி சதருக்களுக்கு பயங்கரனுனும் ஆச்ரிதனுன வென்னுடைய குற்றத்தை எண்ணுதிருக்கவேண்டிய தென்கிருர்.

௬அ. ஸவாநுர ஶோஸ்க பாவ ப்ரஸ்வ ப்ரஸ்ஸ்ர ஸ்ரம்ஸ் ஸாஸ வீக்ஷாவாஜாநிர்த்ரூமணசதாஸ்ஷீத்தஸ்ராஜா | ஸ்வோஹாராக்ராஜம்வலதவாவிக்ஷதிதிஷ்டாரம் ஸ்வேஸ்ராவ ஸநவஶோஷ்ணஸ்வ||

(வ்-ம்.) நக்ஷம்யஸ்ஹகஸநவஸவாஸ - தேவர், ஸ்ருகோ: ஸாஸ்ரம்தஸாக-ப்ரகுவினுடைய வம்சத்தில்நின்றும,பாஸ:பரிகஷ்டுராயஸ-மழுவை பரிஷ்காரமாகவுடைய, ராம:-ஸ்ரீராமனுய், ஸஶ

ஸ்வா - அவதரித்து, ஸம்வம்ஸபவைஸ்திதாந-ராஜாக்களை, ஸ்வாஸ்ஸ-சேதித்தது, தேஷாம்ஸ்ருக்ஷேந - அவர்களுடைய ரக்தத்தாலே, விதீர்ணாம் க்ஷ்மாம்-பித்ருவம்சத்தை, ஸதர்ப்பஸ் - தர்ப்பமாக்கிற் று; இங்கு, த்ரிஸ்ஸப்தக்ருத்வ:-ஸப்தகோக்தியாலும், வித்ருணாவித்ருதி - ப்ரயோகத்தாலும் ஸகர்மகமுமுண்டு, ஸாபேக்ஷா ஸம்ஹாரம்-பாரத்தாலே யாக்கரிமிக்கப்பட, ஸம்வஸுதாம்-பூதலத்தை, லவம்-லேசாக, உபசாந்தவாந்-நன்றாகப்பண்ணிற்று, இதி-இப்படி, த்விஷாம் - சத்ருக்களுக்கு, உக்ரவைபவ: ஸ்ரீதிமோஷி - பயங்கரராயு லும், மே-என்னுடைய, அவம்-குற்றத்தை, மேஜிமேஷ- எண்ணுதிரு க்கவேணும், மேஷ்ரீமேஷ்விஷ்ணுரமேநாயாமஹோஸ்யநேமேஷ்.

(அ-கை.) ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித்திருமகன் விஷயமான விஸ்லோகத்தில் "ஸ்தாநேதாநஷேநுதே" என்கிறபடியே மநுஷ்யஸஜாதியரா யவதரிப்போ மென்று ஸங்கல்பித்து பிராட்டியோடவதரித்தவிடத்திலவள்அசோகவநிகை யிலேஅந்தர்த்தாநலீலை கொண்டாடினளாகில்; தேவர்யேதுக்காக மாநுஷபா வாபிநயவிரோதியாக அமாநுஷவ்யாபாரமான ஸேதுபந்தநத்தைச் செய்து ப்ரம்ஹாவினிடத்தில் ஒருவராலும் சாவாமையும், ருத்திரனிடத்தில் அத்தத லை முளைக்கும்படியாயும் வரம்பெற்றத்தாலேகர்வித்து "ராவணோராக்ஷ ஸராவண:" என்றத்தாலே விரோதியான ராவணனைகாக போஜனமாம்படி யாயழியச்செய்தது; அது அருளிச்செய்யவேணு மென்கிறார்.

௬௬. மநுஜஸமயம் க்ருத்வா நாத்ரா ஸஹாரண்யவஸ்ஸதி விஹரதிஸதி லீலாம் விநோதஸிதா | கிமிதி ஜலதிம்பத்வாராக்ஷஸ விதிமதஸம்பூயம் க்ருதவாநிதி யஸ்ஷீ ஸ்ம க்ருதவாந்திருவாம்நிரவ த்யம்: ||

(வ்-ம்.) ஹேநாத ரங்கநாத! என்றபடி, மநுஜஸமயம்-மநுஷ்யனாக வவதரிப்போமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞாரூப ஸங்கல்பத் தை, க்ருத்வா-பண்ணி, ஸஹ - பிராட்டியோடு, அவதீர்ய-தே வரவதரித்தது, ஸா-அந்த பிராட்டி, ஸ்வந-ஒரிடமான, விபிநே- காட்டிலே, அந்தர்தநம் - அந்தர்த்தாநரூபமான விளையாட் டை, விநிர்மமே-பத்தும் பற்றாக வநுஷ்டித்தாளாகில், கிம் - ப்ரஸ்நம் பண்ணுகிறேன், ஜலதிம்-ஸமுத்ரத்தை, பத்வா-அடைத்து விதிஸ்ரம்பு ஸம்பூதவரோந்நத - ப்ரம்ஹ ருத்ரர்களு டைய வரத்தாலே கர்விதநான, ரிபும்-ஶத்ருவான, ரக்ஷ: - ராக்ஷ ஸனை ராவணனை, பலிம் - வெயஷாஷாம் க்ஷ்மஸ்வஉதீ

ஷ்டி-பஸிபுக்குக்களான காகஸமூஹத்தினுடைய போஜனஶேஷமா
க, கிந்ராவத்யஃ - எதழிசெய்தது, நிமக்தம்வத்யஹாதீம்க
ரோதிநிஷ்த்யதி - இங்கு பத்ரமாவது சரம். தஸ்யஜீயேச்
வாரஷஃ- ஸ்யோஸ்யோவாரா காஸிஙாஸம்விஃஉக்ரஃ.

(அ-கை) ஸ்ரீநம்பிமூத்தபிரான் விஷயமானவிச்லோகத்தில் யாதொத்தர்
களிங்கதேசாதிபதியோடனேகமாவர்தி த்யூதமாடி ஜயித்தபினபு ஓராவர்த்
தியிலவன் சகத்தாலேதான் ஜயித்ததாகச்சொல்ல,கபோலநாடனத்தாலே அ
வன் தந்தங்களையுதிர்த்துதிரத்து தந்தங்களைகையாலே, தாமவனை ஜயித்ததைக
ணக்கிட்டார் யாதொருத்தருடைய விஸ்லேஷ லேசத்திலே "க்ருஷ்ணன்
கடுவிடமுடிய" இத்யாதிப்படியே காளியன் பொய்கையிலேகுதிக்க,அபிமுகா
கதனை காளியின்தலையிலே அவனிலைக்கும்படியாக விசித்ரநர்த்தனத்தால்
களகளசப்தமுண்டாய்த்து, யாதொருத்தருடைய ஸாமவசனங்களாலே கோ
பஸ்த்ரீகள் கிருஷ்ணுபராதங்களை மறந்தார்கள், அப்படியெல்லாருடையக்ஷே
மத்துக்கு கருஷிபண்ணுநின்றுகொண்டு, ஒதத்க்குழையும் நாஞ்சிலு, மித்தியா
திப்படியே, கலபையை தரியாநின்றதேவனை ப்ரீதி ரூபாபந்ந ஜ்ஞானவி
ஷயமாக்கப்புகுகிறேமென்கிறார்.

எ௦. யக்ஷ்ரீடேஜயாவஹாநணநாகாஸிம்மஹாம்க
ரோரஸிலேஷவோவிகாஸியஸமெ கொரஹாயாஸ
ஸ| உடேகநாவியஸ்யமொவநிதாஃ க்ருஷ்ணமஸாம்வஸூரம்
ஸம்ஸ்மாம்க்ஷேக்ரஷீவம்ஹயாம்ராம்மெஉஹஸ்தாஸெஹ॥

(வ்-ம்) ஹேராம்மெஹ்ரு! யஸ்ய உத்ரேதஸூஹு-யாதொரு தே
வருடைய அக்ஷக்ரீடையில், விஜயஸ்ரீஸாவஹாநதஸமண
நா-விஜயரூபமான பூர்வவ்ருத்தத்தினுடைய எண்ணிக்கையானது,
கலிம்மாநாம்ராஜாதஸ்ரகம்காராஉவஹாஶொஃ-களிங்கதேசா
திபதியினுடைய முளைபோலிருக்கிற பற்களாலே,யஸ்யவிஶ்லேஷஸ்ய
லவஸொவி-யாதொரு தேவருடைய விஶ்லேஷலேஶமும். காஸி
யாஙுவதீதிதஸெ -. காளியன்நிமித்தமாகவுண்டான, கொர
ஹாய-களகளசப்தத்தின்பொருட்டு, ஙுவங-ஆய்த்து, யஸ்ய -
யாதொரு தேவருடைய, உடேதஸ்யகஉ்டெநாவிவ - த்யூதவ்யா
பாரமான, சடுக்தயாதியாலேயும், மொவாநாம்வநிதாஃ - கோப
ஸ்திரீகள், க்ருஷ்ணஸ்ராமாம்ஸிதெஷர்ஷ்-ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ப்ரண
யபராதங்களை, வஸூரநு-மரந்தார்கள், தஷ்-அப்படிப்பட்ட, க்ஷேம
ஸ்யக்ரஷீவஸ்ஷ்-க்ஷேமார்த்தமாக க்ருஷிபண்ணுனின்றுள்ள, ஊத

ஸஹஸ்ரமயாஜீதிதம் - கலப்பையை தரியாநின்ற நம்பிமூத்தபிரானை, ஸ்வாமி-தேவனை, ஸ்தாபஸ்தே- பஜிக்கப்புக்குறோம், "ஸஜ ஸேவாயாம் ஸவிஷ்ட்டிநே."

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணவிஷயமான விரண்டுஸ்லோகத்தில் முதல் ச்லோகத்தாலே, கழுத்தேகட்டளையாக நீருண்டமேகஸ்வபாவமாய் பரபாகமான பீதாம்பரத்தையும், குளிரநோக்குகைக்கு தாமரைபோன்றகடாக்ஷத்தையும் அநுபவவிரோதி நிரஸநபரிகரமான வாழ்வாரகளையுமுடைத்தாய்ஸ்ருபகுணங்களால்நிரதிசய ப்ருஹத்தானதேவனை ஸ்ரீதேவகியாரதனக்கு, தேவகி சிறுவனென்றும்படி, புதரனுகவிருந்தாள்; இப்படி ஸர்வரக்ஷகனுனபிள்ளையை ப்ரார்த்திப்பார் வேறொருவருமில்லையென்கிறார்.

௭௧. க்ருஷ்ணாம்போதஸாந்த்ரஸ்நிக்தமந்தம் பீதாம்பரம் கரோ ஜாதநவஸ்தே | ப்ருஹந்தம் ஸ்தநந்தயம் ஸுதம் தேவகீ ஸ்வாமிம் ரங்கராஜம் தமயாசதா கா பரா கதம் ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கராஜ! தேவகீ - "க்ருஷ்ணாம்புதாநாம் ஸந்தாநஸந்தேவ நதாம்புதம்" கழுத்தளவான ஜலபாரத்தால் மந்தகதியான மேகத்தோடு துல்யமாயும், பீதாம்பரயுக்தம் - சிவந்த வாடையுடையதாயும், கரே ஜலஜாதநயுக்தம் வஜ்ரஹஸ்தயோரயுக்தம் - தத்ரத்விதிவிஶேஷணஸா ஸ: - தாமரைகள்போன்ற திருக்கண்களையுடைத்தாயும், பஞ்சாயுதங்களையுடைத்தாயுமாய், ப்ருஹ - நிரதிசய ப்ருஹத்தான, ஸ்வாமிம் தேவனை, ஸ்தநந்தயம் - முலைப்பால் குடிக்கிறதான பிள்ளையாகவென்றபடி, அயாசத - ப்ரார்த்தித்தாள், அபரா - வேறான, கா- எவள், கதம் - எப்படி, ஸுதார்த்தஜாதி - தனக்குப் பிள்ளையாசைப்பட்டாள், "ஸம்ஷுஅஸாவுளதேஷ்ப்ருத்யமும், ஜஹா ஸேக்ருதிஞ் ப்ரத்யமும் வந்திருக்கிறது"

(அ-கை.) இதில் தேவர் வேணுகாநம்பண்ணி, சிததவிப்ரமத்தையுண்டாக்கும்காலத்தில் கடினமான மலைத்ரவித்து, உஷ்ணமான வக்னி குளிர்ந்து, பகவத்விஷயத்திலே காகரசித்தரானரிஷிகள் அந்த வேகாக்ரத்தை தவிர்ந்தார்கள், ஜ்ஞானசூன்யங்களான மரங்களும் தத்ப்ராயரானவிடையரும் ப்ராஜ்ஞரென்றுமபடியானுர்; த்ருஷ்டிவிஷங்களான ஸர்பங்களும்,அம்ருதமயசந்திரன்போலே தர்சநீயங்களாய்த்துதுகள், பரஸ்பரவிருத்தங்களான கோவ்யாகராதிகள் விரோதமற்று உடன்பிறந்தநுகளபோலே யாய்த்தது "கிம்பஹுநா" சொல்லிச் சொல்லாததுகளும் வேணுகான ரஸக்ரஹணத்துக்கு விரோதியான வாகாரத்தைப் பரித்யஜித்ததுகள், 'ஏுரு' தேவருமவாகளிலே ஒருவராய்த்துதென்கிறார்.

௭௨. ஶைலௌ வஹ்நிஶ்ச ஜலாசாரவந்தௌ நயோ மூடாசாரவந்தோ ஜ்ஞா: ப்ராஜ்ஞாசாரா ஸ்தரவ: ஸஹ மோதமாயஸ்ப்ருஹா ஸுதாசாரா மஹாஶீவிஷா:। பஶவ: ச்வாபதை: ஸாகம் ஸஹஜாசாரவந்த: விரோதம் தத்யஜு: அசாரவந்த: ஸர்வே தேஷு தத்கதாசாரவந்த: ஸ்வசம்பந்தமாத்ரேண ஸ்துவந்தோ நேது:॥

(வ்-ம்.) ஹே வேத! ஸம்பத: வேணோ: ஸ்வநேந உந்நாதம் யாதேஷு - தேவருடைய குழலோசையாலே சித்தவிப்ரமோத்பாதநஸமயத்தில், ஶைலௌ:-மலையும், வஹ்நி:-நெருப்பும், ஜலவதாசார - ஜலாசாரவந்தௌ-இப்படி மேலும், விக்ரஹங் கண்டுகொள்வது; ஜலம்போலே யாசரித்தது, ஜநா: - இவர்கள், மூடாசாரவந்த:- மூடரைப்போலே யாசரித்தார்கள், அஜ்ஞா: - அறிவிலிகளான, தரவ:- மரங்களும், ஸஹ மோதமாயஸ்ப்ருஹணீயதயா - இடையரோடே கூடினதாக, ப்ராஜ்ஞாசாரா: - அறிவுடையர்போலே யாசரித்ததுகள், மஹாஶீவிஷாஶ்ச - பெரும்பாம்புகள், ஸுதாசாரா: - அமருதம்போலே யாசரித்ததுகள், பஶவஶ்ச ஶ்வாபதைஶ்ச - பசுக்களும் புலிகளும் இங்கு விரோதமில்லாமையாலே, ஸஹஜாம் விரோதம்-என்று, ஸகலவஸ்துவிலுமில்லை, யதா-தோஷஹித வ்ருத்தா:-என்று, உபயாவ்ருத்தவிஷயமாதல், ஸஹஜாம்ப ஸ-ஏவ:-ஸாரஸ்யாதஸ்ஸ்வாரஸ்யத்தை யடைந்ததுகள், அபரே-வேறும், அந்யாம்ஶவ: - வேறுபட்டதுகள், ஸர்வே - தேவரும், தே தேஷு-கீழ்சொன்னதுகளிலே, அந்யதாசாரவந்த-ஒன்றுபோலே யாசரித்தது.

(அ-கை.) அநந்தரம், கல்க்யவதாரவிஷயமான விஶ்லோகத்தில் தேவர் யினிமேல் துஷ்டஜனங்கள் ஸஹங்கள் ஸஹிக்க க்ஷமயன்றிக்கே யிருக்கிற பூமியை பாரமின்றிக்கே லகுவாகப்பண்ணத் திருவுள்ளமாய் கல்க்யவதாரம் செய்துகலிதோஷ கலுஷிதரைபக்க வேறுபட களையப்போகிறது; இப்போது மப்படிபராங்குஶாதி ஸம்பிரதாயவிருத்திகளைநிஶ்ஶேஷபாகச்சேதித்தருள வேணுமென்கிறார்.

௭௩. கல்கி தநுர்யுக்த்ரணிம் லகயிஷ்யந்கலிகல்மஷாந்நிதாநாவிஸாரகஸ்த்வம் | ஸம்மதிகேதநாந் நிஹந்தாநந்நீத்வா விஶேஷாநுத்தமாநீஷ॥

(வ்-ம்.) ஹே ஸம்மதிகேத!-கல்கி தநுஸ்தநுயுக்தஸ்த்வம்-கல்கிவிக்ரஹத்தையுடைத்தான, த்வம்-தேவர், தரணிம்-பூமியை, லகூம்கரி

[illegible] - லகுவாகப் பண்ணப்புகுகிறவராய்க்கொண்டு, [illegible] - கலிதோஷத்தாலே கலங்கினவனா, [illegible] - விசேஷேண சேதிக்கப்புகுகிறது. "[illegible]" [illegible]-இப்போதும், [illegible]-ஸமஸ்தமான [illegible] - மாமஸ்பர்சியான விரோதியை, [illegible] - அடிக்கடி நன்றாக சேதித்தருளவேணும்; இங்கு [illegible], இத்யாதியாலே, [illegible]-என்று அநுப்ரயோகமும் கண்டுகொள்வது, [illegible]த்துக்கு வ்யவதாநமுமுண்டு.

(அ-கை.) அர்ச்சாவதாரபரமான விஸ்லோகத்தில், தேவருடைய ஜ்ஞாநஸக்தியாதி கல்யாணகுணங்கள்போலே அதுகளுக்கு ப்ரகாஸகங்களான வ்யூஹ விபவாவதாரங்களும், அஸங்க்யாதங்களாகையாலே பேசி முடியாது, அதிருக்கட்டும், தேவர் பூமியில் உண்டான கோயில்களிலும் மாளிகைகளிலும் ஆஸ்ரமங்களிலும் அஜ்ஞாபிஜ்ஞ வர்ணாஸ்ரம விபாகமற வெல்லாராலும் "[illegible]" என்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர விதிப்படியே ஆராதநீயனாய், மத்யே ஸம்பாவிதங்களான வபராதங்களையும் பொருத்து, ஆஸநபோஜந ஸயநாதிகள் அவர்களிட்ட வழக்காய் அவர்களிட்டதுகொண்டு த்ருப்தராகிறது, இப்படிக்கொத்த வங்யாத்ருஸமான தேவர் சில குணத்தாலே ஸஹ்ருதயரெல்லாரு மீடுபடும்படியாய்த்தென்கிறார்.

௭௪. [illegible] ||

(வ்-ம்.) [illegible]! தெ-தேவருடைய, [illegible] - குணகணத்தோடு ஸரியாக, [illegible]-குணங்களுடைய, ப்ரபாவரூபங்களான, [illegible]-அவதாரங்களை, [illegible] - பரிச்சேதித்தனுபவிக்கையானது, [illegible]-இருக்கட்டும், துஸ்ஸகமென்றபடி, [illegible] - பூமியிலுண்டான வாலயங்களிலே, [illegible]-க்ரஹிகளுடைய க்ரஹங்களிலும் ருஷிகளுடைய உடஜங்களிலும், [illegible] - ஆராதிக்கத்தக்கப்படுமவராய், [illegible]

ர்வேஷாம்ஸஹிஷ்ணு: - ஸர்வாபராதங்களையும் பொருக்குமவராய், அநுகம்பாவாநிதி க்ஷமாஸ்ஸஹிஷ்ணு: அந்யத்ர ஸம்ஸ்ரய: - ஆராத காதீனமான தமமுடைய ஸ்த்திதியையுடையராய், ப்ரீணீஷே-தேவர் ப்ரீதராகிறது, ஹ்ருதயாலு: - ஸஹ்ருதயராலே, தவ-தேவருடைய, தத:-அப்படிப்பட்ட, ஶீலாத் - பெரியவராய் தாழ்ந்தாரோடு பொறையறக்கலக்கையாலே, ஜட - ஜடராக, ஸ்வயமேவ - ஆருகை, மற்றுறுகடவண்ணை யெத்திரமென்று விபவத்தி லீடுபட்டவர் இது லீடுபடச் சொல்லவேணுமோவென்று கருத்து.

(அ-கை.) இப்படி, அர்சாவதார ஸாமாந்யமான ஸௌஶீல்யத்தைப் பெரியபெருமாளிடத்தில் உபஸம்ஹரியாநின்றுகொண்டு தேவர்-“தக்ஷமேவ ப்ரதேவேந” என்று சொல்லப்பட்ட பரமாகாசமானது வாங்மநஸாபரிச்சேத்யமாய் தேஶவிப்ர க்ருஷ்டமாகையாலும், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள் காதாசித்கமாகையாலும் இது ஸர்வர்க்கும் ஹிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி கோயிலிலே ஸம்ஸாரதாபார்தராய் வந்தவரை நல்லவரவா? என்று கேழ்க்கிறுப்போலிருக்கிறதுகளாய், நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே குணகுண நிருபணம் பண்ணுதலுகளான கடாக்ஷங்களாலே குளிரப்பண்ணு நின்றுகொண்டு, நித்ராவ்யாஜேன யெல்லாருடையவும் ரக்ஷணோபாயசிந்தை பண்ணுகிறதெனகிறார்.

எரு. ஶ்ரீமத்வ்யோம்நாநதிஶயஜுஷோஸ்ஸாம்யமஸ்யோஸ்ஸர்வேऽவதாரா:ஸ்வ
ஸ்தாநே விஶ்வஜநீநஹிததியா ஶ்ரீரங்கதாமந்யமுஷ்மிந்| த்வத்ஸாம
ந்யேந: ஸ்வாகதாபிக்ஷிதாதாரோதிதேதார்த்யநிஸ்ஸ்வத்ரா
ணவிஶேஷதநவ்யதயா நித்ராவிஜாமஸ்யா||

(வ்-ம.) ஶ்ரீமதஸ்த்ரிதஸ் - பூதாகாஶத்தில் நிரதிசயமான வதிசயத்தையுடைத்தான, வ்யோம - ஆகாசமான பரமபதமானது, வாத்ஸ்ம்நஸ்தயோ: - அதுகளுக்கு, நாதிஶயஸாம்யதா - தத்புருஷமாகில் தீர்க்காந்தமாகவேணும், அதிஶயஸாம்ய ஸமாஸவ்யாநாய் வஸிஷ்டத்தையுடைத்தாகாதது, ஸர்வே-ஸமஸ்தங்களான, அவதாரா:-அவதாரங்கள், ஸ்வகாலே-ஒவ்வொருகாலத்திலே யுண்டானதுகள், ஜநதா-ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயதயா ப்ரஸ்துதமானவர் சாவதாரமானது, விஶ்வஜநீநஹிதா: - எல்லா ஜனங்களுக்கு ஹிதம், இதி தியாऽஸ்ஸஸ: - என்கிற திருவுள்ளத்தையுடைத்தானவராய், அத-பின்பு, ஶ்ரீரங்கதாமநி-கோயிலிலே, ஸ்வதந்த்ரம் ஸாமதம்வ்யுத்ஸ்ஸதிதை:-ஸ்வதந்த்ரர-ஸர்வகமே வந்தீர்களா? என்று

கேழ்க்கிறதுகளாய், ஸாபாங்கவீக்ஷிதாநி - அநுக்ரஹத்தாலேகலங்கினதுகளான, ஈக்ஷிதைஃ-கடாக்ஷங்களாலே, ஸநாதய - ஸநாதர்களாகப் பண்ணுகின்றுகொண்டு, விஶ்வம் - ஸர்வஜகத்தையும், ஸகலஜநதயா - எல்லாருடையவும் ரக்ஷணை சிந்தையோடேகூடின, ஜாமயா - ஜாகரணரூபமாக, நித்ராஸி - தேவர் நித்திரைபண்ணுகிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்றுஶ்லோகத்தாலே பெரியபெருமாளுடைய ஸௌஶீல்யாதிஶயத்தை பிரகாசிப்பிக்கக்கோறி, முதலஶ்லோகத்தால் ஸத்யலோகத்தில் ப்ரம்ஹா தன்னுடைய குண்டிகையில் நின்றும் பெருகின கங்கையிலே ஸ்நாநம்பண்ணி அடுத்தடுத்து ஸ்ருஷ்டிக்கையால் வந்தவிகாஸத்தையுடைத்தான புத்தியாலே திருவனந்தாழ்வான்மேல் சாய்ந்தருளின தேவரை அநேககல்பங்களிலே உபாஸியா நின்றுகொண்டு; ஸஹதர்மசாரிணியான ஸரஸ்வதீபலயாலே ஸ்வாதீநமான புருஷஸூக்தாதிகளாலே ஸங்கீர்தனம்பண்ணி தேடிஸம்பாதித்த தாமரைகளாலேபோல தன்னுடைய முகங்களாலும், அஞ்ஜலிகளாலும், கண்களாலும் ப்ரணமித்தும் கும்பிட்டும் அநுபவித்தும் தேவரை உகப்பித்தானென்கிறார்.

எசு. ஸமுத்ராஹ்ராஸவிஶ்ராமயா நிஜதியா ஜாநந்நநந்தேஶயம்
ஶாரதா ஸ்ராவஸஹத்வாஸஹாயதயா ஸ்வாயீநஸங்கீர்த்தநைஃ । கலாநநேகாநுபாஸிஷ்ட ஸுமநஃ ப்ராதேநவைஜயந்தீ ப்ரஹ்மாஸாங்கோஷ்டிவாக்
த்ருஷ்டாஞ்ஜலிமுகைஃஸமக்ஷரிவாப்ஜைஃ॥

(வ்-ம்.) கமண்டலுஸமுத்கங்காஸ்நாநாத் - கமண்டலுவில் நின்றும் பெருகாநின்ற கங்கையாலே ஸ்நானம்பண்ணின, ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனானவன், அநந்தஶயநஸ்திதம் - திருவனந்தாழ்வான்மேல் பள்ளிகொண்டிருக்கிற, த்வாம் - தேவரை, அநேகான் - அநேகங்களாயேயிருக்கிற, கல்பான் கல்பங்களிலே, ஸம்ஸ்ரஹ்ராஸவிஶ்ராமதயா-ஸ்ருஷ்டி- ஸம்ஹாரங்களாலே பண்ணுகையாலே விகஸிதையான, நிஜதியா-தன்னுடைய புத்தியாலே, ஜாநந் - த்யாநியாநின்றும், ஸஹதர்மசாரிண்யா - கூடவே தர்மாசரணத்தி லாஸக்தையான, ஶாரதா-ஸரஸ்வதியாலே, ஸ்வாதீநஸங்கீர்த்தநாதிபவ்யைஃ - தன்னதீநமான குணகதநங்களை யுடையனுயும, ஸம்பாதிதைஃ - ஸம்பாதிக்கப்பட்டதுகளான, அப்ஜைரிவ - தாமரைப்பூக்களாலேபோல, அதுகள்போ

யிருக்கிற வென்றுதல்; ஸேவாதி ஜோவநாதி ஸஞ்ஜீ வபாடாதிய ஶேகம்-முகங்களாலும் கன்களாலும் அஞ்ஜலிபுடங்களாலும், ஸவுஜ ஜபக-பூஜித்தான், இங்கு த்யானஸங்கீர்த்தன ப்ரணாமாதிகள் சொல்லுகையாலே, கரணத்ரயவ்யாபாரத்வம், சொல்லிற்று.

(அ-கை) இதில், ஸத்யலோகத்தில் நின்றும் இக்ஷ்வாகு ப்ரார்த்தனையாலே திருவயோத்திக்கு எழுந்தருளி அங்கு தேவர்; மநுவம்சத்தில் ராஜாக்களாலே ஸேவ்யமான சரணயுகளராய் பின்பு சக்கரவர்த்தித் திருமகனாய் தேவரே யவதரித்து "ஸஹவைத்ரவிஶாலாக்ஷ்ய" என்கிறபடியே அவராலே ஸாக்ஷாத்தாக கோயிலாழ்வாரிலே தேவர்க்குசிதமான வாராதநங்களை அர்ச்சக பராதீநதையின்றிக்கே வேண்டின கண்டருளித்தென்கிறார்.

ஏஏ. தேநேக்ஷ்வாகூநவாப்ய த்ரயீஶஸார்வபௌமாயிதநிஶ்சிகாமௌலிநீராஜிதாங்க்ரிஸ்ஸரோஜ: | ஸபதிவிபோஸ்வ நஶ்ரீரங்கதாமநிதேஶிதீராமேண ஸாக்ஷாத்ஸதேஹைராராதநாநி ஸம்ஸேவிதஸ்த்வம்: ||

(வ்-ம்.) ஹே விபோ! த்வம் - தேவர், தேந: - அந்த ப்ரஹ்மாவாலே, இக்ஷ்வாகூந் - இக்ஷ்வா கூநாம்வம்ஶ்யாநாம் ஸ்ரீமதாம் ஸார்வபௌமாநாம் மௌலிரத்ந ஶிகாஸ்தோமகாந்திபி: - நீராஜித ஸரோருஹ சரணாம்புஜ ஸ்ரீவம்ஶ்ய: - மநுவம்சத்து ராஜாக்களுடைய வணங்கின வபிஷேகங்களினுடைய பரம்பரையிலிருக்கிற மணிமயங்களான மத்ஸ்ய ஸ்திரீரூபாபரணகாந்திகளாலே ஆலத்திவிழிக்கப்பட்டு தாமரைபோன்ற திருவடிகளையுடைத்தானவராய், அத - பின்பு, தேஶிகராமேண ஸ்வாவதாரவிஶேஷேந - சக்கரவர்த்திருமகன் ஸ்வரூபரான, ஸ்வேந - தேவராலே, ஸ்ரீரங்கதாமநி - கோயிலாழ்வாரில், ஸ்வஸத்ருஶாநி - தேவர்க்கநுரூபங்களான, ஆராதநாநி - திருவாராதநங்களை, ஸபதி - ஸாக்ஷாத்தாகவே, ஸம்ஸேவிதோஸி - ப்ராபிக்கப்படாநிற்கிறது, (அதவென்கிறத்தை முதலிலே யநுஸந்தித்து ஸத்யலோகத்தில் திருவாராதநங் கண்டருளினபின்புயென்று மர்த்தம்கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதிலிப்படி ஜ்ஞாநாதிகனான ப்ரம்ஹாவும், அப்படிப்பட்ட மநுவம்சத்து ராஜாக்களும், தேவர் ப்ரத்யாஸக்தியாலே, தந்யரானபின்பு அந்த ப்ரம்ஹாவுக்கு ப்ரபௌத்ரனும், பெருமாளை சரணம் புகுந்தும், அவராலே "ஆராதயமம ஜகந்நாதமிக்ஷ்வாகுகுலதைவதம்" என் றிக்ஷ்வாகுவம்ச்யனாக வபிமானிக்கப்பட்டு மிருக்கையாலே தேவர் புரஸ்காரம்பெற்ற

ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வான்படியாக விரண்டாற்றிற்க்கும் நடுவே கண்வளர்ந்தருளி, "[illegible]" இத்யாதியில் சொன்ன குணங்களிலொன்றுமின்றிக் கேயிருக்கிற வென்போல்வாரையும் ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்தாலே திவ்யமங்களவிக்ரஹ ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுபவிப்பித்து, தேவர் நயராக்குகிறதென்கிருர்.

எஅ. [illegible] ॥

(வ்-ம்.) [illegible]! [illegible]-ப்ரம்ஹாவும், [illegible] - மநுவம்ஸமும், [illegible] - கிருதார்த்ததையை யடைந்தவளவில், [illegible]-அபிமானித்து, த்வாரமாகப்பண்ணப்பட்ட, [illegible]-விபீஷணுழ்வானுலேயே, [illegible]-திருக்காவேரிமத்யத்தில், [illegible]-குணங்களாலே, [illegible]-சூன்யமான, [illegible]-இந்த, [illegible] - ஜகத்தையும், (என்போல்வாரையுமென்றபடி) [illegible]-தேவர் நந்திப்பிக்கிறது. (இங்கு, [illegible] "[illegible]" என்று பகவதபிப்ராயத்தாலே உண்டாகையாலே, "[illegible]" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே [illegible] வந்ததென்று கண்டுகொள்வது.)

(யோகிவர் யாக்ரகண்யரான ப்ரம்ஹாதிகளாலும் தேவரவதாரமான சக்கரவர்த்தித்திருமகனுலும் ஆராதிதரான தேவர்க்கு யிங்கு ஸம்ஸார்யக்ரகண்யரான வென்போல்வாராலே ஸேவ்யராகுகையும் அர்சநீயராகுகையும், ஸௌஶீல்யாதி ஸமப்ரயுக்தமென்றுகருத்து.)

(அ-கை.) அநந்தரம், காயத்ர்யாதி ஶ்ருதி ப்ரதிபாத்யர் பெரியபெருமாளாக அத்யவஸித்து, பெரியபெருமாள் விஷயத்தில் அந்தவந்த ஶ்ருதிவிஹிதாநுஷ்டாநங்களைக்காட்டுகிற நான்கு ஸ்லோகங்களில் முதல் ஸ்லோகத்தால் "[illegible]" இத்யாதி ஶ்ருதியாலும், "[illegible]"என்று உபப்ரம்ஹணத்தாலும், நிரவதிகதேஜோரூபத்வ ஸவித்ருமண்டலாந்தர்வர்த்தித்வத்யே யத்வங்கள்தேவர்க்கு ஸித்திக்கையாலே காயத்ரியில் "[illegible]" தேஜோவாசியாய், வரேண்யபத முபாஸ்யவாசியாயாக காயத்ரீபதங்கள், தேவரை ஶ்ருதிப்ரஸித்தமான தேஜோரூபமாயும் ஸவித்ருமண்டலாந்தர்வர்த்தியாயும் உபாஸ்யராயும்

சொல்லுகிறதுகள், அப்படி "யஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருச்யதே ஹிரண்யச்மச்ரு: ஹிரண்யகேச ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ தஸ்யோதிதி நாமா ய ஆதித்யாந்தராதித்யவித்யா" வசநங்களும் தேவரையே நிரதிசய தேஜஸ்ஸாலே, ஆபாத சூடம் ஸுவர்ணமய விக்ரஹராகவும், புண்டரீகாக்ஷராகவும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள், இப்படி காயத்ர்யாதி ப்ரதிபாத்யதயாபரபூதராயிருக்கவும், ஆச்ரித ஸுலபத்வாய கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவரையநந்யஸாதநதையாலே, காயத்ரியில் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்யமாக வுபாஸிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௭௯. தேஜ: பரம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் யாம்நாவரேணா ப்ரணகாத்ஸுவர்ணம் | ஸாம்புண்டரீகேக்ஷணமாஹுரந்தி ச்ரீரங்கநாயம் தமுபாஸிஷீய ||

(வ்-ம்.) ஸாம்-தேவரை, தத்-ச்ருதிப்ரஸித்தமாயும், பரம்-உத்க்ருஷ்டமாயும், ஸவிது:-ஸூர்யஸம்பந்தியாயும், வரேண்யம்-உபாஸ்யமுமான, தேஜ:-தேஜஸ்ஸாக, ஆஹுரந்தி - காயத்ரீபதங்கள், ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள், ஸாம்வரேண - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, யாம்நா-தேஜஸ்ஸாலே, ஆப்ரணகாத்-விரல்நுனிபர்யந்தமாக, (இங்கு "ஆப்ரணகாத்" என்கிற ச்ருதியில்போலே, நாகாக்ராரூடமான, ப்ரணவசப்தத்தில், பூர்வபதாரத்தம், ஸம்ஜ்ஞாயாம் என்று வந்ததென்று கண்டுகொள்வது,) ஸுவர்ணம் - ஸ்வர்ணமாகவும், புண்டரீகேக்ஷணம் - தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையராகவும், ஆஹுரந்தி-அந்தராதித்ய வித்யாவசநங்கள் சொல்லுகிறதுகள், தம்-அப்படி காயத்ரியாதியில் சொல்லப்பட்ட, ச்ரீரங்கநாயம்-பெரியபெருமாளை, உபாஸிஷீய - உபாஸிக்கக்கடவேன்.

(அ-கை.) இதில் "ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்துஷச்ச" என்றும், "சக்ஷோ: ஸூர்யோ அஜாயத" என்றும், "பச்யேம சரத: சதம்" மென்றும், ஓதுகிற ச்ருதிப்படியே, பரித்ருச்யமான ஸ்த்தாவரஜங்கமங்களுக் கந்தர்யாமியாயும், ஸூர்யாதிகளுக்குக் கண்ணாகவும் தேவராகிறது, ஆகையால் பெரியபிராட்டியாரோடு நித்ய ஸம்ச்லிஷ்டரான தேவரை நாமுண்டு கோயிலிலே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

௮௦. ஸூர்யாத்மஜங்கம: பரிதஸ்துஷச்ச சக்ஷுர்ஜநிதா ஸூர்யஸ்ய சக்ஷுர்பவதி ஸ்ம ஹேதோ: | லக்ஷ்ம்யா ஸஹ நித்யம் ஸம்ச்லிஷ்டம் ஸம்ப்ரேக்ஷேம ச்ரீரங்கதாமநி ப்ரத்யக்ஷம் தம் ஸ்யாம் |

(வ்-ம்.) चित्रस्य-விசித்ரமான, जगतः-ஜங்கமத்துக்கும், तस्थुषः-ஸ்தாவரத்துக்கும், आत्मा-ஆத்மாவாகவும், मित्रस्य-ஸூர்யனுக்கும், वरुणस्य-வருணனுக்கும், अग्नेः-அக்நிக்கும், "चक्षुर्देवानामुत मर्त्यानाम्" என்று சொல்லுகையாலே, எல்லாருக்கு மென்றபடி, चक्षुः-கண்ணாகவும், देवः-தேவராகிறது. लक्ष्म्या सह - பெரியபிராட்டியாரோடு, उत्तुङ्गदृढालिङ्गनसम्भोगयोग्यस्य - ஸ்வாபாவிகமான த்ருடாலிங்கநத்தையுடைத்தான, देवम्-தேவனை, रङ्गे-கோயிலிலே, शतम्-அநேகங்களான, शरदः - வர்ஷங்களிலே, पश्येम-கண்ணாலே யநுபவிக்கக் கடவோம்.

(அ-கை.) இதில், "यस्यास्मि न तमन्तरेमि" என்கிற ஶ்ருதிப்படியே, யாதொரு ஸ்வாமிக்கு நான் ஸ்வமாகிறேன், அப்படிப்பட்ட பெரிபெருமாளைத்தவிர வேறொருவரைப் பற்றுகிறேனல்லேன், யாதொத்தருக்கு நான் ஸ்வாபாவிக தாஸ்யமுடையன், அந்த பெரியபெருமாளையே ஜ்ஞாநயஜ்ஞங்களாலே யஜித்து அதிசயத்தை விளைவிக்கிறேனென்கிறார்.

அக. यस्यास्मि भर्तुर्न तमन्तरेमि श्रीरङ्गधामायतने शयानम् । स्वाभाविकेनास्य हि दास्येन योऽहमस्मि सन् ज्ञानमयैर्यजे तम् ॥

(வ்-ம்.) यस्य-யாதொரு, भर्तुः-ஸ்வாமிக்கு, अस्मि-ஸ்வமாகிறேன், श्रीरङ्गधामायतने - ஸ்ரீரங்கமாகிற பெரியகோயிலிலே, शयानम्-பள்ளிகொண்டிருக்கிற, तम्-அந்த ஸ்வாமியை, अन्तरा-விட்டு, नेमि-வேறொருவரைப் பற்றுகிறேனல்லேன், यस्य-யாதொரு சேஷிக்கு, यः-யாதொரு, अहम्-நான், स्वाभाविकेन दास्येन-ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தோடுகூடினவனாக, अस्मि-ஆகிறேன், सन् - "दासभूताः स्वतस्सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः" என்கிறபடியே, ஸ்வரூபமான தாஸ்யமுடையனாய்க்கொண்டு, तम्-அப்படிப்பட்ட சேஷிபூதரான பெரியபெருமாளை, ज्ञानमयैः-ஜ்ஞாநஸ்வரூபங்களான, मखैः - (ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில், "[illegible]" வருளிச்செய்த யஜ்ஞங்களாலே, यजे-ஆராதிக்கிறேன். (பூர்வார்த்தமும் உபாயபரம, உத்தரார்த்தம் உபேயபரம்.)

(அ-கை.) இதில் "ஸுஹ்ருதம் தேவா நாராயண: ப்ராணா நா" மித்யாதிஸ்ருதிப்படியேயும், "ப்ரஹ்மணே ஸ்வாத்மஸம்ஸ்ருதி த்ராதா நம்யாம் ஜீதா" என்கிறஸ்ருதிப்படியேயும், ஜநிதர்மாக்களான ஸம்ஸாரிகளுக்கு முக்த்யுபாயபூதராயும், நிவாத்தஸம்ஸாரராக்கும் தத்பராயர்க்கும் நிரதிசயபோக்யபூதராயும், ஸௌலப்யராய் கோயிலுக்கு நியாமகராயுமிருக்கிற தேவனை ஶரணம்புகுகிறேன்; "நாராயணம் பரம் ப்ரஹ்ம நாராயண பரோ ஜ்யோதி:" என்று பரப்ரம்ஹஸ்வரூபவாச்யராயும், ஜ்யோதிஸ்ஸப்தவாச்யராயுமிருந்து கைங்கர்யோத்தேஸ்யத்வராய் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாள்பொருட்டு, நானுன விந்த ப்ரத்யகாத்மாவை கிங்கரனாய் விநியோகிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

அஉ. ஶ்ருயா: ப்ரஜா நாம் ஸுஹ்ருதம் ஸாத்ராணாம் பரமேஶ்வரம் ஸ்வாமம் ஶரணம் ப்ரபத்யே | மாம் ப்ரஹ்மணே ஸ்வாத்மஸ்வதந்த்ரம் த்ராதாரம் நம்யா நமேஜாவரமேஶம் ||

(வ்-ம்) ப்ரஜாநாம்-அவர்களுக்கு, ஶ்ரயா: - ஆபஸ்ஸமபோலே உபாயபூதனையும், ஸாத்ராணாம்- நித்யஸூரிகள்போல்வார்க்கு, ஸுஹ்ருதம்-போக்யபூதராயும், பரமேஶ்வரம் - ஸ்வாம் - கோயிலுக்கு ஸ்வாமியான தேவனை, ஶரணம் ப்ரபத்யே-பரமேஶ - ஸர்வோத்க்ருஷ்டராயும், ப்ரஹ்மணே - ஸ்வரூபகுணங்களால் அபரிச்சேத்யராயும், மஹஸே-நிரவதிக தேஜோரூபராயுமிருக்கிற, ஸமேஶ- பெரியபெருமாள்பொருட்டு, ப்ரதிஸ்வதீதிதம் ப்ரத்யக்-ஸ்வஸ்மைபாஸமானமான, இமம் - இந்த, மாம்-என்னை, தஸ்ய ப்ரியஸ்வதர்மவார்த்ததாம்-அவர் ப்ரயோஜநமே ப்ரயோஜநமாம்படியாக, யாநமே-விநியோகிக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம் பெரியபெருமாளுக்கு யேதேனும் ப்ரயோஜநயைத் தம்மைப் பற்றிக்கொள்ளுகை யத்யந்தாபிமதமென்கைக்காக "வந்தாவி யாஹஜநேஷாம் ஜநாஸ்ய க்ருதிநோ ஜநா | ஶ்ருதோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப" என்கிற கீதாவசநத்தில, ஐஸ்வர்ய ப்ரம்ஸத்தால் வந்தவார்த்தி தீரவேணுமென்று வாஸையுடையவனும், தனக்கு நநம் வேணுமென்று மாஸையுடைய வபூர்வைஸ்வர்யகாமனும், ப்ரக்ருதி வியுக்தாத்ம ஸ்வரூபாவாப்தியி விச்சையுடைய கேவலனும், ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமுடைய பகவச்சரணார்த்தியுமான விவனை அந்த வந்த ப்ரயோஜநத்துக்காகத் தம்மை யாஸ்ரியிக்கையே உபகாரமாக வநுஸந்தித்து, நிதிகொடுப்பானை ப்ரதிக்ருஹீதாக்கள்போலே அத்யுதாரராக வநுஸந்தித்ததென்கிறார்.

அஅ. ஆர்த்தம் ஜிஜ்ஞாஸுமர்த்தார்த்தினமபி ச தயமானோ ஹரி ரீஷ்டே ஸ்வதஸ் ஸ்வஸ்வாதிகாராந் | ஜ்ஞாநீ த்வேஷாம் து ஸர்வேஷாம் ஹ்ருத்யதமோ பவதி ஸ்வதந்த்ரஸம்ஸ்ரய ணோபகாராது ||

(வ்-ம்.) ஹே தேவ-ரங்கபதே! நிஜஸம்ஸ்ரயணேந உபகாராேயேஷாம்-தம்மையாஸ்ரயித்ததேஉபகாரமாகவுடையரான, ஆர்த்தம்-பீடையை, ஹரீஷ் கரிஷ்யந்:தீதிஷு-தானடைவேண்டுமென்றிச்சையுடையவனும்,அர்த்தார்த்தினம்-பின்னேயும், ஐஸ்வர்யார்த்தினம்-தனக்கு ஐஸ்வர்யத்தை யிச்சிக்கிறவனும்,ஜிஜ்ஞாஸும் விவிக்ஷுஷ: - ஜ்ஞானாகாரனான வாத்மாவை தனக்கு வேணுமென் றிச்சிக்கிற, ஆத்மாநுபவார்த்திநம் - தன் வயிற்றை நிறைத்துக் கொள்ளுகிற கேவலனும், நிஜதாஸ்யார்த்திநம் ஸ்வதாஸ்யார்த்திநம் - ஸ்வஸ்ரூபமான ஶேஷவ்ருத்தியைதனக்கிச்சிக்கிற, ஜ்ஞாநி-ஜ்ஞானத்தையுடையவனுமான, சதுர்வித-இவர்களை, கீதாஸு-கீதையில் (பஹுவசநம் பூஜையில்)உதாரா ஏவ ஸர்வே-மிகவு முதாரராக, ஸத்யா:-தேவர் திருவுள்ளம் பற்றிற்று, இப்படி திருவுள்ளமாயவர்களுக்கு யதாமநோரதம் ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணுகிற தென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதில் கீழ், “நிஜதாஸ்யார்த்திநு” என்று சொன்ன பகவத்சரணார்த்திகள் “ஸர்வஸ்மின்தர்மேஷு ஸ்வயம் ப்ரதிபன்னா: ப்ரபந்நா | நிராஸ்ரயந்தே வா ஸ்ரயந்தே” என்று சொல்லுகிறபடியே பகவததீந ஸ்வகர்த்ருத் வாத்யத்யவஸாயங்களாலே நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களை ஸ்வதந்த்ர கர்த்தாவும் போக்தாவுமான தேவரிடத்தில் ஸமர்ப்பித்து, ஸ்வாதீந கர்த்ருத்வ புத்திரஹிதராயும், பலாபிஸந்திரஹிதராயும், “காயிகவாசிக மாநஸிக த்ரிவித கர்மங்கள்” என்கிறபடியே, விஹிதமென றநுஷ்டிக்கிறார்கள்; அவர்கள், “ஸம்ஸாரஸாகரத்தை தாண்டுவதாகிய மோக்ஷ” என்கிறபடியே, கர்மங்களை விட்டவர்களு மாகிறார்களென்கிறார்.

அக. நித்யம் நைமித்திகம் கர்ம த்யக்த்வா த்வய்யேவ ஸர்வஸங்க பரித்யாகீ | ந்யஸ்ய ஸ்ரீரங்கநாதம் ஸ்வயமபி விஹிதம் ஸ்ரீரங்கநாத ஹ்ருதயஸ்த நவதே ||

(வ்-ம்.) ஹே ஸ்ரீரங்கநாதா! அதிகாரி-கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகளில் சிலரான முமுக்ஷுக்கள், ஆத்மநிக்ஷேபம் ஸத்ஸு ஸாதே

யஜ்ஞாஸி:-ஆத்மவிஷயங்களான தம ஜ்ஞாநங்களாலே, நித்ய-அகரணே ப்ரத்யவாயகரமாயும், காம்ய-நிஷித்தமன்றிக்கே அநுமதமாயும், வர்ஜிதம்-இதுகளில் வேறான, நைமித்திகமாயுமான கர்மத்தை, த்வயி-தேவரிடத்தில், ந்யஸ்ய - வைத்து, நிர்மமா நிராசிஷ: - மமகர்த்ருத்வமென்கிற புத்திரஹிதராயும், நஷ்டபலாபேக்ஷா-பலத்தில் ஸங்கமில்லாதவராயும் கொண்டு, விதததி-அநுஷ்டிக்கிறார்கள், தே-அந்த வநுஷ்டாதாக்கள், விஹிதம்-விஹிதத்தை, நவிதததி-அநுஷ்டிக்கவுமில்லை.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன விதிநிஷேதவானகேவலனுக்கும்; ஜ்ஞாநிக்கும் ப்ரக்ருதி விவிக்தாத்ம ஸ்வரூபஜ்ஞாந மாவச்யகமென்கைக்காக ஸ்வஸ்மைபாஸமான தன்னை ப்ரக்ருதி மஹதஹங்கார தந்மாத்ரபூதேந்த்ரியரூபங்களான விருபத்துநான்கு தத்வங்களுக்கு மேலே "பஞ்சவிம்ஶோயம்புருஷ:" என இருபத்தைந்தாம் தத்வமாகச் சொல்லாநின்றுகொண்டு, பரஸ்மைபாஸமாநங்களானவந்த தத்வங்களைக்காட்டில் விலக்ஷணனாக வத்யவஸித்து அப்படியே உபாஸிக்கிற கேவலர் அந்த வாத்மாவை லபிக்கிறார்கள்; இப்படி ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் பிறந்து ததந்தர்யாமியான தேவரை யுபாஸிக்கிற ஜ்ஞாநிகள் தேவரை லபிக்கிறார்களென்கிறார்; அன்றிக்கே பரக்ருதி விலக்ஷணரான வாத்மாவை பகவதாத்மகமாக வுபாஸிப்பார், பகவதாத்மகமான வாத்மாவை லபிக்கிறார்கள்; ஆத்மஶரீரகமாக தேவரை வுபாஸிப்பார் அப்படி தேவரை லபிப்பரென்றாகவுமாம்.

அரு. பஞ்சவிம்ஶம் ஸ்வம் பராவரஸம் ஸ்வஸக்ஷணாஸ்த்வபரமே வித்வா | யதாத்ம்யஹேயாம் ஸ்வதம் ஸ்வஸம் வாசாம் வாஸம் ரங்கநாத ஸம்வஸந்தி ||

(வ-ம்.) ஹே ரங்கநாத! பஞ்சவிம்ஶம்-ஸ்வஸ்மைபாஸமானமான, ஸ்வம்-தன்னை, பஞ்சவிம்ஶம்-இருபத்தைந்தாவனாக, ஸஜ்ஜநா:-எவலாரும் ஸம்மதிக்கும்படி சொல்லாநிற்பராய், பராவர:-பரஸ்மைபாஸமானதத்வாவலிமஹதாதிதத்வஸமூஹத்தில் காட்டில், விவிச்ய-விலக்ஷணனாக வறிந்து, யதாத்ம்ய-ஸம்ஶய விபர்யயமன்றிக்கேயிருக்கிறவென்றபடி, யதாவஸ்தம் பஞ்சஜ்ஞாவிஶேஷத்தில் ரூடமாகையாலே, "ஸம்ஜ்ஞாயாம்" இத்யாதி ஸூத்ரத்தாலே, யதாஸம்வேத்யதயா:-வஸ்துமாகமமென்று கண்டுகொள்வது. "யதாவஸ்தம் பராவர:" என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரப்ரயோகமுமுண்டு, ஸ்வஸ்வபுத்ஸ்வஸ்வம்-தன்னுடைய த்யாநரூபமான புத்தியில், ஸ்வம்-தன்னுத்மாவை பகவதாத்மகமான தன்னை என்றுமாம. யதாஜா

நா:-விஷயமாக்காநிற்கிற கேவலர், ஸ்வ - ஸ்வஸ்வ-ஸ்வஸ்வ-ஸ்வஸ்தி-அநுபவிக்கிறார்கள், த்வாம்வா - தேவரையாவது, யாம்ஜாநா:-விஷயமாக்காநிற்கிற ஜ்ஞாநிகள், த்வாம்-ஸ்வஸ்தி - ஸ்வஸ்வ.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஜ்ஞாநிகளிடத்தில் பெரியபெருமாளுக்குண்டான வாதரத்தையறிவிக்கைக்காக கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிசதுஷ்டயத்தில்,சிலரான ஜ்ஞாநிகள் ஸாத்விகத்யாக யுக்தகர்மாநுஷ்டாநத்தாலே "யஜ்ஞேந வா வேதேநத்தி" "க்ஷீணே பாபே த்விஷா க்ஷயாய கர்மக்ஷயே" என்கிறபடியே பக்த்யுத் பத்திவிரோதி பாபம் நிவ்ருத்தமானவாறே "ஜாயமாநம்" என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தில் த்வரையுண்டா யப்போதே ப்ரமையாலே ஸ்திலாந்த:கரணராய் "ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தச்ச த்ருடவ்ரதா:" என்கிறபடியே கீர்த்தந்யாத ப்ரணாமங்களைப் பண்ணுகிற்பரா யப்படி பக்திபரவசராய்க்கொண்டு "தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த" என்கிறபடியே ஸம்ஸாராதவபாரபூதரான் பரமப்ராப்யரான தேவரை லபிக்கிறார்களன்றோ? அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநிகள், "ஸோऽச்நுதே" என்கிறபடியே,தேவரதீநமான ஸ்வரூப ஸ்திதித்யாதிகளை யுடையராகையன்றே "யோ மாம் பச்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ச மயி பச்யதி" என்று ஸ்வாதீநரான தேவர் தததீந ஸ்வரூபாதிகராகை; ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்ய கார்யமாய் அத்யாஸ்சர்யமென்கிறார்.

அகூ. ஸுக்ருதிக்ஷயா:கேசித்ஜநாஸ்த்வதங்க்ரி ப்ரீத்யாம்ருதைர்ஜாநீதி ஸ்த்வாம் ஸ்வயம் த்வதாத்மா தேஷாம் தத்தாதீந ஸ்திதி:||

(வ்-ம்.) ஸுக்ருத ஸப்தம் வாக்யாரம் பத்யோதகமாகிறது; ஹே ரங்கநாத!கேசித்- சிலர், ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, ஸுக்ருத:க்ஷயாயே ஷா - நசிப்பிக்கப்பட்ட பாபத்தையுடையராய், ஜநார்தநம் ஸ்வதந்த்ர ஸ்வரூபம் ப்ரீதிரூபம் த்யேயம் தே-உத்பத்திஸித்தமான தாஸ்யத்தில் த்வரையையுடைத்தாய் ஸ்திலமான மநதை யுடையராய்க் கொண்டு, கீர்த்தந ப்ரணாம நமஸ்காரா:- கீர்தநத்யாத ப்ரணாமங்களை,விதயதி-பண்ணுகிறார்கள், ஏவம் பக்தா:தே - இப்படி பக்திவ ஸரான ஜ்ஞாநிகள், ஸ்வாமி - கரையாய் பரமப்ராப்யரான தேவரை, ஸ்வாமிநம்-"ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வதோமுகம்"இத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே அடைகிறார்களன்றோ? ததேஷாம்-என்றபடியாய் ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, ஸ்வயம்-ஸர்வாந்தர்யாமித்வமன்றிக்கே உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாக விக்ரஹ விசிஷ்டராய் எழுந்தருளியிருக்கிற தேவரிடத்திலேயன்றோ, த்வம் - தேவர், தேஷாம் - அவர்களிடத்தில், தத்-

அது, கிம்-எப்படிப்பட்டது, தேஷு என்கிறதுக்குமேல், இதியஸ- என்று ஶேஷம்.

(அ-கை.) இதில், பக்த்யாதிரூப ஸாதநாந்தரநதி விழியுமவர்களுக்கு பராப் யபூதராகுகைமாதரமன்றிக்கே "ஸகிஞ்சநா நந்யகதிஃ" என்றிருக்கு மந ந்யஸாதநர்க்கும் பெரியபெருமாள் உபாயோபேய மிரண்டுந் தாமேயாகிறப் டியையும், தாமநந்யஸாதநனென்று மவைத்தையும் அறிவிக்கைக்காக "ஸ்ரீ ஶைதஷூஸ்ரீஶவதூஊ" என்கிறபடியே ஶ்ரியஃபதியானவன் சேதநா சேதநங்களை "யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயந்தே - யேநஜாதாநி ஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி" மித்யாதிப்படியே ஸத்தாஸ்த்திதி நியமந ஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதாநாதிகளாலே "பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்று ஸர்வஶேஷியான தன் னை யுத்தேஶித்து உபாதாநம் பண்ணுகிறானென்று கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ருதி வாக்யம் சொல்லாநிற்கிறது; ஆகையால் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் தே வர்க்கு ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகள்போலே, ஸ்வரூபநிரூபகம், ஜ்ஞாநஶக்த் யாதிகளைபோலே, நிரூபிதஸ்வரூப வ்ருத்திகுண மல்லவாகையாலே கோயிலி லே கண்வளர்ந்துக்கொண்டு ஸகலபரான தேவரை யநந்ய ஸாதநப்ரயோஜ நனாய் ஶரணம் புகுந்தேனென்கிறார்.

அஎ. உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யைஶ்சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திஶ்ய ஶ்ரீமாநிதிவததி வாகௌபநிஷதீ | உபாயோபேயத்வே ததிஹதவதத்வம் நது குணாவதஸ்த்வாம் ஶ்ரீரங்கேஶய ஶரணமவ்யாஜமபஜம் ||

(வ்-ம்.) ஹே ஶ்ரீரங்கேஶய! ஶ்ரீமாந் - ஶ்ரீமதே - என்றெல்லார்க்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமான பெரிய பிராட்டியாரை தனக்கென்னுவுடையவன், சிதசிதௌ- ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யைஃ-ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி நியம நங்களை முதலாகவுடைய வ்யாபாரங்களாலே, ஸ்வம்-ஸர்வஶேஷியான தன்னை, உத்திஶ்ய-பலமாக்காக வெண்ணி, உபாதத்தே-ஸ்வீகரிக்கிறு ன், இதி-என்று, ஔபநிஷதீ - உபநிஷத்திலிரு க்கிற, வாக் - "யதோவாஇமாநி" த்யாதி வாக்யமானது, வததி - சொல்லுகிறது, அத:-ஆகையால், இஹ - இந்த வகிஞ்சநவிஷயத்தி ல், உபாயோபேயத்வே-உபாயத்வோபேயத் வங்கள், தவ-தேவர்க்கு, தத்வம்-ஸ்வரூபம், நது குணௌ - குண ங்களன்றவேயன்று ஆகையால், த்வாம்-தேவரை, அவ்யாஜம்-நிர்வ்யாஜமாக, ஶரணம்- உபாயமாக, அபஜம்-அடை ந்தேன்.

(அ-கை.) இதில், எம்பெருமானுக்கு உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாகில ஸர்வ முக்தி ப்ரஸங்கமாய்; விலாவிருத்த யுச்சேதம்வாராதோ? என்கிற ஶங்கையில

நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வாராதென்று பரிஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ஸமர்த்தனாய் ஸ்வதந்த்ரனானவொரு ராஜா தன் ராஜ்யத்தில் ஒரு பலகாறையை ஸ்வல்பபரிமாண மானஸுவர்ண ஸ்த்தாநத்திலேயாக்கி யத்தாலே சிலநாள் க்ரயவிக்ரிய ரூபகார்யம்செல்லாநிற்க;பின்பொருகாலத்தில் அத்தையே ஸுவர்ணகோடி ஸ்த்தாநத்திலே யாக்கிச்செலுத்துமாப்போலே யொரு சேதனனை தேவரும் ஸ்வதந்த்ரராய் "ஏஷ ஏவாஸாது கர்ம காரயதி தம் யமதோ நிநீஷதி" என்கிறபடியே சிலநாள் ஸம்ஸரிப்பித்து பின்பொருக்கால் "ஏஷ ஏவ ஸாது கர்ம காரயதி தம் யமுந்நிநீஷதி" என்கிறபடியே கர்ம ஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்யாசார்ய மாநங்களாகிற வ்யாஜத்தையுண்டாக்கி முக்தனாம்படி பண்ணுகிறது, ஆகையால் அடியேனையும் தேவரே ப்ரபத்திவ்யாஜத்தை யுண்டாக்கி "ப்ரஹ்மைவ ஸந் ப்ரஹ்மாப்யேதி" அந்விதனாம்படி பண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

அஅ. பட்டேந ஸகவராடிகேவ க்ருதா பதயோ: காகணிகாஸுவர்ணகோட்யோ: | பவமோக்ஷணயோஸ் த்வயைவ ஜந்து: க்ரியதே ரங்கநிதே த்வமேவ பாஹி ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநிதே! ஸகவராடிகா-ஒருபலகாரையானது, பட்டேந-ஸமர்த்தனான ராஜாவாலே, காகணிகாஸுவர்ணகோட்யோ:-ஸ்வல்பபரிமாணமான ஸுவர்ணமென்ன ஸுவர்ணங்களுடைய கோடியென்ன யிதுகளுடைய, பதயோ:-ஸ்த்தாநங்களிலே, க்ருதேவ - பண்ணப்பட்டதுபோல், ஜந்து:-சேதநனானவன், த்வயைவ - ஸ்வதந்த்ரரான தேவராலேயே, பவமோக்ஷணயோ:-ஸம்ஸாரத்திலும் முக்திஸ்த்தாநமான பரமபதத்திலும், க்ரியதே-பண்ணப்படுகிறான், த்வமேவ - தேவரே, பாஹி - ரக்ஷித்தருளவேணும்.

(அ-கை) அநந்தரம் "த்வயைவ க்ரியதே" என்று ஸ்வதந்த்ரனாகச் சொன்னீராகிலும் "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்" "ஶாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" யன்றோ? நீரும், இதம்குரு, என்றத்தைச்செய்து "ஶோகாஷீ:" என்றத்தைத்த விரவேணும்காணும்; அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷணமோக்ஷத்தைப் பெறும்போதைக்கென்று பெரியபெருமாளுக்கு திருவுள்ளமாக "ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஜ்ஞாநே" என்றும், "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திம்" என்றும், "பக்த்யா த்வநந்யயா" என்றும் தேவர் காட்டிக்கொடுத்த கர்மயோகாதிகளி லந்வயமில்லாமையே யன்றிக்கேமேலந்வயமுண்டாகைக்குவேண்டியதான முமுக்ஷுத்வம், குளித்தித்யாதியில், சொன்ன ப்ராம்ஹண்யாதிகள அநுஷ்டாநௌபயிக ஜ்ஞாநஶக்திகள் அநுதாபம் இவை யொன்றுண்டென்று முதலிலே எனக்கு வ்யுத்பத்தியுமில்லை; இப்படி விஹிதங்களில் ஒன்றுமிலலாதாப்போலே நிஷித்தங்களி லெனக்கில்லாத தொன்றுமில்லை; இப்படி முமுக்ஷுத்வாதிகளுமின்றிக்கே அபாயபஹுளனாய் நெஞ்சம விஷய

ப்ரவணமாயிருக்க, ஸ்வாதிகாரம் தெரியாதே "கடல்வண்ணா கதறுகின்றேன்" னென்றுமாப்போலே "ஶரணம்பவ" என்று ப்ரஸித்தமாக விடாதே சொல்லி யிவ்வளவாநுகூல்யமுடையானை ரக்ஷித்திலனென்று தேவர்க்கும் வத்யகராய் கோயில் ஸந்நிதியையும் அஸஹ்யகரமாக்கினேனென்கிறார்.

அசு. ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ꞉ । ரங்கேஶ பூர்ணவ்ருஜிந꞉ ஶரணம்பவேதி ஶிஶுவத்வாசா ப்ருவே விஷயாகுலேந ॥

(வ்-ம்.) ஹேரங்கேஶ!-ஜ்ஞாநக்ரியா பஜநஸம்பத் அகிஞ்சந꞉-ஜ்ஞாநயோக கர்மயோக பக்தி யோகங்களி லொன்றுமில்லாதவனாயும், இச்சாதிகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ꞉-மோக்ஷத்தி லிச்சையும் ப்ராஹ்மண்யாத்யதிகாரமும ஶக்தியும் அநுதாபமுமான யிவைகளி லறிவில்லாதவனாயும், பூர்ணவ்ருஜிந꞉-குறைவற்ற பாபத்தை யுடையவனாயுமிருக்கிற, அஹம் - நான், விஷயேஷு ஆகுலேந-துர்விஷயாஸக்தமான, சேதஸா-நெஞ்சோடே, ஶைஶவதஸ் - தெரியாமையாலே, "ஶரணம்பவேதி" தேவருபாயமாக வேணுமென்று, ப்ருவே-வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறேன், ப்ருஶம்த்வம் க்ஷமஸ்வ.

(அ-கை.) இதில் "சேதஸா விஷயாகுலேந" என்று உம்முடைய மநஸ்ஸுக்கு விஷயப்ராவண்யம் விலக்ஷணமானஉபாயோபேய தௌர்லப்யத்தால் வந்தது; அதுவும் ஶிஷ்டரறியில் அவர்கள் கர்ஹித்து அச்சத்தை விளைத்தாதல உபதேஶித்தாதல் நிவ்ருத்தமாய் விடுகிறதென்று பெரியபெருமாளுக்குத் திருவுள்ளமாக அதுவோ, "ஆதரம்பெருகவைத்த வழகன்" னென்றும் "அபாயப்பாடறுத்துத்தோன்று"மழகனென்றெனக்கு உபாயோபேயபூதராண தேவர் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதராயிருக்கவன்றோ வநாதரித்து விழுக்காட்டி லாத்மநாஶமாய் "யத்தநெந்த்ரிய" என்று முகப்பிலொன்றுபோ லிருக்கிற துர்விஷயங்களை விரும்பினது, அதுவும் ப்ரச்சந்நமாகையாலே "ஶரணம்பவ" என்கிற முக்தியைக்கொண்டு பாமரரோபாதி ஶிஷ்டரும் அஹங்காரியானவெனனை "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ"அநந்யா꞉ என்று தேவராத்மாவோடு துல்யனாகவும், அபிநநனாகவும் சொன்ன ஜ்ஞாநியாகவும் தன்னுபதேஶத்தாலே பிறரையும் ஜ்ஞாநியாக்கவல்லனாகவும் ப்ரமிக்கும்படி யிருக்கையே யாத்ரையா யிருக்கையாலே நானுபதேஶாதிகளுக்குமவிஷயனென்கிறார்.

கூ0. க்ஷயிஷ்ணுதிவ்யாவ்யாஷாயேப்யதோவாஹாதீக்ஷ்யகாம கூஹநாயத்நுஶ்ருத்யுசம்பவா꞉ । ஜநைர்வினீஷம்யாவத்மயா ஶிக்ஷாத்வத்ஸேவநந்யஜ்ஞாநிவஶெஷிக்ஷது ॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநாத! வாராணஸ்யா முக்த இதி வத ஸதி - ஸகல சேதநர்க்கும் ப்ரார்த்தநீயராயும், அஹம் வ ரக்ஷ்யம் ஸ்யாம் - ரக்ஷ்யகோடியில் என்னையே முக்யமாக உடையராயுமான, த்வயி ஸதி - தேவர் ஸந்நிஹிதராய் எழுந்தருளி இருக்க, க்ருதக்ஷ யங்காவக்தி தேவ அந்யாயாந்தாது-தோல்புரையே போமதன்றிக்கே ஸ்வரூபநாஸஹேதுக்களான க்ருத்ரிம புருஷார்த்தங்களை, ஸ்ப்ருஹயந் - விரும்பாநின்றும், அஹம்யா:-அதுக்கடியான தேஹாத்மப்ரமத்தை யுடையனான, அஹம் - நான், த்வாத்ருசானா - திரையஸ் ஸஹவதாநஸந்ஸ்வஜ்ஞாநீ தேநதாவ் - தேவராத்மாவோடு ஸாம்யமுடையனாய் தேவரோடு அபிந்நனான ஜ்ஞாநியோடு துல்யனாயும், தேஹிகஸ்ய - ஸதாசார்யனாயும்கொண்டு, அவிலம்ஜநம் - ஸமஸ்த ஜநத்தையும், வஞ்சயாமி - ப்ரமிப்பிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில் ஸமர்த்தனான பிஷக்கின்பக்கல் ரோகியானவன்தன்னபத்யத்தை வெளியிடுமாப்போலே, இவரும்மருத்துவனாய்நின்ற மாமணிவண்ணனான, பெரியபெருமாள்பக்கல் கீழ் "பாணிர்வஜ்ஜிந:"என்றத்தைவிவரிக்கக்கோலி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபரமாய் "ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா"என்று தேவராஜ்ஞாரூபமான "ஸத்யம்வத தர்மஞ்சர" இத்யாதி ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதியை லஜ்ஜாபயங்களோடே பரித்யஜித்து ஸர்வ பூதஸாஹ்ருத்தான தேவர்பொருட்டும் மத்பக்தஜன வாத்ஸல்யமித்யாதயத் யஷ்டவிதபக்தி யுக்தனாய் ஸதாசாரத்துக்கு அவருக்கு போகவேண்டாதே "ஸதாசார்யஸ்ய வஸ்வஹிம்ஸ:" என்று ஸதாசார்யாதி யோக்யனான பாகவதன் பொருட்டும் கரணத்ரயத்தாலும் புத்திபூர்வகமாயும் அபுத்திபூர்வகமாயும் காதாசித்கமன்றிக்கே ஸம்பந்தஸம்பந்திகளளவும் பயமில்லாமலும் த்ரோஹித்து ஸர்வஸஹிஷ்ணுவானதேவர்க்கும் அஸஹநீயமான வபராதத்திலும் ஸந்தோஷிக்கிறேன், இப்படி அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாரா ஸஹ்யாபசாரங்களைப் பண்ணிப் போருகிறநானும் "ஸஹிஷ்ணு:" என்ற ஸஹிஷ்ணுவத்தாலும் நிர்தோஷரக்ஷணமாகில் பரமபதத்திலிருந்து செய்யலாயிருக்கஸதோஷரக்ஷணார்த்தமாக கோயில் ப்ராவண்யத்தாலும் தேவர்க்கு அர்ப்பரனானவொண்ணாதென்கிறார்.

கக. அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம் தவ விதிநிஷேதாத்மதவ த்விஷந்நாக்ருதிர்க்ருதிஸ்ரவ்யஸ்த்யாயஸ்தம் | அஜாநந்ஜாநந்நா ஸஹஸஹநீயாமபி ராதஸ்ஸஹிஷ்ணோ ஸாக்ஷாத்மம் ப்ரவணதவரங்கே வஸ்யாம ஸக்ஷாரம்ப ஸஹேஸ:||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கப்ரவண! தவ-விதயரூபநிஷேதரூபமேதஷா - ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி விஷயையான, ஆஜ்ஞாம் - க்ஷூத்ர ராஜாஜ்ஞை போலன்றிக்கே தேவர் ஸாஸநத்தை, அதிக்ராமந் - உல்லங்கியாநின்

றும், ஸவிதேவஷி-தேவர்பொருட்டும், ஸக்ராயாவஷி - பாகவதன்பொருட்டும் (இங்கு "ஸவஜ்ஞம் ஸக்ஞம்வகவு-ஷயிதா ஜிதந்யெ-டிக்ரியாயெ-டுாவவவஃவெஸ்ஃ த்ராஜி நாவதாயீடு கநந்யாகஸ்யஃடுெஹா ரா-வஸ்ஷயொ:கஉடு" என்கிற ஸூத்திரத்தாலே கர்மத்வாத்ஷி தீயை வரவேண்டிவரும். சுயவா-நவிஃநெதஷீரந்ஷிநிதிக்ரியாவிெஶஷணமாகவுமாம்) வாஸ்யீஸ்கஸ்தயஸ்தாஷி:- வாசிகமாநஸிககாயிகஸதடு-எப்பொழுதும், சுஜாநநா-தெரியாமலும், ஜாநநா-தெரிந்தும், சுஷிஃஹந்நு-நன்றாக த்ரோஹியாகின்றும், ஸவதாகஸஹநீயோஸ்ஷிநு-தேவராலும் பொருக்கப்போகாத வபராதத்தில்; ரஃ: - ஸந்தோஷிக்கிற நானும், தவ-தேவர்க்கு, ஸஹ்ிஷ்ணஷாஸடுாவஸஷாகஃ - பொருக்கிற ஸ்வாபாவத்தாலே, ஸொநஸவதீதஂஸ ரஃ-பரணீயனன்றிக்கே, உஸவிடு - ஆகக்கடவேனல்லேன், ஸமவஃ வபராஜிஷஸ்ரவமிருக்கும்படி ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தத்தில் அநுஸந்திக்கத்தக்கது.

(அ-கை.) அநந்தரம், "ஃவயிஸதிவாராஷாயெடு" என்கிறஸ்லோகத்தில்சொன்ன புருஷார்த்தத்தையும் குஹநார்த்தங்களையும் ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவிவரிக்கக்கொலி ப்ராப்தஶேஷியான தேவருடைய "கர்ப்பகக்காவெனநபலதோளென்றும் "வாஸஃெவதராஸாயா-வாஹஸாயாஉவஷ்யொயஸஂஸொஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரயித்தரக்ஷயவர்க்கத்தளவன்றிக்கே விஞ்சினதாயும்; தாபார்தருக்கு தாபமாரும்படியாகவும் நிவ்ருத்ததாபாக்கு நிரந்தராநுபாவ்யமாயும் பலவன்றிக்கேயேகமாயுமிருக்கிற இருக்கையாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய நிழலானது நாம்தேடிப்போகவேண்டாதே நாம் தாரகமாயும், நமக்குதாரகமாயும் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதமாயிருக்கவதனையநாதரித்து, மிகவும் குபிதமான ஸர்பத்தின்படத்தின்நிழல்போலே அகவாய்மயிர்க்கத்தியாயிருக்க ஆபாதரமணீயதையாலே ஆகர்ஷகமாயும் உத்தரக்ஷணத்திலநர்த்தகரமாயும் ஒன்றன்றிக்கே பலவாயும் புறம்புபோகவொட்டாதே பந்தகமாயுமிருக்கிற விஷயாந்தரங்களினுடைய நிழலை அஸேவ்யமென்று பார்க்கவொட்டாத வாபத்தையுடைய நான் நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறேனென்கிறார்.

கூஉ. வ்யாஃவிதஸாஜமஹணாநாஉிவஷியாணாஉஸம்ஸாயாடு | ஸதிதவஸாஜஸாரவிடவிவ்யாஸாயெரம்மஜீவிதஸஜாஉி||

(வ்-ம்.) ரம்மஜீவிதம்யஸ்ய ரம்மஸ்யஜீவிதம்வாஹெரம்மஜீவித! கோயிலை தாரகமாகவுடையராயும்கோயிலுக்கு தாரகராயுமிருக்கிற பெரியபெருமாளே! தவ-தேவருடைய, ஸாஜாவஸாரவிடவிந: தெஷாம்வ்யாஸ்ஷாஸாயாவிடவிவ்யாஸாயம்தஷிநு "வ்யாஶெஶம்வரிஶிவதி" என்கிறவிடத்தில் வரிஉாயஶிவதி என்கிறுப்

போலே ஸஞ்ஜாதவிதக்ரியாகமாய் உபஸர்க ப்ரதிரூபகமான அவ்யயமென்று கண்டுகொள்வது, ஸமவாயஸ்ருஷ்டாதாயாயமெஸ்தி வஹர வ்ரீஹியாதல், அப்போது, தமெ-என்று விஶேஷ்யம் அத்யாஹரித்துக்கொள்ளவும், திருக்கையாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய ப்ரக்ருஷ்டமான நிழலானது, ஸதி-உண்டாயிருக்க, ஸஹம் - நான், ஸ்புகடஜணகடவிதா: ஸஜமாஷெஷாஂஷணா நாவிவ- மிகவும் குபிதங்களான ஸர்பங்களினுடைய படங்களினுடைய, விஷயாணாம்- விஷயங்களினுடைய, "ஷிஞ்ஜம்யமெநு"-ஸாயாம்-நிழலை, ஸஜாமி- ஸேவிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில், என்தாள்ளுன ஸர்வஶக்தனன்றோ உம்விஷயப்ராவண்யதைத்தவிர்க்க வெனக்குப்ராப்திதானில்லையோவென்ன, நான்ஶக்தியில்லேனன்றேனே, நான்முதலான க்ஷுத்ரஜந்துவினுடைய சக்திதேவருடைய ஸர்வஶக்திக்கும் மேலானது எப்படியெனனில்? தயைவந்தவிடத்திலன்றோ தேவர்சக்தி; அந்ததயைஸ்வவிஷயத்தில் வரவொட்டாமல் ஸம்ஸாரிகள்து க்கத்தில் ஸுகத்வப்ராந்திபண்ணி கோசகாரமென்கிற ஒருக்ரமி தன்வாயிலுண்டான நூல்களாலே தனக்குக் கூண்டுகட்டிவழியுமடைத்து நிர்கமிக்கமாட்டாதே உள்ளேகிடந்து நசிக்குமாப்போலே ஜீவித்துக்கொண்டேயிருநசிக்கிறதாகையாலே இதென்ன படுகுலேனன்கிறார்.

௯௩. க்ஷுத்ரவக்ரஶக்திகாஸ்தாஸ்த்ராஜி:கீடஸ்யஶக்திஸ்தாஂ ஸமவேதா । யக்ஷயாவ்ருத்திகொஶகாரந்யாயாதஸௌநஶ்யதிஜீவநாஶம் ॥

(வ்-ம்.) ஹெஶாஂஸமவேதா! வயஂராஜஸ்ய ஸ்கஸ்ய - நாங்கள் முதலான, கீடஸ்ய-புழுவினுடைய, ஶக்தி: - ஸாமர்த்யமானது, தவ ஸ்வதஂத்ரஶக்தஸ்ய:-தேவர்க்குண்டான வகடிதங்களேயும் கடிப்பிக்கும்படியான ஸாமர்த்யத்தில் காட்டில், அதிகா - விஞ்சினது, யஸ்யாதொரு ஹேதுவாலே, அஸௌ-இந்த புழுவானது, தவதயாதாரவி-குணுகுண நிரூபணம் பண்ணுத தேவருடைய க்ருபையையும் அதி - அதிக்ரமித்து, கொஶகாரஸ்யந்யாயஸ்த அந்த புழுவின்படியே, ஜீவநாஶஂ நஶ்யதி ஜீவந்நேவநஶ்யதி-தன்னாலேயே நசிக்கிறதென்றபடி.

(அ-கை.) இதில்; தயாமாத்ரத்தையன்றோநீரதிக்ரமித்தது, எனக்கு வேறுக்ஷமாவாதலல்யாத்யநந்த குணங்களுண்டேயென்ன? தேவருடையகுணங்கள அநந்தங்களாகிறுப்போலே எனனுடைய தோஷங்களும் தேவராலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணுது, ஆகையாலே யிறேப்ரவாஹத்தில் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் ஸுமுதலானது தன்தாஹஶாந்திபண்ணிக்கொள்ளமாட்டாதாப்போலே, அடியேனும் மநோரதித்தார் மநோரதத்தளவும் வர்ஷிக்கிறதேவர் க்ஷமாதிகுணங்களுக்கு விஷயனுகுறேனல்லேனென்கிறார்.

கஈச. ஶ்ரீரங்கேச கல்யாணகுணவர்ஷாணாம்

(வ்-ம.) ஹேரங்கேச!-தவமங்காணாவேஷா இவ-தேவருடைய குணங்களுக்குப்போல. கஸ்மாதங்கோஷாவேஷாஸ்-ஆத்மநி பஹு வசநமா யடியேனுடைய தோஷங்களுக்கும,வாஸுஷா-கனாயறிந் தவன், க:-எவன்? யத:-யாதொன்றாலே, கஹம்-நான், ஓிவ - பர வாஹத்தில், ஜீவாபநர்யமூதக-வ்யர்த்தையான பிராஸை யுடைத்தானதுபோல, த்ருஷ்ணாயா: வஈறு: வஈறணம்யஷு: ணிதயா-த்ருஷ்ணாம்வஈறியிகாவா-இத்தால் வர்ஷமஹத்தை தொத் துகிறபடியால்,“வஷ்டுவ்ருஷ்டிராஷா ப்ராவஸ்ரா ஸ்வாவஸ்ராஷ்” என்கிற ஸூத்திரத்தாலே ணமுல் என்று கண்டுகொள்வது. மநோ ரதம் பூர்ணமாமபடி, வஷ்டுகாஷ்-வர்ஷிக்கிற, தவமங்காணாஷ்-தே வர் குணஙகளுக்கு, வாத்ரஷ்-பாத்ரமாக, நாஷ்மி-ஆகிறேனல்லேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம்,“த்ருஷ்ணாவஈறம்வஷ்டுகாஷாஷிவாத்ரஷ்” என்றுநீர்சொல்லும்படிஎன் னுடையதயாதிகுணங்களளங்கேப்ரஸரித்ததுஎன் னில்?ராமக்ருஷ்ணுதிருபேணவும்கோயில்களிலும்அவதரித்துகோஸலகோகுல சராசரத்தையும் ஆழ்வார்களமுதலானரையும்புண்யபாபங்களாலபிபவமன்றி க்கே‘.கவிவ்ருக்ஷா:வஈறி நா: ஈகாஷமீ நாவ்ருக்ஷா:’’இத்யாதிப்ப டியே த்வத்ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷஸுகதுக்காரம்படிபண்ணவில்லையோ?அப் போதுநான்பாத்ரனுகாதபடியனரேயென்தோஷபூயஸ்தை யிருப்பதென்று திருவுள்ளம்பற்றி; தேவர்மநுஷ்யாதிஜந்மங்களிலேஅவதரித்து,அநதவந்தஜன் மதுக்கடுத்த காமபலத்தையும்ஸாதுக்கள்பக்கல்அநுக்ரஹத்தாலேயநுபவித்த தாகில் நாங்கள் புண்யபாபஙகளாலே திரும்பவும்எதநாலே பரிபவிக்கப்படுகி ரேமென்கிறர்.

கஈரு. கம்வேந நஷ்ரஷ்ஷுஜாயநெஸ்தரவாகம் வயோவஷங்கே| ஶ்ரீரங்கஶாயிந்ஶ்ஷதராஷ் ரம்ஷுயோ விகிஸூயேஷூகஷ் ஹேதா:॥

(வ்-ம்.) ஹேஶ்ரீரங்கஶாயிநு! கஷ்-அஜாயமானரானதேவர், உ நஷ்ரு:க்ஷு:யேஷாம்தேஷு - மநுஷ்யாதிகளில், க்ருவயா-அநு க்ரஹத்தால், ஜாயநே: - ‘‘ஸம்ஸவாமியுகேயுகே’’ என்கிறபடி யே, அடுத்தடுத்தவதரித்தவராய், தேஷாம்கஷணாம்வாகஷ்-அ ந்தஜநமாநுரூபமான கர்மபலத்தை, உவஷங்கேவெசு - அநுபவி க்கிறதிறுல், ஸய: - பின்பும அதிகமாகவென்றுமாம்; கஸஶுஜ

தாருத்தாஸ்ராத் - ஸாதகங்களாலே, ஸஸ்ஹேதோ: - எந்த, ஹேதுவாலே, ஸஹிஷ்யேஹி - அபிபவிக்கப்படுவோம், பாபப்ராசுர்யத்தாலேயன்றே அபிபவிக்கப்படுகிறதென்றுகருத்து.

(அ-கை.) இப்படி, பாபப்ராசுர்யமுண்டாய், "ஸநுஶயா நஹிஜ்ஞ:" என்றுஅநுதாபமுமின்றிக்கே யொழிந்தால் நாம்க்ஷமிக்கும்படியெங்ஙனே? அநுதாபமபிறந்தவிடத்திலேக்ஷமை யென்றொருவரம்பைநாதோன்றி யழிக்கப்போமோவென்று திருவுள்ளமாக, அப்படிவரமபழியாமல் க்ஷமிக்குமிடத்தில் பரமபதத்திலிருக்கவமையாதோ? வரம்பழிந்துக்ஷமிச்கவன்றோகோயில்ஸந்நிதி; ஆகையாலே யென்நநுதாபஶூந்யதையும் க்ஷமித்தருளவேணுமென்கிறார்.

கூகூ. க்ஷாந்தி ஸாபராதே நுதாபிநி ப்ராயோக்யம் ஸாபராதேப்யதப்தே மயி ஸரதி | ததாபி ரங்கநாயக நுதாபஸ்யாபாவம் க்ஷமேதாதிவேலா க்ஷாந்தே ||

(வ்-ம்.) க்ஷாந்தி - க்ஷாந்தியானது, ஸாபராதே ஸஹ அநுதாபவதி ஜநே - அபராதத்தோடுகூடினவனையும், ஸநுதாபவதி ஜநே - அநுதாபத்தையுடையவனுமிருக்குமவனிடத்தில், உசிதா - லபிக்கத்தக்கதாய், ஸாபராதேபி - அபராதத்தோடுகூடினவனையும், அதப்தே - அநுதாபமில்லாதவனை, மயி - என்னிடத்தில், யத: - எத்தாலே, ஸரதி-ப்ரஸரிக்கும், ததாபி - ஆனாலும், ஹே ரங்கநாயக! வேலாதிக்ராந்தகாலா - கரையைஅதிக்ரமித்த, தே-க்ஷாந்தி-தேவர், க்ஷமையானது, அநுதாபஸ்யாபாவம் - அநுதாபமில்லாமையை, க்ஷமேத - க்ஷமிக்கக்கடவது, விஷயமாக்கக்கடவது, ப்ராகல்ப்யம் ததீதிவத்.

(அ-கை.) இப்போது, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், குணமில்லாமையே நிரவதிகமஹிமாவான வெம்பெருமானுடைய க்ஷமைக்கு அஸங்குசிதப்ரவ்ருத்திஹேதுவென்று திருவுள்ளம்பற்றி "சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட" என்றும், "கேழ்ப்பார் செவிசுடுகீழ்மை வசவுகளேவையும்" என்றும், அந்தப்புரவிஷயத்திலும் ஸ்வவிஷயத்திலும், வாசாமகோசரமான அபராதத்தைப்பண்ணின காகவிஷயத்திலும்; ஶிஶுபாலவிஷயத்திலும், "தீநுமொகாநுஸம்பரிக்ருத்தவைவம்ஶணம்மத:" என்று பித்ராதிபரித்யாகத்தால் வேறுபுகலற்றுவிழுகையும், வசவுதோறும்க்ருஷ்ணநாமோச்சாரணமுமாகிறகுணலேசமுண்டாகையாலேசங்குசிதப்ரவ்ருத்தையானஸ்வதஸ்ஸஹிஷ்ணுவானதேவர்க்ஷமை குணலேஶவ்ருத்தாந்த விசாரமின்றிக்கேயிருக்கிற வடியேனிடத்திலெப்போதும் நிரங்குஶமாகக்ரீடிக்கக்கடவதென்கிறார்.

கூஎ. பஶ்ச்ஹாஜிஶிஶுபாலயோஸ்தாத்ருஶமஹஸ்ஸ்ரவாமாண ஸ்வஸஹவாஸாத் தாக்ஷஸம்மாவத் | மயிமாணவபராதாணமாஜ்ஞவி ஜாநஹிஜ்ஞ விஹாரதாவராவஸஸவஸ்யாவஸஸதி ||

(வ்-ம்.) ஹேவரத! தாதரூஶ்ரீமாந்ஸீமாதிக்ரமு-அப்படிப்பட்ட வபராதத்தைப்பண்ணின, பஹிஷ்டி-சிசுபாலேவர், காகனிடத்திலிசுபாலனிடத்தில்தான், மணவஸு ஹவஷமஹஹஹவஸ ஸஹஸா - குணலேசத்தோடு ஸஹவாஸத்தாலே, ஸாகூவதீ-ஸய கோசியாரிர்க்கிற, கவஸ-தவ-க்ஷமா - இந்த தேவர் க்ஷமையானது "க்ஷயாஸவமாஷஷூஹ:" என்றுமாப்போலே, புத்திஸந்தானத்தாலே, கவஸ - என்றது, மணவஸு வாரோண தவஸ்உதஜ ஹூவஸ்விஜஜயா அஹிஜ்ஞா நஹவதீக்ரமு - குணலேசவார்த்தாவிசாரமும் தெரியாத, ஊயி-அடியேனிடத்தில், ஸவஹு ஸ்ராஹாஹேர யிவாஸா - ஸர்வபரதேசத்தையுமாகுகிறதாய்க்கொண்டு, ஸவஜூர - எப்போதும், விஹரீத - க்ரீடிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடையக்ஷமைபோலேதயையும், உத்வேலையாய்க்கொண்டு, குணலேசமில்லாதவிஷயத்தில்; அஸங்குசிதப்ரவ்ருத்திகையென்றுதிருவுள்ளம்பற்றி, (தயையாவது:—பரனுடைய ப்ரதிகூல ஜ்ஞாநரூபதுக்கத்தைப்போக்குமது) எனக்குஸம்ஸாராநுபவம் ப்ரதிகூல ஜ்ஞாநமாயிராதே அநுகூலஜ்ஞாநமாயிராநின்றது; ஆகையால அடியேன்தேவர்தயையை அதிக்ரமித்தவன், ஆகையாலே துக்கமென்று திருவுள்ளம்பற்றிஅடியேனையும் க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

கூஅ. தயாவரவஸ நஹாராஹவவயாஸவாயதெ தஹஷக தஹாதயாதிமா: | தயாவஸ ஸஸவயதிகவதெதாதய ஹூாமாணயாமஹிர ||

(வ்-ம.) தயா - தயாவதாஹூ - வரஸவஸ நஹாரதீதி ஸா - பரனுடையதுக்கத்தைப் போக்குகிறதாயிருக்குமது, ஸவஸு வயா - ஸம்ஸார துக்கமானது ஹஹ - எனக்கு, ஸவவதாவா தீதி ஸவாயதெ - ஸுகம்போலே யாசரிக்கிறது, தக - ஆகையாலே, அஹஂ - நான், தயாதிமஹதீதிவஃ - தயையைதாண்டினவன், தயாகதிமாயதிவஹவீஹிவநா - தயையென்னைத்தாண்டித்தென்றபடி, தயாவி-ஆகிலும், ஹேமாஹிர! மணய! கோயில்ஸந்நிதியாலே தயாப்ரசுரமானவரே! கவஸ-இவன், தவஸவ-ஸவ வயதிகதி: - துக்கத்தை ஸுகமாகப்ரமிக்கிறானென்கிறவநுஸந்தாநத்தாலே, மாஂ-என்னை, தயஸ-க்ருபைபண்ணியருளவேணும்.

(அ-கை) இதில், "ஸவவஸயா" என்றத்தையும், துணமயவென்றத்தைபூமவிவரித்தநுஸந்திக்குமிடத்தில் தாம்தயஸ்வயென்றது அபசாரகோடிப்ரவிஷ்டமென்றுதிருவுள்ளம்பற்றிக்ஜ்ஞாநம்ஜ்ஞானமாணம் அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேஶங்களான பஞ்சக்லேசம், புண்யபாபருபகர்மம், இதுக

ளாகிறவாறலேகளைபராப்தனான நான "ஶ்ராவயேதாஹம்ஸ்திதேஸ்ஸீஷு"
என்றுபெரியபிராட்டியாருக்காஹரானதேவரை, தேவாகளுககென்றுமந்தர
பூதமானபுரோடாசததைநாய ஆசைபபடுமாபபோலே ஆசைபபட்டேனெ
னகிறார

கூகூ மஹாஜநஜநார்ஹ்யதிக்ஷு ஸுகூர்த்வம் ஸ்வாஹாஸ்வதா
வஷட்க்ருதம் ஸ்வாம் ஸ்ரியோஹம் ஸ்வீகாரயே ||

(வ-ம) ஊர்த்வம் - என்றதுக்குமேலே, அஹமென்றுசேஷ
ம, ஸ்ரியோஹம் ஸ்வாஹா - ஸ்வாஹா-ஸ்வதாவஷட்-க்ருதமிவாகாமமென்ற
ன்வயம, இந்தராதிதேவதோத தேஶ்யகமாய, வஷட் - என்கிறமந்த்ர
த்தால ஸமஸ்க்ருதமான வென்றபடி, ஸபக்ஷேடாத்த:.

(அ-கை) அநந்தரம், ‘ஸ்வாம் ஸ்ரியோஹம் ஸ்வீகாரயே’ என்று உத்துங்க
விஷயத்தையாசைபபடுகையேயன்றிக்கே, "நீசனே"ன்தயாதிருபைகளானபூ
ரவபுருஷாகளுடைய விநயோக்திகளை, "ஜ்ஞாநகரியே" தயாதிருபேணஅநுகரி
க்கையும அபராதமென்று திருவுள்ளமபற்றி, பராங்குஶாதிகளானபூாவபுருஷ
ரகளை யநுகரிததது ஆந்தரமானவினயமன்றிக்கே யிருக்க, ஸாவஜ்ஞரானதேவ
ரையும பகட்டுமபடியாகவிநதவிநயபாஷணங்களடியாக நலங்ன்றுக்கிரங்குவ
துபோல தோலகன்றுககுயிரங்குமாபபோலே, தேவா-"தமமையேயொககவ
ருளசெயவா"ரென்கிறபடியே தருகிறபரமஸாமயாபததியைபபற்ற அதயந்த
ஹேயனானவெனககு காமாநுரூபமாக தேவாதந்தஸமருத்யநுபவமேயமைந்த
தெனகிறார.

கoo. அநுக்ருத்ய வ்ருத்தவ்ருத்தம்ஸோரங்கநிதே விநயஸம்ஸ
தோக்ஷாந் | ஸூநுஜவத்ஸவத்ஸ்ப்ருஹ்யோ ஸ்ரீமேத்வத்விதீர்ணஸ்
யா: ||

(வ-ம) ஹேரங்கநிதே! வ்ருத்தவ்ருத்தாந்-ஸதஸ்ஸாநு-முற்பட்ட
புருஷரை, அநுக்ருத்ய-அநுஸரித்து, யதோக்ஷாந் - கீழ்சொன்ன
படியான, விநயஸம்ஸ்தஸ்தாந் - விநயமின்றிக்கே யிருக்க தத
ஸூசகமான வுக்தியாலவந்த பலோபபோகத்தில காட்டில், ஸூநு
ஜவ-அதுபோலே, வத்ஸவனுக்கும, அஸ்ப்ருஶ்யமாய, அதிஹேய
னான, மே-எனக்கு, த்வயா விதீர்ணஸ்த்ர:- தேவராலேகொடுக்கப்
பட்ட, ஸ்ரேஷ: - காமானுகுணமான ஸமருத்தியுடைய, உபபோக:-
அநுபவமானது, வரம்-ஶ்ரேஷ்டம்.

(அ-கை) இபபடிஅபராதபூயெனககுணடென்றீர, இதுகளுக்குபயப்பட
வேண்டாதபடியனறோநீர"ஶரணாகதவத்ஸல"என்றுசரணமபுகுந
தது, நாம "ஸக்ருதேவ"இபபடியே ஒருககால உனககுநானடிமை
யெனகாயததுககு நீகடவையென்றுதுணிநதிருநதவனுககுஸகலபயாபரஹா
ரததிலதீக்ஷிதனஆயிருககககுறையென்றெனறு பெரியபெருமாளுககுததிருவு

ள்ளமாக, அழகிய தேவரிடத்தில்உபாயத்வாத்யவஸாயமும் ஶேஷித்வஜ்ஞாநமுமெனக்குண்டாகில் அதிலலாமையாலே ஸ்வரூபோபாயங்களில்ஸ்வதந்த்ரனாய்ப்படுகிறேனென்கிறார்.

கoக. ஸக்ருத் ப்ரபந்நாய தவாஹமஸ்மீதி யாசமாநே தவ சாபயஸ்ய ... ஸ்வைரீ ... ஸவிஶ்வாஸ ...

(வ்-ம்.) ஹே ஹம்ஸ! ... -கீழ்ச்சொன்னபடி அபராதபூயிஷ்டனானநான், ஸக்ருத்-ஒருக்கால், ப்ரபந்நாய-உபாயத்வாத்யவஸாயயுக்தன்பொருட்டு, ...-தேறாதிரிக்கநானான், தவ-ஸர்வஶேஷியான தேவர்க்கும், ...-ஶேஷபூதனாகிறேன், இதி-என்றறிந்து, யாசமாநே தவ-கைங்கர்யப்ரார்த்தனை பண்ணுகிறவன்பொருட்டும், ...-அபயப்ரதானத்தில்தீக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற, ...-இத்தலையில நேத்தியைபபேக்ஷியாததேவரையும், ...-விவேகஶூந்யோரேகஃ-அத்யவஸாயமும் அறிவுமிலலாமையிலே, ...-ஆஶ்ரயியாமல் ...-ஸ்வதந்த்ரனாகிறேன்.

(அ-கை.) இதிலிப்படியெனக்கத்யவஸாய ஜ்ஞாநமில்லையாகிலும் ஸ்வஸம்பந்திபர்யந்தோஜ்ஜீவநகாமரா யபரதாாமிகனான நம்மாசார்யர்களாலே தம்ப்ரபத்திபலத்தாலே அகிஞ்சநனாய அநந்யகதியுமானவடியேன்· ஸர்வசரண்யரான தேவர்க்குபரணீயனாகப்பண்ணப்பட்டு அடியேனுமவர்கள் பாசுரமானசரணமென்றத்தை அநுகரிக்கையாலும், இதனைப்ரமாணமாகக்கொண்டு இப்போதுதேவரடியேனையும், பரணீயனாகவங்கீகரிக்கவேணுமென்கிறார்.

கoஉ. தவ ஹம்ஸ ... காஷ்டிகை ... ஶரணமிதி ... உக்திவஸாக்ஷிக ... தவாம்ஸ ...

(வ்-ம்.) ஹே ஹம்ஸ! ...-பரோஜ்ஜீவநகாமதையாகிற பரமதர்மத்தில் நிஷ்டரான பூர்வாசார்யர்களாலே, அஹம்-நான், தவ - தேவர்க்கு, பரஃ-பரணீயனாக, ...-பண்ணப்பட்டேனன்றோ? (காஷ்டிக- என்கிறவிடத்தில், ஆகமஶாஸ்த்ரமநித்யமாகையால், ...-என்றும் சிலர்படிக்கிறார்கள்) ஶரணமென்கிற வுக்தியை, உக்தி-சொல்லவும் சொன்னேன், இதி - இந்தவிரண்டையும், ஸாக்ஷிகமாக ...-ப்ரமாணமாகக்கொண்டு, மாம் என்னை, அத்ய-இப்போதே, தவ - தேவர்க்கு, பரம் - பரணீயனாக, ...-பண்ணவேணும்.

(அ-கை.) கீழ், "ஸ்ரீரங்கராஜ த்வம்" என்று தாம்ப்ரார்த்தித்த ஸ்வரக்ஷகத்வோபயோகிகளான தயாக்ஷாந்த்யௌதார்யங்கள் "ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு ந மே த்வேஷ்யோஸ்தி ந ப்ரிய:" என்று ப்ரமாணப்ரதிபந்நமான சரீரித்வத்தோடும் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே | அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" இத்யாதிப்ரமாணஸித்தமானவபராதாதர்சநஹேதுஸ்நேஹவிசேஷரூப வாத்ஸல்யத்தோடு "உதாரா: ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" இத்யாதிஸித்தமானதம்முடைமை அர்த்திகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்தஸுகங்கள் பக்தோடும் கூடினதாயாச்ரிதவிஷயத்தில் நிஸ்வரஸவாஹிகளாகையாலெ ஏகிகளுக்குண்டான தயாதிகள்போலன்றிக்கே அதிவிலக்ஷணங்களென்று வெளியிடத்திருவுள்ளம்பற்றி அநந்யராகையாலே தயையில்லை தோஷதர்சனத்தாலே க்ஷமையில்லை; ஆச்ரிதஸ்வத்தாகையாலே ஔதார்யமில்லையென்று புண்யவான்களோடு பாபிஷ்டரோடு வாசியறதன்னில ஸ்நாநம்பண்ணும அவரைஸ்வாகமேற்றிவைக்கிறகங்கையுடைய மாஹாத்மயத்தை வாணிக்கவிழிந்து "கஸ்ய ஸ்துதிர்வை க்ரியதே ஸ்வஸாக்ஷாந்நாஸ்தி நாயமாக்ரவிர்திவீகவ்ர்" என்றநிந்திக்குமாப்போலே நிந்தாஸ்துதிபண்ணுகிறார்.

௧௦௧. தயாந்யேஷாம் து:காஸஹநமத நாந்யோஸி ஸகலை: பவாநைக்யாந்நாத: ப்ரணதபராதாநவிஷஹஸே | க்ஷமா தாவத்ஸம்பவதி ந தராம் நாத ந தராம் தவோதார்யம் ஸ்வார்த்தவிதரணவிதௌ ஸ்வைகவிஷயாத் ||

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கநாத! தயா - தயாபதார்த்தமானது, அந்யேஷாம் - தன்னையொழிந்தவர்களுடைய, து:கஸ்ய - து:காஸஹநம் - து:காஸஹநம் - துக்கத்தைப்பொறுக்க மாட்டாமையாகிறது, பவாந் - தேவர், ஸகலை: - ஸகலபதார்த்தங்களோடும், இங்கு, "ஸஹயுக்தேப்ரதாநே" என்கிற ஸூத்ரத்தாலே வைசிஷ்டியார்த்தத்தில் த்ருதீயை, "அந்யேந்த்ராதிபிஸ்ஸஹ" வரவேண்டிவரும், இபபடியே, "அநந்யாராதநவைஸு" என்கிறவிடத்திலுமறியவும், நாந்ய: அநந்ய:-பேதமில்லாதவராக, அஸி- ஆகிறது, அத:-ஆகையால், தயா ச-தயாவானென்றுசரீரசரீரிபாவத்தாலே அபேதமுண்டானாலும், "ஸ்வமாத்ருதம்" இத்யாதியாலே ஸ்வரூபபேதமுண்டாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து, ப்ரணதாபராதாந்- ஸாதநாந்தரஸம்பந்தாதிபரித்யாகபூர்வகம்தேவரைஉபாயோபேயதயா பற்றினவர்களுடைய குற்றங்களைப்பாராதே-தேவருக்கு க்ஷமா-பொறுமையானது, ந தாவத்ஸம்பவதி- ஸம்பாவிதமில்லை, அறிந்தன்றோ பொருத்தோமென்பதென்றுகருத்து; குற்றங்கா

ஞமைஜலத்துக்குசைத்யம்போலே ஸ்வாபாவிகமாகையால் ஜலத்துக்கு ஔஷ்ண்யம்போலே கதாசித்காண்கையுண்டாய் சீற்றம பிறந்தாலும் சீக்ரமதந் நிவ்ருத்திக்கைகையுடலானகயாலே, க்ஷமோத்தம்பமென்று நிகூடாபிப்ராயம், ஹேநாத! தவ - தேவர்க்கு, ஔதார்யம்-தாத்ருத்வமானது, ந ஸம்பவதி-ஸம்பவிக்குமதல்ல; யஸ்மாத் - யாதொரு காரணத்தால், தவ-தேவருடைய, விபவம்-விபூதியை, ஈஶிதாரம்-ஸ்வம்-இரந்தவர் ஸ்வம் ஆக, தத்யா:- தேவரெண்ணிற்று; பரஸ்வரூபத்தை தாம கொடுக்கக்கூடாதென்று விரோதம், வஸ்துதஸ்வஸ்வாமிகமானத்தை இரந்தவனுக்குக் கொடுபபோமென்று ஸங்கல்பித்து இரந்தபோது கொடுக்கைஔதார்யத்துக்கேற்ற மாகையாலே விரோதமில்லை; இவ்வர்த்தத்தை நிருபாதிகஸ்வாமித்வபோதகமான நாத வென்கிறத்தாலே ஸூசிப்பித்தருளுகிறார், தயைபிறந்தவிடத்தில் க்ஷமையாய், அதுபிறந்தவிடத்தில் ஔதார்யமாகையாலே தயைமுன்னாகவும க்ஷாந்தி நடுவாகவும், ஔதார்யமீறாகவும அருளிச்செய்தது க்ரமமென்றது கீழ்ச்சொன்னதயையில்லாமையும் தோஷதர்ஶநமில்லாமையுமாகிற ஹேதுத்வயத்தாலே ந்தமாமென்றது க்ஷாந்தியில்லாமையும் சேர்த்து ஹேதுத்ரயத்தாலேயென்று கண்டுகொள்வது.

(அ-கை.) இதில்ப்படி தயாதிகுணபூர்த்திக்கும் ஈஶ்வரதைக்கும் தேவருக்குமேலெல்லை யில்லாதாப்போலே குணஹீநதைக்கும் தயநீயதைக்குமெனக்குமேலில்லாமையாலே யிந்தவிதிநிமித்தமான அநவயத்தைவிட்டுக் கொடாதே அடியேனை ரக்ஷித்துப்பரிபாலநம்பண்ணியருளவேணும்; லோகத்தில் தயாவானான ஈஶ்வரனுக்கு ஈஶ்வரத்வமாகிறது தயநீயனுடைய அபேக்ஷித பூரணம்பண்ணியன்றோவெனகிறார்.

௧0௪. மஹணத்தம் தயா தவஸம்பதே தஹ்யஸ நிம்நம் இமம் ஜநம் உந்நய | யதபேக்ஷ்யமபேக்ஷிதாஸ்ய ஹி தத்பரிபூரணமீஶிது: ஈஶ்வரதா ||

(வ்-ம்) ஹே ஸம்பதே! தவ-தேவர், மஹணைஸ்ஸம்பதஸ்ஸ்வாவஸ்தா தயா - தயாதிகுணோந்நதராகையாலே, ஹ்ருஸ்யம் - நிம்நம்-மிகவும் பள்ளமான, இமம்-இந்த, ஜநம்-ஜநமாத்ரமனறிக்கே வேறுகுணத்தையிட்டு நிரூபிக்கவொண்ணாதவென்னை, உந்நய - உயர வேடுத்தருளவேண்டும, அபேக்ஷிது:-அபேக்ஷிதாவுக்கு, யத்-யாதொன்று, அபேக்ஷ்யம்-அபேக்ஷிக்கத்தக்கது, அஸ்ய - இந்த அபேக்ஷிதாவுக்கு; அஸ்யபரிபூரணம் - அந்த அபேக்ஷிதார்த்தத்தைப்பூர்ணமாகக் கொடுக்கை, ஈஶிது:-தயாவானான ஈஶ்வரனுக்கு, ஈஶ்வரஸ்வஸ்தாஸி:-ஈஶ்வரத்வகார்யமன்றோ?

(அ-கை.) அநந்தரம், தயாதிகுணபூர்ணரான தேவர்நித்ய ஸம்ஸாரியில் தலைவனாய் தயநீயனான வென்னை நித்யஸூரிகளோடொருகோர்வையாக்கி தனக்கேயாக வென்னைக்கொள்ளவேணு மென்றீர்! நாமதுசெய்யும்போது, ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாக கர்மஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்திகளில் ஏதேனுமொன்றுண்டாகவேண்டும், அதொழியச்செய்யில் குற்றமாகாதோவென்று, பெரியபெருமாளுக்குத்திருவுள்ளமாக, ஒன்றைவ்யாஜீகரித்துச்செய்யில்குற்றமாமொழியநிர்வ்யாஜமாக வுபகரிக்கைகுற்றமாகாதேகுணமேயாமென்றுமத்தை தேவர்கர்மஜ்ஞாநபக்திப்ரபத்திநிஷ்டரை, மீனுக்குத்தண்ணீர் வார்க்குமாப்போலே, ரக்ஷித்தருளுகிறது, கோயிலிலேநித்யஸந்நிதிபண்ணுகைமுதலில்லாதவடியேனை ரக்ஷித்தருளுமது, ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில் தண்ணீர்ச்சாலை வைக்குமோபாதியென்றருளிச்செய்து, த்வயார்த்தமானவிப்ரபந்தத்தைத்தலைக்கட்டுகிறார்.

௧௦௫. க்வாபி ஶீதபாநீயபாநே ஸுக்ருதயி ஸக்ருதேவாபராத்ரஜ-
ஷோபி ஹந்த | ரங்கேஶ ஶாம்பாவிஶிதம் த்வம் யதா நீயஶாலாம்
ராஜஸ்தாத்ஸ்த்ராத்ரா:॥

(வ்-ம்.) ஹே ரங்கேஶ! க்வாபி-ஏதேனுமொருவ்யாஜத்தையபேக்ஷிக்கிற தேவர், ஸுக்ருதயி ஸுக்ருதிஷு விராமஸ்ய ஹாவோரோபாமய்ம் ஶாநிஜந்து ஷ்ஜீதாநு- கர்மஜ்ஞாநபக்திகளையாவது ப்ரபத்தியையாவது ஸேவித்தவர்களை, "ஜந்துஷ்விஶ்வத்ஸேவநயோ:" இறே, இங்கு வைராக்யஸப்தம் ஆகிஞ்சந்யைகவேஷமான் ப்ரபத்தியைச்சொல்லுகிறது, ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே, ஶீநஸ்யவாநீயதஸ்ய நயஸேந மீனுக்குத்தண்ணீர்வார்க்கிற ந்யாயத்தாலே, பிபாஸிது- பரிக்கிறது ரக்ஷிக்கிறதென்றபடி, ஶிதம்வதீதி ஶிதம்வம் - கர்மாத்யுபாயங்களாலே தரித்ரனை, "கநயேர் க்ருபணக்ஷாந்த்ர: கிம்வா நஶிதம் வாஜதர்ஶ:" ஶாம்-என்னை, பாஸீதியஸ-ரக்ஷிக்கிறதென்கிறயாதொன்று, தஸ-அந்தரக்ஷணமானது, ஶராஹாஷ-ஜலமில்லாதப்ரதேசங்களிலே, பாநீயஸ்யஶாலா பாநீயஶாலா-தண்ணீர்ச்சாலைவைக்கிறதாக, ஸத்ராஸ- விஹாயஸேநாவஸ்ராஜயாஶாநிஶாநாம்- என்று சாலாநுகமான தத்புருஷன், விகல்பேநைபும்ஸ கலிங்கமாகிறது.

இதிஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவே ஶ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரபுத்ரஸ்ய
உத்தரஶதகம் ஸமாப்தம்.